

SHORT ENCOUNTERS

4th INTERNATIONAL
SHORT FILM FESTIVAL

SCREENING SCHEDULE
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

4ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

22-25 ΜΑΪΟΥ 2025 | ΠΡΕΒΕΖΑ-ΕΛΛΑΔΑ
22 - 25 MAY 2025 | PREVEZA - GREECE

Message from the Artistic Director

Dear Filmmakers, Friends, and Film Enthusiasts,

It is with immense pride and excitement that I welcome you to this year's festival, a celebration of creativity, storytelling, and education. This year marks the 4th edition of the Short Encounters International Short Film Festival, a cultural gathering that showcases the exceptional talent of filmmakers from around the globe. Alongside this, it is my great honor to introduce a milestone in our journey, the 1st ever Masterclass in Filmmaking, an educational initiative aimed at inspiring and nurturing the next generation of creators.

The Short Encounters International Short Film Festival has grown steadily over the years to become a cultural hub, a space where stories transcend borders, connect hearts, and spark new conversations. This year's lineup reflects that growth, featuring bold, daring, and deeply moving works from filmmakers who push the boundaries of short storytelling. To those whose films are in competition, congratulations on being part of our official

selection. Your creativity and vision are the very heartbeat of this festival.

This year, we are particularly excited about our Masterclass in Filmmaking, designed to introduce school students to the magic of cinema and the foundational principles of filmmaking. Education and access are vital to the future of the arts, and this initiative underscores our festival's commitment to fostering not just appreciation of the craft but participation in its creation. We believe that sharing the tools and knowledge behind filmmaking will enrich young minds and encourage them to step boldly into the world of storytelling.

As our festival continues to grow in scope, impact, and popularity, we remain dedicated to our mission: to champion innovative voices in cinema while providing a welcoming platform where filmmakers, audiences, and aspiring creators can come together. Whether this is your first time with

us or you've been part of our journey since the beginning, we are deeply grateful for your presence and your shared belief in the power of film to inspire change, spark understanding, and connect us all.

On behalf of the festival team, I invite you to fully immerse yourself in this journey. Watch, listen, discuss, share, and, above all, create new connections. Let's celebrate the stories that bring us together and the remarkable people who tell them.

Thank you for making this festival part of your story.

With gratitude and warm regards,

Kiriakos kotsinis
Festival Director
Short Encounters
International Short Film Festival

Μήνυμα Καλλιτεχνικού Διευθυντή

Αγαπητοί Δημιουργοί, Φίλοι και Λάτρεις του Κινηματογράφου,

Με μεγάλη χαρά και ενθουσιασμό σας καλωσορίζω στο φετινό μας φεστιβάλ, μία γιορτή της δημιουργικότητας, της φιλικής αφήγησης και της γνώσης. Φέτος γιορτάζουμε την 4η διοργάνωση του Short Encounters International Short Film Festival, μίας πολιτιστικής συνάντησης που προβάλλει το εξαιρετικό ταλέντο δημιουργών από όλο τον κόσμο. Παράλληλα, αποτελεί ξεχωριστή τιμή για εμάς να παρουσιάσουμε ένα νέο κεφάλαιο στη διαδρομή μας, το 1ο Masterclass Κινηματογράφου, μία εκπαιδευτική πρωτοβουλία που αποσκοπεί να εμπνεύσει και να ενισχύσει τη δημιουργικότητα της νέας γενιάς.

Το Short Encounters International Short Film Festival έχει εξελιχθεί σταθερά μέσα στα χρόνια σε έναν σημαντικό πολιτιστικό κόμβο, έναν χώρο όπου οι ιστορίες ξεπερνούν σύνορα, συνδέουν τις καρδιές μας και εκκινούν διαλόγους. Το φετινό πρόγραμμα αντικατοπτρίζει αυτή την εξέλιξη, φιλοξενώντας τολμηρά, πρωτοποριακά και συγκινητικά έργα από σκηνοθέτες που επαναπροσδιορίζουν τις φόρμες της αφήγησης στις μικρού μήκους ταινίες. Συχαρητήρια σε όσους συμμετέχουν στον φετινό διαγωνισμό με τις ταινίες τους. Η

δημιουργικότητά σας και το όραμά σας αποτελούν την ψυχή αυτού του θεσμού.

Επιπλέον, με ιδιαίτερη χαρά εγκαινιάζουμε φέτος το 1ο Masterclass Κινηματογράφου, το οποίο θα φέρει τους μαθητές κοντά στη μαγεία του σινεμά, εισάγοντάς τους στις βασικές αρχές της κινηματογραφικής δημιουργίας. Η εκπαίδευση και η προσβασιμότητα αποτελούν θεμέλια για το μέλλον των τεχνών και αυτή η πρωτοβουλία ενισχύει τη δέσμευσή μας να προαγάγουμε όχι μόνο την αγάπη για την τέχνη, αλλά και τη συμμετοχή στη δημιουργία της. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι, προσφέροντας τα εργαλεία και τη γνώση αναφορικά με την κινηματογραφική δημιουργία, θα εμπλουτίσουμε την κουλτούρα των νέων, ενθαρρύνοντάς τους να γίνουν τολμηροί δημιουργοί. Καθώς το φεστιβάλ μας συνεχίζει να αναπτύσσεται σε μέγεθος, επιδραστικότητα και απήχηση, παραμένουμε αφοσιωμένοι στην αποστολή μας: να στηρίζουμε καινοτόμες κινηματογραφικές φωνές, ενώ παράλληλα δημιουργούμε μία φιλόξενη πλατφόρμα όπου δημιουργοί, κοινό και επίδοξοι νέοι καλλιτέχνες μπορούν να συνυπάρχουν. Είτε συμμετέχετε για πρώτη φορά είτε μας ακολουθείτε από

την αρχή της διαδρομής μας, είμαστε βαθιά ευγνώμονες για την παρουσία σας και την κοινή σας πεποίθηση στη δύναμη του κινηματογράφου να εμπνέει την αλλαγή, να ενθαρρύνει την συμπεριληπτικότητα και να μας φέρνει όλους κοντά.

Εκ μέρους όλης της ομάδας μας, σας καλώ να αφιερώσετε σ' αυτή την εμπειρία δίκως όρους και όρια. Να παρακολουθήσετε, ακούσετε, συζητήσετε, μοιραστείτε και, πάνω απ' όλα, να δημιουργήσετε φίλους. Ας γιορτάσουμε μαζί όλες αυτές τις ιστορίες που μας ενώνουν και ας τιμήσουμε τους εξαιρετικούς ανθρώπους που τις αφηγούνται.

Σας ευχαριστούμε που κάνατε αυτό το φεστιβάλ μέρος της δικής σας ιστορίας.

Με ευγνωμοσύνη και θερμούς χαιρετισμούς,

Κυριάκος Κοτσίνης
Διευθυντής Φεστιβάλ
Short Encounters
International Short Film Festival

SHORT ENCOUNTERS INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

MAY 22-25 | 2025

JURY COMMITTEE - ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Jamie O' Rourke

Jamie O' Rourke is based in Dublin, Ireland he studied Psychology before training and working as a film editor. His first film as writer and director,

Scrap, was nominated for an IFTA in 2022 and screened around the world with highlights including, opening the international competition at the 2023 Clermont-Ferrand International Film Festival and premiering at the Galway Film Fleadh. His second film, Calf, was commissioned and funded by Screen Ireland & Virgin Media.

It is Oscar long-listed for 2025 after winning at Huesca IFF, won an IFTA in Apr 24, and has screened at Oscar qualifying festivals across the world including Palm Springs, Melbourne, Busan SK, Brussels, Tampere, OFF Odense, InterFilm Berlin, St. Louis, Calgary International.

O Jamie O' Rourke ζει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας. Σπούδασε Ψυχολογία πριν εκπαιδευτεί και εργαστεί ως μοντέρ κινηματογράφου.

Η πρώτη του ταινία ως σεναριογράφος και σκηνοθέτης, το *Scrap*, ήταν υποψήφια για βραβείο IFTA το 2022 και προβλήθηκε σε φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο, με αποκορύφωμα την επιλογή του ως εναρκτήριο ταινία του διεθνούς διαγωνιστικού τμήματος στο Clermont-Ferrand International Film Festival 2023 και την πρεμιέρα στο Galway Film Fleadh. Η δεύτερη ταινία του, το *Calf*, χρηματοδοτήθηκε από το Screen Ireland και τη Virgin Media.

Η ταινία *Calf* ήταν στην λίστα προεπιλογής για τα Όσκαρ του 2025, αφού βραβεύτηκε στο Huesca IFF. Επίσης, κέρδισε βραβείο IFTA τον Απρίλιο του 2024 και παρουσιάστηκε σε προκριματικά φεστιβάλ για τα Όσκαρ, σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως τα Palm Springs, Melbourne, Busan SK, Brussels, Tampere, OFF Odense, InterFilm Berlin, St. Louis και Calgary International.

Doug Roland

Doug Roland is an Oscar-nominated director for his film *Feeling Through*, which is the first film to star a DeafBlind actor. Featured on *The Nightly News* with Lester Holt, *The Daily Show*, in *The New York Times*, and *LA Times* and winner of over 160 film festival awards, *Feeling Through* is executive produced by Oscar winner Marlee Matlin and was made in partnership with Helen Keller National Center.

Doug has used the film to create accessible screening events and speak at conferences, institutions, and schools around the world about collaborative,

inclusive storytelling.

Doug produced the short documentary, *Barefoot Empress*, which is executive produced by Dr. Deepak Chopra and directed by Michelin star chef and humanitarian, Vikas Khanna. They have used the film to raise funds in service of providing high quality education for girls in underserved communities across India. To date, *Barefoot Empress* has helped rehabilitate 18 classrooms in India. Doug's short film *Jada* became a viral sensation with over 25 million views on YouTube. He produced the feature film *Life Hack* which won 16 festival awards, including Best Independent Feature at the Cleveland International Film Festival. He studied film at the University of Wisconsin-Madison and FAMU in Prague.

Ο Doug Roland κατέχει στο ενεργητικό του ως σκηνοθέτης, μία υποψηφιότητα για Όσκαρ, για την ταινία του *Feeling Through*, την πρώτη ταινία στην οποία πρωταγωνιστεί ένας κωφός- τυφλός ηθοποιός. Η ταινία έχει προβληθεί στο *The Nightly News with Lester Holt*, στο *The Daily Show*, καθώς και στους *The New York Times*, και *LA Times*, κερδίζοντας περισσότερα από 160 βραβεία σε φεστιβάλ κινηματογράφου. Η εκτέλεση παραγωγής έγινε από τη βραβευμένη με

Όσκαρ Marlee Matlin και υλοποιήθηκε σε συνεργασία με το Helen Keller National Center.

Ο Doug χρησιμοποίησε την ταινία για τη δημιουργία προσβάσιμων εκδηλώσεων προβολών και για ομιλίες σε συνέδρια, ιδρύματα και σχολεία παγκοσμίως, σχετικά με τη συνεργατική και συμπεριληπτική αφήγηση. Δημιούργησε επίσης το ντοκιμαντέρ μικρού μήκους, *Barefoot Empress*, με εκτέλεση παραγωγής από τον Dr. Deepak Chopra και σκηνοθεσία από τον βραβευμένο με αστέρι Michelin σεφ και ανθρωπιστή, Vikas Khanna. Μέσω της ταινίας, συγκεντρώθηκαν πόροι για την παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης σε κορίτσια από υποβαθμισμένες κοινότητες της Ινδίας.

Μέχρι σήμερα, το *Barefoot Empress* έχει συμβάλει στην ανακατασκευή 18 αιθουσών διδασκαλίας στην Ινδία.

Η ταινία μικρού μήκους του Doug, *Jada*, έγινε viral με πάνω από 25 εκατομμύρια προβολές στο YouTube. Επιπλέον, έκανε την παραγωγή στην ταινία μεγάλου μήκους *Life Hack*, η οποία κέρδισε 16 βραβεία σε διάφορα φεστιβάλ, συμπεριλαμβανομένου του βραβείου Best Independent Feature στο Cleveland International Film Festival.

Σπούδασε κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο του Ουισκόνσιν-Μάντισον και στη FAMU στην Πράγα.

Paz Ramírez

Paz Ramírez was born in Santiago, Chile, and studied in Valparaíso and Buenos Aires. She began her career in 2010 as an Assistant Director, working on notable films such as *No* (2011), *The 33* (2014), TV series *Profugos* (2012) for HBO, and other projects like *Gun Shy* (2017) and *Bonsai* (2010). In 2013, she emigrated to Canada, and in 2016, he founded *Porch*, a production company in Toronto, where she

focused on directing and producing music videos and digital content.

Her work spans various formats, blending fiction and documentary styles, and pushing the boundaries of audiovisual storytelling. Her experimental video *A-H1* (2018), co-directed with Laura Acosta, was selected for the Images Festival in Canada. In 2011, Paz was selected to participate in the Talent Campus at BAFICI (Buenos Aires International Festival). Her first short film, "Helechos", premiered at the Tribeca Film Festival in 2023 and was featured at both the Short Encounters Festival (Greece) and Sanfic in 2024. Paz currently resides in Santiago, where she continues to work on advertising projects for major brands and develops her next short film.

Η Paz Ramírez γεννήθηκε στο Σαντιάγο της Χιλής και σπούδασε στο Βαλπαράϊσο και το Μπουένος Άιρες. Ξεκίνησε την καριέρα της το 2010 ως βοηθός σκηνοθέτη, δουλεύοντας σε σημαντικές ταινίες όπως το No (2011), το The 33 (2014), την τηλεοπτική σειρά

Profugos (2012) για το HBO, καθώς και σε άλλα έργα όπως το Gun Shy (2017) και το Bonsai (2010). Το 2013, μετανάστευσε στον Καναδά, και το 2016 ίδρυσε την Porch, μια εταιρεία παραγωγής στο Τορόντο, όπου επικεντρώθηκε στη σκηνοθεσία και παραγωγή βίντεο κλιπ και ψηφιακού περιεχομένου.

Το έργο της καλύπτει διάφορα φορμά, συνδυάζοντας τη μυθοπλασία και το ντοκιμαντέρ, ενώ εξερευνά και διευρύνει τα όρια της οπτικοακουστικής αφήγησης. Το πειραματικό της βίντεο A-H1 (2018), σε συν-σκηνοθεσία με τη Laura Acosta, επιλέχθηκε στο Images Festival στον Καναδά. Το 2011, επελέγη να συμμετάσχει στο Talent Campus του Διεθνούς Φεστιβάλ Μπουένος Άιρες (BAFICI).

Η πρώτη της ταινία μικρού μήκους, "Helechos", έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Tribeca το 2023 και παρουσιάστηκε τόσο στο Short Encounters Festival (Ελλάδα) όσο και στο Sanfic το 2024.

Η Paz σήμερα ζει στο Σαντιάγο, όπου συνεχίζει να εργάζεται σε διαφημιστικά πρότζεκτ για μεγάλες φίρμες και δημιουργεί την επόμενη ταινία μικρού μήκους της.

Kyriakos Kotsinis

Kyriakos Kotsinis is an award winning film director, a screenwriter, an author and a film critic. He holds a degree in Civil Infrastructure, an MA in European Philosophy from Manchester Metropolitan University with a focus on the birth of tragedy, and a Diploma in Film and Theatre studies. He is the founder of the Short Encounters International Film Festival at which he is the Artistic Director for the last four years. Kyriakos is a passionate thinker and writer, deeply immersed in existentialism and the timeless themes of Ancient Greek drama. His writings reflect the profound influences of thinkers like Camus, Proust, and Nietzsche, exploring the complexities of human existence, memory, and the search for meaning in

an indifferent universe, inviting readers to confront life's absurdities and embrace the beauty of fleeting moments.

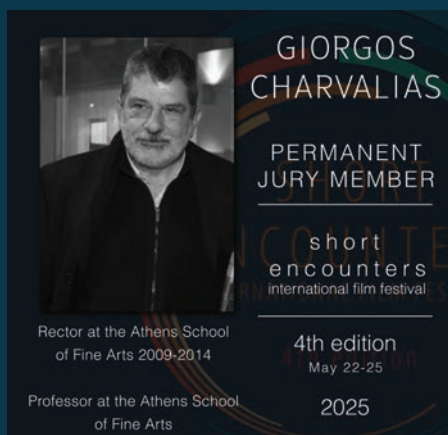
As a filmmaker he is known for his captivating short films that delve into unconventional narratives and bold thematic experimentation. With a keen eye for storytelling, he challenges traditional cinematic structures, often employing nonlinear timelines and unique perspectives to engage viewers in thought-provoking explorations of complex social and political issues. As the director of a film festival dedicated to reflect the essence of contemporary cinema, he envisions a vibrant platform that celebrates diverse cinematic voices and fosters cultural exchange aiming to showcase a rich array of global films, highlighting both renowned works and emerging talents from around the world.

Ο Κυριάκος Κοτσίνης είναι βραβευμένος σκηνοθέτης, σεναριογράφος, συγγραφέας και κριτικός κινηματογράφου. Κατέχει πτυχίο Πολιτικού Μηχανικού Έργων Υποδομής, Μεταπτυχιακό στην Ευρωπαϊκή Φιλοσοφία από το Manchester Metropolitan University με επίκεντρο τη "Γέννηση της Τραγωδίας", καθώς και Δίπλωμα στις Σπουδές Κινηματογράφου και Θεάτρου. Είναι ιδρυτής του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Short Encounters, στο οποίο διατελεί Καλλιτεχνικός Διευθυντής τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Ο Κυριάκος είναι στοχαστής και συγγραφέας, βαθιά προσηλωμένος στον υπαρξισμό και στα διαχρονικά θέματα της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας. Τα κείμενά του αντλούν έμπνευση από στοχαστές όπως ο Καμύ, ο Προυστ και ο Νίτσε, εξερευνώντας τις σύνθετες όψεις της ανθρώπινης ύπαρξης, τη μνήμη και την αναζήτηση νοήματος σε ένα αδιάφορο σύμπαν. Το έργο του προσκαλεί τους αναγνώστες να αντιμετωπίσουν τις παραδοξότητες της ζωής και να αγκαλιάσουν την ομορφιά των εφήμερων στιγμών.

Ως σκηνοθέτης, είναι γνωστός για τις ενδιαφέρουσες ταινίες μικρού μήκους του που καταπνέονται με ασυνήθιστες αφηγήσεις και τολμηρές θεματικές. Με διεισδυτικό αφηγηματικό βλέμμα, αμφισβητεί τις παραδοσιακές κινηματογραφικές δομές, χρησιμοποιώντας συχνά μη γραμμικές αφηγήσεις και μοναδικές προοπτικές, προσκαλώντας τους θεατές να συμμετάσχουν στην διερεύνηση σύνθετων κοινωνικών και πολιτικών θεμάτων.

Ως διευθυντής ενός φεστιβάλ που αντικατοπτρίζει την ουσία του σύγχρονου κινηματογράφου, οραματίζεται μια δυναμική πλατφόρμα όπου θα γιορτάζονται οι ποικίλες σκηνοθετικές φωνές και θα προάγεται η πολιτισμική διαφορετικότητα. Στόχος του είναι να παρουσιάσει ένα πλούσιο φάσμα ταινιών από την παγκόσμια κινηματογραφική σκηνή, αναδεικνύοντας, τόσο διακεκριμένα έργα όσο και ανερχόμενους δημιουργούς.

Giorgos Charvalias

Giorgos Charvalias, 1st edition's President of the judging committee, was born in Athens in 1956 where he lives and works. At first he studied graphic arts (1971-1974) and then he entered the Athens School of Fine Arts from 1976 until 1983, where he studied under Dimitris Mytaras, Lefteris Kanakakis and Dimosthenis Kokkinidis. Subsequently, he became a scientific collaborator at the same institution, where

he was also a postgraduate student in Nikos Kessanlis' workshop.

At the same time he taught at the Technological Educational Institute (TEI) of Athens from 1979 to 1985. Since 1987, he teaches painting at the Athens School of Fine Arts. In 2002 he was elected associate professor and in 2006-2007 he served briefly as the institution's vice rector. In 2009 Charvalias was elected rector, a position he held until 2014 succeeded by Mar-os Spiliopoulos.

Charvalias is considered an expressionist and an action painter while his work has been presented in various solo and group exhibitions in museums and galleries in Greece and abroad.

Artworks of Charvalias have been acquired by museums and galleries, including the National Gallery of Greece, the National Museum of Contemporary Art, Frissiras Museum and Vorres Museum.

Ο Πύργος Χαρβαλιάς, πρόεδρος της κριτικής επιτροπής του 1ου Διεθνούς Κινηματογραφικού Φεστιβάλ Short

Encounters, γεννήθηκε το 1956 στην Αθήνα. Σπούδασε γραφικές τέχνες στο Κέντρο Τεχνολογικών Εφαρμογών και συνέχισε στην ΑΣΚΤ από το 1976 μέχρι το 1983 με καθηγητές τους Δημήτρη Μυταρά, Λεωτέρη Κανακάκη και Δημοσθένη Κοκκινίδη. Αργότερα, ως επιστημονικός συνεργάτης της ΑΣΚΤ, ήταν μαθητής του Νίκου Κεσσανλή. Δίδαξε στο ΤΕΙ Αθηνών από το 1979 μέχρι το 1985 πρώτα ως βοηθός και μετά ως καθηγητής και από το 1987 διδάσκει ζωγραφική στην ΑΣΚΤ. Εκλέχτηκε αντιπρύτανης της σχολής το 2006 και το 2009 πρύτανης, με θητεία από το 2010 ως το 2014.

Η ζωγραφική του Χαρβαλιά εντάσσεται στον εξπρεσιονισμό και την αφηρημένη ενεργητική ζωγραφική της δράσης (action painting). Από το 1985 έχει παρουσιάσει τα έργα του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες. Έργα του βρίσκονται σε ιδρύματα, μουσεία και συλλογές όπως η Εθνική Πινακοθήκη, το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το Μουσείο Βορρέ και η Δημοτική Πινακοθήκη Ρόδου.

Kim R. Nyberg

Kim R. Nyberg is an internationally established award-winning music composer. He was born in 1976 in Finland and grew up there as a part of the Swedish speaking minority (ca 6% of the population). While growing up, his interest and focus turned heavily into music. He moved to Denmark and started studying Musicology in Copenhagen in 1998. He hasn't cut his hair in a quarter of a century and has released around 10 albums as a composer and 3 as a co-writer.

His band Afenginn, founded in 2002, is growing up and has travelled a lot with its music, performing in many parts of the world, receiving numerous awards. The last few years he has started two new bands: "Klingra and Vielsted", both with new music being released.

He has also composed for symphony orchestras, ballets, films, theatre, choirs and he can somehow make a living doing all this.

His work has been recognised with 8 Danish Music Awards (in other countries called Grammys), 2 Faroese Music Awards, 1 Carl Award and a few other recognitions.

He lives in rural Denmark and grows as much of his own food as possible, with focus on building healthy soil and working without machines.

Ο Kim R. Nyberg, είναι διεθνώς αναγνωρισμένος και βραβευμένος μουσικοσυνθέτης. Γεννήθηκε το 1976 στη Φινλανδία και μεγάλωσε ως μέλος της σουηδόφωνης μειονότητας (περίπου 6% του πληθυσμού). Μεγαλώνοντας, το ενδιαφέρον και η αφοσίωσή του στη μουσική αυξήθηκαν σημαντικά.

Το 1998 μετακόμισε στη Δανία και ξεκίνησε τις σπουδές του στη Μουσικολογία στην Κοπεγχάγη. Δεν έχει κόψει τα μαλλιά του εδώ και 25 χρόνια και έχει κυκλοφορήσει περίπου 10 άλμπουμ ως συνθέτης και 3 ως συν-δημιουργός.

Το μουσικό συγκρότημά του, Afenginn, ιδρύθηκε το 2002 και έχει μεγαλώσει, έχοντας ταξιδέψει πολύ με τη μουσική του, δίνοντας συναυλίες σε πολλά μέρη του κόσμου και κερδίζοντας πλήθος βραβείων. Τα τελευταία χρόνια, ο Nyberg έχει ξεκινήσει δύο νέα συγκροτήματα: Klingra και Vielsted, με νέες κυκλοφορίες.

Έχει επίσης συνθέσει έργα για συμφωνικές ορχήστρες, μπαλέτα, ταινίες, θέατρο και χορωδίες, και "με κάποιο τρόπο" καταφέρνει να βιοπορίζεται απ' όλα αυτά.

Το έργο του έχει αναγνωριστεί με 8 Δανέζικα Μουσικά Βραβεία (γνωστά και ως Γκράμι σε άλλες χώρες), 2 Μουσικά Βραβεία Faroese, 1 Βραβείο Carl, καθώς και με άλλες διακρίσεις.

Ζει στη δανέζικη ύπαιθρο και καλλιεργεί όσο το δυνατόν περισσότερη από την τροφή που του χρειάζεται, δίνοντας έμφαση στη βελτίωση της ποιότητας του εδάφους και δουλεύοντας χωρίς τη χρήση μηχανημάτων.

Greg Eleftheriou

Greg Eleftheriou is a composer, producer and musician. He has composed music extensively for films, counting 15 short films and 2 feature films. Among them "Nothing Holier Than A Dolphin" which won the Audience Award in Clermont-Ferrand International Short Film Festival, feature film "Travelling Ghosts" which was nominated at the Hellenic Film Academy Awards in the "Best Original Music" category and "Pashka" who won the Silver Owl in Tirana International Film Festival. He was also selected at the Music Cinema Marseille film festival's masterclass in 2020 in a group of eight composers from all around Europe to present his composition and performance. Greg also composes music for the theatre, having worked with directors such as

Yannis Kakleas, Konstantinos Rigos, Kostas Philippoglou, Yannis Houvardas and his work has been performed in National Theatre of Greece, Theatro Technis, Greek National Opera, Ro Theatre (Rotterdam) and Théâtre Comœdia (Marseille) among others.

His concert/experimental music includes works for choir, small ensembles and solo instruments.

He has composed music for Marina Satti's choir "Chores" and Savina Yannatou for the Greek National Opera and for different upcoming ensembles in the National Theatre of Greece.

As a performer, Greg is an accomplished guitarist having recorded 5 studio albums, toured Europe & Latin America repeatedly and performed as a session musician in music and theatre shows.

His upcoming personal discography blends balkan tradition in a western music environment.

The need to communicate knowledge and ideas, led him to run an aspiring Youtube channel with thousands subscribers where he shares his activity on performing, composing and explaining music.

Ο Γρηγόρης Ελευθερίου είναι συνθέτης και μουσικός. Έχει εργαστεί εκτενώς στον κινηματογράφο με περίπου 15 μικρού μήκους ταινίες και 2 μεγάλου μήκους. Μεταξύ τους το Nothing Holier Than A Dolphin που κέρδισε το Audience Award στο Clermont-Ferrand International Short

Film Festival, η μεγάλου μήκους ταινία Φαντάσματα Της Επανάστασης που ήταν υποψήφια για το βραβείο καλύτερης μουσικής στα Βραβεία της Ελληνικής Ακαδημίας (Iris Awards) και το Pashka που κέρδισε το βραβείο Silver Owl στο Tirana International Film Festival. Είχε επίσης επιλεγθεί, μεταξύ άλλων 8 συνθετών από όλη την Ευρώπη, στο φεστιβάλ Music Cinema Marseille για να παρουσιάσει την κινηματογραφική του δουλειά.

Παράλληλα, εργάζεται στο θέατρο, έχοντας δουλέψει ως συνθέτης με σκηνοθέτες όπως ο Γιάννης Κακλέας, ο Κωνσταντίνος Ρήγος, ο Κώστας Φιλίππου και η δουλειά του έχει παρουσιαστεί στο Εθνικό Θέατρο, στην Εθνική Λυρική Σκηνή, στο Ro Theatre (Rotterdam) και στο Théâtre Comœdia (Marseille).

Τα συναυλιακά του έργα περιλαμβάνουν μουσική για χορδία, μικρά σύνολα και solo όργανα. Έχει συνθέσει μουσική για τη χορωδία της Μαρίας Σάττι, Chores, τη Σαβίνα Γιαννάτου και για άλλα μουσικά σύνολα.

Σαν μουσικός, έχει δισκογραφήσει πέντε μουσικά albums κι έχει περιοδεύσει στην Ευρώπη και την Λατινική Αμερική. Η ανερχόμενη προσωπική του δισκογραφία αναμειγνύει τον βαλκανικό ήχο σε ένα μουσικό δυτικό περιβάλλον.

Η ανάγκη του να επικοινωνήσει γνώσεις και ιδέες γύρω από τη μουσική αποτυπώνεται στο YouTube κανάλι του, που μοιράζεται με χιλιάδες συνδρομητές την δραστηριότητά του στη σύνθεση και στην εκτέλεση της μουσικής

Theodoros Giannakis

Theodoros Giannakis (born 1979 in Preveza, Greece) is a graduate of the Athens School of Fine Arts and of the MFA program in Digital Media Management at London Metropolitan University in London. He is currently working on a doctoral thesis at the Department of Visual Arts of the Athens School of Fine Arts, with

a scholarship from the A.G Leventis Foundation.

He has present his work in solo exhibitions at Union Pacific (London), Eleni Koroneou (Athens), Radio Athenes (Athens) and SPACE (London) and has taken part in international group exhibitions in art venues, museums and institutions such as the New Museum of New York, the National Museum of Contemporary Art, Delphi Archeological Museum, Fondazione Prada, Ontario College of Art and Design, V22 Collection, and Futura Center for Contemporary Art.

As a member of KERNEL art collective, he has curated exhibitions and events and has lectured on his research at ICA London, the National Museum of Contemporary Art, the National Hellenic Research Foundation and at the Athens School of Fine Arts.

Ο Θεόδωρος Γιαννάκης (γεννημένος το 1979 στην Πρέβεζα) είναι απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών και του μεταπτυχιακού προγράμματος Digital Media

Management στο London Metropolitan University. Αυτή την περίοδο εργάζεται πάνω στη διδακτορική του διατριβή στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών, με υποτροφία από το Ίδρυμα Α.Γ. Λεβέντη.

Έχει παρουσιάσει το έργο του σε ατομικές εκθέσεις στους χώρους Union Pacific (Λονδίνο), Ελένη Κορωνοίου (Αθήνα), Radio Athens (Αθήνα) και SPACE (Λονδίνο), ενώ έχει συμμετάσχει σε διεθνείς ομαδικές εκθέσεις σε μουσεία, καλλιτεχνικούς χώρους και ιδρύματα όπως το New Museum της Νέας Υόρκης, το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το Αρχαιολογικό Μουσείο Δελφών, το Fondazione Prada, το Ontario College of Art and Design, την Συλλογή V22 και το Futura Center for Contemporary Art.

Ως μέλος της καλλιτεχνικής συλλογικότητας KERNEL, έχει επιμεληθεί εκθέσεις και εκδηλώσεις, ενώ έχει δώσει διαλέξεις για την έρευνά του στο ICA Λονδίνου, το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και τη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών.

FILMS IN COMPETITION

ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

➤ With Greek Subtitles / Με ελληνικούς υπότιτλους

THURSDAY - ΠΕΜΠΤΗ

(May 22nd, 2025)

1st SESSION - 1η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

18:00 - 20:00 (6:00pm - 8:00pm)

Cut Knife Creek - 8:00'' (Canada, 2024)

New Idea - 11:58'' (Serbia, 2024)

Findlater - 12:00'' (Ireland, 2023)

From the Top - 8:00'' (UK, 2023)

Back in Baby's Arms - 16:14'' (USA, 2024)

Vertigo - 4:00'' (Spain, 2024)

Split Ends - 14:15'' (Iran, 2022)

Mon Coeur en Arrière

17:00'' (Belgium, 2023)

The Tooth and the Rock

(19:19) (Greece, 2024)

Out of Competition / Εκτός Διαγωνιστικού

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

2nd SESSION - 2η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

20:15 - 22:15 (8:15pm - 10:15pm)

Dirty Towel - 12:24'' (USA, 2024)

Why Won't You Dance - 15:00''

(Greece, 2023)

Out of Competition / Εκτός Διαγωνιστικού

My Tomato Heart - 14:57'' (Canada, 2023)

Les Chats Errants - 21:30'' (Belgium, 2024)

El Vuelo de Chaika - 15:00'' (Chile, 2024)

Somebody Cares - 5:15'' (USA, 2024)

Azi - 14:00'' (USA, 2024)

Kasbi - 11:57'' (USA, 2023)

Favourites - 5:17'' (Australia, 2023)

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

3rd SESSION - 3η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

22:30 - 23:55 (10:30pm - 11:55pm)

Suo Jiang - 16:20'' (Taiwan, 2024)

Fuck-A-Fan - 24:09'' (Netherlands, 2024)

Zoé - 15:52'' (Canada, 2024)

Burn Out - 12:32'' (USA, 2024)

The Things We Keep - 14:53'' (USA, 2024)

FRIDAY - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

(May 23rd, 2025)

1st SESSION - 1η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

18:00-20:30 (6:00pm - 8:30pm)

My Best Friend - 18:00'' (France, 2023)

Brother's Horn - 19:25'' - (Iran, 2023)

Chicken Broth Soup - 18:00'' (Turkey, 2024)

Heredaràn la Tierra - 12:00'' (Spain, 2024)

The Colour of Trees - 24:00'' (Greece, 2022)

Five Ways to Get Rid of a Hickey - 19:00''

(Chile, 2023)

The Brown Dog - 14:24'' (USA, 2024)

El Canon - 19:00'' (Chile, 2023)

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

2nd SESSION - 2η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

20:40 - 22:05 (8:40pm - 10:05pm)

Chickha / Queen - 24:00'' (Morocco, 2024)

Nate & John - 7:29'' (USA, 2023)

Em & Selma Go Griffin Hunting - 15:00''

(USA, 2024/25)

A Crab in the Pool - 11:11'' (Canada, 2023)

Upper - 15:25'' (Belgium, 2024)

The White Rabbit - 12:00'' (USA, 2023)

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

3rd SESSION - 3η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

22:15 - 00:00 (10:15pm - 12:00am)

Sirènes / Mermaids - 16:00'' (Martinique, 2024)

Complications - 14:00'' (Norway, 2023)

Gender Reveal - 12:32'' (Canada, 2024)

Lees Waxul - 21:00'' (Senegal, 2024)

A Family Guide to Hunting - 14:00'' (USA, 2024)

The Envoy of God - 23:00'' (Niger, 2023)

SATURDAY - ΣΑΒΒΑΤΟ

(May 24th, 2025)

1st SESSION - 1n ΠΕΡΙΟΔΟΣ

13:00 - 14:35 (1:00pm - 2:35pm)

Terra Mater - 9':46" (Switzerland, 2023)
Three Thousand Kilometers per Second - 16':19" (France, 2024)
Terra Nova - 15':57" (Greece, 2024)
Demi-Demons - 17':12" (Germany, 2024)
Don't Capture Me - 5':30" (UK, 2024)
Latex Kid - 9':48" (Spain, 2024)
UWD - 18':30" (Canada, 2023)

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

2nd SESSION - 2n ΠΕΡΙΟΔΟΣ

14:45 - 16:30 (2:45pm - 4:30pm)

The Mayfly - 7':05" (USA, 2023)
Ikari - 5':00" (Andorra, 2023)
Canard - 9':06" (Switzerland, 2023)
Chicken - 8':00" (Germany, 2023)
Tennis, Oranges - 10':53" (USA, 2024)
The Miracle - 14':58" (Belgium, 2023)
Summer 96 - 12':13" (France, 2023)
The Car That Came Back From the Sea - 10':48" (Poland, 2024)
Heart of the Ocean - 8':57" (Russian Federation, 2024)
Bubbleman Superstar Mission el Cobra - 14':00" (France, 2024)

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

3rd SESSION - 3n ΠΕΡΙΟΔΟΣ

16:45 - 17:20 (4:45pm - 5:20pm)

The Dining Table - 20':45" (Greece, 2024)
Out of Competition / Εκτός Διαγωνιστικού
Réveillon (13:40) (Greece, 2024)
Out of Competition / Εκτός Διαγωνιστικού

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

4th SESSION - 4n ΠΕΡΙΟΔΟΣ

17:30 - 19:10 (5:30pm - 7:10pm)

City of Lost Souls - 14':00" (Greece, 2023)
Out of Competition / Εκτός Διαγωνιστικού
Hlyab' - 11':00" (Russian Federation, 2024)
Eleventh Second - 19':09" (Greece, 2024)
Father's Letters - 12':10" (France, 2024)
Tails - 17':30" (Singapore, 2024)
Eb & Flow - 18':00" (Lebanon, 2024)
Beaupré The Giant - 8':30" (Canada, 2024)

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

5th SESSION - 5n ΠΕΡΙΟΔΟΣ

19:20 - 21:15 (7:20pm - 9:10pm)

Wander to Wonder - 13':20" (Belgium, 2023)
Yuck! - 13':10" (France, 2023)
Yellow Belt - 18':00" (Ireland, 2023)
Alarms - 16':43" (France, 2023)
Himalia - 21':21" (Canada, 2024)
Masterpiece Mommy - 15':00" (UK, 2024)
Beautiful Men - 18':35" (Belgium, 2023)

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

6th SESSION - 6n ΠΕΡΙΟΔΟΣ

21:25 - 23:10 (9:25pm - 11:10pm)

The Man Who Could Not Remain Silent - 13':00" (Croatia, 2024)
The Masterpiece - 20':00" (Spain, 2024)
Clodagh - 16':35" (Ireland, 2024)
Nepotism Baby - 11':45" (USA, 2024)
Camping in Paradise - 23':00" (Norway, 2023)
It Turns Blue - 15':05" (Iran, 2023)

SUNDAY - ΚΥΡΙΑΚΗ

(May 25th, 2025)

DOCUMENTARY ZONE

➤ Χωρίς Ελληνικούς Υπότιτλους
Without Greek Subtitles

1st Session - 1n Περίοδος

11:00 - 12:15 (11:00am - 12:15pm)

Woven Together - 5':28" (USA, 2024)
Turn Up the Bass - 12':00" (UK, 2024)
Mr. De Garie - 13':04" (Canada, 2024)
Losing Your Home - 19':21" (Canada, 2024)
Create; Survive - 20':00" (Canada, 2024)

BREAK - ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

2nd Session - 2n Περίοδος

12:30 - 12:45 (12:30pm - 2:40pm)

Who Loves the Sun - 19':30" (Canada, 2024)
Prikosymphono - 4':56" (Greece, 2024)
The Medallion - 19':00" (UK, 2023)
Bright White Light - 13':32" (Finland, 2024)
Gigi - 13':55" (France, 2023)

➤ AWARDS CEREMONY - ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ

20:15 (8:00 pm) EEST

Αρχαίο Ρωμαϊκό Ωδείο Νικόπολης
Ancient Roman Odeon of Nicopolis

➤ LIVE STREAMING

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΣΤΕ ΖΩΝΤΑΝΑ

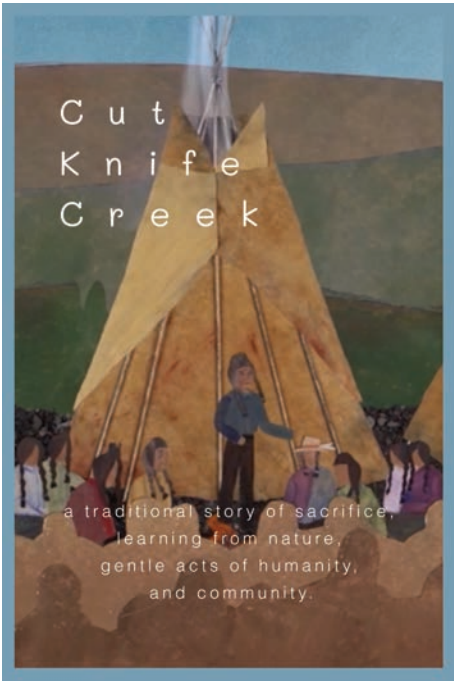

Qr code for the livestreaming

CUT KNIFE CREEK

2023
Canada/Καναδάς

K-12

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

The story revolves around seven Tsuut'ina men including a stunning man named Broken Knife who practiced medicine and was a great warrior. The Tsuut'ina men were traveling for a long time when they came upon three dark omens urging them to turn back. Despite attacks from ravens, endless walking in heavy smoke and fog, and undead bison rising and charging at them, they refused to turn back and were instead encouraged to keep going. This is a traditional story of sacrifice, learning from nature, gentle acts of humanity, and community.

Η ιστορία αφορά επτά Ινδιάνους της φυλής Tsuut'ina (Πολλοί Άνθρωποι / Άνθρωποι Κάστορες) και έναν σημαντικό άντρα με το όνομα Broken Knife (Σπασμένο Μαχαίρι) ο οποίος υπήρξε θεραπευτής και σπουδαίος πολεμιστής. Η ομάδα των Ινδιάνων ταξίδευε για αρκετό καιρό ώπου αντιμετώπισε τρεις κακούς οίονους, που τους προέτρεπαν να γυρίσουν πίσω. Παρά τις επιθέσεις κορακιών, το εξαντλητικό περπάτημα μέσα από καπνούς και ομίχλες, αλλά και τις επιθέσεις απέθαντων βισόνων, αρνήθηκαν να γυρίσουν πίσω, επιμένοντας να συνεχίσουν τον δρόμο τους. Πρόκειται για μια ιστορία από την ινδιάνικη παράδοση που πραγματεύεται ζητήματα αυτοθυσίας, εναρμόνισης με την φύση, πράξεις υψηλού φρονήματος και ευγένειας, καθώς και ζητήματα συλλογικής διαβίωσης.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθέτης: Beric Dean Manywounds, Alanna Bluebird-Onespot, Ben Pipestem, Ryan Von Hagen

Writer/Συγγραφέας: Tressa Littlelight, Megan Onespot, Tiyo Starlight, Treasa Starlight, Cieran, Thane Dodginghorse, Ben Pipestem, Alanna Bluebird-Onespot

Cinematography/Φωτογραφία: -

Music/Μουσική: -

Producer/Παραγωγός: Tsuut'ina Gunaha Nasagha, Making Treaty 7, Quickdraw Animation Society

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Drama, Human Rights, Indigenous / Δράμα, Ανθρώπινα δικαιώματα, Φολκλόρ

Runtime/Διάρκεια: 8':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Beric Manywounds

A Two Spirit filmmaker, writer, and performance artist from the Tsuut'ina Nation of Treaty 7. Since graduating from Capilano University's Indigenous Independent Digital Filmmaking program in 2010, Beric has been creating filmic narratives which reflect an exploration of trauma recovery and spiritual reclamation. Beric is also a recent graduate of the Intermedia CyberArts program at Concordia University in Montreal (Tiohtiake) where they began giving shape and form to their own visions of decolonized gender and Indigenous futurism through performance art. Now back home and currently based in Calgary (Guts'ists'i), Beric is now developing forthcoming feature film projects in genres of Indigenous fantasy, horror, and magical realism.

Ένας "Two Spirit - Δύο Πνεύματα", σκηνοθέτης, συγγραφέας και καλλιτέχνης παραστατικών τεχνών από το Έθνος Τσουτ'ίνα της Συνθήκης 7 ("Two-Spirit", όρος που αναφέρεται στο άτομο το οποίο

αυτοπροσδιορίζεται τόσο ως αρσενικό όσο και ως θηλυκό πνεύμα, και χρησιμοποιείται από ιθαγενείς για να περιγράψουν τη σεξουαλική τους ταυτότητα, το φύλο και/ή το πνεύμα τους). Από την αποφοίτησή του από το πρόγραμμα Αυτοδύναμου Ψηφιακού Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου Καπίλανο το 2010, ο Beric δημιουργεί φιλικές αφηγήσεις που αναδεικνύουν θέματα ψυχικής αποκατάστασης και πνευματικού επαναπροσδιορισμού. Ο Beric αποφοίτησε προσφάτως από το πρόγραμμα Διαδραστικών Τεχνών του Κυβερνοχώρου του Πανεπιστημίου Κονκόρντια (Μόντρεαλ,

Τιοχτιάκε), όπου άρχισε να δίνει σχήμα και μορφή στις δικές του ενοράσεις σχετικά με την αποαποικιοποίηση του φύλου και τον ιθαγενή φουτουρισμό μέσω των παραστατικών τεχνών. Στα πάτρια εδάφη πλέον και με έδρα το Κάλγκαρι (Γκούτ'ιστσί), εργάζεται πάνω στις επερχόμενες μεγάλες μήκους ταινίες σε θεματικές της ινδιανικής παράδοσης, τρόμου και μαγικού ρεαλισμού.

Alanna Bluebird

A transformative artist and the founder of HEAL, Helping Every Artist Live. With a passion for creativity and self-expression, Alanna has pursued a diverse range

of artistic endeavours throughout their career. Her photos have been featured in numerous publications and exhibitions, her spoken word poetry has captivated audiences, and her children's book have all brought together diverse artists to create unforgettable productions

Μετασχηματιστική καλλιτέχνης και ιδρύτρια του HEAL, Helping Every Artist Live. Με πάθος για τη δημιουργία και την αυτοέκφραση, η Alanna έχει επιδοθεί σε εύρος καλλιτεχνικών αναζητήσεων καθόλη τη διάρκεια της καριέρας της. Οι φωτογραφίες της έχουν συμπεριληφθεί σε πλήθος εκδόσεων και σε εκθέσεις, η Spoken Word ποίησή της μαγεύει το κοινό (Η ποίηση "spoken word" έχει, όπως μαρτυρεί και το όνομα της, ως πρωτογενές υλικό της το λόγο. Λόγο ποιητικό που αναμειγνύεται με τον πεζό καθημερινό λόγο και εκφωνείται μπροστά σε ακροατήριο. Σε αντίθεση με την παραδοσιακή ποίηση, στην οποία το ποιητικό υποκείμενο εκφράζεται μέσα στα όρια της σελίδας και φαινομενικά απουσιάζει κατά τη στιγμή της ανάγνωσης, στην ποίηση αυτή ο ποιητής είναι παρών και απαγγέλει ο ίδιος το δημιούργημα του), ενώ μέσω της δημιουργίας παιδικών βιβλίων συγκεντρώνει πλήθος καλλιτεχνών διαφορετικών πεδίων για τη δημιουργία αξέχαστων παραγωγών.

Benedict Pipestem

Dadanast'ada, Slzi Gumistiyi At'a (How are all of you? My name is The One Who Tires) also known as Benedict Pipestem, I'm from the Tsuut'ina Nation of Treaty 7. I've been working for the Tsuut'ina Gunaha (language) Institute on the Tsuut'ina

Nation for 10 years doing a variety of roles like being a language instructor for the Tsuut'ina schools, working with the community to host different community events, like the Tsuut'ina language Bingo, Paint Night, and Family Night, all in the Tsuut'ina language. I am an actor, singer-songwriter, storyteller, animator, and writer.

Δαντανάστα'ντα, Σλζί Γκουμιστίγι Άτα (Πώς είστε όλοι; Το όνομά μου είναι Αυτός που Κουράζεται), γνωστός επίσης και ως Benedict Pipestem, είμαι από το Έθνος Τσουτ'ίνα της Συνθήκης 7. Εδώ και δέκα χρόνια δουλεύω για το Γλωσσολογικό Ινστιτούτο Γκουνά της Τσουτ'ίνα στο Έθνος Τσουτ'ίνα, διδάσκοντας γλώσσα για τα σχολεία της Τσουτ'ίνα, ενώ σε συνεργασία με

την κοινότητα οργανώνω εκδηλώσεις, όπως το Μπίνγκο γλώσσας Τσουτ'ίνα, τη Βραδιά Ζωγραφικής και τη Βραδιά Οικογένειας, όλα στη γλώσσα Τσουτ'ίνα. Είμαι ηθοποιός, στιχογράφος και τραγουδιστής, αφηγητής, animator και συγγραφέας.

Ryan Von Hagen

He is an animator, as well as an interdisciplinary Artist living in Mohkinstisis also known as Calgary, Alberta. Ryan is the Artistic Director at the Quickdraw Animation Society and has programmed the GIRAF Festival of Independent Animation since 2016. He also teaches animation and storytelling practices at the Alberta University of the Artists. In his own practice he has worked on feature length documentaries, AFA and Canada Council funded short animated films and theatre productions. He has a wide technical background in the world of animation and believes in the power of cinema through collaboration and community.

Είναι animator, διεπιστημονικός καλλιτέχνης και ζει στην Μοκκντίσις, γνωστή επίσης ως Καλγκάρι, Αλμπέρτα. Ο Ράιαν είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής στην Εταιρεία Quickdraw Animation και διοργανωτής του Φεστιβάλ Ανεξάρτητου Animation GIRAF, από το 2016. Διδάσκει τεχνικές κινουμένων σχεδίων και αφήγησης στο Πανεπιστήμιο Καλλιτεχνών Αλμπέρτα. Ο ίδιος έχει εργαστεί σε μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ και σε χρηματοδοτούμενες από την AFA και το Εθνικό Συμβούλιο του Καναδά μικρούς μήκους ταινίες κινουμένων σχεδίων.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

"Cut Knife Creek" is a traditional Tsúut'ínà story, narrated from Tsúut'ínà speakers, and told through the art of animation. However, this film is not just a film - this project's intention is to create a teaching tool so that Tsúut'ínà language can be studied and shared in the classroom. Created by Making Treaty 7, Quickdraw Animation Society and the Tsuut'ina

Gunaha organization. It was shown at the GIRAF Animation Festival in November a part of their "Northern Blend" screening: <https://www.giraffest.ca/northern-blend> To "Cut Knife Creek" είναι μια ιστορία από την παράδοση του έθνους των Τσουτ'ίνα, την οποία οι αφηγητές εξιστορούν στην γλώσσα τους, μέσω της τέχνης των κινουμένων σχεδίων. Η πρόθεση της ταινίας είναι να

καταστεί διδακτικό εργαλείο, έτσι ώστε η γλώσσα των Τσουτ'ίνα να μπορεί να μελετηθεί και να μοιραστεί στην αίθουσα διδασκαλίας. Δημιουργήθηκε από τους φορείς Making Treaty 7, την εταιρεία Quickdraw Animation και τον οργανισμό Tsuut'ina Gunaha.

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

The "NEW IDEA" is a short animated movie about the inner struggle of a creative mind. Pensilio, Loopito, and Lensio are the characters who represent creativity, research, and production, and they are on a journey to find a new idea. Every scene describes a particular obstacle in the developing process stage of the mind. Spoiler: In the final scene, it is revealed that everything was happening in the head of a teenage girl.

Η "New Idea", είναι μια μικρού μήκους ταινία κινουμένων σχεδίων που πραγματεύεται τις εσωτερικές συγκρούσεις ενός δημιουργικού μυαλού. Οι ήρωές μας Πενσίλο, Λουπίτο και Λένσιο αντιπροσωπεύουν αντίστοιχα την δημιουργικότητα, την έρευνα και την παραγωγή και ξεκινούν για ένα ταξίδι προς την εύρεση μιας νέας ιδέας. Κάθε σκηνή περιγράφει συγκεκριμένα εμπόδια της δημιουργικής διαδικασίας της ανθρώπινης διάνοιας. Spoiler: Στην τελευταία σκηνή μάς αποκαλύπτεται πως όλα διαδραματίστηκαν στο μυαλό μιας έφηβης.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθέτης: Marko Bosanac

Writer/Συγγραφέας: Marko Bosanac

Music/Μουσική: Ognjen Milošević

Producer/Παραγωγός: Marko Bosanac

KEY CAST / ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

AURELIEN CAEYMAN, THIERRY HELLIN

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Fiction, Comedy / Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 11':58"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

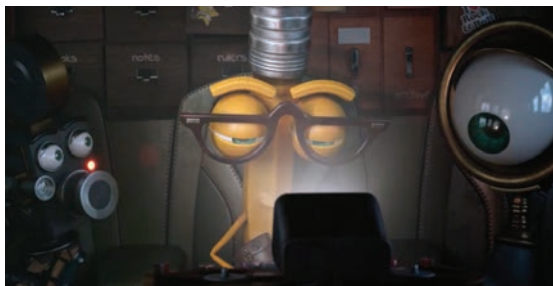
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

"New Idea" is the first film by Marko Bosanac, for which he wrote the screenplay, directed, and handled the production. He has been involved in creative production since 2005, and in 2010, he founded his own company, Fun Box. Throughout his career, he has worked on diverse creative solutions for prestigious international and regional brands such as Coca-Cola, Plazma, Molson Coors, Adidas, and others - a true connoisseur and enthusiast of films, theater, and good football.

Η ταινία "New Idea" είναι η πρώτη δουλειά

του σκηνοθέτη, για την οποία έγραψε επίσης το σενάριο και επιμελήθηκε την παραγωγή. Ασχολείται με την παραγωγή από το 2005, ενώ το 2010 ίδρυσε την δική του εταιρεία, Fun Box. Κατά την διάρκεια της καριέρας του έχει προσφέρει τις υπηρεσίες του τόσο σε εγχώριες όσο και διεθνείς εταιρείες όπως η Coca-Cola, Plazma, Molson Coors, Adidas, και άλλες. Ένας πραγματικός ειδήμων και λάτρης του κινηματογράφου, του θεάτρου και του καλού ποδοσφαίρου

FINDLATER

2023

(2024 - Ireland/Ιρλανδία)

K-12

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

In an apartment in Dublin City, two women meet in front of a microphone to discuss a shared past.

Σε ένα διαμέρισμα στο Δουβλίνο, δύο γυναίκες συναντιούνται μπροστά από ένα μικρόφωνο για να συζητήσουν για το κοινό τους παρελθόν.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Allyn Quigley

Writer/Σενάριο: Allyn Quigley

Cinematography/Φωτογραφία: Narayan Van Maele

Producer/Παραγωγή: Aisling Malone

KEY CAST / ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Louise Lewis, Hazel Doupe, Cillian Quigley-Malone

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Social drama / Κοινωνικό δράμα

Runtime/Διάρκεια: 12':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Allyn Quigley is an Irish filmmaker based between Cork and Dublin. Since graduating from The National Film School in 2009 Allyn has directed a number of commercials, music videos and award winning short films that have screened at festivals around the world. In addition to this Allyn has worked as editor on a number of high profile Irish independent films. The most recent being "Lakelands", winner of Best Irish Film at the Galway Film Fleadh.

In 2018 Allyn returned to The National Film School for an MA in Screenwriting supported by a scholarship from the Warner Bros Creative Talent Programme. In 2019 Allyn directed "Moth" which went on to win Best Irish Short Film at the Kinsale Shark Awards and earned him a nomination for the Virgin Media Discovery Award at the 2020 Dublin International Film Festival. Allyn's most recent short film "Yellow Belt" was funded as part of Screen

Ireland's Focus Shorts programme and premiered at the Cork International Film Festival where it received the award for Best Director.

Ο Allyn Quigley είναι Ιρλανδός σκηνοθέτης με έδρα μεταξύ Κορκ και Δουβλίνου. Μετά την αποφοίτησή του από την Κρατική Σχολή Κιν/φου το 2009, έχει σκηνοθετήσει πλήθος διαφημίσεων, video clips, καθώς και βραβευμένων ταινιών μικρού μήκους που έχουν προβληθεί σε φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο. Επιπλέον έχει δουλέψει και ως

μοντέρ σε αρκετές ιρλανδικές ανεξάρτητες παραγωγές, με πιο πρόσφατη το "Lakelands" που απέσπασε το βραβείο καλύτερης ταινίας στο Galway Film Fleadh.

Το 2018 ο Allyn επέστρεψε στην Κρατική Σχολή Κιν/φου για μεταπτυχιακές σπουδές στη Σεναριακή Γραφή, με υποτροφία από το Πρόγραμμα Δημιουργικού Ταλέντου της Warner Bros. Το 2019 σκηνοθέτησε το "Moth" το οποίο κέρδισε το βραβείο καλύτερης ιρλανδικής μικρού μήκους ταινίας στο Kinsale Shark Awards, αλλά και μια υποψηφιότητα για το Virgin Media Discovery Award στο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Δουβλίνου (2020). Το "Yellow Belt" είναι η πιο πρόσφατη δουλειά του Allyn, η οποία χρηματοδοτήθηκε στα πλαίσια του προγράμματος Screen Ireland's Focus Shorts και έκανε πρεμιέρα στο Διεθνές Κιν/κό Φεστιβάλ του Κορκ, όπου και απέσπασε το βραβείο καλύτερου σκηνοθέτη.

FROM THE TOP

2023

United Kingdom/Ηνωμένο Βασίλειο

K

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Things haven't gone quite the way Robin expected them to, so she decides the time has come to get rid of her drum kit. But giving up her passion might not be as simple as she anticipates.

Τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως τα περίμενε η Ρόμπιν, οπότε αποφασίζει να ξεφορτωθεί τα ντραμς της. Αλλά το να εγκαταλείψει το πάθος της, αποδεικνύεται πως δεν ήταν τόσο απλή υπόθεση όσο περίμενε.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Rich Farris

Writer/Σενάριο: Francesca Lin & Jack Maraghy

Cinematography/Φωτογραφία: Rui Jiang, Jack Maraghy

Music/Μουσική: Jack McCartney

Producer/Παραγωγή: NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL

Animation: Rich Farris, Ida Melum, Arnau Gódia, Tamir Aharoni

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Comedy / Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 8':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Rich Farris (Epsom, United Kingdom, 14/03/1987).

After a brief stint as a professional drummer, Rich found his calling in animation. Initially, he worked as a freelance animator on CG and After Effects projects before discovering a true passion for Stop Motion. He went on to train at the Aardman Academy on their character animation course; and worked as a Lead Animator on several graduate films at The National Film and Television School. With two BAFTA nominations, a Student RTS Award and an Annie under his belt, Rich has now turned his hand to directing bringing his own stories to life in a medium

that he loves.

Ο Rich Farris γεννήθηκε στο Epsom του Ηνωμένου Βασιλείου στις 14/03/1987. Μετά από μια μικρή διαδρομή ως επαγγελματίας ντράμερ, κατάλαβε πως τα κινούμενα

σκέδια ήταν το επόμενο βήμα του. Αρχικά εργάστηκε ως freelancer δουλεύοντας με CG και After Effects ώσπου κατάλαβε πως το αληθινό του πάθος ήταν το Stop Motion. Εκπαιδεύτηκε στην Ακαδημία Aardman στο πρόγραμμα κινούμενων χαρακτήρων και δούλεψε σαν Επικεφαλής Animator σε αρκετές πτυχιακές ταινίες στην Κρατική Σχολή Κιν/φου και Τηλεόρασης. Με δύο υποψηφιότητες για BAFTA, ένα Σπουδαστικό Βραβείο RTS και ένα Annie στην φαρέτρα του, ο Rich έχει στρέψει το ενδιαφέρον του στην σκηνοθεσία ζωντανεύοντας τις δικές του ιστορίες μέσω του μέσου που αγαπά.

BACK IN BABY'S ARMS

2024
USA/ΗΠΑ

K

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

When struggling actor Jonathan is kicked out by his girlfriend, he finds himself the unlikely housemate of Colleen, an older woman suffering memory loss who constantly mistakes him for her dead husband. Tired of contradicting her, he decides to give in and play the part...could it be the role of a lifetime?

Όταν ο Τζόνθαν, ένας νεαρός ηθοποιός που παλεύει να τα φέρει βόλτα, τρώει πόρτα από το σπίτι της φίλης του, βρίσκεται συγκάτοικος της Κολίν, μιας κατά πολύ μεγαλύτερης γυναίκας η οποία πάσχει από απώλεια μνήμης και που διαρκώς τον μπερδεύει με τον εκλιπόντα άντρα της. Κουρασμένος να την διαψεύδει διαρκώς, αποφασίζει να αφεθεί και να υποδυθεί τον άντρα της... μήπως αυτός θα είναι ο ρόλος της ζωής του;

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Jackson Giuricich

Writer/Σενάριο: Jackson Giuricich

Cinematography/Φωτογραφία: Matthew Roveto

Producer/Παραγωγή: Adrien Hoppenot

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Carter Jenkins, Eileen Barnett

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Comedy / Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 16':14"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Jackson Giuricich is a writer-director working between France, Italy, and the USA. He was producer of the queer thriller Spark, starring Theo Germaine and Vico Ortiz, which premiered at InsideOut Toronto and Dances with Films. He was writer and producer of an Italian language docu-fiction, Wandering Souls, which he developed with Itineranze Doc and the FilmIdee Summer School and which received support from the Sardinia Film Commission and (in)emergenza Bellaria Film Festival. The project premiered at Alice Nella Città festival and is distributed by Pathos. He is currently a screenwriting fellow at the American Film Institute. Back

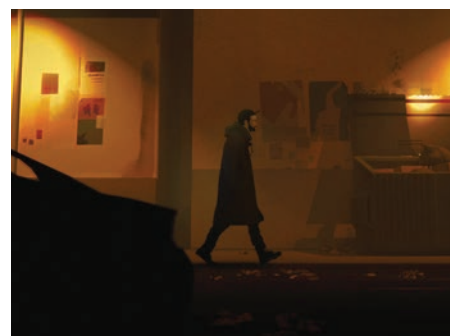
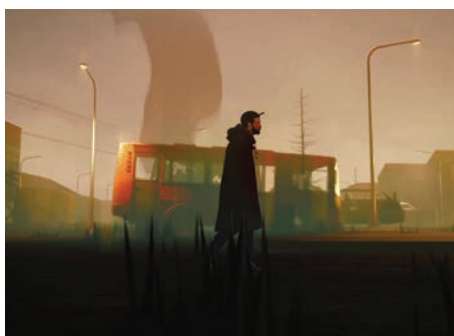
in Baby's Arms is his directorial debut.

Ο Jackson Giuricich είναι συγγραφέας και σκηνοθέτης και εργάζεται σε Γαλλία, Ιταλία και ΗΠΑ. Είναι ο παραγωγός του queer θρίλερ Spark, με πρωταγωνιστές τους Theo Germaine και Vico Ortiz, το οποίο

έκανε πρεμιέρα στα φεστιβάλ "InsideOut" του Τορόντο και στο "Dances with Films". Έγραψε και έκανε την παραγωγή του ιταλικού docu-fiction (ντοκιμαντέρ-μυθοπλασία) Wandering Souls, σε συνεργασία με την Itineranze Doc, την FilmIdee Summer School, και με την υποστήριξη του Sardinia Film Commission και του κιν/κού φεστιβάλ Bellaria. Το έργο έκανε πρεμιέρα στο φεστιβάλ Alice Nella Città ενώ την διανομή του ανέλαβε η Pathos. Εργάζεται ως συνεργάτης σεναριογράφος στο American Film Institute. Το "Back in Baby's Arms" αποτελεί το σκηνοθετικό του ντεμπούτο.

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

SPLIT ENDS

2022
Iran/Irán

K-10

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

A bald girl and a young boy with long hair whose car has been confiscated due to lack of proper hijab are trying to solve their problem with the Tehran Morality Police without having to pay a fine. Police surveillance cameras have mistaken the boy for a woman because of his long hair, and the young girl, despite her shaved head, has to pay the fine simply because she's a woman and that the hijab law only applies to females. The two of them are hence resisting the police. Being humiliated by a police officer, they decide to punish the officer in their own way.

Ένα καραφλό κορίτσι και ένα νεαρό αγόρι με μακριά μαλλιά των οποίων τα αυτοκίνητα κατασχέθηκαν λόγω ελλιπούς εφαρμογής του "κανονισμού" της χιτζάμπ, προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημά τους στο Τμήμα Ηθών της Τεχεράνης, χωρίς να πληρώσουν το πρόστιμο. Οι κάμερες ασφαλείας της αστυνομίας μπέρδεψαν τον νεαρό άντρα για γυναίκα εξαιτίας των μακριών μαλλιών του, ενώ η νεαρή γυναίκα παρά το ξυρισμένο κεφάλι της, πρέπει να πληρώσει το πρόστιμο διότι είναι γυναίκα και ο νόμος της τζιχάμπ αφορά μόνο τον γυναικείο πληθυσμό. Και οι δύο αντιδρούν σε όσα τους υπαγορεύει ο αστυνομικός διευθυντής ο οποίος τους ταπεινώνει διαρκώς. Έτσι οι ήρωές μας αποφασίζουν να τιμωρήσουν τον αστυνομικό με τον δικό τους τρόπο.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Alireza Kazemipour

Writer/Σενάριο: Alireza Kazemipour, Solmaz Mortezavand

Cinematography/Φωτογραφία: Daiush Nastoo

Music/Μουσική: Mehrdad Jafari raad

Producer/Παραγωγή: Solmaz Mortezavand

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Marjan Alizadeh, Mehran Mirmiri, Hadi Eftekharzadeh

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Drama, Women / Δράμα, Γυναικεία χειραφέτηση

Runtime/Διάρκεια: 14':15"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Alireza Kazemipour, is a multi-awarded Iranian-Canadian screenwriter, director, and producer. He gained his master's degree in Film directing from the faculty of art at the University of Tehran in 2010 and directed his first short film "Slowness". He made his second film "The Blue Bed" in 2020 and it has been selected and screened for more than 60 Film festivals around the world including the Short Shorts Film Festival & Asia 2020, Elche Independent Film Festival 2020, and Palencia International Film Festival, and has been received 15 awards and 14 nominations, including the Best Director Award from the Vancouver Short Film Festival.

Recently, he has directed a documentary feature film "Margin vs.

Center" (2021), and a short movie "Split Ends" (2021) that will be released soon. Social justice, women's rights, and immigrant issues are his concerns.

Ο Alireza Kazemipour, είναι πολυβραβευμένος Ιρανο-Καναδός σεναριογράφος, σκηνοθέτης και παραγωγός. Απέκτησε το μεταπτυχιακό του στην σκηνοθεσία από το πανεπιστήμιο της Τεχεράνης το 2010 και

σκηνοθέτησε την πρώτη μικρού μήκους ταινία του "Slowness". Το 2020 έκανε την δεύτερη ταινία του "The Blue Bed" η οποία επιλέχθηκε σε πάνω από 60 κινηματογραφικά φεστιβάλ σε ολόκληρο τον κόσμο μεταξύ των οποίων το Short Shorts Film Festival & Asia 2020, το Elche Independent Film Festival 2020, και το Palencia International Film Festival και απέσπασε 15 βραβεία, 14 υποψηφιότητες, μεταξύ των οποίων το βραβείο καλύτερου σκηνοθέτη στο φεστιβάλ μικρού μήκους ταινιών του Βανκούβερ.

Το 2021 σκηνοθέτησε το μεγάλο μήκους ντοκιμαντέρ "Margin vs. Center", ενώ το 2022 το "Split Ends". Τα θέματα που τον απασχολούν είναι αυτά της κοινωνικής δικαιοσύνης, τα δικαιώματα των γυναικών και ζητήματα μετανάστευσης.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

"Split Ends" is about the confrontation of young Iranian boys and girls with the law of mandatory hijab and the Iranian Morality Police that is responsible for enforcing this law. In recent years, the Iranian women's

movement has taken steps against the compulsory hijab, paying a high price for their protests under "The Girls of Enghelab Street" movement and "The White Wednesdays" movement which has

been met with a strong response from the Iranian government. Women who took off their headscarves in the streets to protest the forced hijab were punished with severe prison sentences and floggings.

This confrontation has brought about great political costs for the government. Therefore, the regime resorted to various ways to put pressure on women opposed to the hijab, including controlling the hijab through traffic cameras and sending tickets to the car owners' phones, and confiscating their vehicles. This act can easily set common people against each other. Now, taxi drivers and ordinary men think they should give hijab warnings respectively to their female passengers and their female companions. Hence men have involuntarily become a tool to enforce the rule.

As the father of a teenage girl, I am often asked by my daughter, "Why do girls have to cover their heads? Who passed the Hijab Law in the first place? Why did you not protest?" In my head, I have always been looking for convincing answers to those questions, and when I heard the story of a friend who, despite being a man, albeit with long hair, had received a ticket for not observing hijab in his car, the idea of making this film sparked in my head.

I wrote the script in collaboration with my wife, Solmaz Mortezaavand. We also did the production together. In the directing process, I tried to emulate a completely

realistic setting and provide a realistic picture of the situation, and particularly of the Morality Police station. To depict the psychological pressure that the two main characters had to endure, I used telephoto lenses and versatile camera angles to shrink the space between people. There are almost no wide angles in the first two-thirds of the film. I only used the open view after the boy and the girl left the police station and decided to protest in an attempt to show their freedom despite all the control and repression.

Το *"Split Ends"* πραγματεύεται το πώς αντιδρούν αγόρια και κορίτσια στην υποχρεωτική χιτζάμπ αλλά και το πώς αντιμετωπίζουν την ιρανική Αστυνομία Ηθών. Τα τελευταία χρόνια το Ιρανικό Κίνημα Γυναικών, πληρώνοντας μεγάλο τίμημα, έχει αναλάβει δράσεις ενάντια στην υποχρεωτική χιτζάμπ μέσω των κινημάτων *"Τα Κορίτσια του Ενκκελάμπ"* και *"Οι Λευκές Τετάρτες"*, αντιμετωπίζοντας την ισχυρή αντίδραση της κυβέρνησης. Γυναίκες που έβγαλαν τη μαντίλα τους στον δρόμο διαδηλώνοντας στην υποχρεωτική χιτζάμπ, τιμωρήθηκαν με σκληρές ποινές φυλάκισης και μαστίγωμα. Οι αντιδράσεις αυτές είχαν μεγάλο πολιτικό κόστος για την κυβέρνηση, με

αποτέλεσμα το καθεστώς να καταφύγει σε διάφορες πρακτικές άσκησης πίεσης στις γυναίκες που εναντιώνεται στην χιτζάμπ, όπως έλεγχο της χιτζάμπ μέσω καμερών κυκλοφορίας, αποστολή κλήσεων στα κινητά τηλέφωνα των ιδιοκτητών των αυτοκινήτων και κατάσχεση των οχημάτων τους, υποθάλπτοντας έτσι τον κοινωνικό αυτοματισμό. Αποτέλεσμα, οδηγοί ταξί αλλά και οδηγοί γενικώς, να προειδοποιούν τις πελάτισσες και τις συνοδούς τους αντίστοιχα, για την χρήση της χιτζάμπ και να μετατρέπονται έτσι και οι ίδιοι σε εργαλείο επιβολής του νόμου.

Όντας πατέρας μιας έφηβης κόρης έχω έρθει συχνά αντιμέτωπος με ερωτήματα όπως, "Γιατί τα κορίτσια πρέπει να καλύπτουν το κεφάλι τους; Ποιος θέσπισε το Νόμο της Χιτζάμπ; Γιατί δεν διαμαρτυρήθηκαν;". Πάντα έψαχνα μες το μυαλό μου πειστικές απαντήσεις γι αυτά τα ερωτήματα και όταν άκουσα την ιστορία ενός φίλου που εξαιτίας των μακρών μαλλιών του έλαβε κλήση επειδή δεν εφάρμοσε την υποχρεωτική χιτζάμπ στο αυτοκίνητό του., γεννήθηκε μέσα μου η ιδέα που οδήγησε σε αυτήν την ταινία.

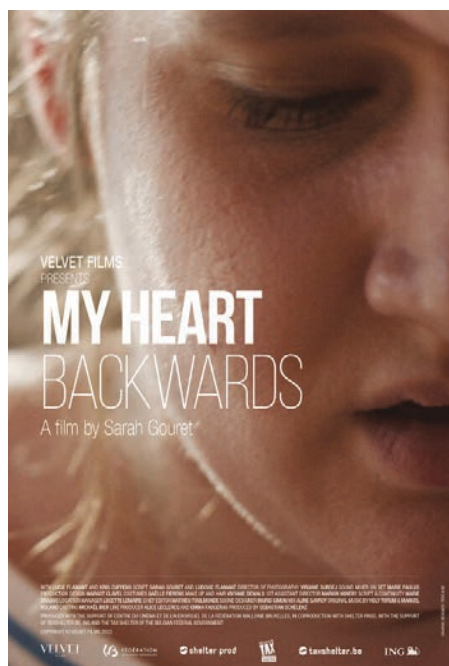

MON COEUR EN ARRIÈRE

2022

BELGIUM/ΒΕΛΓΙΟ

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Anastasia, 27 years old, decides to provoke a meeting with Jef, 54 years old. Together, they will experience the suspended and intense moment that only the first meeting between a father and his daughter can provoke.

Η Anastasia, 27 ετών, αποφασίζει να μεθοδεύσει μια συνάντηση με τον Τζεφ, 54 ετών. Μαζί θα ζήσουν εκείνη τη μετέωρη και έντονη στιγμή που μόνο η πρώτη συνάντηση ανάμεσα σε έναν πατέρα και την κόρη του, μπορεί να προκαλέσει.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Sarah Gouret

Writer/Σενάριο: Sarah Gouret, Ludovic Flamant

Cinematography/Φωτογραφία: Virginie Surdej

Music/Μουσική: Manuel Roland, Holy Torum

Producer/Παραγωγή: Velvet Films, Sebastian Schelenz

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Marjan Alizadeh, Mehran Mirmiri, Hadi Eftekhazadeh

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Social, Drama, Comedy / Κοινωνική, Δράμα, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 17':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

SARAH GOURET (Chalon-sur-Saône, France, 15/01/1982) She studied sound at the Institute of Broadcasting Arts in Louvain-la-Neuve (Belgium) and has been working as sound mixer on set and sound designer since 2004 for documentaries and fiction. In 2019 she graduated in photography from the Agnès Varda school in Brussels and started working on her own projects. In 2022 she directed her first short film, *Mon Cœur en Arrière*, produced by Velvet Films, which she also (co-)wrote.

Η Sarah Gouret γεννήθηκε στην Chalon-sur-Saône της Γαλλίας, το 15/01/1982.

Σπούδασε ηχητικά στο *Institute of Broadcasting Arts in Louvain-la-Neuve* (Βέλγιο) και εργάζεται ως ηχολήπτρια και *sound designer* από το 2004 σε ντοκιμαντέρ και ταινίες μυθοπλασίας. Το 2019 αποφοίτησε από τη σχολή φωτογραφίας *Agnès Varda* στις Βρυξέλλες και ξεκίνησε να δουλεύει πάνω σε δικά της πρότζεκτ. Το 2022 σκηνοθέτησε τη δική της πρώτη ταινία μικρού μήκους, *Mon Cœur en Arrière*, σε παραγωγή της Velvet Films, την οποία επίσης (συν)έγραψε.

THE TOOTH AND THE ROCK

2024
Greece/Ελλάδα

K-13

OUT OF COMPETITION
ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Margarita and her father, returning to Pylos, will be confronted with the rapid tourist transformation of the place. Margarita will become the cause for those old friends of his to mingle again and claim a spot, in the shade of the plane tree, taken over by tourists. Η Μαργαρίτα και ο πατέρας της επιστρέφοντας στην Πύλο, θα αντικρίσουν την ταχύτατη τουριστική μεταμόρφωση του μέρους. Η Μαργαρίτα θα αποτελέσει την αφορμή για τους παλιούς φίλους του, να ξανασυναντηθούν και να διεκδικήσουν τον χώρο τους στη σκιά του πλάτανου που έχει καταληφθεί απ’ τους τουρίστες.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Kostis Alevizos
Writer/Σενάριο: Kostis Alevizos
Cinematography/Φωτογραφία: Dionysis Euthimiopoulos GSC
Music/Μουσική: Grigoris Eleutheriou
Producer/Παραγωγή: Kostis Alevizos

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Marielli Manoudaki, Yiannis Kokiasmenos, Giorgos Biniaris, Andreas Marianos, Konstantinos Siradakis, Nikos Pantelidis, Karafil Shena, Hamdi Dafer

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων
Genre/Είδος: Drama, Comedy / Δράμα, Κωμωδία
Runtime/Διάρκεια: 19':19"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Kostis Alevizos was born in Athens in 1988. He studied at the School of Film and Television of Lykourgos Stavrakos. In 2017, his screenplay for the film "The Weight of the Sea" was selected and funded by ERT's "microfilm" program. In 2019, the film premiered at the International Short Film Festival of Drama, where it received two awards: Honorary Distinction for Cinematography and Honorary Distinction for Best Female Performance. The film also received an Honorary Distinction at the 9th Athens International Digital Film Festival (AIDF) and an Honorable Mention for the performance of Sissy Toumazi at the 13th International Film Festival of Larissa. In 2020, his screenplay for the film "The Tooth and the Rock" was selected by ERT's "microfilm" program and funded by the Greek Film Centre (EKK). In 2021, he was awarded by ARTWORKS (2021) and became a Fellow of the Stavros

Niarchos Foundation Artist Fellowship Program. In 2024, he completed the film "The Tooth and the Rock" as a producer, screenwriter, and director. Ο Κωστής Αλεβίζος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1988. Σπούδασε στη Σχολή Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Λυκούργου Σταυράκου. Το 2017, το σενάριό του για την ταινία "The Weight of the Sea" επιλέχθηκε για χρηματοδότηση από το πρόγραμμα της EPT "μικροφίλμ". Το

2019, η ταινία έκανε την πρεμιέρα της στο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας, όπου κέρδισε Εύφημο Μνεία για Καλύτερη Φωτογραφία και Καλύτερη Γυναικεία Ερμηνεία. Η ταινία επίσης έλαβε Ευφημο Μνεία στο 9ο Διεθνές Ψηφιακό Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Αθηνών (AIDF), καθώς και στο 13ο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Λάρισας, για την ερμηνεία της Σίσσυ Τουμάση. Το 2020, το σενάριό του για την ταινία "The Tooth and the Rock" επιλέχθηκε από το πρόγραμμα "μικροφίλμ" της EPT και χρηματοδοτήθηκε από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (EKK). Το 2021, βραβεύτηκε από την ARTWORKS και έγινε Υπότροφος του Προγράμματος Καλλιτεχνικών Υποτροφιών του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Το 2024, ολοκλήρωσε την ταινία "The Tooth and the Rock", με την ιδιότητα του παραγωγού, σεναριογράφου και σκηνοθέτη.

DIRECTOR STATEMENT/ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

The place is what defines the social relationships that will develop within it. Without the place, there is no companionship, and without the companionship, there is no place. "The Tooth And The Rock" is a movie about lost homelands for those who changed without having our own imprints on them. It's the

desperate attempt to bring them back to our standards and to lose ourselves in the embrace of our collective heroic self. Ο χώρος, είναι αυτός που προσδιορίζει τις κοινωνικές σχέσεις που θα αναπτυχθούν εντός του. Χωρίς τον χώρο, δεν υπάρχει συντροφικότητα και χωρίς συντροφικότητα δεν υπάρχει ο χώρος. Η ταινία "The Tooth

and the Rock" είναι μια ιστορία για τις χαμένες πατρίδες όλων όσοι άλλαξαν δίκως τα αποτυπώματά μας εντός τους. Είναι η απειλπισμένη απόπειρα να τους φέρουμε πίσω στα δικά μας πρότυπα και να χαθούμε στον εναγκαλισμό του συλλογικού μας ηρωικού εαυτού.

DIRTY TOWEL

2024
United States/Ηνωμένες Πολιτείες

K-14

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

A teenage girl grapples with feelings of shame and guilt after having sex for the first time, leading to a thoughtful exploration of generational shame, societal expectations, and self-worth.

Μία έφηβη κοπέλα παλεύει με αισθήματα ντροπής και ενοχής αφού κάνει σεξ για πρώτη φορά, πράξη που την οδηγεί σε έντονους προβληματισμούς σχετικά με το χάσμα γενεών, τις κοινωνικές απαιτήσεις και ζητήματα αυτοεκτίμησης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Callie Carpinteri

Writer/Σενάριο: Callie Carpinteri, Emma Parks

Cinematography/Φωτογραφία: Chung Ai

Music/Μουσική: Lin Ge Wei

Producer/Παραγωγή: Callie Carpinteri, Emma Parks, Katrina Lee, Cassidy Campbell, Vanessa Nottingham

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Emma Parks, Laura Coover, Ben Krieger, Jesi Rojas

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Coming – of – Age, Comedy, Drama/ Ενλικίωση, Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 12':24"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Callie Carpinteri is an award-winning LA based writer/director from South Florida. As a young, female filmmaker, Callie is passionate about telling complex, female driven stories that empower women and inspire conversation.

Η Callie Carpinteri είναι βραβευμένη

συγγραφέας/σκηνοθέτης από τη Νότια Φλόριντα, με έδρα το Λος Άντζελες. Ως νεαρή γυναίκα και σκηνοθέτης, το πάθος της είναι η αφήγηση σύνθετων ιστοριών με θέμα τη γυναικεία χειραφέτηση, ιστοριών που ισχυροποιούν τη γυναικεία υπόσταση και καλλιεργούν τον διάλογο και τη συζήτηση.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

I firmly believe that sexuality is one of the cornerstones of being a woman. Unfortunately, in our society, women are often made to feel ashamed of their sexual choices. Whether stemming from religious beliefs, societal expectations, or personal relationships, myself and many of the women in my life have experienced this shame in one way or another.

These toxic beliefs perpetuate a culture where sex remains taboo and speaking openly about it is discouraged. This is especially damaging for teenagers navigating their identities. The lack of comprehensive sexual education and the fear of being judged can pressure teens to make decisions they aren't comfortable with or compel them to conceal their true feelings. "Dirty Towel" is an effort to change this narrative and empower women to be confident in their choices, free from the opinions of others. By exploring themes of generational shame, self-worth, societal expectations, and sexual empowerment, my goal is to spark meaningful conversations and catalyze a collective

shift in societal perspectives around sex and shame.

As a female filmmaker, I'm deeply passionate about telling authentic female-driven stories that inspire conversation. I want the experiences of women – the good and the bad – to be at the forefront of my stories, and I devote myself as a filmmaker to continue to do that.

Πιστεύω ακράδαντα πως η σεξουαλικότητα είναι ένας εκ των ακρογωνιαίων λίθων της γυναικείας ύπαρξης. Δυστυχώς στην κοινωνία μας, οι γυναίκες αρκετά συχνά ντρέπονται για τις σεξουαλικές τους επιλογές. Είτε λόγω θρησκευτικών πεποιθήσεων, είτε εξαιτίας κοινωνικών στερεοτύπων, ή διαπροσωπικών σχέσεων, εγώ καθώς και αρκετές γυναίκες στο περιβάλλον μου, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο έχουν έρθει αντιμέτωπες με αυτήν την "ντροπή". Αυτές οι τοξικές πεποιθήσεις διαιωνίζουν μια κουλτούρα όπου το σεξ παραμένει ταμπού και όπου αποθαρρύνεται όποια ανοιχτή και ελεύθερη συζήτηση πάνω στο σεξ. Γεγονός ιδιαίτερα τραυματικό για εφήβους που εξερευνούν την σεξουαλική

τους ταυτότητα. Η έλλειψη ουσιαστικής σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης και ο φόβος του στιγματισμού μπορούν να πιέσουν παιδιά στην εφηβεία να πάρουν άβολες αποφάσεις, ή να κρύψουν τα πραγματικά τους αισθήματα.

Η ταινία "Dirty Towel" προσπαθεί να αλλάξει αυτό το αφήγημα και να ενθαρρύνει τις γυναίκες να κάνουν επιλογές απαλλαγμένες από την γνώμη των άλλων. Διερευνώντας θεματικές σχετικές με την "ντροπή των γενεών", την αυτοεκτίμηση, τις κοινωνικές επιταγές και την σεξουαλική χειραφέτηση, στόχος μου είναι να θέσω τη βάση για ουσιαστικές συζητήσεις και να πυροδοτήσω μια συλλογική στροφή στις κοινωνικές απόψεις που ενοχοποιούν το σεξ.

Ως γυναίκα σκηνοθέτης, το πάθος μου είναι να αφηγηθώ εμψυχωτικές ιστορίες με επίκεντρο τη γυναίκα, που θα αποτελούν εύνασμα για συζήτηση. Θέλω οι εμπειρίες των γυναικών, είτε καλές, είτε κακές, να είναι στην πρώτη γραμμή των ιστοριών μου και να αφιερώσω τον εαυτό μου ως σκηνοθέτης, σε αυτόν τον σκοπό.

WHY WONT YOU DANCE

2024
Greece/Ελλάδα

K-12

OUT OF COMPETITION
ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Anna wants to find someone to talk to at the party. She wants to, but not really. Vasilis for sure doesn't want to talk to Anna at the party. Their reluctant meeting will bring forth memories for Anna that she would much rather ignore.
Η Άννα θέλει να βρει κάποιον να μιλήσει στο πάρτυ. Το θέλει, αλλά όχι και τόσο. Ο Βασίλης ωστόσο, σίγουρα δεν θέλει να μιλήσει στην Άννα, στο πάρτυ. Η απρόθυμη συνάντησή τους θα φέρει στην Άννα αναμνήσεις που θα προτιμούσε να αγνοήσει.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Penelope Mavropsaridi
Writer/Σενάριο: Penelope Mavropsaridi
Cinematography/Φωτογραφία: Karalia Dogani
Music/Μουσική: Ilektra Mavropsaridi, Aleksis Markantonatos, Dimitris Gkotsis
Producer/Παραγωγή: Penelope Mavropsaridi, Yorgos Mavropsaridis, Peggy Psarrou

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Felice Topi, Vaggelis Daousis

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία
Genre/Είδος: Romantic drama / Ρομαντικό δράμα
Runtime/Διάρκεια: 15:'00"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes/Ναι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes/Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Penelope Mavropsaridi lives and works in Athens, Greece. She has studied film in Hellenic Cinema & Television School Stavrakos.

Η Πηνελόπη Μαυροπαρίδη ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει σπουδάσει σκηνοθεσία στην Σχολή Ελληνικού Σινεμά & Τηλεόρασης, Σταυράκου.

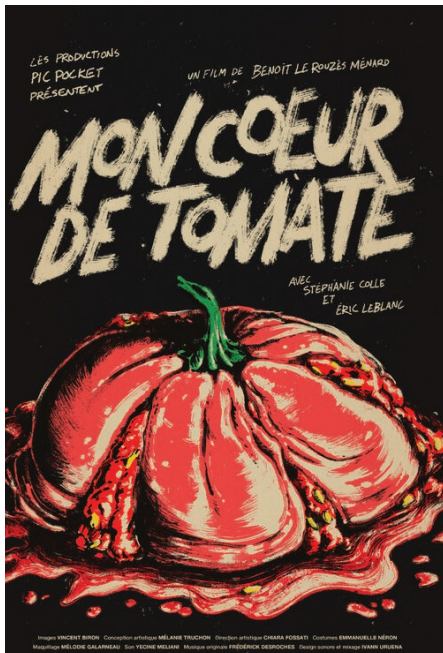

MY TOMATO HEART

2024

Canada/Καναδάς

K-12

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Madeleine is forced to quit her position at the neighborhood grocery store. Except that her job is her whole life; her colleagues, her only family. The quinquagenarian spends her last days of work fighting to save what is near and dear to her heart...

Η Madeleine υποχρεώνεται να παραιτηθεί από την δουλειά της στο σούπερ μάρκετ της γειτονιάς. Με την διαφορά ότι η δουλειά της είναι ολόκληρη η ζωή της και οι συνάδελφοί της η μόνη της οικογένεια. Η μεσήλικας υπάλληλος περνά τις τελευταίες μέρες της στην δουλειά παλεύοντας να σώσει ότι αγαπά περισσότερο...

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Benoît Le Rouzès Ménard

Writer/Σενάριο: Benoît Le Rouzès Ménard

Cinematography/Φωτογραφία: Vincent Biron

Music/Μουσική: Frédérick Desroches

Producer/Παραγωγή: Cynthia Mateu

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Stéphanie Colle, Éric Leblanc, Jeanne Bellefeuille, Nicolas Michon, Charles-Aubey Houde, Key Cast, Dominic Roch-Sickini, Frida Pétion, Noémie O'Farrell

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Comedy, Drama/ Δράμα, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 14':57"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Benoît Le Rouzès Ménard is an independent filmmaker born in Trois-Rivières (Québec). He developed his talents as a screenwriter, editor and director during his travels around the world.

Ο Benoît Le Rouzès Ménard είναι

ανεξάρτητος σκηνοθέτης γεννημένος στο Trois-Rivières (Κεμπέκ). Καλλιέργησε το ταλέντο του ως σεναριογράφος, μοντέρ και σκηνοθέτης κατά την διάρκεια των ταξιδιών του ανά τον κόσμο.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

One day, I learned that the life expectancy of people with Down's Syndrome had increased considerably over time, thanks to advances in health sciences (55 years today, compared with a meagre 9 years in 1929). At the same time, I was surprised to discover that new eugenic screening methods were leading to the elimination of more than nine out of ten Down's syndrome embryos. This paradox was the inspiration for my film.

Despite the efforts made over the decades, I realize that our society still struggles to include people who are different. We have further proof of this when medicine helps to eradicate this disability without making a fuss. With MY TOMATO HEART, I show that Down's Syndrome is not a problem to be solved, but rather a unique adventure. An adventure that illustrates our ability to adapt to others. An adventure that reveals, in short, our humanity.

This project is close to my heart because

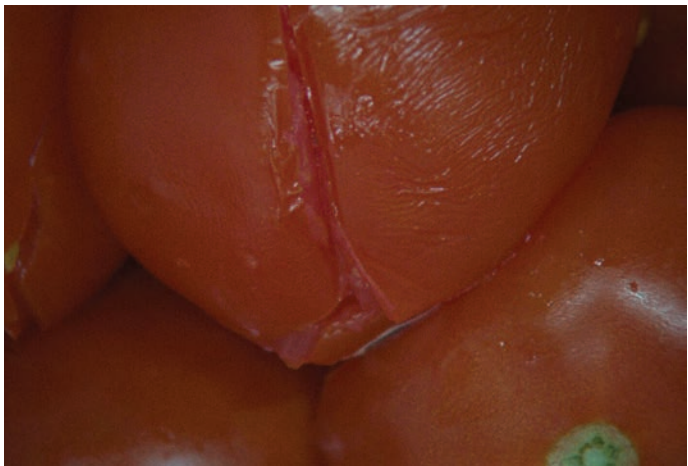
it shows that inclusion is possible and can be brought to the fore. In fact, the film was produced in such a way as to maximize the positive repercussions for the actress Stéphanie Colle. My aim was to provide a platform for her to blossom, achieve professional success and showcase her immense talent.

Μια μέρα έμαθα πως το προσδόκιμο ζωής των ατόμων με σύνδρομο Down έχει αυξηθεί σημαντικά εξαιτίας της επιστημονικής προόδου (από 9 χρόνια που ήταν το 1929, στα 55 χρόνια σήμερα). Την ίδια στιγμή εξεπλήχην ευχάριστα ανακαλύπτοντας πως οι σύγχρονες απεικονιστικές μέθοδοι μπορούν να ανιχνεύσουν εννιά στις δέκα περιπτώσεις εμβρύων με σύνδρομο Down. Αυτό το παράδοξο αποτελεί και την έμπνευση για την ταινία μου.

Παρά τις προσπάθειες που έγιναν τις τελευταίες δεκαετίες, συνειδητοποίησα πως η κοινωνία μας ακόμα παλεύει να συμπεριλάβει την διαφορετικότητα. Έχουμε περαιτέρω

απόδειξη αυτού του γεγονότος την στιγμή που η φαρμακολογία βοηθά στην εξάλειψη της εν λόγω αναπηρίας χωρίς "να το κάνει θέμα". Με την ταινία MY TOMATO HEART, δείχνω πως το σύνδρομο Down δεν είναι ένα πρόβλημα που πρέπει να κρυφτεί, αλλά μια μοναδική περιπέτεια. Μια περιπέτεια που αποτυπώνει την ικανότητά μας να προσαρμοζόμαστε στις ιδιαιτερότητες των άλλων. Μια περιπέτεια που εν ολίγοις, αναδεικνύει την ανθρωπιά μας.

Αυτή η δουλειά είναι πολύ κοντά στην καρδιά μου γιατί δείχνει πως η συμπεριληπτικότητα μπορεί να έρθει στο προσκήνιο. Και μάλιστα, η ταινία υλοποιήθηκε με τέτοιο τρόπο ώστε να μεγιστοποιηθούν οι θετικές επιρροές για την ηθοποιό Stéphanie Colle. Στόχος μου ήταν να δημιουργήσω ένα πλαίσιο στο οποίο θα μπορούσε να ανθίσει, να πετύχει επαγγελματικά και να παρουσιάσει το ταλέντο της.

LES CHATS ERRANTS

2024

Belgium/Βέλγιο

K-14

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Altitude Cent Square, in Brussels. William (55) lies, claiming he's waiting for the tram; Béatrice (38) pretends that everything is fine; and Evdokya (75) tries to convince herself that she'll make it. The three of them coexist in the solitude of the night, each facing in their own way the fear of revealing their vulnerabilities.

Πλατεία Altitude Cent στις Βρυξέλλες. Ο Γουίλιαμ (55 ετών), ισχυρίζεται πως περιμένει το τραμ• η Μπεατρίς (38 ετών) παριστάνει πως όλα είναι εντάξει• και η Ευδοκία (75 ετών) προσπαθεί να πείσει τον εαυτό της ότι θα τα καταφέρει. Οι τρεις τους συνυπάρχουν στην μοναξιά της νύχτας, αντιμέτωποι με τον φόβο να αποκαλυφθούν οι αδυναμίες τους.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Víctor Sagristà, Maëlle Grand Bossi, Elisabeth Silveiro

Writer/Σενάριο: Víctor Sagristà, Maëlle Grand Bossi, Elisabeth Silveiro

Cinematography/Φωτογραφία: Leonidas Arvanitis

Music/Μουσική: Aukai

Producer/Παραγωγή: Cynthia Mateu

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Carole Weyers, Bart Cambier, Mirella Minne, Kristof Coenen, Victoria Jadot

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Drama, City, Social, Family, Identity/ Κοινωνικό δράμα, Οικογένεια, Ταυτότητα

Runtime/Διάρκεια: 21':30"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Maëlle Grand Bossi has directed several short films, either alone or in collaboration, both fiction and documentaries, that have circulated in international festivals. She has explored various mediums, delving into marginal universes, to carry out projects with a strong social dimension. One of them, "Radio Syria" (2x52'), awarded the Scam Authors' Prize, consists of a radio creation, or rather a fully sound film, that narrates the escalation of violence during the war in Syria. Maëlle is working on an animated feature documentary project.

Elisabeth Silveiro is a French filmmaker with controversial origins: Russo-Cuban. She studied Editing at the IAD Film School in Belgium. Passionate about intimate universes, her projects often delve into themes such as personal exploration and aging. She has participated in prominent film residencies and events in France, including the Bourse Brouillon d'un Rêve. She has collaborated with the renowned French actress Fanny Ardant, who lent her voice for her documentary "Vostok n°20" and starred in her fiction "Good Morning Midnight". Recently, she has completed two fascinating fiction short films: "Vodka – Fanta" and "The Alley Cats", which are achieving success in international festivals.

Víctor Sagristà is a Spanish filmmaker with a degree in Film Directing from the prestigious IAD in Belgium. He has participated in the International Training Program in TV Series Writing (FIEST), a highly selective experience "The Alley Cats," his collective feature film project preceding the short film of the same name produced in 2024, has received financial support for writing and development in Belgium, as well as participation in the meeting between authors and producers organized by Maison de Scénaristes at the Cannes Film Festival. He is currently immersed in writing a deeply personal project, as well as developing a television series: an exciting medical thriller that disrupts the world's balance.

Η Maëlle Grand Bossi έχει σκηνοθετήσει αρκετές μικρού μήκους ταινίες, είτε μόνη της είτε σε συνεργασία, τόσο ταινίες μυθοπλασίας όσο και ντοκιμαντέρ, δουλειές που έχουν παρουσιαστεί σε αρκετά διεθνή

φεστιβάλ. Έχει εξερευνήσει ποικίλα μέσα και εντυπώσει σε οριακά εκφραστικά σύμπα- ντα, υλοποιώντας έργα με ισχυρή την κοι- νωνική διάσταση. Ένα εξ αυτών, το "Radio Syria" (2x52'), βραβεύτηκε με το βραβείο Scam Authors και αποτελείται από μια ραδι- οφωνική δημιουργία, ή θα λέγαμε είναι μια ταινία βασισμένη στον ήχο, η οποία αφηγεί- ται την κλιμάκωση της βίας στον πόλεμο της Συρίας. Η Maëlle δουλεύει σε ένα κινουμέ- νων σχεδίων ντοκιμαντέρ, μεγάλου μήκους. Η Elisabeth Silveiro είναι Γαλλίδα σκη- νοθέτης με "αμφιλεγόμενη" καταγωγή: ρωσικο - κουβανέζικη. Σπούδασε μοντάζ στη Σχολή Κινηματογράφου IAD στο Βέλγιο. Παθιασμένη με ζητήματα οικειότητας και προσωπικής εξέλιξης, οι ταινίες της πραγμα- τεύονται θέματα ενδοσκοπήσης και ηλικίας. Έχει συμμετάσχει σε διακεκριμένα προγράμ- ματα καλλιτεχνικής φιλοξενίας με θέμα τον κινηματογράφο στην Γαλλία, συμπεριλαμβα- νομένου του Bourse Brouillon d'un Rêve. Έχει συνεργαστεί με την διάσημη Γαλλίδα ηθοποιό Fanny Ardant, η οποία δάνεισε τη φωνή της για το ντοκιμαντέρ της "Vostok n°20" και πρωταγωνίστησε στην ταινία μυθοπλασίας "Good Morning Midnight". Προσφάτως ολοκλήρωσε δύο εντυπωσιακές ταινίες μικρού μήκους: "Vodka – Fanta" και "The Alley Cats", οι οποίες γνωρίζουν ιδι- αίτερη επιτυχία σε διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ.

Ο Víctor Sagristà είναι Ισπανός σκηνοθέτης

★ Greek Premiere

με πτυχίο στην Σκηνοθεσία από την εγνωσμένου κύρους Σχολή Κινηματογράφου IAD του Βελγίου. Συμμετείχε στο Διεθνές Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα "Σεναριακή Γραφή Τηλεοπτικών Σειρών", στην ιδιαιτέρως σημαντική δουλειά της μικρού μήκους

ταινίας "The Alley Cats", ενώ η ομώνυμη συνεργατική μεγάλου μήκους ταινία που προηγήθηκε, παραγωγής 2024, έλαβε χρηματοδότηση στο Βέλγιο, ενώ συμμετείχε στη συνάντηση συγγραφέων και παραγωγών που οργάνωσε το Maison de Scénaristes

στο φεστιβάλ των Καννών. Αυτή τη στιγμή ασχολείται με την συγγραφή ενός έργου ιδιαίτερης προσωπικής σημασίας, καθώς και με την παραγωγή μιας τηλεοπτικής σειράς, ενός ανατρεπτικού ιατρικού θρίλερ που διατάρασσει την παγκόσμια ισορροπία.

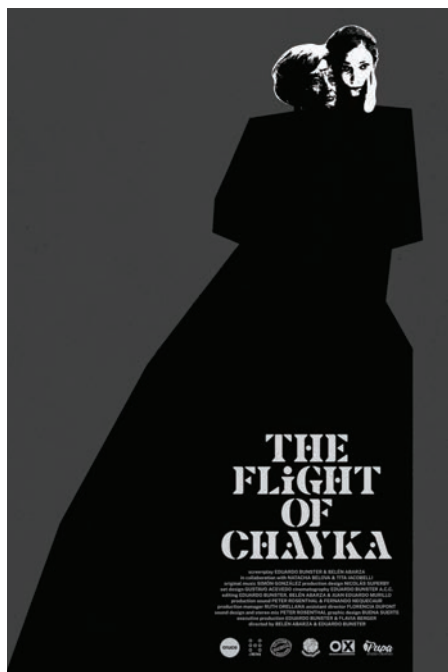

EL VUELO DE CHAIKA

2024

Chile/Χιλή

K-14

★
Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

During rehearsals for the premiere of her first one-woman play, an actress loses Chayka, the marionette that stars in her show, and is forced to delve into the depths of the theatre and of herself to find her.

Κατά την διάρκεια των προβών της πρώτης θεατρικής της παράστασης όπου συμμετέχει μόνο η ίδια, η ηθοποιός χάνει την Τσάικα, την μαριονέτα που πρωταγωνιστεί δίπλα της και αναγκάζεται έτσι να "επισκεφθεί" τα βάθη του θεάτρου και του εαυτού της για να την βρει.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Belén Abarza, Eduardo Bunster

Writer/Σενάριο: Belén Abarza, Eduardo Bunster

Cinematography/Φωτογραφία: Eduardo Bunster

Music/Μουσική: Peter Rosenthal, Fernando Nequecaur

Producer/Παραγωγή: Eduardo Bunster Charme

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Tita Iacobelli

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Drama, Fantasy/ Δράμα, Φαντασίας

Runtime/Διάρκεια: 15':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Belén Abarza & Eduardo Bunster have been working as a creative duo for 6 years, directing projects in both film and visual arts. BELÉN ABARZA Bachelor of Arts, scenic designer and director. She has participated in more than 50 plays, dance and performing arts, with various Chilean theater companies, collaborating with prominent national directors. As a film director, her first short film "Theo" was selected in more than 80 festivals and won a dozen international awards. She is currently working with Eduardo Bunster in the post-production of their first feature film "An imagined kingdom".

EDUARDO BUNSTER Chilean director and cinematographer. He has directed the short film "D-construct" (best short film at the Sydney Fantastic Film Festival and at the Cine B Santiago Festival), the diptych of short documentaries "Inner Landscapes", the short documentary

"Soul Beats" (best short film at the "In-Edit" festival) and the short film "Theo", selected in more than 80 festivals and winner of a dozen international awards. He is currently working with Belén Abarza in the post-production of their first feature film "An imagined kingdom".

Το δημιουργικό ντούο Belén Abarza & Eduardo Bunster δραστηριοποιείται τα τελευταία έξι χρόνια στον χώρο οπτικοακουστικών τεχνών.

Η Belén Abarza, BA, είναι σκηνογράφος και σκηνοθέτης. Έχει συνεργαστεί με

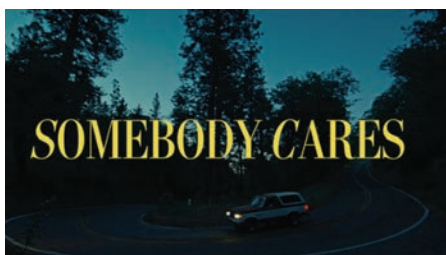
ανερχόμενους Χιλιανούς σκηνοθέτες και θεατρικές εταιρείες στη χώρα της, σε πάνω από 50 παραγωγές. Η πρώτη της σκηνοθετική δουλειά, η μικρού μήκους ταινία "Theo", επιλέχθηκε σε περισσότερα από 80 φεστιβάλ παγκοσμίως και απέσπασε πλήθος βραβείων. Αυτή τη στιγμή δουλεύει με τον Eduardo Bunster στην ολοκλήρωση της πρώτης μεγάλου μήκους ταινίας τους, "An imagined kingdom". Ο Eduardo Bunster είναι Χιλιανός σκηνοθέτης και διευθυντής φωτογραφίας. Έχει σκηνοθετήσει την μικρού μήκους ταινία "D-construct" (βραβείο καλύτερης μικρού μήκους ταινίας στο Sydney Fantastic Film Festival και στο Cine B Santiago Festival), και την μικρού μήκους ταινία "Theo" που επιλέχθηκε σε περισσότερα από 80 φεστιβάλ παγκοσμίως και απέσπασε πλήθος βραβείων. Αυτή τη στιγμή δουλεύει με την Belén Abarza στην ολοκλήρωση της πρώτης μεγάλου μήκους ταινίας τους, "An imagined kingdom".

SOMEBODY CARES

2024
USA/ΗΠΑ

K-14

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

A deadbeat brother finally finds compassion from his grumpy sister moments before being catapulted through the air by a 4-wheel drive Bronco.

Ένα ρεμάλι βρίσκει τελικά στοργή από την γκρινιάρη αδερφή του μόλις λίγες στιγμές προτού εκτοξευθεί στον αέρα από ένα 4x4 Ford Bronco.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Julien Lasseur

Writer/Σενάριο: Brian Groh

Cinematography/Φωτογραφία: Kyle Smolic

Music/Μουσική: Nick Harding, Chris Harding

Producer/Παραγωγή: Megan Short

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Shawn Parsons, Cjon Saulsberry

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Action, Comedy/ Δράσης, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 5':15"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Julien Lasseur is a producer/director well traveled on the short film festival circuit with multiple awards and bushels of "Official Selection" laurels attached to his films (Camden International, Palm Springs International, Mill Valley, Heartland). In 2014, out of over 5,000 submissions, Julien reached the top 10 finalists in HBO's Project Greenlight director competition. In 2015, Julien produced the Emmy Nominated web-series Everyone's Crazy But Us for FunnyOrDie. Since 2016, Julien has co-founded a successful production team that produces work for Mercedes, Hyundai, 7Up, and Ram Trucks among other brands. In 2019, Julien won Best Director at Denver's SeriesFest for his

major directorial debut, a series titled Palomino & Swissy with Adaptive Studios. Ο Julien Lasseur είναι ένας πολυταξιδεμένος παραγωγός και σκηνοθέτης στο δίκτυο των φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους, με πλήθος βραβείων και επίσημων συμμετοχών (Camden International, Palm Springs

International, Mill Valley, Heartland). Το 2012 ο Julien κατάφερε να μπει στους 10 κορυφαίους φιναλίστ των καλύτερων σκηνοθετών, στο πρότζεκτ Greenlight του HBO, ανάμεσα σε 5000 συμμετοχές. Το 2015 έκανε την παραγωγή της υποψήφιας για Emmy διαδικτυακής σειράς "Everyone's Crazy But Us for FunnyOrDie". Από το 2016, είναι συνιδρυτής μιας επιτυχημένης ομάδας παραγωγής η οποία αναλαμβάνει δουλειές για εταιρείες όπως Mercedes, Hyundai, 7Up, και Ram Trucks, μεταξύ άλλων. Το 2019 ο Julien κέρδισε το βραβείο καλύτερου σκηνοθέτη στο Denver's SeriesFest με το σκηνοθετικό του ντεμπούτο, μια σειρά με τίτλο Palomino & Swissy σε συνεργασία με τα Adaptive Studios.

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

During a weekend vacation with her best friend's family, seventeen-year-old Azi gets caught up in an unexpected game with another guest.

Κατά τη διάρκεια των διακοπών ενός Σαββατοκύριακου με την οικογένεια της καλύτερης της φίλης, η δεκαεπτάχρονη Azi εμπλέκεται σε ένα απροσδόκητο παιχνίδι με έναν άλλο καλεσμένο.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Montana Mann

Writer/Σενάριο: Steven Snyder Montana Mann

Cinematography/Φωτογραφία: Colin Oh

Music/Μουσική: Benjamin Balcom

Producer/Παραγωγή: Steven Snyder, Montana Mann

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Breeda Wool, Dior Negeen Goodjohn, Emma Filley, Dan Thiel

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama/Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 14:00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No/Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No/Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Persian-American, Montana Mann, is an award-winning director from Virginia, who currently resides in Los Angeles. Her commercial work, music videos, and short films have accumulated over 25 million views online, and garnered recognition from national and international festivals, including ADDY, YDA, and Nashville Film Festival. She sold an original series pitch to Universal, and Sony optioned her true crime drama series. As part of the MENA diaspora, she brings a unique perspective and cultural sensitivity to her directing. Her work explores the journey of finding one's identity as a female living between two cultures. She is currently represented by Circle of Confusion and The Gersh Agency.

Η Περσίδα-αμερικάνα Montana Mann, είναι βραβευμένη σκηνοθέτης από τη Βιρτζίνια, η οποία ζει στο Λος Άντζελες. Οι διαφημίσεις της, τα μουσικά βίντεο και οι μικρού μήκους ταινίες της έχουν συγκεντρώσει πάνω από 25 εκατομμύρια προβολές στο διαδίκτυο και έχουν κερδίσει την αναγνώριση από εθνικά

και διεθνή φεστιβάλ, συμπεριλαμβανομένων των ADDY, YDA και του Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Νάσβιλ. Πούλησε την ιδέα για μια πρωτότυπη σειρά στη Universal ενώ η Sony κατοχύρωσε τα δικαιώματα μιας δραματικής σειράς δράσης. Ως μέλος της διασποράς της MENA (χώρες της Μέσης Ανατολής και Βόρειας Αφρικής), φέρνει μια μοναδική οπτική και πολιτισμική ευαισθησία στη σκηνοθεσία της. Το έργο της διερευνά το ταξίδι της εύρεσης της ταυτότητάς της ως γυναίκας που ζει ανάμεσα σε δύο πολιτισμούς. Αυτήν τη στιγμή εκπροσωπείται από τους Circle of Confusion και The Gersh Agency.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

AZI tells the intimate and timely story of a Persian-American teenage girl contending with her identity and sexuality. It's a story pulled from my own coming-of-age experience on a weekend away with my best friend's family, an experience that I've continued to unravel and process through this film.

The film raises important questions about pushing boundaries and power dynamics – but it also shines a light on how some of us choose to connect. I've always been fascinated by the spectrum and psychology of sexuality, and with this film, I hope to capture an experience and a feeling by taking ownership of my own story. The film should play like a secret. Nobody

knows what is transpiring between the two women at the heart of the film. It's an inexplicable and quiet moment, both a revolutionary and sacred experience that our young protagonist, Azi, must contend with. As their relationship builds, we would likely assume the older woman has all the power. But does that assumption in some way negate Azi's experience? Would that be stripping her away of her agency? Can a seventeen-year-old yield power in this relationship too?

The film hinges on the truth underneath this electric connection and the mysterious question of who Azi really is and what she truly wants. Through this complex journey we get a deeply personal portrait of a

young Persian girl on the cusp of adulthood taking agency in her life for the first time. Η AZI εξιστορεί την τρυφερή και διαχρονική ιστορία μιας Περσίδα-αμερικανής έφηβης που παλεύει με την ταυτότητα και την σεξουαλικότητά της. Είναι μια ιστορία ενηλικίωσης εμπνευσμένη από δικές μου προσωπικές εμπειρίες όπως τις βίωσα με την οικογένεια της κολλητής μου σε μια σαββατοκυριακάτικη απόδραση στο σπίτι τους, εμπειρίες που συνέχισα να τις επεξεργάζομαι μέσα από αυτήν την ταινία. Η ταινία εγείρει σημαντικά ερωτήματα σχετικά με τα όρια ασφαλείας και τους μηχανισμούς εξουσίας στις διαπροσωπικές σχέσεις - αλλά επίσης ρίχνει φως στον τρόπο με τον οποίο κάποιοι από εμάς

επιλέγουν να συνδεθούν με τους άλλους. Πάντα με εντυπωσίαζε το ψυχολογικό φάσμα της σεξουαλικότητας και με αυτήν την ταινία, ελπίζω να αιχμαλωτίσω μια εμπειρία και ένα συναίσθημα κατακτώντας την δική μου ιστορία. Η ταινία πρέπει να ειπωθεί σαν μυστικό. Κανείς δεν ξέρει τι θα προκύψει μεταξύ των δύο γυναικών που αποτελούν και την καρδιά της ιστορίας. Είναι μια ανομολόγητη και ήσυχη στιγμή, ταυτόχρονα μια

επαναστατική και ιερή εμπειρία που η νεαρή πρωταγωνίστριά μας Άζη, καλείται να αντιμετωπίσει. Καθώς η σχέση των δυο γυναικών εξελίσσεται, είναι πιθανόν να υποθέσουμε πως η μεγαλύτερη γυναίκα έχει τη δύναμη της χειραγώγησης. Αλλά μια τέτοια υπόθεση μπορεί δυνητικά να ακυρώσει την εμπειρία της Άζης; Μπορεί να την απογυμνώσει από την πυγμή της; Μπορεί ένα δεκαεπτάχρονο κορίτσι να αντιμετωπίσει αυτήν την σχέση εξίσου

δυναμικά;

Η ταινία εδράζεται στην αλήθεια που κρύβει αυτή η ηλεκτρική σχέση και στο ερώτημα του ποια είναι πραγματικά η Άζη και τι ακριβώς θέλει. Μέσα απ' αυτό το σύνθετο ταξίδι αντικρίζουμε το αληθινό πορτραίτο μιας νεαρής Περσίδας στα πρόθυρα της ενηλικίωσης, που για πρώτη φορά στη ζωή της παίρνει τις καταστάσεις στα χέρια της.

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Kasbi is a short film that explores sexuality and the search for self-identity. Does desire disappear with age? Is it ever too late to become the person you want to be? Unfolding during an erotically charged meeting between its Muslim South Asian and Arab protagonists, the film combines romance-drama and the tragically comic. Η Kasbi είναι μια μικρού μήκους ταινία που εξερευνά την σεξουαλικότητα και τον αυτοπροσδιορισμό. Χάνεται η επιθυμία με την ηλικία; Είναι ποτέ πολύ αργά για να γίνεις το άτομο που πάντα ήθελες; Καθώς η ιστορία ξεδιπλώνεται εν μέσω μιας ερωτικά φορτισμένης συνάντησης μεταξύ μιας Μουσουλμάνας, νότιο-Ασιάτισσας και μιας Αράβισσας, η ταινία συνδυάζει με επιτυχία το ρομαντικό δράμα με την κωμική τραγικότητα.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Farah Jabir

Writer/Σενάριο: Farah Jabir

Cinematography/Φωτογραφία: Luc Ung

Music/Μουσική: Antonio Romero

Producer/Παραγωγή: Amelia Lim, Arielle Friedman, Lewaa Nasserdeen, Chadwick Armstrong

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Anna Khaja, Zinaa Louhaichy

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film/ Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Erotic drama / Ερωτικό δράμα

Runtime/Διάρκεια: 11 '57''

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes/ Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

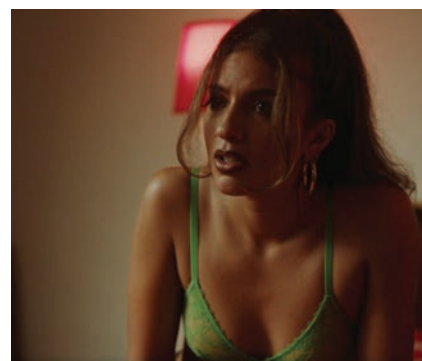
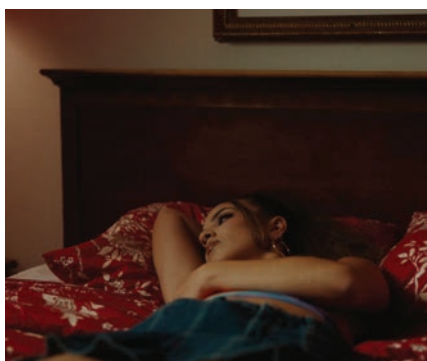
Farah Jabir (she/her) is a Southeast Asian, South Asian, and Arab filmmaker with an affinity for humanistic and impact storytelling. She recently created INGRAINED NY, a video portraiture series on New York's Asian diaspora with Welcome to Chinatown, wrote for a TV show in development at NETFLIX MENA (Middle East and North Africa), and produced the documentary Sandcastles (IF/THEN Tribeca Film and Docs by the Sea). Her latest feature pitch, Tigers Don't Sleep, was selected as a finalist at Impact X Netflix. She was previously selected for Mentorship Matters (Amazon/AMC/Sony) and The Thousand Miles Project's (Universal Content Productions) inaugural screenwriting classes, as well as the Asian-American Stories of Resilience programme (PBS and A-Docs). Her credits include commercials and music videos for

clients like Conde Nast, Nissan, Interscope and Atlantic and Geffen Records.

Η Farah Jabir (αυτή/αυτής) είναι σκηνοθέτης με ρίζες από τη Νοτιοανατολική Ασία, τη Νότια Ασία και την Αραβία και έλκεται από ιστορίες με έντονο το στοιχείο της ανθρωπίνης συνθήκης εν γένει. Πρόσφατα δημιούργησε σε συνεργασία με το Welcome to Chinatown, το INGRAINED NY, μια σειρά βιντεο-πορτραίτων για την ασιατική διασπορά της Νέας Υόρκης, ενώ συμμετείχε

στην συγγραφή μιας τηλεοπτικής εκπομπής που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στο στάδιο της παραγωγής, για το NETFLIX MENA (Netflix για τη Μέση ανατολή και Βόρεια Αφρική). Επίσης ανέλαβε την παραγωγή του ντοκιμαντέρ Sandcastles που επιλέχθηκε από τα IF/THEN Tribeca Film και Docs by the Sea. Το τελευταίο της εγχείρημα που αφορά μεγάλου μήκους ταινία, με τίτλο "Tigers Don't Sleep", επιλέχθηκε ως φιναλίστ στο Impact X Netflix. Η ίδια είχε προηγουμένως επιλεγεί για τα εισαγωγικά μαθήματα σεναρίου του Mentorship Matters (Amazon/AMC/Sony) και του The Thousand Miles Project (Universal Content Productions), καθώς και για το πρόγραμμα Asian-American Stories of Resilience (PBS και A-Docs). Οι δουλειές της περιλαμβάνουν διαφημίσεις και μουσικά βίντεο για πελάτες όπως η Conde Nast, η Nissan, η Interscope and Atlantic και η Geffen Records.

FAVOURITES

2023

Australia/Αυστραλία

K-13

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Two parents face an impossible choice when their family camping trip turns deadly. Δύο γονείς καλούνται να πάρουν μια αδύνατη απόφαση όταν η οικογενειακή τους εξόρμηση για κάμπινγκ εξελίσσεται σε θανατηφόρα υπόθεση.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nick Russell

Writer/Σενάριο: Nick Russell, Nick Musgrove

Cinematography/Φωτογραφία: Cesar Salmeron

Music/Μουσική: James Orr

Producer/Παραγωγή: Nick Russell, Tandem Media

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Stephen Curry, Sibylla Budd, Maria Angelico, Tony Briggs

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Drama, Comedy / Δράμα, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 5'17"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes/Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No/Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

As an actor, Nick Russell had lead roles in 'Mr Black' (Network Ten), 'Playing For Keeps' (Network Ten) and 'Winners & Losers' (Seven Network). He also had the lead role in the short film 'Signs', which won a Gold Lion Cannes award. As an emerging director, Nick directed the Hollywood television pilot 'Diplomatic Immunity' for the Emmy nominated EUE Sokolow. He was also the director of The Peloton's content for 'The Slot' (Foxtel) and 'Let's Break 'Em Up!' (ABC iView).

Ως ηθοποιός, ο Νικ Ράσελ είχε πρωταγωνιστικούς ρόλους στα «Mr Black» (Network

Ten), «Playing For Keeps» (Network Ten) και «Winners & Losers» (Seven Network). Είχε επίσης τον πρωταγωνιστικό ρόλο στη μικρού μήκους ταινία «Signs», η οποία κέρδισε το βραβείο Gold Lion Cannes. Ως ανερχόμενος σκηνοθέτης, σκηνοθέτησε τον τηλεοπτικό πιλότο του Hollywood Television, «Diplomatic Immunity», για την υποψηφία για το βραβείο Emmy εταιρεία EUE Sokolow. Ήταν επίσης ο σκηνοθέτης του «The Peloton» για το «The Slot» (Foxtel) και το «Let's Break 'Em Up!» (ABC iView).

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

A skilled locksmith, gifted with the ability to open any lock, yet he is unwilling to return home. The hostess he pursues has no intention of continuing to keep him company. Facing a profound sense of emptiness, he has turned himself towards another rugged path.

Ένας επιδέξιος κλειδαράς, με το χάρισμα να ανοίγει οποιασδήποτε κλειδαριά, αρνείται να επιστρέψει σπίτι του. Η παλλακίδα που πολιορκεί δεν έχει καμία πρόθεση να συνεχίσει να του κάνει συντροφιά. Αντιμέτωπος με μια βαθιά αίσθηση μοναξιάς και κενού, ακολουθεί ένα άλλο, δύσβατο μονοπάτι.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Chien Yu Lin

Writer/Σενάριο: Chien Yu Lin

Cinematography/Φωτογραφία: Chung AiMusic/Μουσική: Lin Ge Wei

Producer/Παραγωγή: Amo Chang

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

翰 張, 孝萱 陳, 又瑄 陳, 益增 莊

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Drama, Fantasy / Δράμα, Φαντασίας

Runtime/Διάρκεια: 16':20"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Chien Yu Lin is a director / production designer based in Taiwan. Before studying at the London Film School in 2016, Chien Yu was a fashion designer and was mainly devoted to experimental media projects. Her first graduation short film *The Sound of Falling* has collected awards and nominations around the world, including Prix Festivals Connexion Auvergne-Rhône-Alpe in the LAB-competition at the 2019 Clermont Ferrand International Short Film Festival. After graduation, she worked with film productions in London, Colombia, and Taiwan for 8 years. Until now she continues to write and direct her work while working as a production

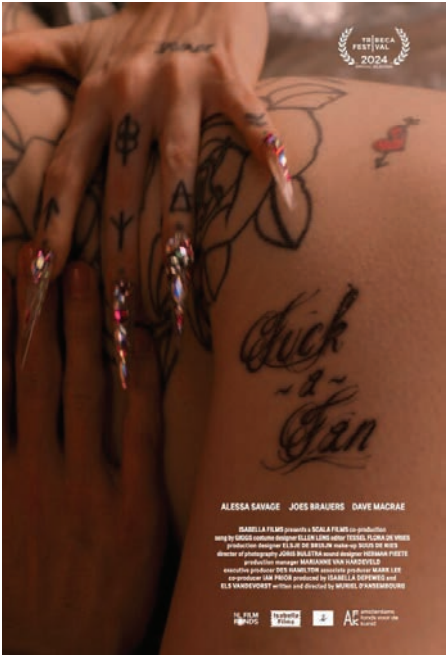

designer in international film productions. Η Chien Yu Lin είναι σκηνοθέτης και διευθύντρια παραγωγής με έδρα της την Ταϊβάν. Πριν από τις σπουδές της στη Σχολή Κινηματογράφου του Λονδίνου (2016), υπήρξε σχεδιάστρια μόδας και κυρίως

ασχολούνταν με πειραματικές παραγωγές στο χώρο της διαφήμισης. Η πτυχιακή της μικρού μήκους ταινία *"The Sound of Falling"* (Ο Ήχος της Πτώσης), απέσπασε πλήθος βραβείων σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένου του Prix Festivals Connexion Auvergne-Rhône-Alpe στο LAB-competition του Διεθνούς Κιν/κού Φεστιβάλ Μικρού Μήκους Clermont Ferrand (2019). Μετά την αποφοίτησή της δούλεψε για οκτώ χρόνια σε κιν/κές παραγωγές στο Λονδίνο, την Κολομβία και την Ταϊβάν. Συνεχίζει να γράφει και να σκηνοθετεί τις δικές της δουλειές ενώ ταυτόχρονα δουλεύει και ως διευθύντρια παραγωγής σε διεθνείς κινηματογραφικές παραγωγές.

FUCK-A-FAN

2024
Netherlands/Ολλανδία

K-18

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Chloe Cam, the hottest porn star on social media, launches a “Fuck-a-Fan” contest to blow up her following and let one lucky fan live out his dream. That turns out to be Thomas, an awkward young man from Amsterdam whose heart was recently crushed. In his loneliness and desperation, he can’t help projecting something deeper onto her than porn-star thrills. When the lights go on and the camera starts rolling, Thomas and Chloe find themselves as they never expected: vulnerable, and accountable to each other. *Η Χλόη Καμ, η πιο καυτή πορνοστάρ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ξεκινά έναν διαγωνισμό με τίτλο “Γάμησε-έναν-θαυμαστή” για να αυξήσει τους ακόλουθούς της και να επιτρέψει σε έναν τυχερό να ζήσει το όνειρό του. Ο τυχερός θα είναι ο Θωμάς, ένας αδέξιος νέος από το Άμστερνταμ που υποφέρει από ερωτική απογοήτευση. Μέσα στη μοναξιά και την απελπισία του, δεν μπορεί παρά να προβάλλει κάτι βαθύτερο πάνω της, εκτός από τις συγκινήσεις μιας πορνοστάρ. Όταν τα φώτα ανάβουν και η κάμερα αρχίζει να γράφει, ο Θωμάς και η Χλόη βρίσκουν τον εαυτό τους όπως δεν το περίμεναν ποτέ: ευάλωτοι και υπόλογοι ο ένας απέναντι στον άλλο.*

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Muriel d'Ansembourg
Writer/Σενάριο: Muriel d'Ansembourg
Cinematography/Φωτογραφία: Joris Bulstra
Producer/Παραγωγή: Isabella Depeweg, Els Vandevorst

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Michael K. Williams, Steve Buscemi

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Genre/Είδος: Drama / Δράμα
Runtime/Διάρκεια: 24':09”
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Muriel d'Ansembourg is an award-winning and BAFTA-nominated writer and director. She grew up in New-York and Amsterdam where she studied screenwriting, followed by a Masters in Directing at the London Film School. Her films push the envelope exploring intimacy, portraying characters searching for connection in places where genuine intimacy is unlikely. Her work is rooted in delicate, precise performances and original, nuanced narratives. Muriel’s short films Play and Good Night, screened at over 200 film festivals worldwide, garnering 26 awards and acclaim from renowned publications such as The Guardian, The Observer, Little White Lies and Time Out. Good Night received a BAFTA nomination for Best Short Film and enjoyed theatrical release in the UK, Germany and Russia. She is currently in post-production on her debut feature, Truly Naked, which is set to be released in 2025. It’s centred around a teenage boy’s sexual awakening against the backdrop of the pornography industry

that happens to be the family business. Meeting a whip-smart feminist shifts his perspective as he starts looking at the world he was raised in through different eyes. *Η Muriel d'Ansembourg είναι βραβευμένη συγγραφέας και σκηνοθέτης, έχοντας στο ενεργητικό της μία υποψηφιότητα για βραβείο BAFTA. Μεγάλωσε στη Νέα Υόρκη και το Άμστερνταμ όπου σπούδασε σενάριο, ενώ ακολούθησε το μεταπτυχιακό της στη σκηνοθεσία από το London Film School. Οι ταινίες ξεπερνούν τα όρια, εξερευνώντας θέματα οικειότητας και απεικονίζοντας χαρακτήρες που αναζητούν να συνδεθούν μεταξύ*

τους σε μέρη όπου η γνήσια οικειότητα είναι απίθανη. Το έργο της εδράζεται σε λεπτές, ακριβείς ερμηνείες και πρωτότυπες, λεπτομερείς αφηγήσεις. Οι μικρού μήκους ταινίες της “Play” και “Good Night”, προβλήθηκαν σε πάνω από 200 φεστιβάλ παγκοσμίως, κερδίζοντας 26 βραβεία και αναγνώριση από γνωστά έντυπα όπως The Guardian, The Observer, Little White Lies και Time Out. Το “Good Night” κέρδισε μια υποψηφιότητα για BAFTA στην κατηγορία καλύτερης μικρού μήκους ταινίας και προβλήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γερμανία και τη Ρωσία. Αυτή τη στιγμή ολοκληρώνει την πρώτη μεγάλου μήκους ταινίας της, “Truly Naked”, που αναμένεται να κυκλοφορήσει εντός του 2025. Η ταινία επικεντρώνεται στην σεξουαλική αφύπνιση ενός έφηβου αγοριού με φόντο την βιομηχανία της πορνογραφίας που είναι και η οικογενειακή επιχείρηση. Η συνάντησή του με μια έξυπνη φεμινίστρια αλλάζει την προοπτική του καθώς αρχίζει να βλέπει τον κόσμο στον οποίο μεγάλωσε με διαφορετικά μάτια.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Click counts, fan “likes” and subscription rates – welcome to the new world of porn. What is intimacy in an age where you swipe from date to date, sexting is the new flirting, and social media is the global playground? “Fuck-A-Fan” explores what

it means to be real in these very unreal times.

“Κλικ”, “μου αρέσει”, “αριθμός ακόλουθων”
- καλωσορίσατε στον νέο κόσμο του πορνό.

Τι είναι η οικειότητα σε μια εποχή που
σκρολάρεις από ραντεβού σε ραντεβού,
το sexting (σεξ μέσω μηνυμάτων) είναι το
καινούριο φλερτ και τα κοινωνικά δίκτυα η

παγκόσμια παιδική χαρά; Το “Fuck-A-Fan”
εξερευνά το τι σημαίνει να είσαι αληθινός σε
αυτές τι τόσο ψεύτικες εποχές.

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

The remaining shreds of Zoé's mind desperately cling to her vague memories of better feelings. *Τα εναπομείναντα ψήγματα του μυαλού της Ζοε, προσπαθούν απεγνωσμένα να γραπωθούν από θολές αναμνήσεις καλύτερων συναισθημάτων.*

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Rémi St-Michel

Writer/Σενάριο: Rémi St-Michel

Music/Μουσική: Peter venne

Cinematography/Φωτογραφία: François Messier-Rheault

Producer/Παραγωγή: Johannie Deschambault, Jean-Sébastien Beaudoin Gagnon

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Nisha Coleman, Pierre-Luc Fontaine

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Genre/Είδος: Drama, Horror / Δράμα, Τρόμου

Runtime/Διάρκεια: 15':52"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

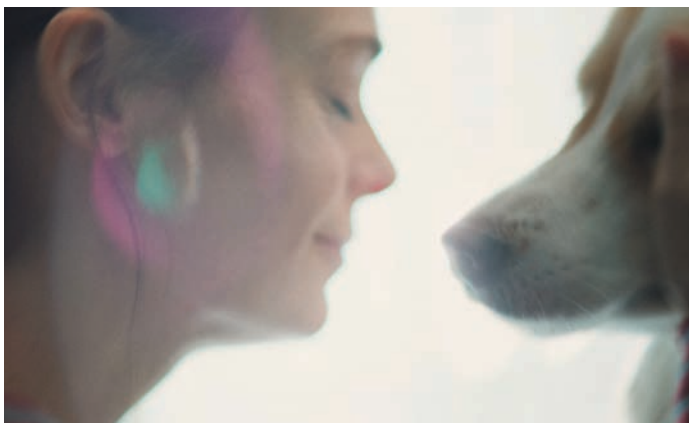
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Rémi St-Michel has directed several short films including The Deer (Le chevreuil), Little Brother (Petit-Frère) and HeartBomb (Une Bombe au cœur). He released his first feature film, Before We Explode (Avant Qu'on Explode), in 2019. Zoé is his most recent project

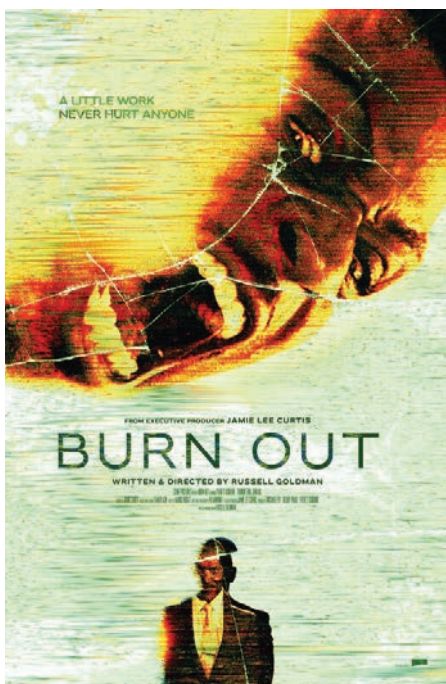
Ο Rémi St-Michel έχει σκηνοθετήσει αρκετές μικρού μήκους ταινίες μεταξύ των οποίων τις "The Deer (Le chevreuil)", "Little Brother (Petit-Frère)" και "HeartBomb (Une Bombe au cœur)". Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία "Before We Explode (Avant Qu'on Explode)" κυκλοφόρησε το 2019. Η Ζοέ είναι η πιο πρόσφατη δουλειά του.

BURN OUT

2024
USA/ΗΠΑ)

K-14

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

An assistant will do anything to get a presentation in front of his boss... even set himself on fire. Filmed in the abandoned Quibi offices. "Bold, singular, and impressive from start to finish. Completely insane. I loved it." - David Ehrlich, Indiewire

Ένας υπάλληλος θα κάνει τα πάντα για μπορέσει να παρουσιάσει τη δουλειά του μπροστά στο αφεντικό του... ακόμα και να βάλει φωτιά στον εαυτό του.

Γυρισμένο στο εγκαταλελειμμένο συγκρότημα γραφείων Quibi.

"Τολμηρό, μοναδικό και εντυπωσιακό από την αρχή ως το τέλος.

Εντελώς παρανοϊκό. Το λάτρεψα." - David Ehrlich, Indiewire

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Russell Goldman

Writer/Σενάριο: Russell Goldman

Music/Μουσική: Eric Poretsky

Cinematography/Φωτογραφία: Ali Armino

Producer/Παραγωγή: Jamie Lee Curtis, Michael Fry, Wendy Wang, Everett Osborne

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Everett Osborne, Tommie Earl Jenkins

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Genre/Είδος: Horror, Comedy, Sci-Fi, Surreal, Thriller / Τρόμου, Κωμωδία, Θρίλερ, Επιστημονικής φαντασίας, Σουρεαλισμός

Runtime/Διάρκεια: 12':32"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Russell is a filmmaker from Virginia. He is the screenwriter of RETURN TO SENDER, which placed in the top 10 of The 2023 Black List. He also wrote the upcoming Blumhouse feature MOTHER NATURE, based on the graphic novel he wrote with Jamie Lee Curtis. He has played at over 100 film festivals around the world with his short film work, including RETURN TO SENDER and CLOSING TIME. Ο Russell είναι σκηνοθέτης από την

Βιρτζίνια. Είναι ο σεναριογράφος του

"RETURN TO SENDER" που τον έβαλε στην δεκάδα του The 2023 Black List. Επίσης έγραψε την αναμενόμενη μεγάλου μήκους ταινία "MOTHER NATURE", βασισμένη στο κόμικ που συνέγραψε με τον Jamie Lee Curtis για λογαριασμό της εταιρείας παραγωγής Blumhouse. Οι δουλειές του έχουν προβληθεί σε περισσότερα από 100 φεστιβάλ παγκοσμίως, συμπεριλαμβανομένου των "RETURN TO SENDER" και "CLOSING TIME".

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

BURN OUT is a gonzo, high-octane horror story inspired by my experiences with post-concussive syndrome and all-consuming bosses. I wanted to make a film about how we push ourselves in break-neck work environments and make disastrous compromises with our bodies

and minds. Nothing is scarier (or more absurd) than what we can do to ourselves. Το "BURN OUT" είναι μια ακραία, υψηλών ταχυτήτων ιστορία τρόμου, εμπνευσμένη από τις εμπειρίες μου με μεταδιασεισικό σύνδρομο και αυταρχικά αφεντικά. Ήθελα να κάνω μια ταινία για το πώς πιέζουμε

τους εαυτούς όντας σε φρενήρη εργασιακά περιβάλλοντα, κάνοντας καταστρεπτικούς συμβιβασμούς με το σώμα και το μυαλό μας. Τίποτα δεν είναι πιο τρομακτικό (ή πιο παράλογο), από αυτό που είμαστε ικανοί να κάνουμε στον εαυτό μας.

THE THINGS WE KEEP

2024
USA/ΗΠΑ

K-18

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

When Kate receives word her estranged mother is unable to take care of herself, she reluctantly returns to pack up her mom's house and send her to a nursing home. Unfortunately, it's a big task: her mother has been a hoarder for as long as Kate can remember. As she cleans, her mother warns: bad things will happen if you take away my things. Kate battles her mother's dementia-driven hostility and uncovers disturbing items underneath the detritus. Specifically: a sinister-looking mold-like mark underneath the wallpaper. As Kate unravels the mystery of her mother's obsession and illness, she discovers that the hoarding was actually self-preservation. There is evil in the house's walls, and they must be covered at all costs. An allegorical tale of intergenerational trauma between mothers and daughters.

Όταν η Κέιτ πληροφορείται ότι η αποξενωμένη μητέρα της δεν μπορεί να φροντίσει τον εαυτό της, επιστρέφει απρόθυμα για να συμμαζέψει το σπίτι της δεύτερης και να τη στείλει στο γηροκομείο. Δυστυχώς, μια πολύ απαιτητική διαδικασία: η μητέρα της πάσχει από Διαταραχή Αποθησαυρισμού από όσο μπορεί να θυμηθεί η Κέιτ. Καθώς καθαρίζει, η μητέρα της την προειδοποιεί: κακά πράγματα θα συμβούν αν μου στερήσεις τα αντικείμενά μου. Η Κέιτ παλεύει με την λόγω άνοιας εκθρόνηση της μητέρας της και ανακαλύπτει ανησυχητικά αντικείμενα κάτω από την αφόρητη ακαταστασία. Συγκεκριμένα: ένα απειλητικό σημάδι που μοιάζει με μούχλα, κάτω από την ταπετσαρία. Καθώς η Κέιτ ξετυλίγει το μυστήριο της εμμονής και της αρρώστιας της μητέρας της, ανακαλύπτει ότι η μανία της να μαζεύει αντικείμενα ήταν στην πραγματικότητα μια πράξη αυτοπροστασίας. Ελλοχεύει το κακό στους τοίχους του σπιτιού και πρέπει να καλυφθούν πάση θυσία. Μια αλληγορική ιστορία με θέμα το διαγενεαλογικό τραύμα μεταξύ μητέρας και κόρης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Joanna Fernandez

Writer/Σενάριο: Joanna Fernandez

Cinematography/Φωτογραφία: Daeil Kim

Music/Μουσική: Ethan Harbour

Producer/Παραγωγή: Tim Truesdell, Lilith Mo, Yaxing Lin

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Jenny O'hara, Rebecca Holopter

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Horror, Drama, Magical Realism, Thriller / Τρόμου, Δράμα, Μαγικός Ρεαλισμός, Θρίλερ

Runtime/Διάρκεια: 14':53"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes/Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes/Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Joanna Fernandez is a genre writer and director who earned her BFA at NYU's TSOA. While in USC's MFA program, she was awarded the Jeffrey Jones Award for Excellence in Writing. After working as a showrunner's assistant for BEACON 23, her film SERAPHIM won the Jury award at the Austin Film Festival. Her MFA horror thesis has earned her the Fox Fellowship Endowment, and the prestigious SCA finishing fund. The origin of myth, the complexities of morality, and the study of monsters and scapegoats are central themes in her work.

Η Joanna Fernandez είναι συγγραφέας

και σκηνοθέτης με πτυχίο Καλών Τεχνών από το TSOA του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της στο πρόγραμμα MFA του USC, της απονεμήθηκε το Jeffrey Jones Award for

Excellence in Writing. Μετά την δουλειά της ως βοηθός του υπεύθυνου προγράμματος για το BEACON 23, ακολούθησε η ταινία της SERAPHIM που κέρδισε το βραβείο της κριτικής επιτροπής στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ώστιν. Η διατριβή της πάνω στην θεματική των ταινιών τρόμου, της χάρισε το Fox Fellowship Endowment και τη διάσημη χρηματοδότηση SCA. Η προέλευση του μύθου, η πολυπλοκότητα της ηθικής και η μελέτη των τεράτων και των αποδιοπομπαίων τράγων είναι κεντρικά θέματα στο έργο της.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

This film speaks to my tortured relationship with my mother, which

has been further complicated by her diagnosis of early-onset Alzheimer's.

As an Alzheimer's patient, she's been through countless neuroimaging, all of

which revealed CTE, a condition common in footballers who have had repeated blows to the head. The rapid deterioration of my mother's memory has stemmed from the severe brain damage from the abuse she suffered from her mother (my grandmother), as a child. The symptoms of CTE include impulsivity, explosivity, and aggression. The violence that terrorized me as a child was a direct consequence of the violence that terrorized my mother. My mom never had a chance. The idea that we become our parents is a terrifying concept to me that keeps me awake at night. I'm 26 years old, but my mother calls me "mom," and I feel a massive responsibility to provide her with the empathy and care she never received from her mother. I'm committed to putting an end to the intergenerational trauma that plagued my family.

Fairytales and myths have long been a tool for people to deal with the horrors that plagued them. Horror, at its best, uses the genre as a means to tackle human drama and conflict. I would like to express my truth using this lens and create a powerful narrative about the nature of intergenerational trauma and motherhood.

Hoarding is a form of Obsessive Compulsive Disorder that is categorized by severe emotional attachment to inanimate objects. The International OCD Foundation estimates that one in every 50 people struggles with severe hoarding. Hoarding both relieves anxiety and generates it: the more hoarders accumulate, the more insulated they feel from the world and its dangers. But of course, the more they accumulate, the more isolated they become from the outside world, including family and friends. Even the thought of discarding or cleaning out hoarded items produces extreme feelings of panic and discomfort. **THE THINGS WE KEEP** dives into the psychology of a hoarder and examines the nature of compulsion and trauma, and how they intersect. As someone who has struggled with OCD and anxiety, I know firsthand how the mind

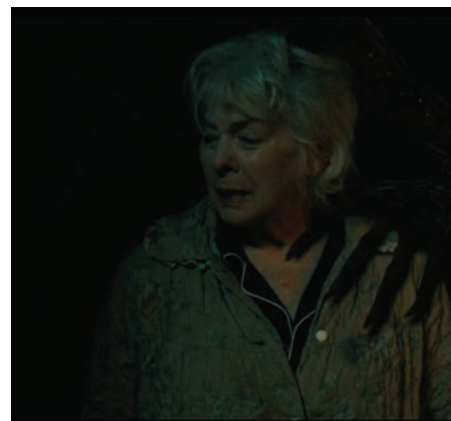
can play tricks on us and the devastating impact mental illness can have on our lives and those around us. "The Things We Keep" is a personal exploration of these themes, drawing on my own experiences and those of others affected by mental illness. Through horror, I hope to shed light on the often-misunderstood world of OCD and compulsions and the games our minds play on us. Please support this film, not just for the scares but for the message we want to deliver about the importance of mental health awareness and breaking the cycle of intergenerational trauma.

Αυτή η ταινία μιλάει για τη βασανιστική σχέση μου με τη μητέρα μου, η οποία έγινε ακόμα πιο περίπλοκη μετά τη διάγνωσή της με Alzheimer. Ως ασθενής με Alzheimer, υποβλήθηκε σε αμέτρητες νευροεπιχειρήσεις, οι οποίες διέγνωσαν CTE, μια κατάσταση κοινή σε παίκτες του ράγκμπι που έχουν υποστεί επαναλαμβανόμενα χτυπήματα στο κεφάλι. Η γρήγορη επιδείνωση της μνήμης της μητέρας μου προήλθε από την σοβαρή ζημιά στον εγκέφαλό της, εξαιτίας της κακοποίησης που υπέστη από τη μητέρα της (τη γιαγιά μου), όταν ήταν παιδί. Τα συμπτώματα CTE περιλαμβάνουν παρορμητικότητα, εκρηκτικότητα και επιθετικότητα. Η βία που με τρόμαζε ως παιδί ήταν άμεση συνέπεια της βίας που με τρόμαζε τη μητέρα μου. Η μητέρα μου δεν είχε ποτέ μια ευκαιρία. Η ιδέα ότι γινόμαστε οι γονείς μας είναι μια τρομακτική έννοια για μένα που με κρατά ξύπνια τη νύχτα. Είμαι 26 ετών, αλλά η μητέρα μου με αποκαλεί "μαμά," και αισθάνομαι την τεράστια ευθύνη να της φέρομαι με ενσυναίσθηση και να της παρέχω τη φροντίδα που δεν έλαβε ποτέ η ίδια από τη μητέρα της. Είμαι αποφασισμένη να βάλω τέλος στο διαγενεαλογικό τραύμα που πλήττει την οικογένειά μου.

Τα παραμύθια και οι μύθοι αποτελούν από καιρό εργαλείο για τους ανθρώπους για να μπορούν να αντιμετωπίζουν τους τρομερούς φόβους που τους βασανίζουν. Ο τρόμος ως κινηματογραφικό εκφραστικό μέσο, στην καλύτερη περίπτωση, χρησιμοποιείται εδώ, για να αντιμετωπίσει το ανθρώπινο δράμα και τη σύγκρουση. Θα ήθελα να εκφράσω την προσωπική μου αλήθεια μέσα από αυτό

το πρίσμα δημιουργώντας μια ουσιαστική αφήγηση για τη φύση του διαγενεαλογικού τραύματος και της μητρότητας.

Η Διαταραχή Αποθησαύρισης ή Παρασυσσώρευσης είναι μια μορφή Ψυχαναγκαστικής Διαταραχής που χαρακτηρίζεται από σοβαρή συναισθηματική προσκόλληση σε άψυχα αντικείμενα. Το Διεθνές Ίδρυμα για OCD (ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή) εκτιμά ότι ένα στα 50 άτομα παλεύει με αυτήν την διαταραχή. Η αποθησαύριση ανακουφίζει το άγχος αλλά και το ευνοεί: όσο περισσότερο συσσωρεύουν αντικείμενα, τόσο περισσότερο απομονωμένοι αισθάνονται από τον κόσμο και τους κινδύνους του. Αλλά φυσικά, όσο περισσότερο μαζεύουν, τόσο περισσότερο απομονώνονται από τον εξωτερικό κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των οικογενειών και των φίλων τους. Ακόμη και η σκέψη της απόρριψης ή της απομάκρυνσης των αντικειμένων τους προκαλεί έντονα συναισθήματα πανικού και δυσφορίας. Η ταινία "Τα Πράγματα που Κρατάμε" εμβαθύνει στην ψυχολογία ενός αποθησαυριστή και εξετάζει τη φύση της ψυχικής πίεσης και του τραύματος, καθώς και το πώς αλληλεπικαλύπτονται. Ως κάποια που έχει παλέψει με OCD και αγχώδεις διαταραχές, γνωρίζω από πρώτο χέρι πώς μπορεί να μας ξεγελάσει το μυαλό, καθώς και την καταστροφική επίδραση που μπορεί να έχει η ψυχική ασθένεια στη ζωή μας και στους γύρω μας. "Τα Πράγματα που Κρατάμε" είναι μια προσωπική εξερεύνηση αυτών των θεμάτων, αντλώντας από τις δικές μου εμπειρίες και αυτές άλλων που έχουν πληγεί από ψυχικές ασθένειες. Με εκφραστικό μέσο μια ιστορία τρόμου, ελπίζω να ρίξω φως στον συχνά παρεξηγημένο κόσμο της OCD και των παρορμητικών, καθώς και στα παιχνίδια που μας παίζει το μυαλό. Σας παρακαλώ στηρίξτε αυτήν την ταινία, όχι απλά για τις συγκινήσεις που προκαλεί στους λάτρεις του είδους, αλλά για το μήνυμα που θέλουμε να περάσουμε σχετικά με το πόσο σημαντική είναι η ευαισθητοποίηση για ζητήματα ψυχικής υγείας, καθώς και με τη διάρρηξη του κύκλου του διαγενεαλογικού τραύματος.

MY BEST FRIEND

2023
France, USA / Γαλλία, ΗΠΑ

K-14

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

When Clara and Lea escape the daily grind for a short vacation together, the events of one fateful night challenge the meaning of their friendship.
Όταν η Κλάρα και η Λέα αποδρούν από την κουραστική καθημερινότητα για ένα διάλειμμα ξεκούρασης, τα γεγονότα μιας μοιραίας βραδιάς θα δοκιμάσουν την σημασία της φιλίας τους.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Elina Street

Writer/Σενάριο: Elina Street

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Marie Zabuokovec, Lana Boy

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: LGBTQ+, Drama, Lesbian, Comedy / LGBTQ+, Δράμα, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 18'00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Elina Street (she/her) is an Emmy-Award-winning French-American director and writer based in New York City. Her storytelling focuses on female and non-binary representation. Elina's career began in the U.K., and her first documentary, *A Journey to the Circus* was selected at the British Film Institute (B.F.I) and the BAFTA qualifying London Short Film Festival. She went on to direct fiction and narrative pieces. Her short narrative period piece, *Alice and Lewis*, which starred Lollie McKenzie, best known from West End's *Matilda the Musical*, has screened at over 20 festivals internationally.

Elina co-directed the award-winning documentary series, *The Lesbian Bar Project*, for The Roku Channel, starring actress/comedian Lea DeLaria. The project has received over 90 articles this year alone, with 1 billion impressions, and

79 press placements. The series recently won a NY Emmy, a GLAAD award and was nominated at Tribeca X as well as Sundance Brand Storytelling.

Η Ελίνα Στριτ (αυτή/αυτής) είναι βραβευμένη με Emmy, Γαλλοαμερικανίδα σκηνοθέτης και συγγραφέας που ζει στη Νέα Υόρκη. Οι ιστορίες της εστιάζουν στην ανάδειξη των γυναικών και των μη δυαδικών ατόμων. Η καριέρα της Ελίνα ξεκίνησε στο Ηνωμένο Βασίλειο, και το πρώτο της ντοκιμαντέρ, "*A*

Journey to the Circus", επιλέχθηκε από το British Film Institute (B.F.I) και το BAFTA qualifying London Short Film Festival. Στη συνέχεια, ασχολήθηκε σκηνοθετικά με την μυθοπλασία. Η μικρού μήκους ταινία εποχής, "*Alice and Lewis*", με πρωταγωνίστρια την Lollie McKenzie, γνωστή από το "*Matilda the Musical*" του West End, έχει προβληθεί σε πάνω από 20 φεστιβάλ διεθνώς.

Η Elina συν-σκηνοθέτησε τη βραβευμένη σειρά ντοκιμαντέρ, "*The Lesbian Bar Project*", για το The Roku Channel, με πρωταγωνίστρια την ηθοποιό/κωμικό Lea DeLaria. Το έργο έχει αναφερθεί σε πάνω από 90 άρθρα μόνο φέτος, με 1 δισεκατομμύριο εντυπώσεις (impressions) στα κοινωνικά δίκτυα και 79 δημοσιεύσεις στον τύπο. Η σειρά κέρδισε πρόσφατα ένα NY Emmy, ένα βραβείο GLAAD και ήταν υποψήφια στο Tribeca X καθώς και στο Sundance Brand Storytelling.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Relationships, whether romantic or platonic, are always shifting and transforming as they expand and progress. I think many can identify with a feeling or an aspect of *My Best Friend* because when a friendship is tested, it challenges you personally. Our set was run predominantly by women, and the story is very close to my personal experience. I identify as a lesbian and a queer woman, and it was very important for me to direct a piece that felt close to my sexual identity. I wanted to capture an experience where you transcend friendship

by adding intimacy in a way that felt real, unapologetic, and beautiful. We often see female pleasure depicted through the male gaze, and I felt strongly about giving my own.

When I first came up with the idea of *My Best Friend*, I spoke to a lot of people from my community who expressed that they had experienced a similar situation and therefore I felt encouraged to tell this universal story. This is also an ode to queer friendship. There are no strict rules or solutions when two friends become more

intimate but my hope is that the audience can feel empowered by Clara's experience and her friendship with Lea.

Οι σχέσεις, είτε ρομαντικές είτε πλατωνικές, πάντα αλλάζουν και μεταμορφώνονται καθώς εξελίσσονται. Νομίζω ότι πολλοί μπορούν να ταυτιστούν με ένα συναίσθημα ή μια πτυχή του "*My Best Friend*", γιατί όταν μια φιλία δοκιμάζεται, πρόκειται για μια προσωπική πρόκληση.

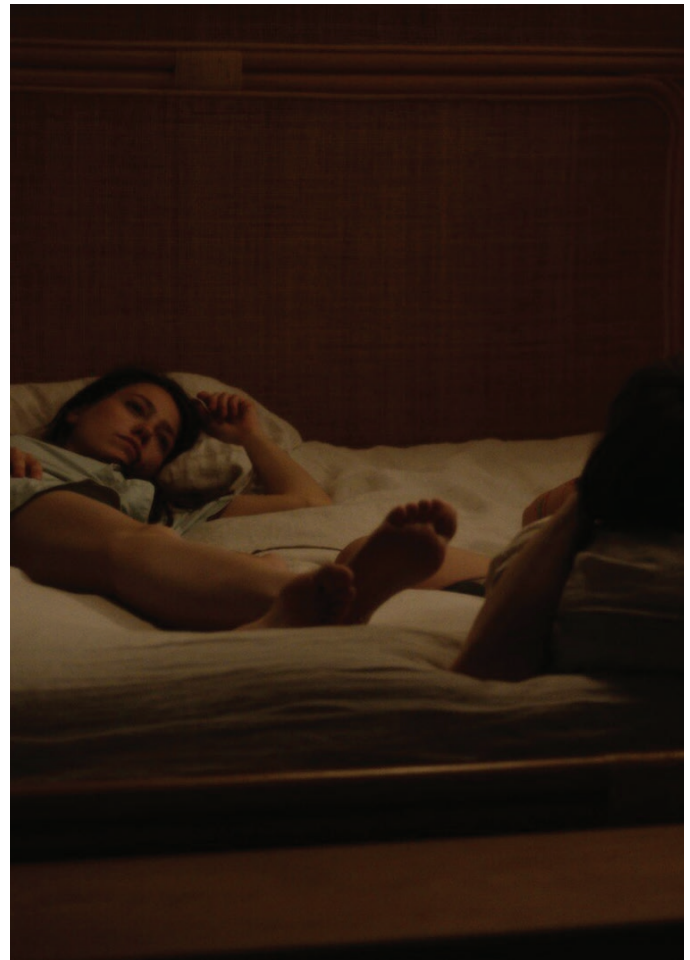
Η ομάδα μας αποτελείται κυρίως από γυναίκες και η ιστορία είναι πολύ κοντά σε μια προσωπική μου εμπειρία.

Αυτοπροσδιορίζομαι ως λεσβία και queer γυναίκα, και ήταν πολύ σημαντικό για μένα να σκηνοθετήσω ένα έργο που να είναι τόσο κοντά στην σεξουαλική μου ταυτότητα. Ήθελα να αποτυπώσω μια εμπειρία όπου ξεπερνάς τη φιλία προσθέτοντας οικειότητα με έναν τρόπο που να φαίνεται αληθινός, αδιαπραγμάτευτος και όμορφος. Συχνά

βλέπουμε την γυναικεία ευχαρίστηση να απεικονίζεται μέσα από το ανδρικό βλέμμα, και ένιωσα πολύ έντονα το να το δώσω μέσα από τη δική μου ματιά.

Όταν πρωτοσκέφτηκα την ιδέα του "My Best Friend",μίλησα με πολλούς ανθρώπους από την κοινότητά μου που εξέφρασαν ότι είχαν βιώσει παρόμοιες καταστάσεις και έτσι

ένιωσα πιο σίγουρη στο να εξιστορήσω μια τόσο οικουμενική ιστορία. Που είναι επίσης και μια ωδή στην queer φιλία. Δεν υπάρχουν αυστηροί κανόνες ή λύσεις όταν δύο φίλες ξεπερνούν τα όρια της φιλίας, αλλά η προσδοκία μου είναι ότι το κοινό μπορεί να νιώσει αυτοπεποίθηση από την εμπειρία της Κλάρα και τη φιλία της με τη Λέα.

BROTHER'S HORN

2023

Iran / Ιράν

K-14

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

The rule of the game is that the big brother always wins, except once. The younger brother should rebel.

Ο κανόνας του παιχνιδιού είναι ότι ο μεγάλος αδελφός πάντα κερδίζει, εκτός από μία φορά. Ο μικρότερος αδερφός οφείλει να επαναστατήσει.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Majid Asadi

Writer/Σενάριο: Pouya Sadeghi, Atefeh Gheibipour

Cinematography/Φωτογραφία: Reza Sepehri

Producer/Παραγωγή: Sara Roghayeh Asadi, Morteza Valizade

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Iman Sayad Borhani, Amin Esfandiar

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 19':25"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Director, writer and actor Majid Asadi was born in Iran in 1988 and he got his bachelor degree in "theater directing" from Nabi Akram University of Tabriz, UCNA, 2007-2011.

Ο σκηνοθέτης, συγγραφέας και ηθοποιός Majid Asadi γεννήθηκε στο Ιράν το 1988 και σπούδασε Θεατρική Σκηνοθεσία στο πανεπιστήμιο Nabi Akram του Tabriz, UCNA, 2007-2011.

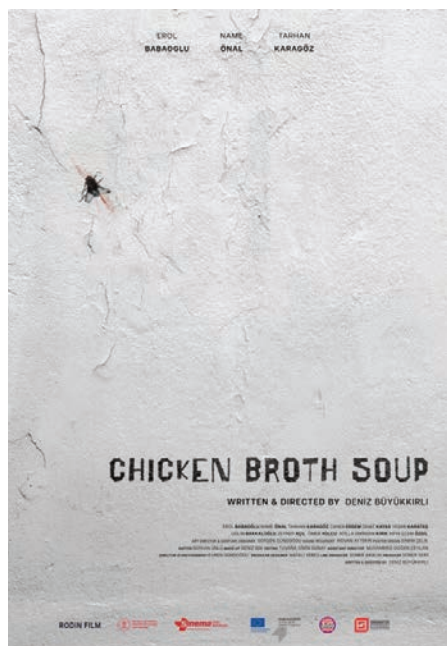
CHICKEN BROTH SOUP

2024

Turkey / Τουρκία

K-15

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

The doctor comes across unusual symptoms when the man is said to have died of a heart attack when he examined the corpse. He decides to refer the body to forensic medicine. Thereupon, the man's wife confesses; she said she'd poisoned her husband, who constantly beat her. A big surprise awaits the doctor, who has to make a vital decision for the woman. Στο νεκροτομείο ο γιατρός αντιμετωπίζει συμπτώματα που δεν συνάδουν με την υποτιθέμενη καρδιακή προσβολή, ως αιτία θανάτου του άντρα που κείται μπροστά του. Αποφασίζει λοιπόν να ζητήσει ιατροδικαστική εξέταση. Αποτέλεσμα, η ομολογία της γυναίκας του νεκρού: τον δηλητηρίασε γιατί την χτυπούσε συνεχώς. Μια μεγάλη έκπληξη περιμένει τον γιατρό ο οποίος πρέπει να πάρει μια σημαντική απόφαση για λογαριασμό της γυναίκας.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Deniz Büyükkırlı

Writer/Σενάριο: Deniz Büyükkırlı

Cinematography/Φωτογραφία: Evren Gündoğdu

Producer/Παραγωγή: Soner Sert

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Erol Babaoğlu, Name Önal, Tarhan Karagöz

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Genre/Είδος: Horror, Comedy, Sci-Fi, Surreal, Thriller / Τρόμου, Κωμωδία, Θρίλερ, Επιστημονικής φαντασίας, Σουρεαλισμός

Runtime/Διάρκεια: 12':32"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

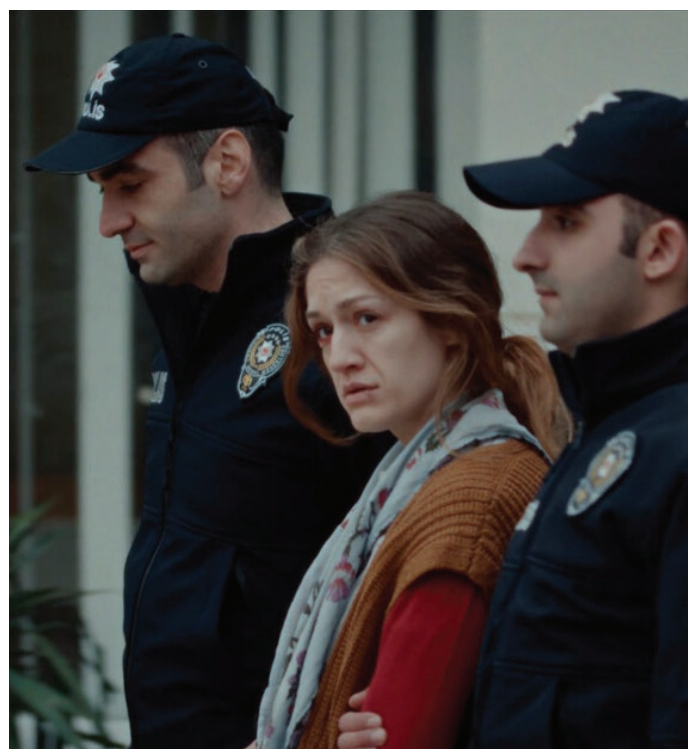
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Screenwriter and director. She wrote many TV series scripts that were broadcast all over the world between 2012 and 2022. Chicken Broth Soup is her first short film, which she wrote and directed.

Η Deniz Büyükkırlı είναι σεναριογράφος

και σκηνοθέτης. Στο διάστημα μεταξύ 2012 και 2022, έχει γράψει αρκετά σενάρια για τηλεοπτικές σειρές οι οποίες έχουν προβληθεί σε ολόκληρο τον κόσμο. Η "Chicken Broth Soup" είναι η πρώτη μικρού μήκους ταινία που έγραψε και σκηνοθέτησε.

HEREDARÀN LA TIERRA

2024
Spain / Ισπανία

K-12

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Jorge, accompanied by his little daughter Greta, goes to the meeting with his brothers on Halloween to “talk” about his recently deceased mother’s inheritance. When the family argument begins, the girl hatches a macabre plan with her cousins
Την ημέρα του Halloween, ο Χόρχε, συνοδευόμενος από την Γκρέτα την μικρή του κόρη, πηγαίνει να συναντήσει τα αδέρφια του για να συζητήσουν για την κληρονομιά που τους άφησε η προσφάτως θανούσα μητέρα τους. Όταν η αντιπαράθεση ξεφεύγει, η μικρή κοπέλα καταστρώνει μαζί με τα ξαδέρφια της ένα μακάβριο σχέδιο.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Borja Echeverría
Writer/Σενάριο: Borja Echeverría, Jordi Aguilar, Ángela González
Music/Μουσική: Alex de Gregorio
Cinematography/Φωτογραφία: Borja Echeverría
Producer/Παραγωγή: REC FILMS

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Jordi Aguilar, Fele Masrtínez, Luis Callejo, Elena Lombao, Mónica Aguilar, Greta Aguilar, Telmo Callejo, Otto Regueiro, Ana María Vidal

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία
Genre/Είδος: Drama, Black comedy / Δράμα, Μαύρη κωμωδία
Runtime/Διάρκεια: 12’00”
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Borja Echeverría was born in Zaragoza, Spain, on 21/07/1976. Director and screenwriter, he has been working in the audiovisual medium for more than twenty years. He has made the feature film “Qué pelo más guay”, a dozen short films - such as “The Arctic syndrome” or “Save the world” -, television, video clips - being nominated for the Latin Grammys for “15” by Ara Malikian - and , among others, has written the series “The Lost Voices” about Federico García Lorca, together with the late maestro Carlos Saura.

Ο Borja Echeverría γεννήθηκε στην Σαραγόσα της Ισπανίας στις 21/07/1976. Εργάζεται ως σκηνοθέτης και

σεναριογράφος για πάνω από είκοσι χρόνια. Έχει κάνει την μεγάλου μήκους ταινία “Qué pelo más guay”, δώδεκα μικρού μήκους μεταξύ των οποίων τις “The Arctic syndrome” και “Save the world”, αρκετά video clips, ενώ έχει εργαστεί και σε τηλεοπτικές παραγωγές. Υπήρξε υποψήφιος στα Latin Grammys με το “15” της Ara Malikian, ενώ έχει γράψει την σειρά “The Lost Voices” με θέμα τον Federico García Lorca, σε συνεργασία με τον Carlos Saura.

THE COLOR OF TREES

2022

Greece / Ελλάδα

K-14

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

It's summer and the suburbs of the Greek metropolis of Thessaloniki are threatened by forest fires. Kalliopi rushes through her daily life in the city, constantly worrying about her mother, who is a nursing case and lives in the countryside. After Kalliopi finds an unexpected ally in Mariam, a French woman in her language class, news reaches her that her mother's neighborhood is being evacuated. The two women must prove their loyalty and ride into the fire together to save Kalliopi's mother. Είναι Καλοκαίρι και τα προάστια της ελληνικής μητρόπολης Θεσσαλονίκης, απειλούνται από δασικές πυρκαγιές. Η Καλλιόπη προσπαθεί να ανταποκριθεί στους απαιτητικούς ρυθμούς της καθημερινότητας της πόλης, ανησυχώντας για την μητέρα της η οποία ζει στην ύπαιθρο υπό τη φροντίδα νοσοκόμας. Η Καλλιόπη ανακαλύπτει μία αναπάντεχη σύμμαχο στο πρόσωπο της Μάριαν, μίας Γαλλίδας που της παραδίδει μαθήματα γαλλικών, όταν μαθαίνει πως η γειτονιά της μητέρας της εκκενώνεται. Οι δυο γυναίκες πρέπει να αποδείξουν την αφοσίωσή τους και να πάνε μαζί στην φωτιά, για να σώσουν την μητέρα της Καλλιόπης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Marina Dumont-Anastassiadou

Writer/Σενάριο: Linda Kokkores

Music/Μουσική: Benjamin Junghans

Cinematography/Φωτογραφία: Jan Wittkopp

Producer/Παραγωγή: Maximilian Köhler, Norwén Bodner

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Myriam Sofia Artzanidou, Julie Héga, Natia Tsalugelashvili, Iliana Konstantinidou, Stergios Karavatos

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 24':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Marina Dumont-Anastassiadou (*1993 in Strasbourg) has studied directing at the Academy for the Performing Arts Baden-Württemberg (Germany).

Marina grew up between France, Greece and Turkey. After her Baccalauréat, she studied in Paris in a classe préparatoire littéraire and in 2014 was accepted at the École Normale Supérieure de la rue d'Ulm (Paris). In 2016, she completed her master's degree in cultural history at the Sorbonne. Meanwhile, she has gained several experiences as an assistant director, lighting technician and performer. Her recent works moved between film, video installation, performance and theater. Her first short film Τα Γεμιστά (The Tomatoes of Thessaloniki) premiered in October 2021 at the 36th Independent Film Festival Osnabrück. Internationally it was also a finalist of the Rome Prisma Awards and got a mention at the RED Movie Awards in Reims. Her latest projects were "movements for the everyday life 1-12", a

performance series during a whole year in the Oberwelt Gallery in Stuttgart (Germany) and the short film "The color of Trees".

Marina Dumont-Anastassiadou works as a director, dramaturge and actress.

Η Μαρίνα Δουμον-Αναστασιάδου (*1993 στη Στρασβούργο) έχει σπουδάσει σκηνοθεσία στην Ακαδημία Παραστατικών Τεχνών Baden-Württemberg (Γερμανία).

Η Μαρίνα μεγάλωσε μεταξύ Γαλλίας, Ελλάδας και Τουρκίας. Μετά το Baccalauréat της, έκανε προπαρασκευαστικές σπουδές στη λογοτεχνία στο Παρίσι και το 2014 έγινε

δεκτή στην École Normale Supérieure de la rue d'Ulm (Παρίσι). Το 2016 ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό της δίπλωμα στην πολιτιστική ιστορία στη Σορβόνη. Ταυτόχρονα, έχει αποκτήσει εμπειρία ως βοηθός σκηνοθέτη, τεχνικός φωτισμού και ηθοποιός. Τα πρόσφατα έργα της αφορούν ταινίες, βιντεο-εγκαταστάσεις και θέατρο. Η πρώτη της μικρού μήκους ταινία "Τα Γεμιστά (Οι Ντομάτες της Θεσσαλονίκης)" έκανε πρεμιέρα τον Οκτώβριο του 2021 στο 36ο Ανεξάρτητο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Osnabrück. Σε διεθνές επίπεδο, υπήρξε επίσης φιναλίστ στα Rome Prisma Awards και κέρδισε εύφημο μνεία στα RED Movie Awards στο Reims. Τα πιο πρόσφατα έργα της ήταν η ετήσια σειρά παραστάσεων "movements for the everyday life 1-12", στην γκαλερί Oberwelt στη Στουτγκάρδη (Γερμανία) και η μικρού μήκους ταινία "The color of Trees".

Η Μαρίνα Δουμον-Αναστασιάδου εργάζεται ως σκηνοθέτης, δραματουργός και ηθοποιός.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Too often we disappear in everyday life. Between work stress, fear of the future, conflicts that one does not want to enter into, confrontations that one wants to avoid, there is a daily betrayal of the self and the environment. Every day I do what I don't really want to do, and I don't do what I would do if I had the courage. I become silent, invisible, and disappear into the landscape. The great forest swallows me until I take on the color of the trees like a chameleon. Invisible and yet there.

And that's the crucial point, because when the forest burns, as it does in Greece, every summer with every degree more, you must distinguish yourself from the trees in order not to die.

And now let's imagine that we live in a patriarchal world and that we are women. Every day we are not taken seriously, mansplained, forgotten by medicine, always fighting to get the same salary as our male colleagues. And at the same time, we have learned since childhood not to be too loud, but pretty and nice, and to avoid any form of confrontation.

And now let's imagine that the forest is on fire and that we are in the middle of it. We must be loud and become visible.

In our project, I want to explore the question of how women can deal with invisibility. When invisibility becomes structural, and each one fights only for herself, there is the danger of no longer being able to escape. And anyway, where can one flee, when everywhere is similarly difficult, violent, and declining?

In this film, fiction and reality intertwine through documentary footage, and so do social and climate issues. Because both are under the influence of the same logic. If

one says that nothing can be changed anyway, that it's lost anyway, that they're too alone to win, it can't work. So then what? The only way seems to be solidarization. Our film does not tell a heroine's story, no great changes, no world-altering new vision. It does not portray a utopia. But maybe the small changes that our protagonists experience that day are the possibility for them to invent new ways and open the magical and crazy potential of a deeper revolution, the true, since realizable utopia.

Πολύ συχνά χανόμαστε μέσα στην καθημερινότητα. Μέσα στο εργασιακό άγχος, στο φόβο για το μέλλον, στις συγκρούσεις που δεν θέλουμε να μας απορροφήσουν, στις αντιπαραθέσεις που θέλουμε να αποφύγουμε, μέσα σε όλα αυτά υπάρχει μια καθημερινή προδοσία του εαυτού μας και του περιβάλλοντος. Κάθε μέρα κάνω αυτό που δεν θέλω πραγματικά να κάνω, και δεν κάνω αυτό που θα έκανα αν είχα το θάρρος. Γίνομαι σιωπηλή, σόρατη, και εξαφανίζομαι στο τοπίο. Το μεγάλο δάσος με καταπίνει μέχρι να αποκτήσω το χρώμα των δέντρων σαν χαμαιλέοντας. Αόρατη, και όμως εκεί. Και αυτό είναι το κρίσιμο σημείο, γιατί όταν το δάσος καίγεται, όπως συμβαίνει στην Ελλάδα κάθε καλοκαίρι όλο και περισσότερο, πρέπει να ξεχωρίσεις τον εαυτό σου από τα δέντρα για να μη πεθάνεις.

Και τώρα ας φανταστούμε ότι ζούμε σε έναν πατριαρχικό κόσμο και ότι είμαστε γυναίκες. Κάθε μέρα δεν μας παίρνουν σοβαρά, μας εξηγούν τα πράγματα με ανδρικό ύφος, λησμονημένες από την ιατρική, πάντα αγωνιζόμαστε για να πάρουμε τον ίδιο μισθό με τους άνδρες συναδέλφους μας. Και ταυτόχρονα, έχουμε μάθει από παιδιά να μην είμαστε πολύ δυνατές, αλλά όμορφες

και ευχάριστες, και να αποφεύγουμε οποιαδήποτε μορφή αντιπαράθεσης.

Και τώρα ας φανταστούμε ότι το δάσος φλέγεται και ότι είμαστε μέσα του. Πρέπει να είμαστε εκκωφαντικές και να γίνουμε ορατές.

Στο έργο μας, θέλω να εξερευνήσω το ερώτημα: πώς οι γυναίκες μπορούν να αντιμετωπίσουν την αορατότητά τους. Όταν η αορατότητα γίνεται δομική, και η καθεμία αγωνίζεται μόνο για τον εαυτό της, υπάρχει ο κίνδυνος να μην μπορεί να ξεφύγει. Αλλά και πάλι, πού μπορεί κάποιος να καταφύγει, όταν παντού είναι το ίδιο δύσκολο, βίαιο και φθοροποιό;

Σε αυτή την ταινία, η φαντασία και η πραγματικότητα αλληλεπικαλύπτονται με την χρήση υλικού ντοκιμαντέρ, όπως γίνεται και σε ταινίες που αφορούν σε κοινωνικά και κλιματικά ζητήματα. Γιατί και τα δύο βρίσκονται υπό την επιρροή της ίδιας λογικής. Αν κάποιος λέει ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει, ότι έτσι κι αλλιώς είναι χαμένος σκοπός, ότι είναι πολύ λίγοι για να κερδίσουν, τότε δεν μπορεί να λειτουργήσει καμία προσπάθεια για αλλαγή. Και μετά τι απομένει; Φαίνεται τελικώς ότι ο μόνος τρόπος είναι η αλληλεγγύη και η συνεργατικότητα.

Η ταινία μας δεν διηγείται την ιστορία μιας μεγάλης ηρωίδας, ούτε κοσμογονικές αλλαγές, ούτε κάποιο νέο όραμα που αλλάζει τον κόσμο. Δεν απεικονίζει μια ουτοπία. Αλλά ίσως οι μικρές αλλαγές που βιώνουν οι πρωταγωνιστές μας εκείνη την ημέρα, είναι ο τρόπος να εφεύρουν νέους τρόπους και να ανοίξουν την μαγική και τρελή προοπτική μιας πιο βαθιάς επανάστασης, μιας αληθινής, υλοποιήσιμης τελικώς, ουτοπίας.

FIVE WAYS TO GET RID OF A HICKEY

2022
Chile / Χιλή

K-14

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Manuela (14) and Toña (15) are surprised in the bathroom of their school making a hickey. After they are taken to the principal's office and are expelled for the day, Manu finds out that Toña will be kicked out of school for her grades and behavior. Manu decides not to tell her and does everything possible to extend the arrival home. Thus, both embark on a journey that covers desire, guilt, and farewells on the outskirts of the city. Η δεκατετράχρονη Μανουέλα και η δεκαπεντάχρονη Τόνια διασκεδάζουν στην τουαλέτα του σχολείου κάνοντας πιπιλιές η μία στην άλλη. Ο διευθυντής τις καλεί στο γραφείο του όπου και τις αποβάλλει για το υπόλοιπο της ημέρας, ενώ η Μανού ανακάλυψε ότι η Τόνια θα αποβληθεί οριστικά από το σχολείο εξαιτίας των βαθμών και της διαγωγής της. Η Μανού αποφασίζει να μην της πει τίποτα και κάνει τα πάντα για να καθυστερήσει την επιστροφή της Τόνιας στο σπίτι της. Έτσι οι δυο τους ξεκινούν για ένα ταξίδι στην επιθυμία, την ενοχή και τα μικρά αντίο, στα όρια της πόλης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Colectivo Niñita Perversa
Writer/Σενάριο: Rocio Verdugo, Natalia Mejias, Francisca Lizana
Cinematography/Φωτογραφία: Felipe Toro Meza
Producer/Παραγωγή: Lourdes Candia

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Catalina Huerta, Daniela Tilleria

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

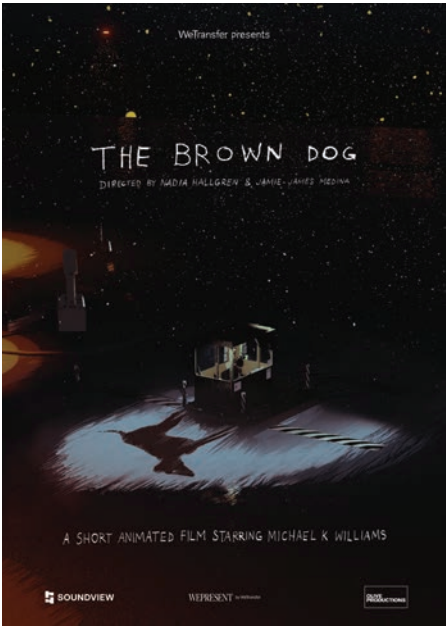
Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία
Genre/Είδος: Drama / Δράμα
Runtime/Διάρκεια: 19':00"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

THE BROWN DOG

2024
USA/ΗΠΑ

K-12

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Night after night, a watchman clocks into a lonely security booth in the empty parking lot of an upscale apartment complex. Voiced by the late Michael K. Williams, the character — identified only as “NOBODY” — spends his shifts composing endless security logs to stay awake. As the darkness slowly closes in on him, he abandons his post and goes in search of a mysterious brown dog.

Κάθε νύχτα, ένας μοναχικός φύλακας απομονώνεται σε έναν θάλαμο ασφαλείας στην πύλη ενός άδειου χώρου στάθμευσης ενός πολυτελούς συγκροτήματος διαμερισμάτων. Με τη φωνή του αποβιώσαντος Michael K. Williams, ο χαρακτήρας — που προσδιορίζεται ως «ΚΑΝΕΝΑΣ» — ξοδεύει τις βάρδιές του καταγράφοντας ατελείωτα αρχεία ασφαλείας, για να μπορέσει να μείνει ξύπνιος. Καθώς το σκοτάδι σιγά σιγά τον σκεπάζει, εγκαταλείπει τη θέση του και αναζητά έναν μυστηριώδη καφέ σκύλο.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nadia Hallgren, Jamie-James Medina

Writer/Σενάριο: Willis Earl Beal

Music/Μουσική: Tyshawn Sorey

Design & Animation/Σχέδιο και Κινούμενα Σχέδια: Fons Schiedon

Producer/Παραγωγή: Nadia Hallgren, Jamie-James Medina, Michael Stirton

Executive Producer/Διευθυντής Παραγωγής: Steve Buscemi, Wren Arthur Arthur

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Michael K. Williams, Steve Buscemi

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

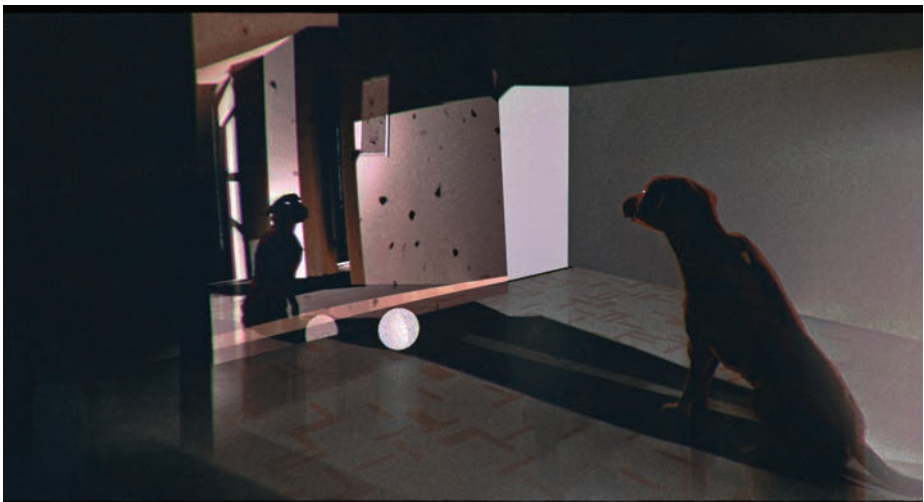
Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων σχεδίων

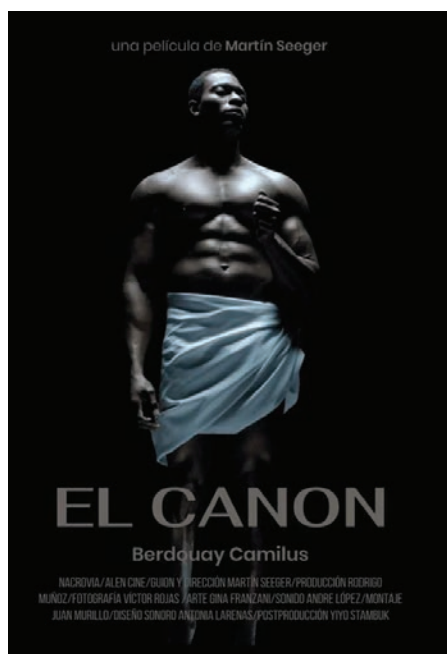
Genre/Είδος: Social / Κοινωνική

Runtime/Διάρκεια: 14':24"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

Jean, a Haitian migrant in Chili, is admired everywhere he goes. His body represents all the classical values of the academy. However, in the anonymity of his existence, he is also a canon of marginality.

Ο Ζαν, ένας Ταϊτινός μετανάστης στην Χιλή, αποτελεί αντικείμενο θαυμασμού όπου κι αν βρίσκεται. Ωστόσο, στην ανωνυμία της ύπαρξής του, είναι ταυτόχρονα και ο κανόνας της περιθωριοποίησης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Martín Seeger

Writer/Σενάριο: Martín Seeger

Cinematography/Φωτογραφία: Víctor Rojas

Producer/Παραγωγή: NACROVIA

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Berdouay Camilus

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Social / Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 19'00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Martín Seeger (Santiago de Chile, Chile, 13/01/1983). Director and Screenwriter. He directs the production Company Nacrovia Cine and is also an academic at various universities. He has released the short film "The Canon" (2024), and he is producing the feature films "The Red Spot" (fiction) and "Window" (documentary).

Ο Martín Seeger είναι σκηνοθέτης και

συγγραφέας και γεννήθηκε στο Σαντιάγκο της Χιλής στις 13/01/1983. Διοικεί την εταιρεία παραγωγής Nacrovia Cine και ως ακαδημαϊκός διδάσκει σε διάφορα πανεπιστήμια. Το 2024 κυκλοφόρησε την μικρού μήκους ταινία "The Canon", ενώ βρίσκεται στο στάδιο της παραγωγής της μεγάλου μήκους ταινίας του "The Red Spot" και του ντοκιμαντέρ "Window".

CHIKHA - QUEEN

2024
Morocco/Μαρόκο

K-12

★ Greek Premiere

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

ATINE, a young girl of 17, lives with her mother, NADIA who is a chikha (singer and dancer of 'Aïta', popular Moroccan music), in Azemmour, Morocco.

ATINE has just passed her baccalaureate exams and she's torn between two opposing paths: either committing to the family's artistic tradition, or a more risk-averse life with her boyfriend, who scorns her heritage.

Η Άτινε, ένα νεαρό κορίτσι 17 ετών, ζει με τη μητέρα της Νάντια, η οποία είναι chikha (τραγουδίστρια και χορεύτρια της «Αϊτα», δημοφιλούς μαροκινής μουσικής), στο Azemmour, του Μαρόκο.

Η Άτινε μόλις πέρασε τις εξετάσεις για το απολυτήριό της και διχάζεται ανάμεσα σε δύο εντελώς διαφορετικές επιλογές: είτε να αφοσιωθεί στην καλλιτεχνική παράδοση της οικογένειας, είτε μια πιο επίφοβη ζωή με τον φίλο της, που περιφρονεί την κληρονομιά και την παράδοση της οικογένειάς της.

CREDITS / ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Zahoua Raji, Ayoub Layoussifi

Writer/Συγγραφέας: Yamina Zarou, Ayoub Layoussifi, Zahoua Raji

Music/Μουσική: Sanae Gueddar (Aïta patrimoine marocain)

Cinematography/Φωτογραφία: Xavier Castro

Producer/Παραγωγή: David AZOULAY - Hapax Productions (France), Najib DERKAoui - Cine Scene International (Morocco)

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Rita Kribi, Sanae Gueddar, Youssef Fal, Hatim Seddiki

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Runtime/Διάρκεια: 24':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Ayoub Layoussifi Born in Casablanca, Morocco, in 1983, Ayoub Layoussifi is an actor, writer and director. On his arrival in France in 2002, and after passing through classes préparatoires and an M1 in Computer Science, he trained at the Actors Studio in Paris and obtained a Master Professionnel at the Université Paris VIII à Saint-Denis in Directing and Creation in 2010. From documentary to fiction, he worked between France and Morocco. In 2012, he wrote and directed an intimate portrait of Mohamed Lamouri, a musician who plays in the Parisian subway. The documentary Dis-moi Mohammed... received several awards. In 2017, he directed Tikitat-A-Soulima, co-written with screenwriter Hadrien KRASKER, a short fiction film

that received a financial contribution from the French Cinema Center. After its World Premiere at the 2017 Clermont-Ferrand Film Festival, the film had forty official selections and some fifteen awards worldwide, including Best Short Film in Africa at the African Movie Academy Awards 2018, the film joined the "Nuits en Or 2019" selection made by the French Académie des César. Since 2012, Ayoub has also been an educational and artistic

facilitator

(cinema and theater) with middle-school students in the Paris region. In 2019, he joined the teaching team as a lecturer at the Institut International de l'Image et du Son (3IS) - supervising the writing of fiction and the shooting of 3rd-year Narrative. Γεννημένος στην Καζαμπλάνκα, (Μαρόκο), το 1983, ο Ayoub Layoussifi είναι ηθοποιός, συγγραφέας και σκηνοθέτης. Με την άφιξή του στη Γαλλία το 2002, και μετά από τη συμμετοχή του σε προπαρασκευαστικά μαθήματα και την απόκτηση M1 στην Πληροφορική, εκπαιδεύτηκε στο Actors Studio στο Παρίσι και απέκτησε Master Professionnel από το Université Paris VIII à Saint-Denis in Directing and Creation το 2010. Εργάστηκε τόσο σε Γαλλία και Μαρόκο πάνω σε ντοκιμαντέρ και μυθοπλασία. Το 2012, έγραψε και σκηνοθέτησε ένα πορτρέτο

του Mohamed Lamouri, μουσικού που παίζει στον παριζιάνικο υπόγειο σιδηρόδρομο. Το ντοκιμαντέρ "Dis-moi Mohammed..." έλαβε αρκετά βραβεία. Το 2017, σκηνοθέτησε το "Tikitat-A-Soulima", το οποίο συν-έγραψε με τον σεναριογράφο Hadrien KRASKER και μια μικρού μήκους ταινία μυθοπλασίας που έλαβε χρηματοδότηση από το Γαλλικό Κέντρο Κινηματογράφου. Μετά την Παγκόσμια Πρεμιέρα της στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Clermont-Ferrand το 2017, η ταινία είχε σαράντα επίσημες συμμετοχές και περίπου δεκαπέντε βραβεία παγκοσμίως, συμπεριλαμβανομένου του βραβείου Καλύτερης Μικρού Μήκους Ταινίας στα African Movie Academy Awards το 2018, ενώ η ταινία εντάχθηκε στην λίστα "Nuits en Or 2019" από την Γαλλική Ακαδημία των Σεζάρ. Από το 2012, ο Ayoub δουλεύει επίσης ως εκπαιδευτικός και καλλιτεχνικός διευθυντής (σε κινηματογράφο και θέατρο) με μαθητές γυμνασίου, στην ευρύτερη περιοχή του Παρισιού. Το 2019, εντάχθηκε στην εκπαιδευτική ομάδα με την ιδιότητα του λέκτορα στο Institut International de l'Image et du Son (3IS) - επιβλέποντας τη συγγραφή έργων μυθοπλασίας και την κινηματογράφηση projects των τριτοετών.

Zahoua Raji Born in Brussels in 1980 to Moroccan immigrant parents, she grew up in a large family. She attended Catholic schools and received a very strict education. To distinguish herself and find her place in this environment, Zahoua took refuge behind a camera. She joined the Royal Academy of Fine Arts in Brussels in 2000. She honed her eye and developed her style. For 5 years, she worked as a chief makeup artist and costume designer on Moroccan television series, feature films, and short films. Passionate about fashion and literature, and a fan of classic films from the 1980s and 1990s, she embarked on a series of trips around the world (Lebanon, USA, Morocco...) to photograph the women and men of these territories.

The artist returned with a series of photographic portraits. She is currently preparing her first photo exhibition in two cities: Paris and Casablanca. She currently lives in Paris.

Zahoua has great admiration for Moroccan singers and dancers, the "Chikhates". She undertook research and conducted

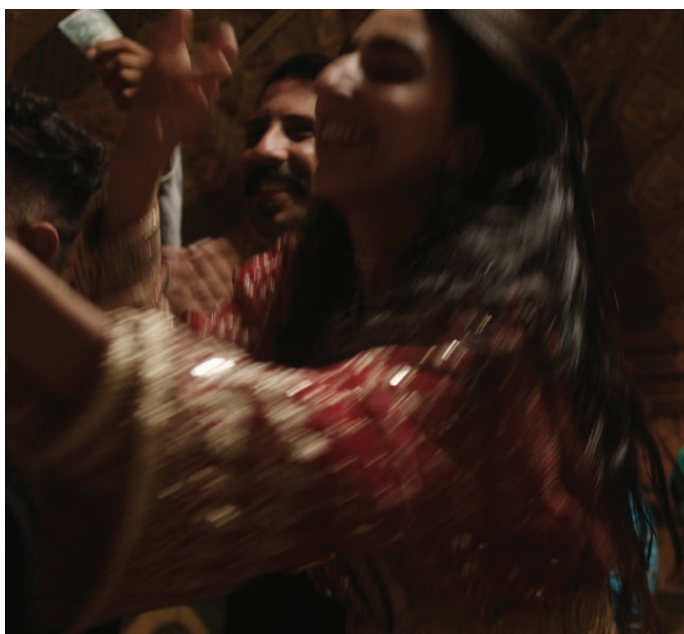
interviews with them in 2019. From these stories and encounters, her desire to write the story of Fatine was born. Her artistic collaboration with Ayoub Layoussifi was born out of the love story they share in real life. Since March 2020, they have been co-writing the screenplay for "Chikha" with Yamina ZAROU.

Γεννημένη στις Βρυξέλλες το 1980 από γονείς μετανάστες από το Μαρόκο, μεγάλωσε σε μια μεγάλη οικογένεια. Φοίτησε σε καθολικά σχολεία και έλαβε πολύ αυστηρή εκπαίδευση. Για να ξεχωρίσει και να βρει τη θέση της σε αυτό το περιβάλλον, η Zahoua βρήκε καταφύγιο πίσω από την κάμερα. Γράφτηκε στην Βασιλική Ακαδημία Καλών Τεχνών των

Βρυξελλών το 2000. Εξέλιξε το ύφος της και καλλιέργησε το στυλ της. Για πέντε χρόνια, εργάστηκε ως επικεφαλής μακιγιάζ και σχεδιάστρια κοστούμιών σε τηλεοπτικές σειρές, ταινίες μεγάλου μήκους και μικρού μήκους στο Μαρόκο. Πάθος της η μόδα και η λογοτεχνία, και οι κλασικές ταινίες της δεκαετίας του 1980 και του 1990. Ταξίδεψε τον κόσμο (Λίβανος, ΗΠΑ, Μαρόκο) για να φωτογραφίσει τις γυναίκες και τους άντρες των περιοχών δημιουργώντας μια σειρά πορτραίτων.

Αυτή τη στιγμή ζει στο Παρίσι και προετοιμάζει την πρώτη της φωτογραφική έκθεση σε δύο πόλεις: το Παρίσι και την Καζαμπλάνκα.

Η Zahoua θαυμάζει τις Μαροκινές τραγουδίστριες και χορεύτριες, "Chikhates". Μετά από έρευνα και συνεντεύξεις μαζί τους το 2019, γεννήθηκε η επιθυμία της να γράψει την ιστορία της Fatine. Η καλλιτεχνική της συνεργασία με τον Ayoub Layoussifi προέκυψε από την αγάπη που μοιράζονται και στην πραγματική ζωή. Συνεργάστηκαν στη συγγραφή του σεναρίου για την ταινία "Chikha", μαζί με την Υαμίνα Ζαρού.

NATE & JOHN

2024
USA/ΗΠΑ

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Nate and John first meet in the sixties when John, a surly teen hippy, is forced to get a haircut and Nate, a Black young barber's assistant, obliges. From this ordinary beginning, a slow profound friendship blossoms between the two men over decades' worth of trips to Nate's barber chair. As Nate and John grow old, they are there to support each other through all of life's important milestones and hurdles. Until one day, when Nate misses their usual appointment for the first time ever. As John discovers Nate in a hospital bed, he also learns the scale of Nate's impact on the community.

Ο Νέιτ και ο Τζον συναντιούνται για πρώτη φορά στη δεκαετία του '60, όταν ο Τζον, ένας οξύθυμος έφηβος χίπις, αναγκάζεται να κουρευτεί και ο Νέιτ, ένας μαύρος νεαρός κουρέας, υποχρεώνεται να τον κουρέψει. Από αυτό το συνηθισμένο ξεκίνημα, μια αργή και σταθερή, βαθιά φιλία ανθίζει μεταξύ των δύο ανδρών καθώς οι δεκαετίες περνούν στην καρέκλα του Νέιτ. Καθώς ο Νέιτ και ο Τζον μεγαλώνουν, στηρίζουν ο ένας τον άλλον σε όλα τα σημαντικά ορόσημα και εμπόδια της ζωής. Μέχρι που φτάνει μια μέρα, όταν ο Νέιτ χάνει το συνηθισμένο τους ραντεβού για πρώτη φορά. Ο Τζον βρίσκει το Νέιτ στο κρεβάτι του νοσοκομείου και αντιλαμβάνεται την μεγάλη επιρροή που είχε η παρουσία του Νέιτ στην κοινότητα.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Jumai Yusuf

Writer/Σενάριο: David Bickel, Michael Bickel

Music/Μουσική: Pedro Osuna

Animation Supervisor/ Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Dariel Filomeno

Producer/Παραγωγή: Jean Liu, Todd Feldman, Michael Bickel

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Runtime/Διάρκεια: 7':29"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Jumai Yusuf is a director, writer, producer, and a Muslim, Nigerian immigrant who is passionate about telling BIPOC genre stories. Her screenwriting has been supported by MPAC Hollywood, the Black List, and the Sundance Institute. She has a B.A. in Neurobiology from Harvard and an MFA from USC.

Η Jumai Yusuf είναι σκηνοθέτης, συγγραφέας, παραγωγός και μουσουλμάνη,

Νιγηριανή μετανάστης, παθιασμένη με την αφήγηση ιστοριών με BIPOC θεματική (ακρωνύμιο που μεταφράζεται σε "Μαύροι, αυτόχθονες και έγχρωμοι"). Το σενάριό της έχει υποστηριχθεί από το MPAC Hollywood, τη Black List και το Sundance Institute. Έχει πτυχίο στη Νευροβιολογία από το Χάρβαρντ και μεταπτυχιακό Καλών Τεχνών από το USC.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

"Nate and John" is a heartfelt exploration of male friendship that transcends racial boundaries, set within the intimate space of a neighborhood barbershop. This short animated film takes the viewers on a journey through the decades, from the 1960s to present day, while we experience the evolution of the friendship between Nate, the barber, and John, his very first client. Through a short with no dialogue, we see the ups and downs in their lives and how their friendship has lasted through decades of barbershop appointments. In the end, John realizes that he is not alone, he is just one of the people that Nate has left an indelible impact on. When I first read the script for this film, I

knew it had to be animated. 2D animation gave us the freedom to completely transform the color palette of the barbershop to match the style of each decade, whimsically transition between each scene as we watch our characters get older, and capture the charm of cutting hair in a fun way. I loved the concept of staying in one location for the majority of the film. I tried to capture the magic and timeless significance of barbershops while emphasizing their enduring role as places of connection and community-building. In today's fast-paced world, where technology often distances us, the barbershop remains a sanctuary of face-to-face interaction, where friendships can flourish.

The only moment we hear dialogue in the film is the breaking news of the assassination of Dr. Martin Luther King Jr. In this scene, John walks into the barbershop as normal, but instead of getting a haircut he decides to sit next to his friend. This moment really solidifies their friendship, and for me, it cemented my desire to direct this film. In a time when racial tensions were at a boiling point, these two men were able to find solace in each other's presence. It's a reminder that, in the end, we're all more alike than different. If Nate & John could become friends, what is stopping any one of us from forming genuine connections with people with superficial differences?

At the heart of our film is a captivating jazz score, composed by Academy Award-nominated composer Pedro Osuna. This score, featuring the mesmerizing sounds of the trumpet, piano, bass, drums, and even whistling, serves as the soulful and evocative backdrop to our wordless narrative. The music weaves seamlessly with the visuals, guiding the audience through the emotional highs and lows of the characters' lives. It was such an honor to work with him, and his incredibly talented musicians, to create the immersive score for this film.

This film has been two years in the making, with a team of artists located all across the country. As the director, I am so excited to finally share the film with the world. "Nate and John" is a celebration of lifelong friendships that honors the barbershop as a symbol of the unifying power of shared experiences. I hope it can resonate with audiences of all ages, genders, and backgrounds.

Η ταινία "Nate and John" είναι μια συγκινητική εξερεύνηση της φιλίας δύο ανδρών, που ξεπερνά τις φυλετικές διαχωριστικές γραμμές και διαδραματίζεται μέσα στον οικείο χώρο του κουρείου της γειτονιάς. Αυτή η μικρού μήκους, κινουμένων σχεδίων ταινία, ταξιδεύει τους θεατές μέσα από τις δεκαετίες, από το 1960 έως σήμερα, ενώ ζούμε την εξέλιξη της φιλίας ανάμεσα στον Νέιτ, τον κομμωτή, και τον Τζον, τον πρώτο του πελάτη. Μέσα από μια ταινία χωρίς διάλογο, βλέπουμε τις ανησυχίες και τις χαρές στη ζωή τους και το πώς η φιλία τους έχει διαρκέσει μέσα από δεκαετίες συναντήσεων στην καρέκλα του

κουρείου. Στο τέλος, ο Τζον συνειδητοποιεί ότι δεν είναι μόνος και πως είναι απλώς ένας από τους πολλούς ανθρώπους στους οποίους ο Νέιτ έχει αφήσει ένα ανεξίτηλο αποτύπωμα.

Όταν διάβασα για πρώτη φορά το σενάριο αυτής της ταινίας, ήξερα ότι έπρεπε να ειπωθεί μέσω κινουμένων σχεδίων. Τα διαδιάστατα κινούμενα σχέδια μας έδωσαν την ελευθερία να προσαρμόζουμε κατα το δοκούν την χρωματική παλέτα του κομμωτηρίου για να ταιριάζει στο στυλ της κάθε δεκαετίας, να κάνουμε έξυπνες και αστείες μεταβάσεις μεταξύ των σκηνών καθώς παρακολουθούμε τους χαρακτήρες να γερνούν και φυσικά να αιχμαλωτίσουμε τη γοητεία του κουρέματος με τρόπο διασκεδαστικό και ενδιαφέρον. Μου άρεσε η λογική της παραμονής της δράσης σε μία τοποθεσία, για το μεγαλύτερο μέρος της ταινίας. Προσπάθησα να αποτυπώσω τη μαγεία και τη διαχρονική σημασία των κουρείων, τονίζοντας τον διαρκή ρόλο τους ως τόπων επικοινωνίας και κοιτίδων αλληλεπίδρασης των τοπικών κοινοτήτων. Σε αυτόν τον κόσμο που κινείται ιλιγγιώδως, όπου η τεχνολογία συχνά μας απομακρύνει, το κουρείο της γειτονιάς παραμένει ένα καταφύγιο διαπροσωπικών σχέσεων, όπου οι φίλες μπορούν να ανθίσουν.

Η μόνη στιγμή που ακούμε διάλογο στην ταινία είναι η έκτακτη είδηση της δολοφονίας του Δρ. Μάρτιν Λούθερ Κινγκ Τζούνιορ. Σε αυτή τη σκηνή, ο Τζον μπαίνει στο κομμωτήριο όπως πάντα, αλλά αντί να κουρευτεί, αποφασίζει να καθίσει δίπλα στον φίλο του. Αυτή η στιγμή πραγματικά εδραιώνει τη φιλία τους και για μένα, εδραίωσε και την επιθυμία μου

να σκηνοθετήσω αυτή την ταινία. Σε μια εποχή που οι φυλετικές εντάσεις ήταν στο αποκορύφωμά τους, αυτοί οι δύο άνδρες μπόρεσαν να βρουν παρηγοριά ο ένας στην παρουσία του άλλου. Είναι μια υπενθύμιση ότι, στο τέλος, είμαστε όλοι περισσότερο ίδιοι παρά διαφορετικοί. Αν ο Νέιτ & ο Τζον μπόρεσαν να γίνουν φίλοι, τι μας εμποδίζει να δημιουργήσουμε αληθινές σχέσεις παρά τις επιφανειακές μας διαφορές;

Στην καρδιά της ταινίας μας βρίσκεται μια μαγευτική τζαζ μουσική, γραμμένη από τον υποψήφιο για Όσκαρ συνθέτη, Pedro Osuna. Η μουσική, με τους μαγευτικούς ήχους της τρομπέτας, του πιάνου, του μπάσου, των τύμπανων και ακόμα και του σφυρίγματος, χρησιμεύει ως ο γεμάτος συναισθήματα καμβάς της δίχως λόγια αφηγηματικής μας ιστορίας. Η μουσική συνδυάζεται αρμονικά με τα οπτικά στοιχεία, καθοδηγώντας το κοινό μέσα από τις συναισθηματικές διακυμάνσεις στη ζωή των χαρακτήρων. Ήταν μεγάλη τιμή να συνεργαστώ μαζί του και με τους απίστευτα ταλαντούχους μουσικούς του, δημιουργώντας αυτό το εμβριθές soundtrack.

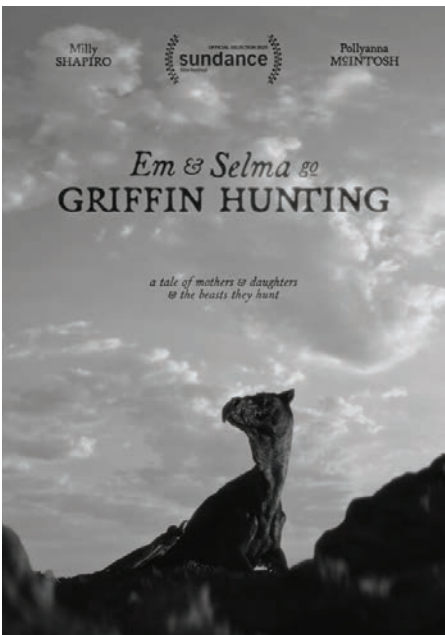
Η ταινία χρειάστηκε δύο χρόνια για να ολοκληρωθεί με την ομάδα των καλλιτεχνών διάσπαρτη σε όλη την χώρα. Ως σκηνοθέτης, είμαι ιδιαίτερα συγκινημένη που επιτέλους μπορώ να μοιραστώ αυτό το έργο με το κοινό. Η ταινία "Nate and John" είναι μια ωδή στις φιλίες που διαρκούν για πάντα και τιμά τα κουρεία ως σύμβολα της συνδετικής δύναμης που φέρουν τα κοινά βιώματα. Ελπίζω να αγγίξει όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου και κοινωνικού υπόβαθρου.

EM & SELMA GO GRIFFIN HUNTING

2025
USA/ΗΠΑ

K-16

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

An allegorical 1930s-set coming-of-age fable about mothers, daughters & the beasts they hunt. Starring HEREDITARY's Milly Shapiro and WALKING DEAD's Pollyanna McIntosh.

Μια αλληγορική ιστορία ενηλικίωσης, που διαδραματίζεται στη δεκαετία του 1930, με θέμα τις μητέρες, τις κόρες και τα θηρία που κυνηγούν. Πρωταγωνιστούν η Milly Shapiro από την ταινία HEREDITARY και η Pollyanna McIntosh από τη σειρά WALKING DEAD.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Alexander Thompson
Writer/Σενάριο: Alexander Thompson
Cinematography/Φωτογραφία: Matthew Roveto
Music/Μουσική: Alexander Aarøen Pedersen
Producer/Παραγωγή: Roger Mayer

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Milly Shapiro, Pollyanna McIntosh

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας
Genre/Είδος: Fantasy, Drama, Coming-of-Age, Fairy Tale, Dark Fantasy / Φαντασίας, Δράμα, Ενηλικίωσης, Παραμύθι, Μαύρη φαντασία
Runtime/Διάρκεια: 15':00"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Alex seeks to explore the human condition through a personal brand of cinema that infuses a love of dark fairy tales, aberrant psychology, strange monsters and even stranger people.

His prior short, Vietnam War-set psycho-horror-fable "Black Dragon (Rồng đen)", starring Matthew Del Negro (Scandal, The Sopranos, West Wing), was an opening short at both HollyShorts and Beyond Fest '22 before going on to play more than 70 festivals, including Brussels Fantastic Fest, Rhode Island, Nashville, Portland & Bushwick Film Fests, taking home 30-plus awards and 40 nominations along the way.

His coming-of-age fantasy drama feature script "The Sisters" made the '22 Black List and was named by Forbes Magazine as one the fifteen most promising unproduced screenplays of that year.

Upcoming feature projects include "Fathoms", a 1930's Cape Cod-set nautical ghost story with the producer of "Zodiac", "Shutter Island" and "Black Swan", as well as dark fantasy two-hander "Cyrilla's

Bestiary" with Armory Films ("Mudbound", "The Peanut Butter Falcon") producing.

Ο Alexander επιδιώκει να εξερευνήσει την ανθρώπινη κατάσταση μέσα από την προσωπική κινηματογραφική του ταυτότητα η οποία χαρακτηρίζεται από την αγάπη του για τα σκοτεινά παραμύθια, την αποκλίνουσα ψυχολογία, τα παράξενα τέρατα και τους ακόμη πιο παράξενους ανθρώπους.

Η προηγούμενη μικρού μήκους ταινία του, το ψυχολογικό-θρίλερ-παραμύθι εποχής, που διαδραματίζεται την περίοδο του πολέμου του Βιετνάμ, με τίτλο "Black Dragon (Rồng đen)", με τον Matthew Del Negro («Scandal», «The Sopranos», «West Wing»), υπήρξε η εναρκτήρια

μικρού μήκους ταινία στα φεστιβάλ HollyShorts και Beyond Fest '22 προτού συνεχίσει να προβάλλεται σε πάνω από 70 φεστιβάλ, συμπεριλαμβανομένων των Brussels Fantastic Fest, Rhode Island, Nashville, Portland & Bushwick Film Fests, κερδίζοντας περισσότερα από 30 βραβεία και 40 υποψηφιότητες, στη διαδρομή του.

Το σενάριο της μεγάλης μήκους, δραματικής ταινίας φαντασίας "The Sisters", μια ιστορία ενηλικίωσης, μπήκε στη Black List του 2022 και αναφέρθηκε από το περιοδικό Forbes ως ένα από τα δεκαπέντε πιο υποσχόμενα σενάρια για την συγκεκριμένη χρονιά.

Μελλοντικά κινηματογραφικά πρότζεκτ περιλαμβάνουν το "Fathoms", μια ναυτική ιστορία-φαντασμάτων, τοποθετημένη στη δεκαετία του 1930 στο Cape Cod, από τον παραγωγό των ταινιών «Zodiac», «Shutter Island» και «Black Swan», καθώς και το σκοτεινό φανταστικό δράμα δύο χαρακτήρων "Cyrilla's Bestiary" με τους Armory Films («Mudbound», «The Peanut Butter Falcon») στην παραγωγή.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

"Em & Selma Go Griffin Hunting" is the distillation of a ten-year obsession. I'm long-fascinated by the anthropological significance of rite-of-passage customs, religious or secular alike; the cultural scaffolding and sense of belonging they create in the best of times, and the needless suffering they visit upon us in their most

pathological forms. Cinema, with its own ritualized peculiarities, feels like an ideal canvas to examine this intrinsic facet of human life. Combined with a longstanding interest in moral and cultural aspects of fables and fairy tales, then sprinkled with a love for nuanced human stories set within a fantastical

genre-bending framework, and you get the basic ingredients that made Em & Selma such an invigorating undertaking. The contrast moreover between Selma's dogma, and Em's rejection of those principles, provided fertile ground to embattle these ideas in a manner personally bespoke of my sensibilities.

It is true that I will never be a mother or a daughter, but I grew up in a context that allowed me to closely examine that dynamic as it unfolded across many years, in the best and worst times, with both joy and friction en route. This lent me a rich reservoir from which to draw inspiration for both characters, and much of that experience directly informs the characters - further enriched by Milly Shapiro's and Pollyanna McIntosh's respective readings as Em & Selma.

While there is an element of spectacle in the ecosystem of fictional beasts created for the film, they exist solely to buttress themes and symbols behind them - not as a showcase of technocratic bravado. Throughout the arduous multi-year process of mobilizing the film, longtime friend and producer Roger Mayer and I remained careful how we pitched would-be collaborators or viewers: This is not a "creature feature", nor are the fictional animal species populating it "movie monsters". Em & Selma is a coming-of-age fable examining the fraught passage from adolescence to adulthood, and all the psychological tumult the death of innocence brings, yet it *just so happens* to co-star a menagerie of strange beasts to illustrate that point - no more, no less.

The film is a far cry from perfect - largely owing to the discrepancy between my ambitions and actual level of directorial experience - but I count myself as deeply fortunate Em & Selma was eventually able to take flight. The tradeoff to a modest budget was patience, perseverance, and surrounding ourselves with likeminded people willing to buy into our dream. I am forever in debt to the stewardship and artistry of those individuals - Em & Selma would have otherwise remained an unattainable pipe-dream.

Just as it required an unorthodox path to come to life, I hope Em & Selma is a unorthodox fairy tale that invites viewers to confront their own relationship to

cultural praxes and norms, reminding them there is always a different path available in life - just as Em ultimately chooses a different, albeit more difficult, path for herself.

Το «Em & Selma Go Griffin Hunting» είναι η απόσταση μιας δεκαετούς εμμονής. Εδώ και καιρό με συναρπάζει η ανθρωπολογική σημασία των τελετουργικών ενηλικίωσης, είτε θρησκευτικών είτε κοσμικών· το πολιτιστικό πλαίσιο και το αίσθημα του ανήκειν που δημιουργούν στις καλύτερες των περιπτώσεων, αλλά και η αχρείαση οδύνη που προκαλούν στις πιο παθολογικές τους εκφάνσεις.

Ο κινηματογράφος, με τις δικές του τελετουργικές ιδιαιτερότητες, μοιάζει το ιδανικό μέσο για να εξερευνήσει κανείς αυτή την εγγενή πτυχή της ανθρώπινης ζωής. Αυτό, σε συνδυασμό με την διαχρονική ενασχόλησή μου με τα ηθικά και πολιτισμικά στοιχεία των παραμυθιών και των ιστοριών φαντασίας, αλλά και την αγάπη μου για τις πολυεπίπεδες, φανταστικές, ανθρώπινες ιστορίες, παρέχουν τα βασικά συστατικά που έκαναν το «Em & Selma» μια τόσο αναζωογονητική, δημιουργική εμπειρία. Η αντίθεση εξάλλου μεταξύ του δογματισμού της Selma και της απόρριψης αυτών των αρχών από την Em, αποτέλεσε πρόσφορο έδαφος για μια εσωτερική "μάχη" αυτών των ιδεών, πλήρως εμπνευσμένη από τις δικές μου ευαισθησίες.

Είναι αλήθεια πως δεν θα γίνω ποτέ μητέρα ή κόρη, αλλά μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον που μου επέτρεψε να παρατηρήσω από κοντά αυτή τη δυναμική, καθώς ξεδιπλώνονταν χρονικά, τόσο στις καλές όσο και στις δύσκολες στιγμές, με χαρά αλλά και προστριβές στην πορεία. Έτσι απέκτησα ένα πλούσιο απόθεμα έμπνευσης για τους δύο χαρακτήρες μου, από το οποίο αντλούνται πολλά στοιχεία των προσωποποιήτων τους, εμπλουτισμένα περαιτέρω, από τις ερμηνείες της Milly Shapiro και της Pollyanna McIntosh στους ρόλους της Em και της Selma.

Παρόλο που υπάρχει το στοιχείο του

θεάματος στο οικοσύστημα των φανταστικών πλασμάτων που δημιουργήσαμε για την ταινία, η ύπαρξή τους εξυπηρετεί αποκλειστικά το να στηρίξει τα θέματα και τα σύμβολα που εξετάζονται και όχι για λόγους τεχνολογικής επίδειξης ή εντυπωσιασμού. Σε όλη τη χρονοβόρα, πολυετή διαδικασία υλοποίησης της ταινίας, ο παλιός φίλος και παραγωγός Roger Mayer κι εγώ προσέχαμε ιδιαίτερα πώς παρουσιάζαμε το έργο σε νέους συνεργάτες ή θεατές: Δεν πρόκειται για «creature feature», ούτε τα πλάσματα που ζουν σ' αυτήν είναι «κινηματογραφικά τέρατα». Το «Em & Selma» είναι ένα παραμύθι ενηλικίωσης που εξερευνά τη δύσκολη μετάβαση από την εφηβεία στην ενηλικίωση και όλη την ψυχολογική ταραχή που φέρνει ο θάνατος της αθωότητας. Τυχαίνει απλώς να συνυπάρχει με μια πανίδα παράξενων πλασμάτων, ακριβώς για να υπογραμμίσει αυτό το νόημα· τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Η ταινία απέχει πολύ από το τέλειο, κυρίως λόγω της αναντιστοιχίας ανάμεσα στις φιλοδοξίες μου και το πραγματικό επίπεδο της σκηνοθετικής μου εμπειρίας. Όμως θεωρώ τον εαυτό μου εξαιρετικά τυχερό που το «Em & Selma» τελικά κατάφερε να πετάξει. Το τίμημα του χαμηλού προϋπολογισμού ήταν η υπομονή, η επιμονή και η επιλογή ανθρώπων με παρόμοιο όραμα, που πίστεψαν στο όνειρό μας. Είμαι διαρκώς ευγνώμων για τη φροντίδα και την τεχνολογία αυτών των απόμων - το «Em & Selma» δεν θα είχε υπάρξει ποτέ χωρίς αυτούς.

Όπως λοιπόν η ταινία χρειάστηκε μια ανορθόδοξη διαδρομή για να πάρει ζωή, έτσι ελπίζω και το «Em & Selma» να είναι ένα ανορθόδοξο παραμύθι που παρακινεί το θεατή να αναμετρηθεί με τη δική του σχέση με τα πολιτισμικά ήθη και τις νόρμες, θυμίζοντάς του πως πάντα υπάρχει και άλλη διαδρομή στη ζωή. Όπως ακριβώς, η Em επιλέγει τελικά μια διαφορετική, έστω και πιο δύσκολη, πορεία για τον εαυτό της.

A CRAB IN THE POOL

2023

Canada/Καναδάς

K-13

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

In a run-down neighborhood, Zoe and her little brother Theo are left to fend for themselves. A young adolescent, Zoe is a ball of anger haunted by an intimate terror. Theo, still a child, flees reality into a fantastical world. During a scorching summer day, the two children will have to burst the abscess of their relationship so as not to lose each other. Σε μια υποβαθμισμένη γειτονιά, η Ζωή και ο μικρός της αδερφός ο Τέο καλούνται να προσέχουν ο ένας τον άλλον. Η νεαρή έφηβη Ζωή, είναι μια μπάλα οργής, στοιχειωμένη από ένα μύχιο τρόμο. Ο Τέο, ακόμα παιδί, δραπετεύει από την πραγματικότητα σ' έναν φανταστικό κόσμο. Κατά τη διάρκεια μιας καυτής καλοκαιρινής μέρας, τα δυο παιδιά θα πρέπει να σπάσουν το απόστημα που φορτίζει τη σχέση τους έτσι ώστε να μην χάσουν ο ένας τον άλλον.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Alexandra Myotte, Jean-Sébastien Hamel

Writer/Σενάριο: Alexandra Myotte, Jean-Sébastien Hamel

Animation Supervisor/ Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Alexandra Myotte

Producer/Παραγωγή: Alexandra Myotte, Jean-Sébastien Hamel

KEY CAST - ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Élisabeth Gauthier Pelletier, Jean-Sébastien Hamel

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Runtime/Διάρκεια: 11':11"

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Alexandra Myotte and Jean-Sébastien Hamel are a duo of writers-directors based in Montreal. Their award-winning animated short films and web series have been featured in numerous festivals around the globe. Their latest film "No Title" (2021) has won multiple awards, including Best Canadian Short Film at EIFF 2021, in addition to being nominated for Best Animated Short Film at the 2022 IRIS Awards.

Recent short films : 2021 Pas de titre / No title, 2019 Mademoiselle Pigeon

Η Alexandra Myotte και ο Jean-Sébastien Hamel είναι συγγραφείς και σκηνοθέτες με

έδρα το Μόντρεαλ. Οι βραβευμένες μικρού μήκους κινουμένων σχεδίων ταινίες τους και οι διαδικτυακές σειρές τους έχουν προβληθεί σε πλήθος φεστιβάλ σε ολόκληρο

τον κόσμο. Η πολυβραβευμένη τους ταινία "No Title" (2021) έχει κερδίσει το βραβείο Best Canadian Short Film στο EIFF (2021), ενώ υπήρξε υποψήφια και στα βραβεία IRIS (2022).

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

UN TROU DANS LA POITRINE is first and foremost an exploration of grief. That of the physical mother, revealed at the end of the film, but also that of a certain childlike innocence and the defenses we build to protect ourselves. This is the contrast between Zoé, a pre-teen who rebels against everything around her, and Théo, her little brother, who prefers to flee into his imagination. Children's reactions to grief are often age-specific. Older ones understand the irreversible nature of death and react with irritability and mood swings, withdrawing into themselves and oscillating between acting like a child and

an adult. Younger children don't always understand that the dead person won't come back, but will fear abandonment and be influenced by the emotions of those around them.

The film is also about cancer, a disease that has touched us all very closely. For Alexandra, the illness was experienced in her own body; it caused her to mourn the loss of a physical image and a certain innocence in the face of mortality. Jean-Sébastien, for his part, experienced it through those closest to him, a witnessing experience with its share of powerlessness and invisibility. The film is an opportunity

to exorcise certain fears and emotions linked to our personal experience. We therefore "shared" the two protagonists, to give each a unique voice based on our respective experiences: Alexandra with Zoé, and Jean-Sébastien with Théo. It's important not to judge these characters, but to approach them with understanding and compassion; the challenge is also to manage to keep their childlike voices and their dialogues ringing true. Despite the heaviness of the theme, we were keen to keep the film humorous and whimsical; the medium of animation allows us to bring that dose of imagination, psychedelia

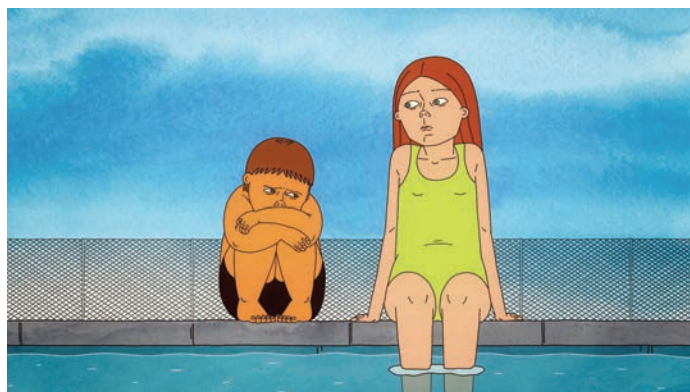
and gentle madness that can help defuse a painful situation and a subject that can seem too heavy, without falling into melodrama.

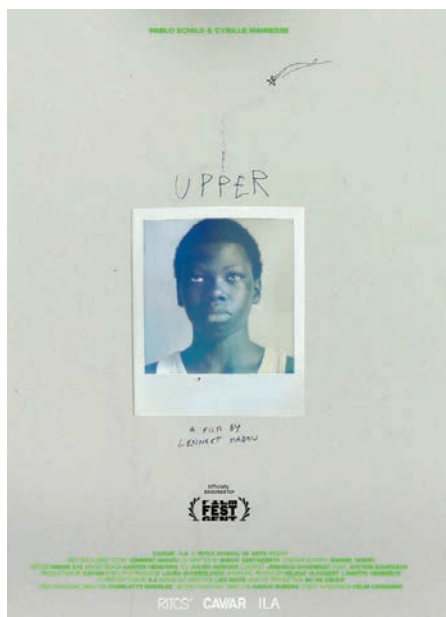
Η ταινία "UN TROU DANS LA POITRINE" είναι πρωτίστως μια διερεύνηση της θλίψης. Της φυσικής μητέρας που αποκαλύπτεται στο τέλος της ταινίας, αλλά και της μοναδικής παιδικής αθωότητας και των αμυνών που χτίζουμε για να προστατευτούμε. Αυτή είναι η αντίθεση ανάμεσα στη Ζοέ, μια κοπέλα στην προεφηβεία της που επαναστατεί ενάντια σε όλα γύρω της, και στον Τέο, τον μικρό της αδελφό, ο οποίος προτιμά να καταφεύγει στη φαντασία του. Οι αντιδράσεις των παιδιών στη θλίψη συχνά εξαρτώνται από ηλικιακά στάδια. Τα μεγαλύτερα κατανοούν τη μη αναστρέψιμη φύση του θανάτου και αντιδρούν με ευερεθιστότητα και αλλαγές στην διάθεσή τους, κλείνονται στον εαυτό τους και ταλαντεύονται ανάμεσα

στο να συμπεριφέρονται τότε σαν παιδιά και τότε σαν ενήλικες. Τα μικρότερα παιδιά δεν κατανοούν πάντα ότι ο πεθαμένος δεν θα επιστρέψει ξανά, αλλά φοβούνται την εγκατάλειψη και επηρεάζονται από τα συναισθήματα των γύρω τους.

Η ταινία ασχολείται επίσης με τον καρκίνο, μια ασθένεια που μας έχει αγγίξει όλους. Για την Αλεξάνδρα, η ασθένεια βιώθηκε στο ίδιο της το σώμα• την οδήγησε να θρηνήσει την απώλεια της φυσικής εικόνας και της αθωότητας μπροστά στη θνητότητα. Ο Ζαν-Σεμπασιάν, από την πλευρά του, την βίωσε μέσω των πιο κοντινών του ανθρώπων, μια μαρτυρία αδυναμίας και αορατότητας. Η ταινία είναι μια ευκαιρία να ξορκίσουμε κάποιους φόβους και συναισθήματα που σχετίζονται με τις προσωπικές μας εμπειρίες. Έτσι, "μοιραστήκαμε" τους εαυτούς μας με τους δύο πρωταγωνιστές, για να δώσουμε στον καθένα μια μοναδική

φωνή βασισμένη στις αντίστοιχες εμπειρίες μας: την Αλεξάνδρα με τη Ζοέ, και τον Ζαν-Σεμπασιάν με τον Τέο. Είναι σημαντικό να μην κρίνουμε αυτούς τους χαρακτήρες, αλλά να τους προσεγγίσουμε με κατανόηση και συμπάθεια• η πρόκληση είναι επίσης να καταφέρουμε να διατηρήσουμε τις παιδικές φωνές τους και την ειλικρίνεια των διαλόγων τους. Παρά την βαρύτητα του θέματος της ταινίας, ήμασταν πρόθυμοι να την διατηρήσουμε χιουμοριστική και παιχνιδιάρικη• το εν λόγω εκφραστικό μέσο μας επιτρέπει να φέρουμε την μικρή δόση φαντασίας, ψυχεδέλειας και ήπιας τρέλας, την ικανή να μας βοηθήσει να αποφορτίσουμε μια επώδυνη κατάσταση και να παρουσιάσει ένα φαινομενικά στενάχωρο θέμα απαλλαγμένο από περιττούς μελοδραματισμούς.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Waiting for an asteroid to pass through the sky, two friends play around a remote landscape, driven by a curious urge to constantly aim higher.

Περιμένοντας έναν αστεροειδή να διασχίσει τον ουρανό, δυο φίλοι παίζουν σε ένα έρημο τοπίο, υπό την επιρροή μιας περιέργης ορμής να θέλουν να φτάσουν όλο και πιο ψηλά.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Lennert Madou

Writer/Σενάριο: Birgit Aertgeerts

Cinematography/Φωτογραφία: Kamiel Doens

Producer/Παραγωγή: Helena Vlogaer

KEY CAST - ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Pablo Schils, Cyrille Mairesse

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Runtime/Διάρκεια: 15':25"

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Lennert Madou is an Antwerp based director and photographer, primarily working in fashion and music. With his previous short film *High Jump* (2021 - 3rd year student film for RITCS School

of Arts), he showcased his first fiction project, which after many international selections also received a jury award at the Palm Springs ShortFest.

'Upper' is his master's thesis and is based on a personal feeling of his own. Coming from a generation Z at risk of being numbed by an excess of stimuli, Lennert innocently narrates the constant desire for more. From a sense of being underwhelmed, he wanted to tell a story about waiting for something bigger than life.

Ο Lennert Madou είναι σκηνοθέτης και φωτογράφος με έδρα την Αμβέρσα, με κύρια ενασχόληση τη μουσική και τη μόδα. Με την προηγούμενη μικρού μήκους ταινία μυθοπλασίας "*High Jump*" (2021 - σπουδαστική ταινία του 3ου έτους σπουδών

στο RITCS School of Arts) κέρδισε εκτός από πλήθος επίσημων συμμετοχών σε διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ, το βραβείο της Κριτικής Επιτροπής στο Palm Springs ShortFest.

Η ταινία "Upper" αποτελεί την μεταπτυχιακή του εργασία και βασίζεται σε προσωπικά ερίσματα. Προερχόμενος από την γενιά Z και υπό το ρίσκο να 'μουδιάσει' από την υπερβολική έκθεση στον καταιγισμό ερεθισμάτων της σύγχρονης ζωής, ο Lennert αφηγείται με αθωότητα την διαρκή επιθυμία για περισσότερα. Εκκινώντας από ένα αίσθημα απογοήτευσης, στόχος του είναι να πει μια ιστορία για αυτούς που περιμένουν κάτι μεγαλύτερο από την ζωή.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

The film was inspired by a personal feeling. In this digital age of today, where we are flooded with information, I experience how my generation ("Gen Z") is in danger of being numbed by this daily excess of stimuli. I notice how I myself am becoming increasingly insensitive to the content of this constant stream, sometimes even to the point of becoming, as the English word well describes, "underwhelmed". To evoke genuine emotions, it feels like I need more each time: more intense, faster, bigger. Upper translates

this desire for 'more' into an innocent and later magical universe. From an initial feeling of being underwhelmed, I tell a story of waiting for something imperceptibly great and a search for sincere emotion. Η ταινία είναι εμπνευσμένη από προσωπικά ερεθίσματα. Σ' αυτήν την ψηφιακή εποχή όπου μας πλημμυρίζει η πληροφορία, βιώνω τον κίνδυνο της πιθανότητας η γενιά Z στην οποία ανήκω, να μετατραπεί σε μια κατατονική οντότητα εξαιτίας της αδυναμίας επεξεργασίας του όγκου των ερεθισμάτων. Παρατηρώ πως κι εγώ ο ίδιος γίνομαι όλο

και πιο αναισθητος μπροστά σ' αυτήν την αδιάκοπη ροή δεδομένων, πολλές φορές σε τέτοιο βαθμό ώστε να αισθάνομαι αδιάφορος και απογοητευμένος. Για να μπορέσω να νιώσω γνήσια συναισθήματα, είναι σαν να πρέπει να έχω ανάγκη όλο και περισσότερα πράγματα• πιο έντονα, γρήγορα, μεγαλύτερα. Εκκινώντας από μια κατάσταση απογοήτευσης εξιστορώ μια ιστορία όπου οι ήρωες περιμένουν κάτι ουσιαστικά σπουδαίο, αναζητώντας ένα ειλικρινές και γνήσιο συναίσθημα.

THE WHITE RABBIT

2023
USA/ΗΠΑ

K-12

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Rachel and Travis, a couple from Brooklyn, move with their kids to a quiet New Jersey neighborhood, hoping for serenity. Instead, they find themselves living next to a mobster whose daughter owns a white rabbit. After an unusual murder, Rachel is driven to extreme actions to protect her family.

Η Ρέιτσελ και ο Τράβις, ένα ζευγάρι από το Μπρούκλιν, μετακομίζουν με τα παιδιά τους σε μια ήσυχη γειτονιά στο New Jersey, ελπίζοντας σε ηρεμία. Αντίθετα, αντιλαμβάνονται πως ζουν απέναντι από έναν μαφιόζο, η κόρη του οποίου έχει έναν άσπρο λαγό. Μετά από ένα ασυνήθιστο φόνο, η Ρέιτσελ καταλήγει σε ακραίες επιλογές για να προστατέψει την οικογένειά της.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Michael Marantz
Writer/Σενάριο: Michael Marantz
Music/Μουσική: Michael Marantz
Cinematography/Φωτογραφία: Tim Sessler
Producer/Παραγωγή: Stephanie Bargas, Michael Marantz

KEY CAST - ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Max Casella, Danny Burstein

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας
Runtime/Διάρκεια: 12':00"
Genre/Είδος: Comedy, Comedy / Κωμωδία, Θρίλερ
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

At just 20, Michael kicked cancer to the curb and turned life into his playground. That battle transformed how he sees the world, and heavily influences his story-telling. His first short narrative film he wrote and directed, "We Do This Once" premiered at the Tribeca Film Festival in 2021. He's written two feature films and is releasing a new comedic thriller short this year called "The White Rabbit". Μόλις σε ηλικία 20 ετών ο Michael

κατατρόπωσε τον καρκίνο και μετέτρεψε

την ζωή του σε παιδική χαρά. Η μάχη που έδωσε διαμόρφωσε τον τρόπο που βλέπει τον κόσμο και επηρέασε δραστικά το αφηγηματικό του ύφος. Η πρώτη μικρού μήκους ταινία που έγραψε και σκηνοθέτησε, "We Do This Once" έκανε πρεμιέρα στο Tribeca Film Festival το 2021. Έχει γράψει δύο μεγάλου μήκους ταινίες και κυκλοφόρησε το κωμικό θρίλερ "The White Rabbit".

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

"The White Rabbit" is my humble attempt at infusing humor and excitement into the age-old adage, "don't judge a book by its cover." In a world where we're all guilty of forming quick opinions, I hope this film

serves as a meaningful, entertaining and fun reminder. Η ταινία "The White Rabbit" είναι η ταπεινή μου απόπειρα να ενσταλάξω χιούμορ και ενθουσιασμό στο διαχρονικό ρητό: "ποτέ

μην κρίνεις ένα βιβλίο από το εξώφυλλό του". Σε έναν κόσμο όπου όλοι είμαστε ένοχοι καχυποψίας, ελπίζω αυτό το έργο να αποτελέσει μια ουσιαστική και διασκεδαστική υπενθύμιση.

SIRÈNES - MERMAIDS

2024

Martinique/Μαρτινίκα

K-14

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Daniel is a widowed father who lives in northern Martinique with his 8-year-old daughter, Soraya. Fisherman and restaurateur, he tries to make ends meet in a town hit by a strong economic and social crisis. His daily life is turned upside down the day his daughter decides to summon mermaids using a conch of lambi. If the little girl just wants to make friends, Daniel sees in his new obsession the risk of a dangerous invasion...

Ο Ντάνιελ, χήρος και πατέρας της 8χρονης Σοράγια, ζει μαζί με την κόρη του στην βόρεια Μαρτινίκα. Ψαράς και ιδιοκτήτης εστιατορίου προσπαθεί να βγάλει πέρα, σε μια πόλη η οποία υποφέρει από έντονη οικονομική και κοινωνική κρίση. Η καθημερινότητά του διαταράσσεται όταν μια μέρα η κόρη του αποφασίζει να καλέσει γοργόνες χρησιμοποιώντας ένα κοχύλι. Μπορεί το μικρό κορίτσι να θέλει απλά να κάνει φίλιες, αλλά ο Ντάνιελ βλέπει σ' αυτήν την νέα εμμονή τον κίνδυνο μιας επικίνδυνης εισβολής...

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Sarah Malleon

Writer/Σενάριο: Sarah Malleon

Music/Μουσική: Steve Lancastre

Cinematography/Φωτογραφία: Arthur Lauters

Producer/Παραγωγή: LECX FILMS

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Julien Beramis, Patrick Hierso, Jade Cyrille

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama, Social / Δράμα, Κοινωνική

Runtime/Διάρκεια: 16':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Graduated in 2015 from CEEA, she writes episodes of several series like Sam or Mercato, she wins the jury prize Sopadin junior, co-directs Doubout. Recently she co-wrote the TV movie «Le Fantôme des Saintes» for France 3. Currently, she is working on Black Musketeer, a new Disney+ series, as well as on the biopic «La Wasp Aux Singuliers».

Η Sarah Malleon αποφοίτησε από το CEEA το 2015 και γράφει για πλήθος σειρών

μεταξύ των οποίων οι «Sam» και «Mercato», έχει κερδίσει το βραβείο κριτικής επιτροπής Sopadin Junior, ενώ έχει συν-σκηνοθετήσει το Doubout. Πρόσφατα υπήρξε μία εκ των συγγραφέων της τηλεοπτικής ταινίας «Le Fantôme des Saintes» για το κανάλι France 3. Αυτών την περίοδο δουλεύει σε μια σειρά για το Disney+, το Black Musketeer, καθώς και στο βιογραφικό «La Wasp Aux Singuliers».

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

When we talk about immigration, we immediately think of boats crossing the Mediterranean. We think of Arab and African populations trying to escape war and poverty. We think of shipwrecks, we think of the miraculous. And then we think of those who spread fear and incite hatred towards these populations who are seeking a land of asylum. We imagine them as old white reactors, bloated by alcohol and overconsumption of fat. We hear them telling us endless lies: foreigners are dangerous, foreigners are coming to steal our jobs, foreigners are coming to replace us...

In Martinique, we have always fought against this kind of people. We have long boasted of having never let the FN

set foot on our land. Jean-Marie Lepen tried, but he never made it beyond the airport tarmac. With this image in mind, I always thought that we were better than others, more humanist. After all exile is written in our flesh. This land that we call «péyi nou» is not our mother earth. We, descendants of slaves, and not just in Martinique, throughout the Caribbean, we are technically immigrants. It is therefore natural for us to understand them, to help them...

It was a fantasy.

A fantasy that ended with the last presidential elections. For the first time in Martinique, a municipality voted mainly for the far right: And in front of the cameras, people who looked like me

recited the same xenophobic nonsense as politicians in France. They accused the Haitians and the Dominicans of all the ills that affected their daily lives. That day, I realized that the Martinican also rejected the foreigner. But what hurt me the most was realizing that this stranger was like us. The same descendants of slaves, a similar culture, a similar Creole. It's as if your brother, after going through hell, came knocking at your door and you left him to die on the sidewalk. I went there to the commune of traitors; the Preacher.

A pearl of the northern Caribbean, surrounded by beaches with volcanic sand. Historically known as the very first town on the island, it is today a town whose

only activities are fishing, agriculture and tourism. It's picturesque when you're passing through, but when you live there, it's deadly.

There is nothing. The population is poor and aging. The majority of young people have joined the center of the island or even France. And how can you blame them? They have no perspective for the future or just daily life. There are no sporting or cultural activities. When I tell you nothing, it's nothing! Just the feeling that the problem "is the others"... And not just any others.

On the water, the few fishermen still active catch fish which are becoming increasingly rare. Sometimes they come across the wreckage of a shipwreck. When they set foot on the ground, they face immigrants. There are those who have recently arrived, still haggard and traumatized by their crossing, and then there are those who agreed to do dirty work in the fields, but who are accused of invading the land like parasites. In the middle of this electric face to face, pale faces wander, their skin puffy from salt and the sun. The tourist. To the Preacher, he is king.

Click! We take a photo and we leave.

With "The Mermaid", I want to paint a portrait of this lost and melancholic place; far from the exotic cliché that we have of Martinique, without falling into the miserable pitfall.

Όταν μιλάμε για μετανάστευση, αμέσως σκεφτόμαστε βάρκες που διασχίζουν τη Μεσόγειο. Σκεφτόμαστε αραβικούς και αφρικανικούς πληθυσμούς που προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο και τη φτώχεια. Σκεφτόμαστε ναυάγια, σκεφτόμαστε το θαύμα. Και μετά σκεφτόμαστε εκείνους που διασπείρουν το φόβο και υποκινούν το μίσος προς αυτούς τους πληθυσμούς που αναζητούν άσυλο. Τους

φανταζόμαστε ως παλιούς λευκούς αντιδραστικούς, φουσκωμένους από το αλκοόλ και την υπερκατανάλωση λίπους. Τους ακούμε να μας λένε ατελείωτα ψέματα: οι ξένοι είναι επικίνδυνοι, οι ξένοι έρχονται να κλέψουν τις δουλειές μας, οι ξένοι έρχονται να μας αντικαταστήσουν...

Στη Μαρτινίκα, πάντα πολεμούσαμε ενάντια σε αυτού του είδους τους ανθρώπους. Για πολύ καιρό κομπάζαμε ότι δεν επιτρέψαμε ποτέ στο FN να πατήσει το πόδι του στη γη μας. Ο Ζαν-Μαρί Λεπέν προσπάθησε, αλλά δεν κατάφερε ποτέ να περάσει πέρα από τον διάδρομο του αεροδρομίου. Με αυτή την εικόνα στο μυαλό μου, σκέφτηκα πάντα ότι ήμασταν καλύτεροι από τους άλλους, περισσότερο ανθρωπιστές. Άλλωστε, η εξορία κυλάει στο αίμα μας. Αυτή η γη που ονομάζουμε "ρέγι που" δεν είναι η μητρική μας γη. Εμείς, οι απόγονοι των σκλάβων, και όχι μόνο στη Μαρτινίκα, σε όλη την Καραϊβική, είμαστε τεχνικά μετανάστες. Είναι λοιπόν φυσικό για εμάς να τους κατανοούμε, να τους βοηθάμε...

Ήταν μια φαντασία.

Μια φαντασία που τελείωσε με τις τελευταίες προεδρικές εκλογές. Για πρώτη φορά στη Μαρτινίκα, ένας δήμος ψήφισε κυρίως την ακροδεξιά: και μπροστά από τις κάμερες, άνθρωποι που έμοιαζαν σαν κι εμένα απήγγειλαν τις ίδιες ξενοφοβικές ανοησίες με τους πολιτικούς στη Γαλλία. Κατηγόρησαν τους Αϊτινούς και τους Δομινικανούς για όλα τα δεινά που επηρεάζουν την καθημερινότητά τους. Εκείνη την ημέρα, συνειδητοποίησα ότι ο Μαρτινικανός επίσης απέρριψε τον ξένο. Αλλά αυτό που με πλήγωσε περισσότερο ήταν ότι συνειδητοποίησα ότι αυτός ο ξένος ήταν σαν εμάς. Οι ίδιοι απόγονοι των σκλάβων, μια παρόμοια κουλτούρα, κρεολική. Είναι σαν ο αδελφός σου, αφού πέρασε από την κόλαση, να χτυπά την πόρτα σου και να τον αφήνεις να πεθάνει στο πεζοδρόμιο. Πήγα εκεί στην κοινότητα των προδοτών•

τον Ιερέα.

Ένα διαμάντι της βόρειας Καραϊβικής, περιτριγυρισμένο από παραλίες με ηφαιστειακή άμμο. Ιστορικά γνωστό ως η πρώτη πόλη του νησιού, σήμερα είναι μια πόλη με μόνες δραστηριότητες την αλιεία, τη γεωργία και τον τουρισμό. Είναι γραφική όταν περνάς, αλλά όταν μένεις εκεί, είναι θανατηφόρα.

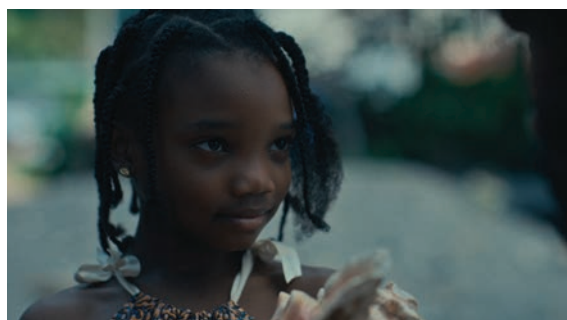
Δεν υπάρχει τίποτα. Ο πληθυσμός είναι φτωχός και γερασμένος. Η πλειοψηφία των νέων έχει μετακομίσει στο κέντρο του νησιού ή ακόμη και στη Γαλλία. Και πώς μπορείς να τους κατηγορήσεις; Δεν έχουν καμία προοπτική για το μέλλον ή έστω για την καθημερινή ζωή. Δεν υπάρχουν αθλητικές ή πολιτιστικές δραστηριότητες. Όταν σου λέω τίποτα, τίποτα! Μόνο η αίσθηση πως το πρόβλημα είναι "οι άλλοι"... Και όχι οποιοδήποτε "άλλοι".

Στη θάλασσα, για τους λίγους ψαράδες που μέιναν, η ψαριά ολοένα και λιγοστεύει. Μερικές φορές συναντούν τα συντρίμια κάποιου ναυαγίου. Κι όταν πατούν το πόδι τους στο έδαφος, αντικρίζουν μετανάστες. Υπάρχουν αυτοί που έφτασαν πρόσφατα, ακόμη εξαντλημένοι και τραυματισμένοι από το ταξίδι και υπάρχουν αυτοί που συμφώνησαν να κάνουν βρώμικες δουλειές στα χωράφια, αλλά κατηγορούνται ότι εισβάλλουν στη γη σαν παράσιτα.

Στη μέση αυτής της ηλεκτρισμένης αντιπαράθεσης, ακνά πρόσωπα περιπλανώνται, το δέρμα τους πρησμένο από το αλάτι και τον ήλιο. Ο τουρίστας. Για τον Ιερέα, είναι βασιλιάς.

Κλικ! Βγάζουμε μια φωτογραφία και φεύγουμε.

Με την ταινία "The Mermaids", θέλω να ζωγραφίσω ένα πορτρέτο αυτού του χαμένου και μελαγχολικού τόπου• μακριά από το στερεότυπο της εξωτικής εικόνας που έχουμε για τη Μαρτινίκα, αποφεύγοντας έτσι να πέσω στην αξιοθρήνητη παγίδα.

COMPLICATIONS

2023

Norway/Νορβηγία)

K-18

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

An intimate cam session unexpectedly turns into a suspenseful, life-and-death situation. Μια σεξουαλική συνεδρία μέσω κάμερας μετατρέπεται ξαφνικά σε αγωνιώδη κατάσταση ζωής και θανάτου.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Ivar Aase

Writer/Σενάριο: Erik Ivar Sæther

Cinematography/Φωτογραφία: Kim Andre Aspen

Producer/Παραγωγή: Ivar Aase

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Anna Ladegaard, Sven Hemriksen

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 14':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Ivar Aase is a writer-director based in Oslo. His films have screened at multiple festivals in Europe, including "Burden of proof" that was awarded at Interfilm Berlin 2022 and featured on Short Of The Week. In 2023 he won his second Golden Chair Award at The Norwegian Short Film Festival for "Complications". It also won the Hour Glass Award for best Screenplay and was nominated for the Amanda Awards before continuing to Slamdance, Clermont-Ferrand ISFF and more.

Ο Ivar Aase είναι συγγραφέας και

σκηνοθέτης με έδρα το Όσλο. Οι ταινίες του έχουν προβληθεί σε πλήθος φεστιβάλ

στην Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένου του "Burden of proof" που βραβεύτηκε στο Interfilm Berlin 2022 και προβλήθηκε στο Short Of The Week. Το 2023 κέρδισε το δεύτερο Βραβείο Golden Chair, στο Νορβηγικό Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους για το «Complications». Κέρδισε επίσης το Hour Glass Award για καλύτερο σενάριο και προτάθηκε για τα Βραβεία Amanda πριν προχωρήσει στο Slamdance, το Clermont-Ferrand ISFF και άλλα.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

In Complications I wanted to depict the dynamics of a modern digital relationship and challenge perceptions of how love, care, sex, and transactional relationships are perceived. The film is part of a trilogy of short films centered around the digital sex worker Lotte.

Jury Statement - Norwegian Short Film Festival – Best Short Film:

"Complications constantly surprised us with its portrayal of a very specific modern relationship between two incredibly well-developed characters, depicted with warmth, authenticity, and humor. We were pleased to see themes like BDSM and camwork presented on screen with such a human angle, and we delighted in the film's charming, multifaceted protagonist and its unexpected twists. It's rare to see a character navigate the journey through the Madonna/whore complex and emerge as a kind of BDSM Jesus."

Jury Statement - Norwegian Short Film Festival – Best Screenplay:

"Komplikasjoner" is an original and

beautiful story about friendship and humanity, set in a world and setting not always associated with these themes. It serves as a valuable reminder of the importance of looking beyond our roles and meeting each other as fellow human beings, even though it can be very uncomfortable."

Στην ταινία *Complications* ήθελα να απεικονίσω τη δυναμική μιας σύγχρονης ψηφιακής σχέσης και να αμφισβητήσω τις αντιλήψεις μας για το πώς θα πρέπει να εννοούμε την αγάπη, τη φροντίδα, το σεξ και τις διαπροσωπικές σχέσεις. Η ταινία είναι μέρος μιας τριλογίας μικρού μήκους ταινιών που επικεντρώνονται στην ψηφιακή σεξεργασία, Λότε.

Δήλωση Κριτικής Επιτροπής - Norwegian Short Film Festival – Βραβείο Καλύτερης Ταινίας:

"Η ταινία 'Complications' μας εξέπληξε συνεχώς μέσω της αφήγησης μιας πολύ συγκεκριμένης, σύγχρονης σχέσης, μεταξύ δύο εξαιρετικά καλά αναπτυγμένων, δραματουργικά, χαρακτήρων, οι οποίοι

απεικονίζονται με ζεστασιά, αυθεντικότητα και χιούμορ. Χαρήκαμε όταν είδαμε θέματα όπως ο BDSM (σαδομαζοχισμός) και το camwork (εργασία μέσω κάμερας) να παρουσιάζονται στην οθόνη με μια τόσο ανθρώπινη διάσταση και απολαύσαμε τον γοητευτικό, πολυδιάστατο πρωταγωνιστή της ταινίας και τις ανατροπές της. Είναι σπάνιο να βλέπεις έναν χαρακτήρα να καθοδηγείται μέσα από το σύμπλεγμα της Παναγίας/πόρνης και να αναδύεται τελικά ως μια μορφή BDSM Ιησού."

Δήλωση Κριτικής Επιτροπής - Norwegian Short Film Festival – Βραβείο Καλύτερου Σεναρίου:

"Η ταινία 'Complications' είναι μια πρωτότυπη και όμορφη ιστορία για τη φιλία και την ανθρωπιά, εδρασμένη σε έναν κόσμο και σε ένα περιβάλλον που δεν συνδέονται πάντα με αυτές τις αξίες. Αποτελεί μια πολύτιμη υπενθύμιση για τη σημασία του να κοιτάζουμε πέρα από τους στερεοτυπικούς μας ρόλους και να συναντάμε ο ένας τον άλλον ως άνθρωπος προς άνθρωπο, παρόλο που αυτό μπορεί να είναι πολύ άβολο."

GENDER REVEAL

2024
Canada/Καναδάς

K-16

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Rhys, a dedicated people pleaser, winds up at their boss' gender reveal party with their two partners. The trans throuple soon realize that they are dealing with more than they were prepared for and their ability to survive the event comes into question.
Η Ράις, μια ευχάριστη και δοτική προσωπικότητα, εμφανίζεται στο πάρτυ αποκάλυψης φύλου του παιδιού του αφεντικού της, μαζί με δύο συντρόφους της. Το τρανς τρίο, σύντομα αντιλαμβάνεται πως έχει να αντιμετωπίσει περισσότερα από όσα είχε προετοιμαστεί και η προοπτική να επιβιώσουν της όλης διαδικασίας φαντάζει απίθανη.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Mo Matton
Writer/Σενάριο: Mo Matton
Music/Μουσική: Samuel Gougoux
Cinematography/Φωτογραφία: Christophe Dalpé
Producer/Παραγωγή: Léonie Hurtubise

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Ayo Tsalithaba, Kě Xīn Lǐ, Lyraël Dauphin

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας
Genre/Είδος: Drama, Comedy / Δράμα, Κωμωδία
Runtime/Διάρκεια: 12':32"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Mo Matton is a trans filmmaker based in Tiohtià:ke/Montreal. They previously co-directed *Swarm of Selenium* (2017) and *Fly Away With Me* (2021), two short films created with collectives. "Gender Reveal" is their first solo directorial film. They are an IFFR Sessions alumni and past participant of the artist residency District* (Berlin).
Η Mo Matton (αυτοί/αυτούς) είναι τρανς σκηνοθέτης με έδρα το Tiohtià:ke του

Μόντρεαλ. Στο παρελθόν με ομάδες συλλογικότητας σκηνοθέτησαν δύο ταινίες μικρού μήκους, τις "Swarm of Selenium" (2017) και "Fly Away With Me" (2021). Η ταινία "Gender Reveal" αποτελεί το σκηνοθετικό τους ντεμπούτο. Είναι απόφοιτοι του IFFR Sessions, ενώ έχουν συμμετάσχει στο πρόγραμμα Καλλιτεχνικής Φιλοξενίας District (Berlin).*

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Gender Reveal takes place at a time when trans people are facing an astonishing rise of anti-trans violence and legislative backlash. With the far-right using the same rhetoric of the American "parental rights" movement of the 1970s that sought to fight against lesbian and gay rights, the paranoid propaganda to "protect the children" (from our perverted influence, scary trans people) is being rebranded as a palatable new concept for the masses. Paradoxically, cis people's very own obsession with gender seems to exponentially be reaching new heights: with the binary-enforcing trend of gender reveal parties, where parents engage in a ritual to reveal their babies' genitals to family and friends.
My film is a dark comedy about a fantasy of many and a nightmarish extension of reality for others; a never-ending spectacle that just gets worse and worse. My love for satire resides in the

possibilities it offers to rip apart societal hypocrisies, play with the unexpected, and hopefully, in the process, spark a shift in perspective.
As a trans filmmaker, it was important for me to create a film that centers complex trans characters, who are full of life, love and rage. While a trans throuple attending a gender reveal party might seem a little surreal to some, transness has always existed beyond the realm of the possible to begin with. I believe there's an inherent magic and creativity to trans people, in our ability to break apart and reimagine possibilities of embodiment, as well as in our resilience.
Throughout the film, we follow Rhys' journey towards figuring out how much of themselves they are willing to compromise in order to fit in. We get a glimpse of the absurd challenges they face as they try to live their life with integrity – and without limitations. It was important for me

that the trans characters not willingly ruin the party and that instead, the cisgender characters set themselves up for failure. In their desire to appear inclusive by inviting trans people to a transphobic celebration, they create an inevitable ground for chaos on their own, and the audience is left to deal with the consequences.
Η ταινία "Gender Reveal" εκτυλίσσεται σε μια εποχή όπου τα τρανς άτομα αντιμετωπίζουν μια εκπληκτική αύξηση της αντιτράνς βίας και τιμωρητικής νομοθεσίας. Με την ακροδεξιά να χρησιμοποιεί την ίδια ρητορική με το αμερικανικό κίνημα των "γονεϊκών δικαιωμάτων" της δεκαετίας του 1970, που προσπαθούσε να αγωνιστεί κατά των δικαιωμάτων των λεσβιών και των ομοφυλόφιλων, η παρανοϊκή προπαγάνδα για την "προστασία των παιδιών" (από την διεστραμμένη επιρροή μας, τους τρομακτικούς τρανς ανθρώπους) επαναπλάσσεται ως μια ευχάριστη νέα έννοια για τις μάζες. Παραδόξως, η ίδια

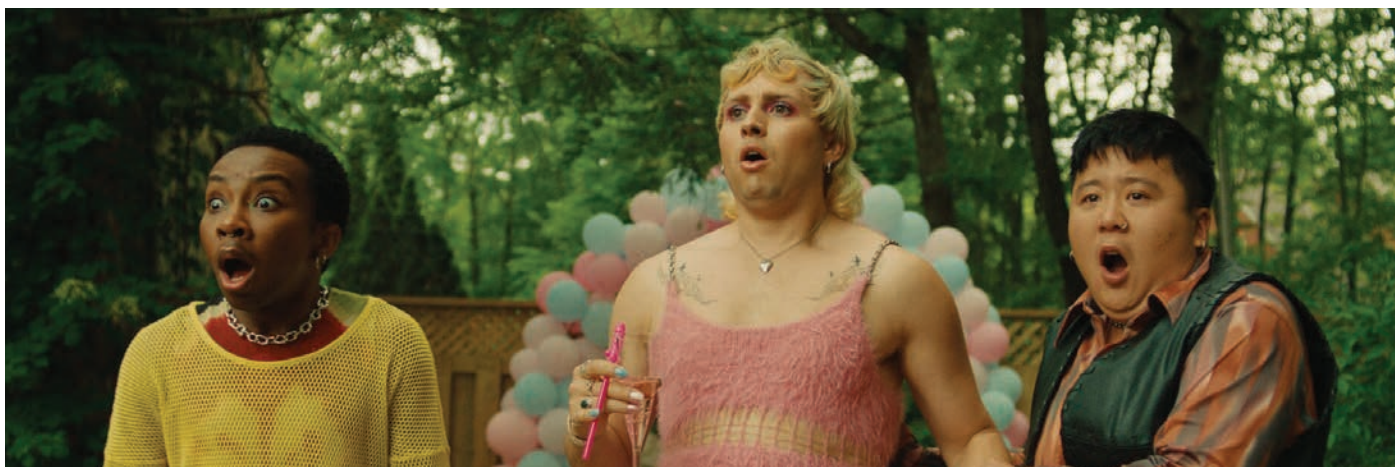
η εμμονή των cis ανθρώπων με το φύλο, φαίνεται να φτάνει με εκθετικό τρόπο σε νέα ύψη, ειδικότερα με την τάση επιβολής του δυαδισμού μέσω των πάρτι αποκάλυψης φύλου, όπου οι γονείς συμμετέχουν σε μια τελετουργική διαδικασία με σκοπό την αποκάλυψη των γεννητικών οργάνων των μωρών τους σε οικογένεια και φίλους.

Η ταινία μου είναι μια μαύρη κωμωδία για μια φαντασίωση πολλών και μια εφιαλτική επέκταση της πραγματικότητας για άλλους: ένα ατελείωτο θέαμα που γίνεται όλο και χειρότερο. Η αγάπη μου για τη σάτιρα βρίσκεται στις δυνατότητες που προσφέρει για να ξεσκίσει τις κοινωνικές υποκρισίες, να παίξει με το αναπάντεχο και, ελπίζω, στη διαδικασία αυτή, να προκαλέσει μια αλλαγή της προοπτικής μας.

Ως τρανς σκηνοθέτης, ήταν σημαντικό για μένα να δημιουργήσω μια ταινία που να εστιάζει σε σύνθετους τρανς χαρακτήρες, οι οποίοι είναι γεμάτοι ζωή, αγάπη και οργή. Ενώ ένα τρανς ζευγάρι που παρευρίσκεται σε ένα πάρτι αποκάλυψης φύλου μπορεί να φαίνεται λίγο σουρεαλιστικό για κάποιους, η τρανς ταυτότητα πάντα υπήρχε ως εκδοχή. Πιστεύω ότι υπάρχει μια εγγενής μαγεία και δημιουργικότητα στους τρανς ανθρώπους, στην ικανότητά μας να αναλύουμε και να ξαναφανταζόμαστε τις δυνατότητες του σώματος, καθώς και στην ανθεκτικότητά μας.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ταινίας, ακολουθούμε το ταξίδι του Ράις προς την αποδοχή ή όχι του πόσο από τον εαυτό τους αυτός και οι σύντροφοί του

είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν για να ενταχθούν "ομαλά" σ' αυτήν την διαδικασία. Παίρνουμε μια γεύση από τις παράλογες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν καθώς προσπαθούν να ζήσουν τη ζωή τους με ακεραιότητα – και χωρίς περιορισμούς. Ήταν σημαντικό για μένα οι τρανς χαρακτήρες να μην καταστρέψουν εκούσια το πάρτι και, αντ' αυτού, οι cisgender χαρακτήρες να αποτυγχάνουν στις προθέσεις και επιλογές τους. Στην επιθυμία τους να φανούν συμπεριλιπτικοί προσκαλώντας τρανς ανθρώπους σε μια τρανσφοβική γιορτή, δημιουργούν από μόνοι τους αναπόφευκτα το έδαφος για χάος και οι θεατές μένουν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες.

LEES WAXUL

2024

Senegal/Σενεγάλη

K-13

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

In his village, where bread is a luxury, Ousseynou, a former fisherman, has only the sale of stale baguettes to support his family. However, the opening of his sister-in-law Nafi's traditional bakery is an affront to him and gradually threatens his business.

Στο χωριό του, όπου το ψωμί αποτελεί πολυτέλεια, ο Ousseynou, ένας πρώην ψαράς, πουλάει μπαγιάτικο ψωμί για να συντηρήσει την οικογένειά του. Ωστόσο το άνοιγμα ενός παραδοσιακού φούρνου από τη νύφη του Nafi, αποτελεί γι' αυτόν μια προσβλητική κίνηση που απειλεί την δουλειά του.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Yoro MBAYE

Writer/Σενάριο: Yoro MBAYE, Héloïse FRESSOZ

Music/Μουσική: Pedro Santiago

Cinematography/Φωτογραφία: Téo SIZUN

Producer/Παραγωγή: Nafi Films (Senegal), Les Films du Worso

(France), Neon Rouge Production (Belgium), OAZ Picture Entertainment (Central African Republic)

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Alassane SY, Fatou Binetou KANE, Madjiguene Ndour, Alain Bernard Dieme, Mame Babacar Sene, Ngalandou Faye, Awa Diop, Nayette Diop, Mame Thierno Diagne, Ibrahima Ndiaye

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama/ Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 21':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Yoro MBAYE is a Senegalese filmmaker who explores contemporary society in his country through fiction short films and documentaries. His works, such as *Journée Noire* on police violence, and *Famara* addressing the situation of undocumented delivery workers in Paris, have been selected at several international festivals, including Clermont-Ferrand.

In October 2021, Yoro participated in the Ouaga Film Lab with *Fagadaga*, his first feature film project, winning four awards: *Sud Écriture*, *Groupe Ouest*, *Ateliers de l'Atlas*, and the *ALCA Nouvelle-Aquitaine* prize. He also received writing assistance from the CNC and a residency at the Cité Internationale des Arts in 2022. He presented the same project at the Fabrique des Cinémas du Monde during the Cannes Film Festival in 2023.

In 2024, he completed his latest short film, titled *LEES WAXUL*, as a director, a co-production between Senegal, France, Belgium, and the Central African Republic.

Yoro MBAYE is also a producer. In 2020, as a producer at the Yennenga center, he co-produced, alongside France, Canada, and Ivory Coast, *La Nuit des Rois*, a feature film directed by Philippe LACÔTE nominated for the 2021 Oscars. He later joined the Ludwigsburg-Paris Workshop, a professional training program for young producers and distributors, co-organized by Fémis (Paris) and Filmakademie Baden-Württemberg

(Germany).

In 2022, Yoro MBAYE created the production company, Nafi Films with which he co-produced Alain Gomis' latest feature film, *Dao*, currently in post-production, his short film *Lees Waxul* and his feature film in development *Fagadaga*.

Ο Yoro MBAYE είναι Σενεγαλέζος σκηνοθέτης που εξερευνά την σύγχρονη κοινωνία στη χώρα του, μέσα από ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ. Τα έργα του, όπως το "*Journée Noire*" για την αστυνομική βία και το "*Famara*", που αναφέρεται στην κατάσταση των αδήλωτων εργαζομένων ντελιβεράδων στο Παρίσι, έχουν επιλεγεί σε αρκετά διεθνή φεστιβάλ, συμπεριλαμβανομένου του Clermont-Ferrand. Τον Οκτώβριο του 2021, ο Yoro συμμετείχε στο Ouaga Film Lab με το "*Fagadaga*", η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, κερδίζοντας τέσσερα βραβεία: *Sud Écriture*, *Groupe Ouest*, *Ateliers de l'Atlas* και το βραβείο *ALCA Nouvelle-Aquitaine*. Επίσης, έλαβε υποστήριξη για τη συγγραφή από το CNC και καλλιτεχνική

φιλοξενία στη Cité Internationale des Arts το 2022. Παρουσίασε το ίδιο έργο στο Fabrique des Cinémas du Monde κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών το 2023.

Το 2024, ολοκλήρωσε την τελευταία του ταινία μικρού μήκους, με τίτλο "*LEES WAXUL*", ως σκηνοθέτης, μια συμπαραγωγή Σενεγάλης, Γαλλίας, Βελγίου και Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας.

Ο Yoro MBAYE είναι επίσης παραγωγός. Το 2020, στο Κέντρο Yennenga και σε συμπαραγωγή με τη Γαλλία, τον Καναδά και την Ακτή Ελεφαντοστού, έκανε την ταινία "*La Nuit des Rois*", σκηνοθετημένη από τον Philippe LACÔTE, η οποία ήταν υποψήφια στα Όσκαρ του 2021. Αργότερα, εντάχθηκε στο Ludwigsburg-Paris Workshop, ένα επαγγελματικό πρόγραμμα εκπαίδευσης για νέους παραγωγούς και διανομείς, που διοργανώθηκε από τη Fémis (Παρίσι) και τη Filmakademie Baden-Württemberg (Γερμανία).

Το 2022, ο Yoro MBAYE δημιούργησε την εταιρεία παραγωγής Nafi Films, με την οποία συμμετείχε στην τελευταία ταινία μεγάλου μήκους του Alain Gomis, "*Dao*", η οποία και βρίσκεται αυτή τη στιγμή στη φάση του post production, την ταινία μικρού μήκους "*Lees Waxul*" και την μεγάλου μήκους ταινία "*Fagadaga*" που βρίσκεται στο στάδιο της παραγωγής.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

I am from Thiallé, a small, remote village in the Fatick region, one of the poorest areas in central Senegal. A village with fewer than 150 inhabitants, practically non-existent due to the lack of modern infrastructure. Deeply affected by the injustices I've witnessed throughout my life, I've felt a strong sense of activism ever since my anger matured into a desire to express itself. This is what initially led me to pursue legal studies, before discovering that cinema offered me more effective tools to fight my battles. I then fully dedicated myself to filmmaking. In 2019, I directed a short film that depicts police brutality in Dakar's university environment. That same year, I directed *Famara*, a documentary that portrays the harsh working conditions of a young undocumented Senegalese delivery man in Paris. Each of these projects addresses a social issue specific to contemporary Senegal.

With these experiences, I aim to continue questioning Senegalese society through cinema. With *Lees Waxul*, I wish to depict situations, places, and events that are close to my heart: the relationships between city dwellers and villagers, the rich and the poor, men and women, as well as the fragility of family ties when tested by law and morality. I intend to observe Senegalese society through the lens of *Fagadaga* (second-hand bread) that has several lives before reaching the tables of the most impoverished. Although baguettes are present in nearly every meal in Senegal, their quality varies drastically from one household to another, and between cities and rural areas. In Dakar, the vast majority of baguettes are sold in neighborhood grocery stores that lack proper facilities to store and sell these products. Of the eight million baguettes produced daily in Senegal, three-quarters are distributed through these small shops, alongside cigarettes, oil, cosmetics, or cleaning products. The bread first stops at these various points of sale, and the unsold items are then collected by the baker, who disposes of them at a lower cost. Thus, the bread may end up with a livestock farmer or in the hands of a reseller who, in turn, distributes it to the villages for consumption. As a child, I used to reject this bread that my parents gave me every morning. Later, I realized that, for them, it was a treasure. Our parents admired the vendors because they felt that these sellers offered them access to a "luxury." It wasn't until later that I discovered the urban perspective on this subject. While

spending a vacation in Dakar, my city-dwelling cousins mocked me: according to them, villagers ate the same food as livestock. To them, I was behaving like an animal. One day, my mother told me that, in the past, every village had a traditional bakery. There, they produced artisanal bread, baked over a wood fire in a clay oven: *tapalapa*. Accessible and of high quality, it was made from local organic grains and was popular among rural populations. However, today, this bread has almost disappeared. In recent years, under the influence of the industrial bakery sector, a series of ministerial decrees have increasingly complicated the process of obtaining permits to build traditional bakeries, on the grounds that they do not meet hygiene standards.

Paradoxically, it comes from authorized industrial bakeries... Before *Lees Waxul* becomes a social and economic critique, it is, above all, the intimate story of a family torn apart. Between survival, morality, and legality, each member asserts their own plan, hoping to avoid conflict, yet conflict is inevitable. Initially, I wanted to tackle this subject through a documentary. However, during my research in the field, I encountered enormous difficulties in finding characters, as sellers categorically refused to be filmed. Aware of the dangers of this bread, they made me understand that they were not proud of their work and situation, which they did not truly choose. It is to fight against poverty that this job has imposed itself on them as a means of survival, despite its harmful consequences for society. Protecting one's own while harming others this is the moral dilemma I wish to illustrate through the story of Ousseynou.

Είμαι από το Thiallé, ένα μικρό, απομακρυσμένο χωριό στην περιοχή Fatick, μία από τις πιο φτωχές περιοχές της κεντρικής Σενεγάλης. Ένα χωριό με λιγότερους από 150 κατοίκους, πρακτικά ανύπαρκτο λόγω της έλλειψης σύγχρονης υποδομής. Βαθιά επηρεασμένος από τις αδικίες και ανισότητες που έχω παρακολουθήσει σε όλη μου τη ζωή και από τη στιγμή που ο θυμός μου ωρίμασε σε τέτοιο βαθμό ώστε να πρέπει να εκτονωθεί, ένιωσα μια ισχυρή ακτιβιστική διάθεση που με οδήγησε αρχικά να ακολουθήσω νομικές σπουδές, πριν ανακαλύψω ότι ο κινηματογράφος μου προσέφερε πιο αποτελεσματικά εργαλεία για να πολεμήσω τους αγώνες μου. Στη συνέχεια, αφοσιώθηκα πλήρως στη σκηνοθεσία. Το 2019, σκηνοθέτησα μια μικρού μήκους ταινία που απεικονίζει την αστυνομική βία στο πανεπιστημιακό

περιβάλλον του Dakar. Την ίδια χρονιά, σκηνοθέτησα το *"Famara"*, ένα ντοκιμαντέρ που απεικονίζει τις σκληρές συνθήκες εργασίας ενός νεαρού Σενεγαλέζου, χωρίς έγγραφα διαμονής, που εργαζόταν ως ντελιβεράς στο Παρίσι. Κάθε ένα από αυτά τα έργα αγγίζει ένα κοινωνικό ζήτημα, χαρακτηριστικό της κατάστασης της σύγχρονης Σενεγάλης.

Βασισμένος σ' αυτές τις εμπειρίες, σκοπεύω να συνεχίσω να αμφισβητώ την κοινωνία της Σενεγάλης μέσα από τον κινηματογράφο. Με το *"Lees Waxul"*, επιθυμώ να αφηγηθώ καταστάσεις, μέρη και γεγονότα που είναι κοντά στην καρδιά μου: τις σχέσεις μεταξύ των κατοίκων της πόλης και των χωρικών, των πλουσίων και των φτωχών, των ανδρών και των γυναικών, καθώς και την ευθραυστότητα των οικογενειακών δεσμών όταν δοκιμάζονται από το νόμο και την ηθική. Πρόθεσή μου είναι να παρατηρήσω την κοινωνία της Σενεγάλης μέσα από το πρίσμα του *"Fagadaga"* (μπαγατίτικο ψωμί, χθεσινό), που κάνει πολλές στάσεις πριν φτάσει στα τραπέζια των πιο φτωχών. Αν και το ψωμί είναι παρόν σχεδόν σε κάθε γεύμα στη Σενεγάλη, η ποιότητά του ποικίλλει δραματικά από νοικοκυριό σε νοικοκυριό και μεταξύ πόλεων και αγροτικών περιοχών. Στο Dakar, η συντριπτική πλειοψηφία του ψωμιού πωλείται σε καταστήματα της γειτονιάς που δεν διαθέτουν κατάλληλες υποδομές για να αποθηκεύσουν και να πουλήσουν αυτά τα προϊόντα. Από τα οκτώ εκατομμύρια καρβέλια που παράγονται καθημερινά στη Σενεγάλη, τα τρία τέταρτα διανέμονται μέσω αυτών των μικρών καταστημάτων, μαζί με τσιγάρα, λάδι, καλλυντικά ή προϊόντα καθαρισμού. Το ψωμί κάνει την πρώτη του στάση σε αυτά τα σημεία πώλησης, με τα αδιάθετα προϊόντα στη συνέχεια να συλλέγονται από τον φούρναρη, ο οποίος και τα διαθέτει σε χαμηλότερη τιμή. Έτσι, το ψωμί μπορεί να καταλήξει σε έναν κτηνοτρόφο ή στα χέρια ενός μεταπωλητή που, με τη σειρά του, το διανέμει στα χωριά για κατανάλωση. Ως παιδί, συνήθιζα να μη θέλω αυτό το ψωμί που μου έδιναν οι γονείς μου κάθε πρωί. Αργότερα, συνειδητοποίησα ότι, για αυτούς, ήταν ένας θησαυρός. Οι γονείς μας θαύμαζαν τους πωλητές γιατί αισθάνονταν ότι αυτοί οι πωλητές τους προσέφεραν πρόσβαση σε μια "πολυτέλεια". Δεν ήταν παρά αργότερα που ανακάλυψα την αστική διάσταση αυτής της συνθήκης. Κατά τη διάρκεια των διακοπών μου στο Dakar, οι ξαδέρφες μου από την πόλη με κορόιδευαν: σύμφωνα με αυτές, οι χωρικοί έτρωγαν την ίδια τροφή με τα ζώα. Για αυτές, συμπεριφερόμουν σαν ζώο. Μια μέρα, η μητέρα μου μού είπε ότι, στο παρελθόν, κάθε χωριό είχε έναν παραδοσιακό φούρνο. Εκεί, παρήγαγαν χειροποίητο ψωμί, φτιαγμένο πάνω από φωτιά ξύλου σε

Ξυλόφουρνο: ταπαλάπα. Προσιτό και υψηλής ποιότητας, φτιαγμένο από τοπικούς βιολογικούς σπόρους και ήταν δημοφιλές στους αγροτικούς πληθυσμούς. Ωστόσο, σήμερα, αυτό το ψωμί έχει σχεδόν εξαφανιστεί. Τα τελευταία χρόνια, υπό την επιρροή της βιομηχανοποίησης, μια σειρά υπουργικών διαταγμάτων έχουν δυσκολέψει ολοένα και περισσότερο τη διαδικασία απόκτησης αδειών για την κατασκευή παραδοσιακών φούρνων, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούν τα πρότυπα υγιεινής. Παραδόξως, προέρχεται από εξουσιοδοτημένους βιομηχανικούς φούρνους... Η

ταινία "Lees Waxul" αποτελεί σίγουρα ένα κοινωνικό και οικονομικό σχόλιο, αλλά είναι, πάνω από όλα, η προσωπική ιστορία μιας οικογένειας που καταστρέφεται. Μεταξύ επιβίωσης, ηθικής και νομιμότητας, κάθε μέλος υποστηρίζει το σχέδιο του, ελπίζοντας να αποφύγει τη σύγκρουση, αλλά η σύγκρουση είναι αναπόφευκτη. Αρχικά, ήθελα να ασχοληθώ με το συγκεκριμένο θέμα μέσω ενός ντοκιμαντέρ. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της έρευνάς μου στον τομέα αυτό, συνάντησα τεράστιες δυσκολίες στο να βρω χαρακτήρες, καθώς οι πωλητές αρνούνταν κατηγορηματικά να κινηματογραφηθούν.

Συνειδητοποιώντας τους κινδύνους της δουλειάς τους και του ψωμιού τους, με έκαναν να καταλάβω ότι δεν ήταν περήφανοι για αυτό που έκαναν και για την κατάσταση στην οποία βρίσκονταν, την οποία δεν είχαν πραγματικά επιλέξει. Είναι μια πάλη κατά της φτώχειας, ένας αγώνας επιβίωσης, παρά τις επιβλαβείς συνέπειες που αυτή η δουλειά έχει για την κοινωνία. Προστατεύουν τον εαυτό τους ενώ βλάπτουν τους άλλους• κι αυτό είναι το ηθικό δίλημμα που επιθυμώ να αφηγηθώ μέσα από την ιστορία του Ousseynou.

A FAMILY GUIDE TO HUNTING

2024
USA / ΗΠΑ

K-15

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

When Eva, a doomsday prepper, takes her uptight Korean-American parents and all-American boyfriend on a bonding hunting trip, things go from bad to grisly. Όταν η Εύα, μια doomsday prepper (άτομο που προετοιμάζεται για το τέλος του κόσμου), παίρνει τους "αρτηριοσκληρωτικούς" Αμερικανο-κορεάτες γονείς της και τον ψυχή τε και σώματι Αμερικανό φίλο της σε μια κυνηγετική εξόρμηση προς σύσφιξη σχέσεων, τα πράγματα εξελίσσονται από το κακό στο χειρότερο.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Zao Wang
Writer/Σενάριο: Zao Wang, Tom Toro, Carmiel Banasky
Music/Μουσική: Denise Santos
Cinematography/Φωτογραφία: Brian Nguyen
Producer/Παραγωγή: Joyce Liu-Countryman, Louie Barretto, Zao Wang

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Margaret Cho, Kahyun Kim, Keong Sim, Craig Newman

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία
Genre/Είδος: Drama, Dark comedy, Crime / Δράμα, Μαύρη κωμωδία, Έγκλημα
Runtime/Διάρκεια: 14':00"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Born into a family of filmmakers in Beijing, China, Zao Wang's journey took a turn when his family emigrated to Mississippi at the age of 14. There, he immersed himself in American TV to master the English language. Armed with degrees in physics and philosophy, Zao's original passion for visual storytelling eventually led him to NYU-Tisch, where he earned his MFA in Film Directing.

Informed by his own immigrant experience, Zao's work in the genre space is elevated with his unique multicultural perspective, and often with a dash of dark humor. His films have premiered at Tribeca, Busan, Fantasporto, Fantasia, Yubari, and Palm Springs, among others. He won The Best Director Award at NBCUniversal Shorts Fest and received the Panavision New Filmmakers Grant.

Zao was chosen by J.J. Abrams as his only Directing Fellow at Bad Robot. He is a part of the Sony Diverse Directors

and NBCUniversal Emerging Directors Programs, Directing Fellow at HBO Access, and most recently, the WB Access Directing Workshop.

Γεννημένος σε οικογένεια κινηματογραφιστών στο Πεκίνο (Κίνα), η ζωή του Zao Wang άλλαξε σε ηλικία 14 ετών όταν η οικογένειά του μετανάστευσε στο Μισισσιπύ. Εκεί, βυθίστηκε στην αμερικανική τηλεόραση για να μπορέσει να μάθει την αγγλική γλώσσα. Με πτυχία στη φυσική και τη φιλοσοφία, το πάθος του για τον κινηματογράφο τον οδήγησε τελικά στο NYU-Tisch, όπου απέκτησε

το MFA του στη Σκηνοθεσία.

Επηρεασμένος από τα δικά του βιώματα ως μετανάστης, η δουλειά του Zao στο εν λόγω είδος εμπλουτίζεται με την μοναδική του πολυπολιτισμική προοπτική και ενίοτε με μια δόση μαύρου χιούμορ. Οι ταινίες του έχουν κάνει πρεμιέρα μεταξύ άλλων σε φεστιβάλ όπως το Tribeca, το Busan, το Fantasporto, το Fantasia, το Yubari και το Palm Springs. Κέρδισε το βραβείο Καλύτερου Σκηνοθέτη στο NBCUniversal Shorts Fest και έλαβε την Χρηματοδότηση Νέων Κινηματογραφιστών, της Panavision.

Ο Ζάο επιλέχθηκε από τον J.J. Abrams ως ο μοναδικός του Συνεργάτης Σκηνοθεσίας στην Bad Robot. Είναι μέλος των προγραμμάτων Sony Diverse Directors και NBCUniversal Emerging Directors, Συνεργάτης Σκηνοθεσίας στο HBO Access, και πιο πρόσφατα, στο WB Access Directing Workshop.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

How far will parents go to protect their kids? That's the burning question that inspired "A Family Guide To Hunting." Growing up as a first-generation Chinese immigrant in Mississippi, I watched my parents sideline their dreams and endure backbreaking jobs and all forms of prejudice just to provide for me. Now, as a father to an 8-year-old daughter, I feel

that same primal readiness to sacrifice. Crisis is the ultimate catalyst for unleashing a parent's raw instincts, and nothing screams 'primal' like hunting in the woods. My artistic intentions with "A Family Guide to Hunting" was to craft a blend of drama and dark comedy to create a microscope for exploring those darker sides of parenthood. The dramatic tension is so high

that you can't help but to laugh at human nature laid bare. The first third of the film is designed to be lighter and comedic, allowing the audience to laugh before the tone shifts into darker territory. I strive to tell stories that explore the intersection of chaotic absurdity of daily modern life with our deeper, quieter, darker undercurrents — the truths we are afraid to confront. But

no matter how uncomfortable or gruesome, humor is an essential ingredient in all of my work. That's how I relate to and make sense of life — you have to laugh. I chose the forest and the act of hunting itself as the setting for this uniquely Asian American story as a counterpoint to the invisible, Model Minority stereotype. In fact, I wrote the film with Margaret Cho in mind — only she could bring this particular Asian mother to life. As an immigrant teenager in the Deep South in the '90's, I learned English in part from Margaret's stand-up on TV. The way she spoke about her mother with such openness, irreverence, and love was a shock to my Asian immigrant sensibilities. I didn't know you could poke fun at your mother and love her at the same time! That gave me permission to write about my own family in an honest and humorous way.

This film isn't about passing judgment on this family's morality. Instead, by witnessing their intimate drama at this crucial crossroads, I want the audience to ponder this unique brand of Asian-American sacrifice, love, and filial piety. Finally, as we see the family coming together at the end, it becomes morbidly hopeful. Perhaps covering up a tragedy can bring a fractured family together, or rather: a family that hides a body together stays together.

Τι είναι διατεθειμένοι να κάνουν οι γονείς για να προστατεύσουν τα παιδιά τους; Αυτό είναι το κείμενο ερώτημα που ενέπνευσε το "A Family Guide To Hunting."

Μεγαλώνοντας ως πρώτης γενιάς Κινέζος μετανάστης στο Μισισσιπή, έβλεπα τους γονείς μου να παραμερίζουν τα όνειρά τους και να υπομένουν σκληρές δουλειές και όλες τις μορφές προκατάληψης απλά για να με συντηρήσουν. Τώρα, ως πατέρας μιας 8χρονης κόρης, νιώθω αυτή την ίδια πρωτόγονη διάθεση να θυσιάσω. Μια κρίσιμη κατάσταση είναι ο απόλυτος καταλύτης για να απελευθερώσει τα αυθεντικά ένστικτα ενός γονιού, και ποιος είναι οι καταλληλότερες συνθήκες για κάτι τέτοιο, αν όχι ένα κυνήγι στο δάσος.

Οι καλλιτεχνικές μου προθέσεις με το "A Family Guide to Hunting" ήταν να δημιουργήσω ένα μείγμα δράματος και σκοτεινής κωμωδίας για να χτίσω ένα μικροσκοπικό με σκοπό την εξερεύνηση αυτών των σκοτεινών πλευρών της γονεϊκότητας. Η δραματική ένταση είναι τόσο έντονη που δεν μπορείς παρά να γελάσεις με την ανθρώπινη φύση που εκτίθεται σε όλη την γυμνότητά της. Το πρώτο τρίτο της ταινίας έχει σχεδιαστεί να είναι πιο ελαφρύ και κωμικό, επιτρέποντας στο κοινό να γελάσει προτού η διάθεση μεταβεί σε σκοτεινότερες περιοχές. Προσπαθώ να διηγηθώ ιστορίες που εξερευνούν τη διασταύρωση της χαοτικής ασημαντότητας της καθημερινής σύγχρονης ζωής με τα βαθύτερα, πιο ήσυχια και σκοτεινά ποτάμια μας — τις αλήθειες που φοβόμαστε να αντιμετωπίσουμε. Αλλά ανεξαρτήτως του πόσο άβολο ή φρικτό είναι, το χιούμορ είναι ένα ουσιαστικό συστατικό σε όλη μου τη δουλειά. Έτσι συνδέομαι με τη ζωή και την κατανόω — πρέπει να γελάσεις.

Επέλεξα το δάσος και την πράξη του κυνηγιού ως το σκηνικό αυτής της μοναδικά ασιατικο-αμερικανικής ιστορίας, αντί για το αόρατο, στερεοτυπικό μοντέλο των μειονοτήτων. Στην πραγματικότητα, έγραψα την ταινία έχοντας στο μυαλό μου τη Margaret Cho — μόνο εκείνη θα μπορούσε να ζωντανέψει την ηρωίδα μου, μια άκρως ιδιαίτερη ασιατική μητέρα. Ως έφηβος μετανάστης στον Βαθύ Νότο τη δεκαετία του '90, έμαθα αγγλικά εν μέρει από τα stand-up show της Margaret, στην τηλεόραση. Ο τρόπος που μιλούσε για τη μητέρα της, με τέτοια ευθύτητα, ασέβεια αλλά και αγάπη, ήταν ένα σοκ για τις ευαισθησίες μου ως Ασιάτης μετανάστης. Δεν ήξερα ότι μπορούσες να κοροϊδέψεις τη μητέρα σου και να την αγαπάς την ίδια στιγμή! Αυτό μου έδωσε το κίνητρο να γράψω για τη δική μου οικογένεια με ειλικρίνεια και χιούμορ.

Η ταινία δεν αποτελεί κριτική ματιά του ηθικού πλαισίου αυτής της οικογένειας. Αντίθετα, παρακολουθώντας το δράμα τους σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, θέλω το κοινό να σκεφτεί αυτό το μοναδικό μείγμα Ασιατικο-αμερικανικής θυσίας, αγάπης και οικογενειακών δεσμών. Τέλος, καθώς βλέπουμε την οικογένεια να έρχεται κοντά στην κορύφωση του δράματος, το έργο γίνεται νοσηρά ελπιδοφόρο. Ίσως η συγκάλυψη μιας τραγωδίας να μπορεί να φέρει μια θρυσματισμένη οικογένεια κοντά, ή μάλλον: μια οικογένεια που κρύβει ένα πτώμα, μένει για πάντα ενωμένη.

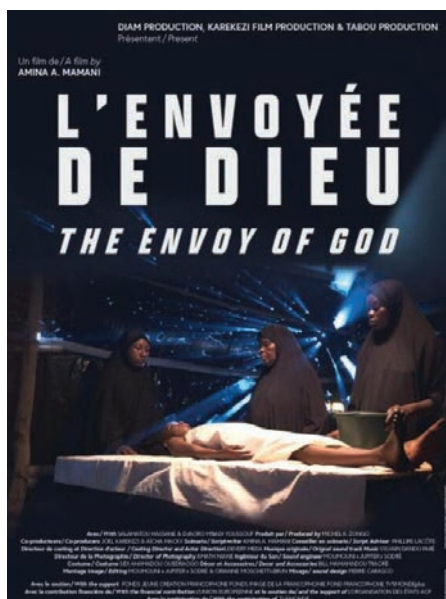

THE ENVOY OF GOD

2023

Niger/Νίγηρας

K-18

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Right here, the suicide bomber is chosen by chance, and is subjected to funeral rites in order to accomplish the work of God. This morning the envoy of God is Fatima, 12 years old. Dropped off in a village market, wearing an explosive belt marked 10 minutes to kill the enemies of God. Fatima discovers that this is the market where her mother sells, and where she also rediscovers life. For 9 minutes, it is an inner journey during which she passes from the present to the past. Seeing her mother again is obvious and makes her want to remove the explosive. At 1 minute, she finds herself face to face with her mother, helpless; a tough time for both. Fatima reaches the present, which floats on time which stops.

Στην ιστορία μας, η βομβίστρια αυτοκτονίας επιλέγεται στην τύχη και υποβάλλεται σε ιεροτελεστικού τύπου κηδεία για να μπορέσει να εκτελέσει το έργο του Θεού. Αυτό το πρωί ο αγγελιοφόρος του Θεού θα είναι η δωδεκάχρονη Φατιμά. Την αφήνουν στην υπαίθρια αγορά ενός χωριού, ζωσμένη με εκρηκτικά που είναι προγραμματισμένα να εκραγούν σε 10 λεπτά για να σκοτώσουν τους εχθρούς του Θεού. Η Φατιμά ανακαλύπτει πως αυτή είναι η αγορά που πουλάει τα προϊόντα της και η μητέρα της και όπου αρχίζει να θυμάται την ζωή της πριν την απαγωγή της. Για 9 λεπτά η ηρωίδα σε ένα εσωτερικό ταξίδι, μεταφέρεται από το παρόν στο παρελθόν. Αντικρίζοντας ξανά την μητέρα αρχίζει να θέλει να απαλλαγεί από τα εκρηκτικά. Το τελευταίο λεπτό πριν την έκρηξη βρίσκεται πρόσωπο με πρόσωπο, αβοήθητη, μια στιγμή απόγνωσης και για τις δυο. Η Φατιμά, μεταξύ ανοδρομών και πραγματικότητας, επιστρέφει στο παρόν, επιπλέοντας σ' έναν χρόνο που σταματά.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Amina A. Mamani

Writer/Σενάριο: Amina A. Mamani

Music/Μουσική: Sylvain Dando Paré

Cinematography/Φωτογραφία: Amath Niane

Producer/Παραγωγή: Michel K. Zongo

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Salamatou Hassane, Djaoro M'Badi Youssouf

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama/ Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 23':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Amina ABDOULAYE MAMANI is a Director/Producer at Diam Production. She started in cinema with the African Forum of Documentary Film of Niamey. Then, after 3 years of study in audiovisual production at the IFTIC in Niamey, with her graduation documentary "The Hawan idi", she won the award for best school documentary film at Fespaco 2013. In 2014, she followed a writing residency and a training in directing for 12 months, at Cinedoc-films (Annecy/France) where she directed "The silence of papers", 26min, selected at the Festival of African Cinemas of APT Countries (France). In 2018, after a long work of research she signed "On the Traces of Mamani Abdoulaye", her first feature documentary (1h3m). This film has been selected and awarded in several festivals in Africa and Europe. In 2020, she is training in production at CINEKAP in Dakar. She

has just signed her first short fiction film: "L'envoyée de Dieu".

Η Amina ABDOULAYE MAMANI είναι σκηνοθέτης και παραγωγός στην εταιρεία παραγωγής Diam. Τα πρώτα της βήματα στον κινηματογράφο τα έκανε στο Αφρικανικό Φόρουμ Ντοκιμαντέρ της Niamey. Μετά από τρία χρόνια σπουδών στο τμήμα οπτικοακουστικών παραγωγών του IFTIC στη Niamey, σκηνοθέτησε,

στα πλαίσια της σπουδαστικής εργασίας αποφοίτησης, το ντοκιμαντέρ "The Hawan idi", το οποίο κέρδισε το βραβείο καλύτερου σπουδαστικού ντοκιμαντέρ στο Fespaco (2013). Το 2014 συμμετείχε σε μια 12μηνια καλλιτεχνική φιλοξενία συγγραφής και σκηνοθεσίας από το Cinedoc-films (Annecy/France) όπου και σκηνοθέτησε το "The silence of papers" (26min), ο οποίο επιλέχθηκε από το Φεστιβάλ Αφρικανικού Σινεμά APT Countries (France). Το 2018, μετά από μια μακρά περίοδο έρευνας ολοκλήρωσε το πρώτο μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ της "On the Traces of Mamani Abdoulaye" (1h3m). Αυτή της η δουλειά επιλέχθηκε και βραβεύτηκε από αρκετά φεστιβάλ σε Αφρική και Ευρώπη. Το 2020, έλαβε πρόσθετη εκπαίδευση στην παραγωγή στο CINEKAP του Dakar. Το "L'envoyée de Dieu" είναι η τελευταία της κινηματογραφική δουλειά.

TERRA MATER

2023

Switzerland/Ελβετία

K-18

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

For our land and bones. At the end of the world. Technology and waste, in our lands, our systems, our bones. Wandering our spaces, she cannot help but wonder, where is the space for healing?

Για τη γη και τα κόκαλά μας. Στο τέλος του κόσμου. Τεχνολογία και απόβλητα, στη γη μας, στους οργανισμούς μας, στα οστά μας. Περιπλανώμενη στα εδάφη μας, δεν μπορεί παρά να αναρωτηθεί, πού υπάρχει χώρος για θεραπεία;

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Kantarama Gahigiri

Writer/Σενάριο: Kantarama Gahigiri

Music/Μουσική: Coco Em Feat. Sisian & Kasiva

Cinematography/Φωτογραφία: Daniel Bleuer

Producer/Παραγωγή: Films du Léopard, Ltd. (Rwanda), RGBW GmbH (Switzerland)

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Cheryl Isheja

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Experimental Short Film / Πειραματικό

Genre/Είδος: Drama, Social, Ecology Crime/Δράμα, Κοινωνικό, Οικολογία

Runtime/Διάρκεια: 9'.46"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Kantarama Gahigiri is a Rwandan-Swiss writer/director. Born in Geneva, she's holding a Master's degree in International Relations. Today, Kantarama pursues her passion, immersed in an exploration of identity, migration, empowerment and on-screen representation, through her recent projects shot sometimes in Switzerland, and most times in East Africa. Kantarama is an alumna of Realness Residency (2018), La Fabrique Cinéma at Cannes FF (2019), Le Moulin d'Andé (2020), Berlinale Talents (2021), Locarno Filmmakers Academy (2022) and Atelier Grand Nord (2023) with

Tanzanite, her latest project, a feature film in development.

Η Kantarama Gahigiri είναι συγγραφέας και σκηνοθέτης με καταγωγή από Ρουάντα και Ελβετία. Έχει γεννηθεί στη Γενεύη και είναι

κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στις Διεθνείς Σχέσεις. Σήμερα, η Kantarama ακολουθεί το πάθος της, αναδεικνύοντας μέσω της κινηματογραφικής αφήγησης ζητήματα ταυτότητας, μετανάστευσης και ενδυνάμωσης, με τα έργα της γυρισμένα είτε στην Ελβετία, είτε, τις περισσότερες φορές, στην Ανατολική Αφρική. Η Kantarama είναι απόφοιτος των Realness Residency (2018), La Fabrique Cinéma στις Cannes FF (2019), Le Moulin d'Andé (2020), Berlinale Talents (2021), της Locarno Filmmakers Academy (2022) και του Atelier Grand Nord (2023), με την τελευταία της μεγάλης μήκους ταινία την "Tanzanite".

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

What happens when we create trauma to the body of the Land? Who will be harvesting the consequences? What about the ties between colonisation, capitalism and climate change?

Is climate justice even possible?

TERRA MATER is talking about land, a vast and complex issue here in East Africa, and the continent in general. An issue that is directly linked to the people, their heritage, their future, very concrete, very tangible. But it could really be anywhere. Stolen land, contaminated land, ravaged land as opposed to rich land, fertile land, sacred land. There are economical, political and spiritual aspects to the land, and we are part of its ecosystem.

Our human bodies depend on the health of the body of the Land. Therefore we need to

protect and restore, to repair and honour it, on a global scale.

We need respect.

This film has been made possible thanks to a team of renowned artists from Rwanda, Kenya and Switzerland. All the extras live in Dandora itself (the place where we shot, a suburb of Nairobi). It was important to me to reunite a team, cast and crew, that is representative of our values and to present them in a way that empowers them. Τι συμβαίνει όταν τραυματίζουμε το σώμα της Γης; Ποιος θα θερίσει τις συνέπειες των κακών που σπείραμε; Τι γίνεται με τις σχέσεις μεταξύ αποικιοκρατίας, καπιταλισμού και κλιματικής αλλαγής; Είναι δυνατή η κλιματική δικαιοσύνη;

Η ταινία "TERRA MATER" μιλάει για τη γη, ένα εκτενές και περίπλοκο ζήτημα

εδώ στην Ανατολική Αφρική και στην ήπειρο γενικότερα. Ένα ζήτημα που συνδέεται απευθείας με τους ανθρώπους, την κληρονομιά τους, το μέλλον τους, πολύ συγκεκριμένο, πολύ από. Αλλά θα μπορούσε πραγματικά να αφορά οποιοδήποτε άλλο μέρος του πλανήτη. Κλεμμένη γη, μολυσμένη γη, κατεστραμμένη γη σε αντίθεση με πλούσια γη, γόνιμη γη, ιερή γη. Υπάρχουν οικονομικές, πολιτικές και πνευματικές πτυχές της γης, και είμαστε μέρος αυτού του οικοσυστήματος.

Τα σώματά μας εξαρτώνται από την υγεία του σώματος της Γης. Επομένως, πρέπει να την προστατεύουμε και να την αποκαθιστούμε, να την γιατρεύουμε και να την τιμούμε, σε παγκόσμια κλίμακα. Χρειάζεται σεβασμός. Αυτή η ταινία έγινε εφικτή χάρη σε μια ομάδα διακεκριμένων καλλιτεχνών από

την Ρουάντα, την Κένυα και την Ελβετία. Όλοι οι βοηθητικοί ηθοποιοί ζουν στη Δαντόρα (το μέρος όπου γυρίσαμε, σε

μια προαστιακή περιοχή του Ναϊρόμπι). Ήταν σημαντικό για μένα να συνθέσω μια ομάδα, ένα καστ και ένα συνεργείο, που

να είναι αντιπροσωπευτική των αξιών μας και να τους παρουσιάσω με τρόπο που να ενδυναμώνει τις αξίες και τις ιδέες τους.

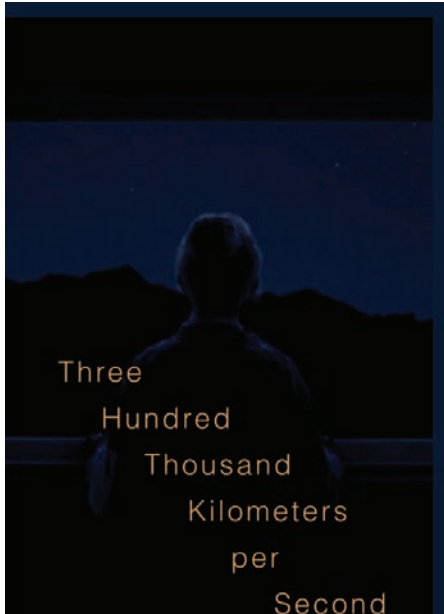

THREE THOUSAND KILOMETERS PER SECOND

2023

Switzerland/Ελβετία)

K-13

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A woman stands at her window, staring out into the summer night, when a luminous body enters and bursts into the atmosphere. Time is suspended, and the woman takes a journey through space and time, at three hundred thousand kilometres per second...
 Μια γυναίκα στέκεται στο παράθυρό της κοιτάζοντας έξω, την καλοκαιρινή νύχτα, όταν ένα φωτεινό σώμα εισέρχεται στην ατμόσφαιρα και εκρήγνυται. Ο χρόνος παγώνει και η γυναίκα κάνει ένα ταξίδι στον χρόνο και τον χώρο, με ταχύτητα τριακοσίων χιλιάδων χιλιομέτρων το δευτερόλεπτο...

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Clément Courcier

Writer/Σενάριο: Clément Courcier

Producer/Παραγωγή: Pierre Baussaron, Emmanuel-Alain Raynal, Camille Raulo, Jean-François Bigot

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Experimental Short Film, Animation / Πειραματική, Κινουμένων σχεδίων

Genre/Είδος: Drama, Women / Δράμα, Γυναικεία χειραφέτηση

Runtime/Διάρκεια: 16':19"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

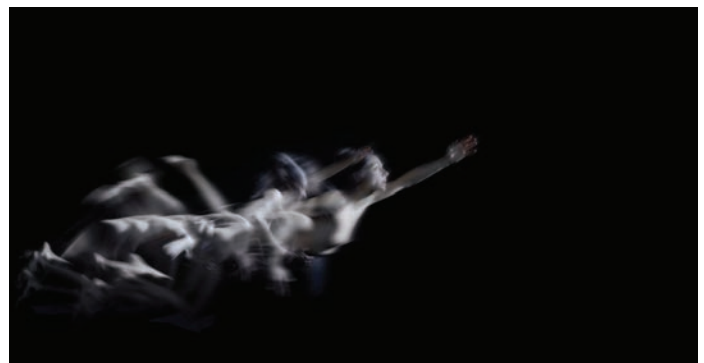
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Clément Courcier is a visual artist working under the name Francis. Curious about the forms and plasticity of images, Francis questions what they tell us and how they resonate with us. He experiments with a wide range of media (on-camera experiments, animated painting, monotype, 3D, volume animation, live action, time lapse) in search of the narrative thread that weaves the fabric of journeys that are both introspective and cosmic.
 Ο Clément Courcier είναι καλλιτέχνης

παραστατικών τεχνών με καλλιτεχνικό όνομα το Francis. Με έντονο ενδιαφέρον

για μορφές, τις φόρμες και την πλαστικότητα των εικόνων, ο Francis αμφισβητεί όλα όσα μας παρουσιάζονται ως αλήθειες καθώς και τους τρόπους με τους οποίους θα πρέπει να τις αντιλαμβανόμαστε. Πειραματίζεται με εύρος ψηφιακών μέσων (πειραματισμούς με την κάμερα, κινούμενες ζωγραφιές, μονότυπα, 3D, ηχητικά κινούμενα σχέδια, μυθοπλασία, time lapse) σε αναζήτηση του αφηγηματικού νήματος που υφαίνει την δομή αναζητήσεων που είναι ταυτόχρονα ενδοσκοπικές και κοσμικές.

TERRA NOVA

2024
Greece/Ελλάδα

K-14

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A journey of death and rebirth through the ever changing forest.
Ένα ταξίδι θανάτου και αναγέννησης μέσα σε ένα δάσος που όλο αλλάζει.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Georgios Aggelopoulos, Nikolas Georgios Roumeliotis
Writer/Σενάριο: Georgios Aggelopoulos, Nikolas Georgios Roumeliotis
Cinematography/Φωτογραφία: Carolina Apikian
Music/Μουσική: Antonis Papanikolatos
Producer/Παραγωγή: Vaggelis Karapiperis, Giorgos Kostoulis

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Alexandra Papadopoulou, Angeliki Zerva, Eirini Gkliati

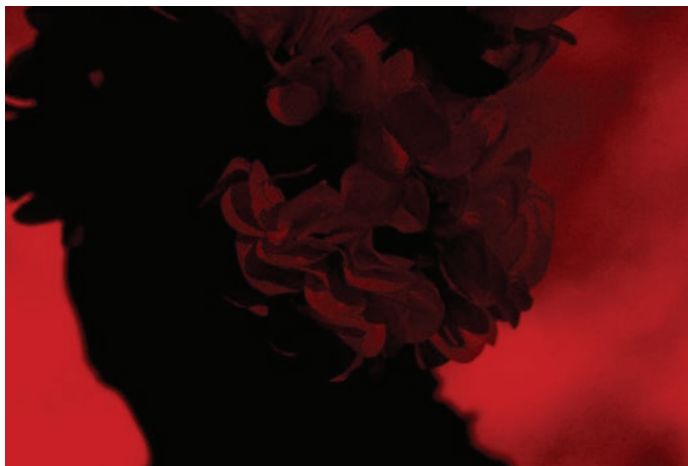
SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Experimental Short Film/ Πειραματική
Genre/Είδος: Fantasy / Φαντασίας
Runtime/Διάρκεια: 15':57"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Εκπαιδευμένοι στην μηχανική, ζώντας στον κινηματογράφο.

DEMI-DEMONS

2024

Germany/Γερμανία

K-14

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Demi-Demons is an essay film about the contradictions of contemporary existence, which separate us from our natural instincts, opening abysses within us. The glorification of the hermaphrodite, the hedonism of virtual realities, the search for new levels of physical attraction and forms of higher consciousness, ambivalence towards sexual reproduction, these abysses embody the existential struggles inherent in navigating the terrain between instinct and enlightenment in a rapidly evolving world.

Demi-Demons is made and animated from vintage photos and collages, creating a surreal and thought-provoking atmosphere.

Το "Demi-Demons" είναι ένα πειραματικό φιλμ για τις αντιφάσεις της σύγχρονης ύπαρξης, που μας απομακρύνουν από τα φυσικά μας ένστικτα, ανοίγοντας άβυσσους μέσα μας. Η αποθέωση του ερμαφρόδιτου, ο ηδονισμός των εικονικών πραγματικοτήτων, η αναζήτηση νέων επιπέδων φυσικής έλξης και μορφών ανώτερης συνείδησης, η αμφιταλάντευση απέναντι στη σεξουαλική αναπαραγωγή, αυτοί οι άβυσσοι ενσωματώνουν τους υπαρξιακούς αγώνες που είναι εγγενείς στην διαδρομή ανάμεσα στο ένστικτο και την αφύπνιση, σε έναν ταχέως εξελισσόμενο κόσμο.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Martin Gerigk

Writer/Σενάριο: Martin Gerigk

Music/Μουσική: Martin Gerigk

Animations and special effects/Κινούμενα σχέδια και ειδικά εφέ: Martin Gerigk

Producer/Παραγωγή: Martin Gerigk

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Su Tuna

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Experimental Short Film/ Πειραματική

Genre/Είδος: Experimental, Animation/Πειραματική, Κινουμένων Σχεδίων

Runtime/Διάρκεια: 15':57"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Martin Gerigk (*1972) is a composer of contemporary music. His repertoire includes compositions for orchestra and chamber music, as well as several solo concertos. His compositions are performed nationally and internationally including in Korea, Japan, USA, England, Finland, Austria and Switzerland. In this context he works together with renowned international soloists and ensembles.

In addition to his compositional work he is known for his remarkable audiovisual art and experimental films which focus on inherent synesthetic connections of sound and visual perceptions. Besides creating interwoven aural and visual landscapes of music, nature sounds and video sequences one important aspect of his art is the illustration of the hidden poetry of nature phenomena and sciences.

His experimental films won several international prizes and were screened at noted festivals like the Seattle International Film Festival, Asolo Art Film Festival, International Digital Arts Festival Videoformes, Girona Film Festival, Salento International Film Festival, Columbus

International Film & Animation Festival, USA Film Festival, New Jersey Film Festival, Sidney International Film Festival, Fargo Film Festival, Sherman Oaks Film Festival, Canberra Short Film Festival, Film and Video Poetry Symposium Los Angeles or the Syracuse Film Festival. Ο Martin Gerigk (1972) είναι συνθέτης μοντέρνας μουσικής. Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει συνθέσεις για ορχήστρα και μουσική δωματίου, καθώς και αρκετά σολιστικά κονσέρτα. Οι συνθέσεις του ερμηνεύονται σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων της Κορέας, της Ιαπωνίας, των Η.Π.Α., της Αγγλίας, της Φινλανδίας, της Αυστρίας και της Ελβετίας. Στο πλαίσιο αυτό συνεργάζεται με γνωστούς διεθνείς σολίστες

και μουσικά σύνολα.

Εκτός από την δουλειά του ως συνθέτης, είναι γνωστός για την εντυπωσιακή οπτικοακουστική τέχνη του και τα πειραματικά του φιλμ, τα οποία εστιάζουν στις έμφυτες συναισθητικές συνδέσεις ήχου και οπτικής αντίληψης. Εκτός από τη δημιουργία σύνθετων ηχητικών και οπτικών μουσικών τοπίων, ήχων της φύσης και βίντεο, ένα σημαντικό στοιχείο της τέχνης του είναι η απεικόνιση της κρυμμένης ποίησης των φυσικών φαινομένων και των επιστημών.

Τα πειραματικά του φιλμ έχουν κερδίσει αρκετά διεθνή βραβεία και προβλήθηκαν σε διακεκριμένα φεστιβάλ όπως το Seattle International Film Festival, Asolo Art Film Festival, International Digital Arts Festival Videoformes, Girona Film Festival, Salento International Film Festival, Columbus International Film & Animation Festival, USA Film Festival, New Jersey Film Festival, Sidney International Film Festival, Fargo Film Festival, Sherman Oaks Film Festival, Canberra Short Film Festival, Film και Video Poetry Symposium Los Angeles ή το Syracuse Film Festival.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Demi-Demons is an experimental film essay which explores the abysses that emerge inside us when we stray from our innate instincts.

One notable consequence of this distancing in contemporary life is the glorification of the hermaphrodite as the ideal link between women and men. In a departure from traditional gender roles and binaries, the hermaphrodite symbolizes a fusion of femininity and masculinity, embodying the pursuit of unity and balance. However, this idealization can also reflect a deep-seated discomfort with one's own innate gender and sexuality, leading to a sense of disorientation and confusion.

Similarly, as individuals try to redefine and expand their notions of desire, they search for new modes of physical attraction. With the erosion of traditional norms, people explore unconventional avenues of intimacy and connection, challenging societal expectations and boundaries. This exploration can be liberating, yet it also exposes individuals to vulnerability and uncertainty as they navigate uncharted territory.

Alongside these shifts in physical attraction, there is a parallel quest for higher levels of consciousness. In an increasingly fragmented and chaotic world, individuals yearn for transcendence and enlightenment, seeking meaning beyond the confines of the material realm. Yet, this pursuit can lead to a sense of detachment from the realities of everyday life, fostering a disconnect between mind and body.

In the digital age, the search for pleasure takes on new dimensions as people immerse themselves in virtual worlds and online interactions. The allure of instant gratification and endless choices draws individuals away from the tangible pleasures of the natural world, blurring the line between reality and simulation. This digital escapism offers temporary relief

from the stress of contemporary life but can ultimately deepen feelings of isolation and alienation.

As a result of these changes, people are increasingly ambivalent about having children, which becomes a source of conflict within relationships. As societal attitudes towards gender and sexuality evolve, traditional notions of family and procreation are called into question. This conflict underscores the profound implications of distancing ourselves from our natural instincts, challenging fundamental aspects of human identity and existence.

Demi-Demons is made and animated from vintage photos and collages, creating a surreal and thought-provoking atmosphere. Το "Demi-Demons" είναι ένα πειραματικό φιλμ/δοκίμιο που εξερευνά τους άβυσσους που αναδύονται μέσα μας όταν απομακρυνόμαστε από τα εγγενή μας ένστικτα.

Μια αξιοσημείωτη συνέπεια αυτής της απομάκρυνσης στη σύγχρονη ζωή, είναι η αποθώωση του ερμαφρόδιτου ως ιδανικού συνδέσμου μεταξύ γυναικών και ανδρών. Καθώς απομακρυνόμαστε από τους παραδοσιακούς ρόλους και τις κατηγοριοποιήσεις των φύλων, το ερμαφρόδιτο συμβολίζει τη σύνθεση της θηλυκότητας και της αρσενικότητας, ενσωματώνοντας την αναζήτηση της ενότητας και της ισορροπίας. Ωστόσο, αυτή η εξιδανίκευση μπορεί επίσης να αντικατοπτρίζει μια βαθιά δυσφορία με το εγγενές φύλο και τη σεξουαλικότητα κάποιου, οδηγώντας σε μια αίσθηση αποπροσανατολισμού και σύγχυσης.

Παρομοίως, καθώς τα άτομα προσπαθούν να επανακαθορίσουν και να διευρύνουν τις έννοιες του πόθου, αναζητούν νέους τρόπους σωματικής έλξης. Με την υποχώρηση των παραδοσιακών κανόνων, οι άνθρωποι εξερευνούν ασυνήθιστους δρόμους οικειότητας και σύνδεσης, αμφισβητώντας τις κοινωνικές προσταγές και τα όρια. Αυτή η εξερεύνηση μπορεί να είναι απελευθερωτική,

ωστόσο εκθέτει τα άτομα σε ευάλωτες και αβέβαιες καταστάσεις καθώς κινούνται σε ακαρτογράφητα εδάφη.

Παράλληλα με αυτές τις αλλαγές στη σωματική έλξη, υπάρχει μια παράλληλη αναζήτηση για υψηλότερα επίπεδα συνείδησης. Σε έναν ολοένα και πιο κατακερματισμένο και χαοτικό κόσμο, τα άτομα λαχταρούν τη μετάβαση και την αφύπνιση, αναζητώντας νόημα πέρα από τα όρια του υλικού κόσμου. Ωστόσο, αυτή η αναζήτηση μπορεί να οδηγήσει σε μια αίσθηση απομάκρυνσης από την πραγματικότητα της καθημερινής ζωής, ενισχύοντας την αποσύνδεση μυαλού και σώματος.

Στην ψηφιακή εποχή, η αναζήτηση της ηδονής αποκτά νέες διαστάσεις καθώς οι άνθρωποι βυθίζονται σε εικονικούς κόσμους και διαδικτυακές αλληλεπιδράσεις. Η έλξη της άμεσης ικανοποίησης και των ατελείωτων επιλογών απομακρύνει τα άτομα από τις απτές απολαύσεις του φυσικού κόσμου, θολώνοντας τη γραμμή μεταξύ πραγματικότητας και προσομοίωσης. Αυτή η ψηφιακή απόδραση προσφέρει προσωρινή ανακούφιση από το άγχος της σύγχρονης ζωής, αλλά μπορεί τελικά να εντείνει τα αισθήματα απομόνωσης και αλλοτρίωσης.

Ως αποτέλεσμα αυτών των αλλαγών, οι άνθρωποι είναι όλο και πιο αναποφάσιμοι σχετικά με την απόκτηση παιδιών, γεγονός που γίνεται πηγή σύγκρουσης εντός των σχέσεων. Καθώς οι κοινωνικές στάσεις απέναντι στο φύλο και τη σεξουαλικότητα εξελίσσονται, οι παραδοσιακές έννοιες της οικογένειας και της αναπαραγωγής τίθενται υπό αμφισβήτηση. Αυτή η σύγκρουση υπογραμμίζει τις βαθιές συνέπειες της απομάκρυνσής μας από τα φυσικά μας ένστικτα, αμφισβητώντας θεμελιώδεις πτυχές της ανθρωπίνης ταυτότητας και ύπαρξης. Το "Demi-Demons" είναι αποτέλεσμα κινουμένων σχεδίων και κολάζ vintage φωτογραφιών, που δημιουργεί μια σουρεαλιστική ατμόσφαιρα γεμάτη προβληματισμούς.

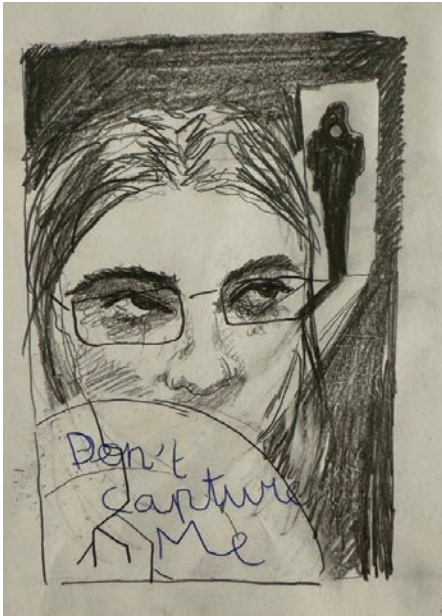

DON'T CAPTURE ME

2024
UK/HB

K-13

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

It is a film about how obsession is a destructive force. An obsessed photographer who only photographs his wife, the good, the bad, the ugly, the tragic. Never puts a camera down.

Είναι μια ταινία για τον τρόπο με τον οποίο η εμμονή είναι μια καταστρεπτική δύναμη. Ένας εμμονικός φωτογράφος που φωτογραφίζει μόνο τη γυναίκα του, την καλή της πλευρά, την κακή, την άσχημη, την τραγική. Που δεν βάζει ποτέ την κάμερα κάτω.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Polina Rubis

Writer/Σενάριο: Polina Rubis

Cinematography/Φωτογραφία: Polina Rubis

Producer/Παραγωγή: Rene Chuing Peng

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Julia Osterberg

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama/ Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 5':30"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Polina is a 19-year-old Ukrainian film student and human rights activist. She is a resilient, forcibly displaced young leader, DJ, and soon-to-be film director. Previously working in the production company Radioactive Film, Polina shot and premiered her first film in 2020. She has delivered speeches at business, marketing, SDGs, and human rights conferences and forums in Ukraine.

She was chosen to the Young leaders directory by WOW foundation in 2022 (<https://thewowfoundation.com/young-leaders-directory-2022>).

Η Polina είναι μια 19χρονη Ουκρανή φοιτήτρια κινηματογράφου και ακτιβίστρια ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

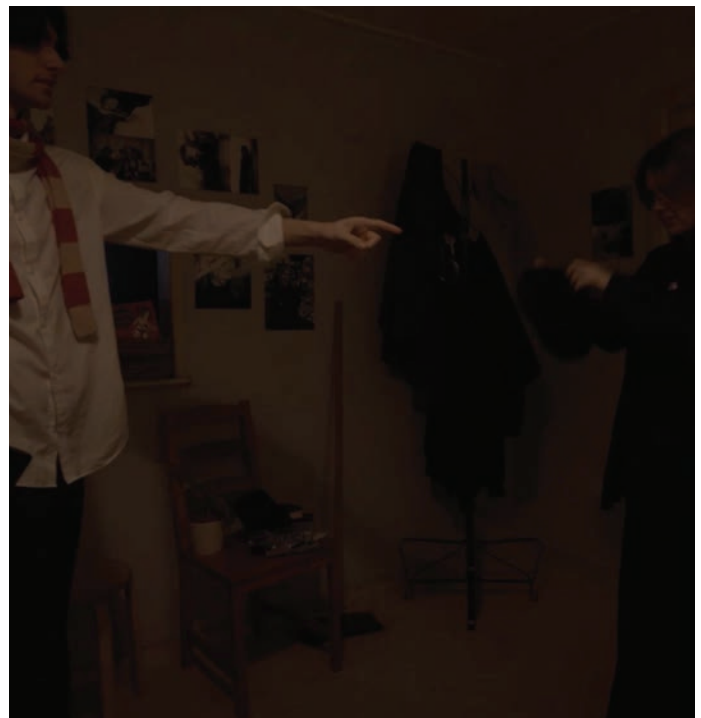
Πρόκειται για μια δυναμική, δια της βίας

εκτοπισμένη ηγέτιδα, DJ και σύντομα σκηνοθέτη. Κατά την διάρκεια της εργασίας της στην εταιρεία παραγωγής Radioactive Film, η Polina, το 2020, γύρισε και παρουσίασε την πρώτη της ταινία.

Έχει δώσει ομιλίες στην Ουκρανία σε συνέδρια και φόρουμ, σχετικά με επιχειρήσεις και μάρκετινγκ, SDGs και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το 2022 επιλέχθηκε στον κατάλογο Young Leaders από ίδρυμα WOW.

(<https://thewowfoundation.com/young-leaders-directory-2022>)

LATEX KID

2024
UK/HB

K-15

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Latex Kid, a rock star with latex skin, tries to survive in a decadent society. Η ταινία "Latex Kid", μιλά για έναν ροκ-σταρ με δέρμα από λάτεξ, που προσπαθεί να επιβιώσει σε μια παρηκμασμένη κοινωνία.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Fran Gas
Writer/Σενάριο: Fran Gas
Music/Μουσική: Lavenzza
Animation supervisor/Υπεύθυνος κινουμένων σχεδίων: Fran Gas
Producer/Παραγωγή: Fran Gas

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Experimental Short Film, Animation / Πειραματική, Κινουμένων σχεδίων
Genre/Είδος: Drama/ Δράμα
Runtime/Διάρκεια: 9':48"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

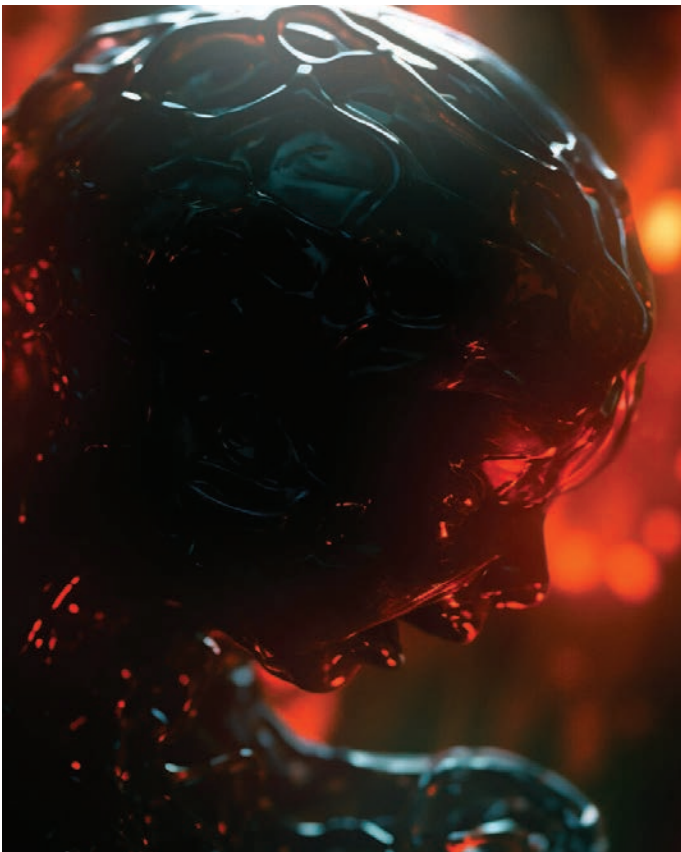
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

FRAN GAS (Orihuela, Spain, 26/12/1984) is a Spanish film director, screenwriter, editor, and musician with over 15 years of experience in the industry. He has directed more than 100 music videos for major record labels, commercials for well-known brands, and both fiction and animated short films. A pioneer in AI-driven filmmaking, his short film Of Youth has garnered numerous awards and gained international recognition.
O Fran Gas (Orihuela, Spain, 26/12/1984),

είναι Ισπανός σκηνοθέτης, σεναριογράφος,

μοντέρ και μουσικός με πάνω από 15 χρόνια εμπειρίας στην βιομηχανία. Έχει σκηνοθετήσει πάνω από 100 μουσικά βίντεο για σημαντικές εταιρείες, διαφημιστικά για γνωστές φίρμες, και ταινίες μικρού μήκους, τόσο μυθοπλασίας όσο και κινουμένων σχεδίων. Πρωτοπόρος στην κινηματογράφιση με την χρήση ΤΝ (τεχνητής νοημοσύνης) η μικρού μήκους ταινία του "Of Youth" συγκέντρωσε πλήθος βραβείων και κέρδισε διεθνή αναγνώριση.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A poetic crossover in a ruined world where each one survives alone in the collective disarray. The bodies in movement, dance and physical prowess replace the word and embody and reveal bruised characters, haunted by a past that is sweeter than this crumbling world.

Ένα ποιητικό πέρασμα σε έναν κατεστραμμένο κόσμο όπου ο καθένας ζει μόνος του εν μέσω μιας συλλογικής ακαταστασίας. Τα σώματα εν κινήσει, χορεύοντας και με φυσική δύναμη αντικαθιστούν τον κόσμο ενσαρκώνοντας και αποκαλύπτοντας μελανιασμένους χαρακτήρες, στοιχειωμένους από ένα παρελθόν πιο γλυκό από τον κόσμο που καταρρέει.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Myriam Verreault, Brigitte Poupart

Writer/Σενάριο: Yury Paulau

Music/Μουσική: Flore Laurentienne

Cinematography/Φωτογραφία: Patrick Morin

Producer/Παραγωγή: Gabrielle Tougas-Fréchette, Guillaume Vasseur

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Yury Paulau, Alexie Maheu-Langevin, Benjamin Thomas Courtenay, Leopold Lafontaine, Beatriz Pantojo, Jeff Hall, Michaël Hottier, Aurélien Oudot, Catherine Audy, Lakessia Pierre-Colon, Marie-Reine Kabasha, Vincent Champagne

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Experimental Short Film / Πειραματική

Genre/Είδος: Drama, Dance/ Δράμα, Χορευτικό

Runtime/Διάρκεια: 18':30"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

BRIGITTE POUPART

For the past 30 years, Brigitte has been a multidisciplinary artist. She is an actress, stage director, documentary and fiction filmmaker and digital artist. Her work has traveled internationally. She was seen in Monsieur Lazhar and The Ravenous for which she won a performance award.

MYRIAM VERREULT

For the past 20 years, Myriam has been a director, screenwriter, producer and editor for both fiction and documentary works. She creates for film, television and digital works. She was especially noticed for the films À l'ouest de Pluton and Kuessipan, which have been seen around the world.

BRIGITTE POUPART

Τα τελευταία 30 χρόνια, η Brigitte είναι

διεπιστημονική καλλιτέχνης. Είναι ηθοποιός, θεατρική σκηνοθέτης, σκηνοθέτης ταινιών μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ και ψηφιακή καλλιτέχνης. Η δουλειά της έχει ταξιδέψει σε διεθνές επίπεδο. Έχει συμμετάσχει στο "Monsieur Lazhar" και "The Ravenous", για το οποίο κέρδισε βραβείο ερμηνείας.

MYRIAM VERREULT

Για τα τελευταία 20 χρόνια, η Myriam δουλεύει ως σκηνοθέτης, σεναριογράφος, παραγωγός και μοντέρ τόσο σε ντοκιμαντέρ όσο και ταινίες μυθοπλασίας. Γράφει για ταινίες, τηλεόραση και ψηφιακά πρότζεκτ. Έχει διακριθεί για τα έργα "À l'ouest de Pluton" και "Kuessipan", τα οποία έχουν προβληθεί παγκοσμίως.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

UWD (or Until We Die), is a short film adaptation of a multidisciplinary immersive show created in November 2022 with a team of twelve performers from a variety of disciplines and cultural origins. This immersive show combines theater, dance, circus and electronic music, and will be touring in Europe in

2023-2024.

Combined, Brigitte Poupart & Myriam Verreault both cumulate experiences in cinema, theatre, music, circus, digital arts, music video, VR, interactive works, television – as directors, actors or even sound designers. The intention was to combine their distinctive and

complementary forces in order to create a true hybrid work, while exploiting the film medium to its full potential as they bring it back to its core.

The story is told without dialogue through physical acting, atmosphere, the body and staging, like a visual poem – without neglecting the emotional force

and resonant themes. The directors also wanted to revive and borrow ideas from silent film (Méliès, Eisenstein) and physical cinema (Marx Brothers, Chaplin, Keaton) – genres we don't see often anymore and that use circus, mime and dance as modes of communication. UWD seeks to retain the power of these classics through non-verbal communication, but using contemporary codes (modern technical equipment, storytelling techniques, sound recording) in a tale of anticipation.

Η μικρού μήκους ταινία "UWD" (ή Μέχρι να Πεθάνουμε), αποτελεί προσαρμογή μίας διεπιστημονικής, εμβληματικής παράστασης που έγινε τον Νοέμβριο του 2022 από ομάδα δώδεκα καλλιτεχνών προερχόμενων από διάφορα καλλιτεχνικά πεδία και πολιτισμικά υπόβαθρα. Η παράσταση συνδύασε θέατρο,

χορό, τσίρκο και ηλεκτρονική μουσική, και περιόδευσε στην Ευρώπη το 2023-2024.

Μαζί, η Myriam Verreault και Brigitte Roupert συνδυάζουν εμπειρίες από τον κινηματογράφο, το θέατρο, τη μουσική, το τσίρκο, τις ψηφιακές τέχνες, τα μουσικά βίντεο, την εικονική πραγματικότητα, τα διαδραστικά έργα και την τηλεόραση – ως σκηνοθέτες, ηθοποιοί ή ακόμη και σχεδιαστές ήχου. Η πρόθεσή τους ήταν να συνδυάσουν τις διακριτές και συμπληρωματικές τους δυνάμεις προκειμένου να δημιουργήσουν ένα αληθινά υβριδικό έργο, εκμεταλλευόμενοι το μέσο του κινηματογράφου στο πλήρες εύρος του, φέροντάς το πίσω, στην αληθινή ουσία του.

Η ίδια η ιστορία αφηγείται χωρίς διάλογο, μέσω της σωματικής υποκριτικής και κινησιολογίας, της ατμόσφαιρας, του σώματος

και του στησίματος, σαν ένα οπτικό ποίημα – χωρίς να παραλείπεται η συναισθηματική δύναμη και τα ηχηρά θέματα. Οι σκηνοθέτιδες ήθελαν επίσης να αναβιώσουν και να δανειστούν ιδέες από τον βουβό κινηματογράφο (Μελιέ, Αϊζενστάιν) και τον κινησιολογικό κινηματογράφο (αδελφοί Μαρξ, Τσάπλιν, Κίτον) – είδη που δεν βλέπουμε πια συχνά και που χρησιμοποιούν το τσίρκο, τον μιμητισμό και τον χορό ως τρόπους επικοινωνίας. Το φιλμ "UWD" επιδιώκει να διατηρήσει τη δύναμη των κλασικών μέσω της μη λεκτικής επικοινωνίας, αλλά χρησιμοποιώντας σύγχρονες κωδικοποιήσεις (σύγχρονος τεχνικός εξοπλισμός, τεχνικές αφήγησης, ηχογράφηση ήχου) σε μια ιστορία προσμονής.

THE MAYFLY

2023
USA/ΗΠΑ

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

The Mayfly is a lyrical tale of young Megalyn Mayfly who was born in New York City's Central Park. The story was inspired by an actual event witnessed by the film's Creator, legendary Actress/Singer Betty Lynn Buckley. Megalyn goes against all Mayfly cultural norms to dedicate her short life to Music and Dance. Her quest takes her from Central Park West to the Upper East Side's Café Carlyle where she performs her final opus, creating beautiful patterns in the light as she dances over the head of singer Judy Collins. Animated traditionally in 2D, The Mayfly is a love letter to Music and New York City.

Η "Mayfly" είναι η λυρική ιστορία της νεαρής Megalyn Mayfly που γεννήθηκε στο Central Park της Νέας Υόρκης. Πηγή έμπνευσης της ιστορίας αποτελεί ένα πραγματικό περιστατικό του οποίου η θρυλική ηθοποιός και τραγουδίστρια Betty Lynn Buckley, υπήρξε μάρτυρας. Η Megalyn αντιτίθεται σε όλες τις πολιτισμικές νόρμες των Mayfly για να αφιερώσει την μικρή ζωή της στον Χορό και τη Μουσική. Η αναζήτησή της την ταξιδεύει από το δυτικό Central Park, στο καφέ της ανατολικής πλευράς της πόλης, Carlyle, όπου και εκτελεί το τελικό της έργο. Δημιουργώντας πανέμορφα μοτίβα στο φως καθώς χορεύει πάνω από το κεφάλι της τραγουδίστριας Judy Collins. Η κινουμένων σχεδίων ταινία "The Mayfly", γυρισμένη παραδοσιακά σε δισδιάστατη απεικόνιση, είναι ένα ερωτικό γράμμα στη Μουσική και την Νέα Υόρκη.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Sue Perrotto

Writer/Σενάριο: Betty Lynn Buckley

Music/Μουσική: Christian Jacob

Animation Supervisor/ Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: BluBlu Studios

Producer/Παραγωγή: Betty Lynn Buckley, Sue Perrotto, Melissa Coolidge, Bradford Coolidge

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Betty Lynn Buckley

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Genre/Είδος: Lyrical, Social / Λυρικό, Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 7':05"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Director, Co-Executive Producer and Lead Animator on The Mayfly, is a 4-time Emmy Nominee, whose prodigious career includes feature films (Beavis and Butt-head Do America; Pooh's Heffalump Movie) and award-winning television series (Daria; Phineas and Ferb; Sesame Street; Mira, Royal Detective).

She is currently a Director on Dan Harmon's animated series, 'Krapopolis' for Fox Television, as well as a Subject Matter Expert for New York University's Animation Industry Essentials course.

Είναι σκηνοθέτης, μία εκ των διοικητικών παραγωγών και επικεφαλής της ομάδας κινουμένων σχεδίων του "The Mayfly"

και 4 φορές υποψήφια για Emmy, ενώ η σημαντική της καριέρα περιλαμβάνει μεγάλου μήκους ταινίες (Beavis and Butt-head Do America; Pooh's Heffalump Movie) και βραβευμένες τηλεοπτικές σειρές (Daria; Phineas and Ferb; Sesame Street; Mira, Royal Detective).

Αυτήν την περίοδο δουλεύει ως σκηνοθέτης στην σειρά κινουμένων σχεδίων του Dan Harmon, "Krapopolis" για το κανάλι Fox, καθώς και ως Subject Matter Expert στο μάθημα του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, Industry Essentials

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

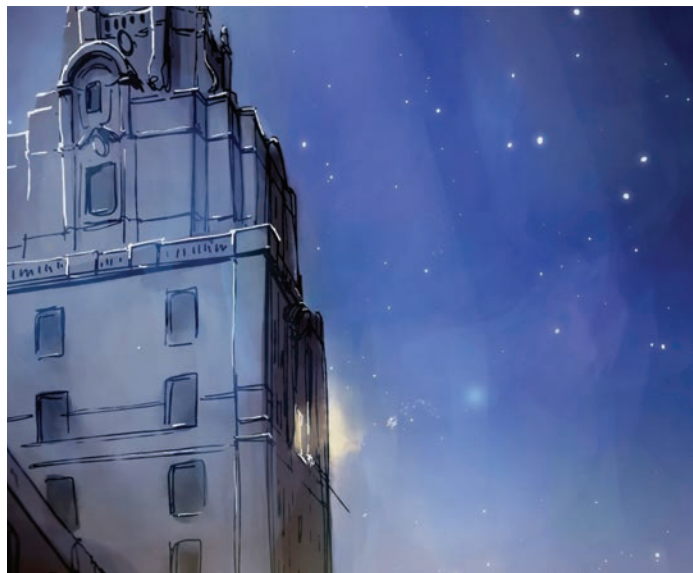
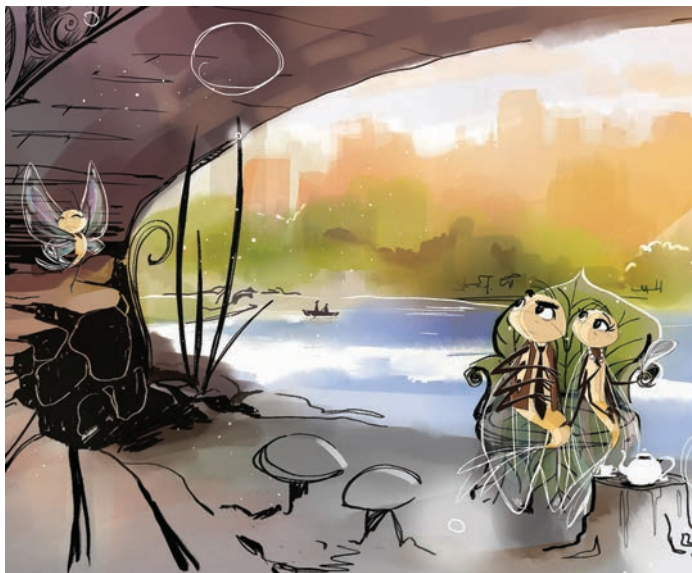
When I read the script and heard the beautiful track that Betty Lynn Buckley had created about a little mayfly who breaks away from the norm and follows her own path, it resonated with me to my core. I fell in love with Megalyn's commitment to her art, her joy and wonder about the world around her, and most of all, her determination to pursue her passion until her very last breath.

Megalyn's story is my story... and the story of so many artists... and I'm so grateful to have been a part of bringing her to life — a life very well lived.

Όταν διάβασα το σενάριο και άκουσα την όμορφη μουσική που έγραψε η Betty Lynn Buckley, για ένα μικρό εφημερόπτερο που σπάει τα δεσμά της παράδοσης και ακολουθεί το δικό της μονοπάτι, αμέσως ένιωσα έναν ισχυρό δεσμό. Ερωτεύτηκα

την αφοσίωση της Megalyn προς την τέχνη της, την χαρά και την περιέργειά της για τον κόσμο γύρω της, αλλά κυρίως, την αποφασιστικότητά της να ακολουθήσει το πάθος της ως την τελευταία ανάσα της.

Η ιστορία της Megalyn είναι η δική μου ιστορία... και η ιστορία τόσο πολλών καλλιτεχνών... και είμαι τόσο ευγνώμων που υπήρξα μέρος της εξιστόρησης της ζωής της - μιας ζωής τόσο όμορφα βιωμένης.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

In a world where those who are different are not welcome, Ikari, a young girl, is hunted for her horns on her head, which define her as a "demon." This condition causes great loss for the protagonist. Will she have the power to change her destiny or what defines her?

Σε έναν κόσμο που οι διαφορετικοί δεν είναι καλοδεχούμενοι, η Ikari, μια νεαρή κοπέλα, καταδιώκεται για τα κέρατα που έχει στο κεφάλι της, που την προσδιορίζουν στη συνείδηση του κόσμου ως δαίμονα. Γεγονός που της κοστίζει πολύ ψυχολογικά. Θα βρει τη δύναμη να αλλάξει το πεπρωμένο της και όλα όσα την καθορίζουν;

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Writer/Σενάριο: Betty Isaac Farré

Animation Supervisor/ Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Isaac Farré

Producer/Παραγωγή: Isaac Farré

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Action / Δράσης

Runtime/Διάρκεια: 5':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Andorra La Vella, Andorra, 12/02/1999.

In 2017, I left my family to move to Toulouse, where I began a degree in fine arts at the Jean Jaurès University. Feeling that it was not enough, I continued my studies in Montauban, a little further north, at the Superior Institute of Color Image and Design. I obtained a second degree, this time in applied arts, specializing in animation cinema. Followed by a master's degree in the same degree. It is here where the short film Ikari comes to life

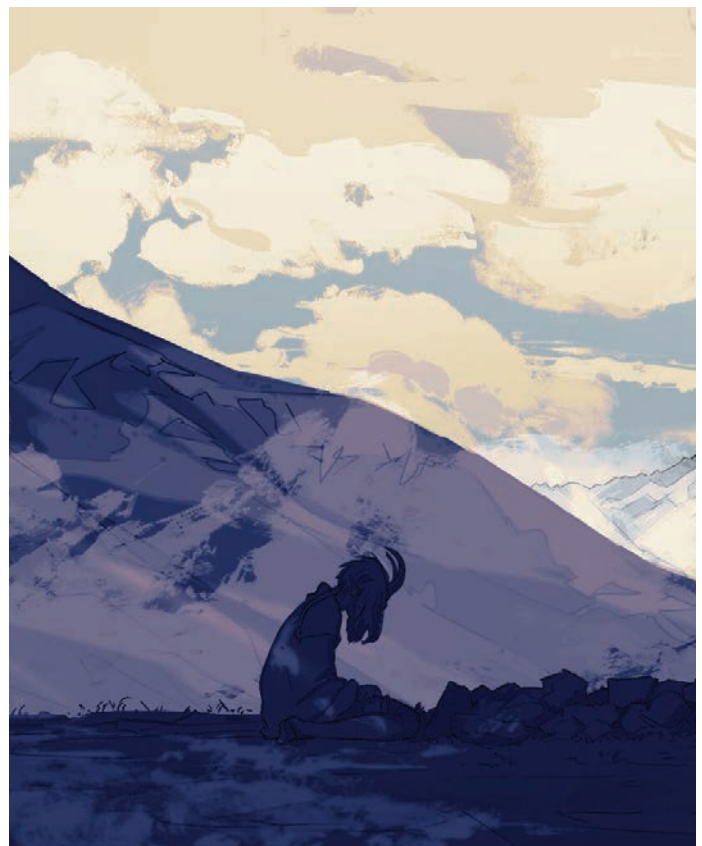

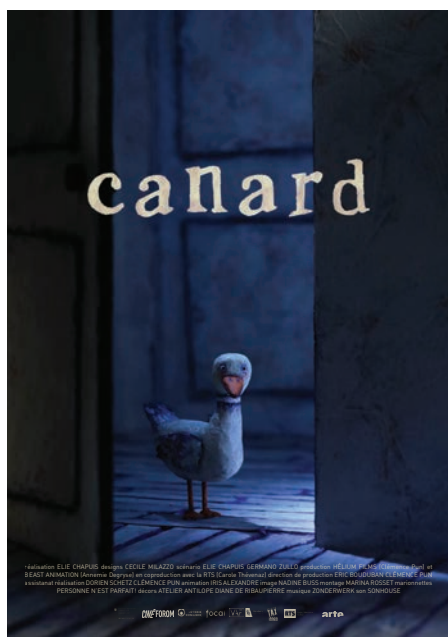
after 2 years of hard work.

Γεννήθηκε στην Andorra la Vella, Ανδόρα,

12/02/1999.

Το 2017 άφησα την οικογένειά μου και μετακόμισα στην Τουλούζη, όπου ξεκίνησα τις σπουδές μου στην Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Jaurès. Νιώθοντας πως αυτό δεν ήταν αρκετό, συνέχισα τις σπουδές μου λίγο πιο βόρεια, στην Montauban στο Ανώτατο Ινστιτούτο Έγχρωμης Απεικόνισης και Σχεδιασμού, όπου απέκτησα και μάστερ στο ίδιο αντικείμενο. Εδώ υλοποιήθηκε και η ταινία "Ikari" μετά από δυο χρόνια σκληρής δουλειάς.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Vladimir and Olga raise ducks on a small isolated farm in the countryside. They hope for a child, but this expectation soon turns into a nightmare.

Ο Βλάντιμιρ και η Όλγα αναθρέφουν πάπιες σε μια μικρή, απομονωμένη φάρμα στην εξοχή. Ελπίζουν για ένα παιδί, αλλά η προσδοκία σύντομα μετατρέπεται σε εφιάλτη.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Elie Chapuis

Writer/Σενάριο: Elie Chapuis, Germano Zullo

Cinematography/Φωτογραφία: Nadine Buss

Music/Μουσική: Zonderwerk

Producer/Παραγωγή: Clémence Pun, Annemie Degryse, Hélim Films, Beast Animation, RTS

Lead Animation/Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Iris Alexandre

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 9':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Elie Chapuis works mainly as a puppet animator. He is a close collaborator of Claude Barras and worked on «Ma vie de Courgette», as well as with Wes Anderson on «Fantastic Mr Fox» and «Isle of Dogs». In 2011, he joined the Hélim Films team in Lausanne, where he directed «Imposteur», his first film as a director, and where he also works as a producer. Born in Lausanne in 1980, Elie Chapuis studied animation at EMCA in Angoulême. Since 2003, he has been working between Switzerland and the rest of Europe on short and feature stop-motion films. He

currently lives in Lausanne.

Ο Elie Chapuis κυρίως δουλεύει ως animator με μαριονέτες. Είναι στενός συνεργάτης των Claude Barras και Wes

Anderson και δούλεψε μαζί τους στο «Ma vie de Courgette», με τον πρώτο, καθώς και στα «Fantastic Mr Fox», «Isle of Dogs» με τον δεύτερο. Το 2011 ενσωματώθηκε στην ομάδα Hélim Films στην Lausanne, όπου σκηνοθέτησε το «Imposteur», την πρώτη του σκηνοθετική δουλειά, στην οποία επίσης είχε και ρόλο παραγωγού. Γεννήθηκε στην Lausanne το 1980 και σπούδασε κινούμενα σχέδια στο EMCA της Angoulême. Από το 2003, εργάζεται στην Ελβετία και στην υπόλοιπη Ευρώπη σε μικρού και μεγάλου ταινίες stop-motion (τεχνική καρέ-καρέ). Ζει στην Lausanne.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Everything is ready, and yet they don't come. This child who «doesn't want to come» sometimes is awaited for years. The endless wait, the tensions in the couple, the nightmares: the power of reactions to the impossibility of having a child is astonishing. I find this intimate yet universal subject a fascinating starting point for exploring the consequences of a very simple situation: what happens when our body, which apparently works perfectly, refuses to perform one of its main functions, namely reproduction? And above all, what impact does this mysterious sterility have on the couple and the psyche? Isn't it an event that can reveal obsessions buried deep within us?

In Canard, it's these obsessions that drive Olga to carry out her parental project in spite of everything, even if it means her

couple gradually drifting away from reality. Rather than an animated documentary on the highly topical issue of infertility, I want with my film to explore the darker, more fantastic dimension of neurosis, nightmares and the slippage they produce in my characters' reality.

Όλα είναι έτοιμα κι όμως δεν έρχονται. Αυτό το παιδί που «δεν θέλει να έρθει» κάποιες φορές αναμένεται για χρόνια. Η ατέρμονη αναμονή, οι εντάσεις στο ζευγάρι, οι εφιάλτες: η δύναμη των αντιδράσεων στην αδυναμία του να αποκτήσεις ένα παιδί, είναι τρομερή. Βρίσκω αυτό το ευαίσθητο και οικονομικό θέμα, μια εξαιρετική αφετηρία για τη διερεύνηση των επιπτώσεων μιας πολύ απλής περίπτωσης: τι συμβαίνει όταν το σώμας, το οποίο άλλωστε λειτουργεί άψογα, αρνείται να εκτελέσει μια εκ των βασικών του λειτουργιών, αυτή της

αναπαραγωγής; Και κυρίως, τι αντίκτυπο μπορεί να έχει αυτή η μυστήρια στείριότητα στο ζευγάρι και στην ψυχή; Δεν αποτελεί αφορμή για να αποκαλυφθούν εμμονές βαθιά θαμμένες μέσα μας;

Στην ταινία «Canard» είναι αυτές οι εμμονές που οδηγούν την Όλγα να ολοκληρώσει το γονεϊκό της σχέδιο ενάντια σε όλα τα προβλήματα, ακόμα κι αν σημαίνει πως το ζευγάρι θα οδηγηθεί σταδιακά μακριά από την καθημερινότητα.

Αντί για ένα ντοκιμαντέρ κινουμένων σχεδίων πάνω στο σημαντικό θέμα της υπογονιμότητας, επέλεξα τη μυθοπλασία για να εξερευνήσω την σκοτεινή, πιο φανταστική διάσταση της νεύρωσης, των εφιαλτών και τις ρίζες που αυτά προκαλούν στην πραγματικότητα των χαρακτήρων μου.

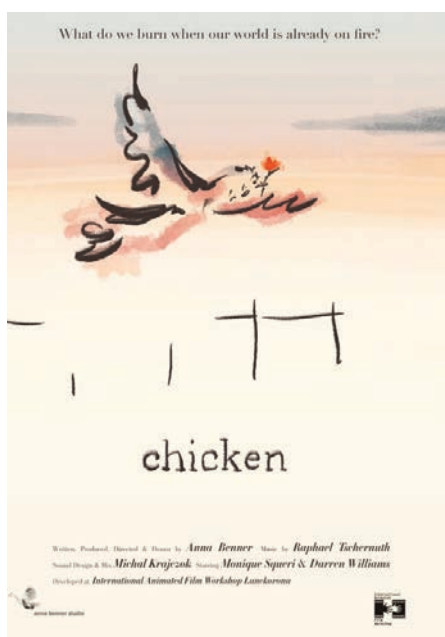
CHICKEN

2023

Germany/Γερμανία

K-14

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

What do we burn when our world is already on fire? A woman running from a terrible relationship finds herself eye to eye with a chicken. They share a moment, a cigarette and a desire to burn down everything around them to soothe their respective wounds. A painted flight of fancy about the elation that comes with breaking out of a cycle of pain. Τι καίμε όταν ο κόσμος μας ήδη καίγεται; Μια γυναίκα που δραπετεύει από μια απαίσια σχέση βρίσκεται πρόσωπο με πρόσωπο με μια κότα. Μοιράζονται μια στιγμή, ένα τσιγάρο και την επιθυμία να κάψουν τα πάντα γύρω τους για να απαλύνουν τις πληγές τους. Μια έγχρωμη ονειροπόληση για τον ενθουσιασμό που προκύπτει όταν δραπετεύεις από ένα κύκλο οδύνης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Anna Benner

Writer/Σενάριο: Anna Benner

Cinematography/Φωτογραφία: Anna Benner

Music/Μουσική: Raphael Tschernuth

Producer/Παραγωγή: ANNA BENNER STUDIO

Lead Animation/Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Anna Benner

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Monique Squeri, Darren Williams

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 9':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

ANNA BENNER (Bergisch Gladbach, Germany, 02/10/1983).

She is a Berlin based artist and filmmaker. In her work, she deals with feminist topics and the psychology of the everyday, often using hand-drawn rotoscope animation. Her artworks have been exhibited across Europe; her animated short films have screened worldwide and won prizes at film festivals like Annecy, Encounters and Stuttgart Trickfilmfestival.

Η Anna Benner γεννήθηκε στο Bergisch Gladbach, της Γερμανίας, στις 02/10/1983.

Είναι καλλιτέχνης και σκηνοθέτης και ζει στο Βερολίνο. Η θεματική της δουλειάς της

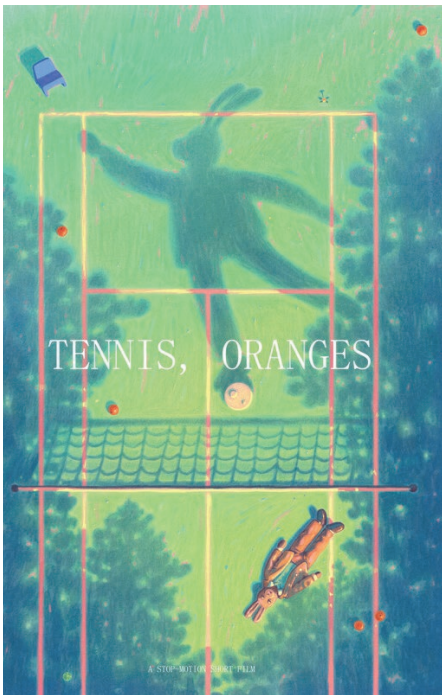
αφορά φεμινιστικά ζητήματα και την ψυχολογία της καθημερινότητας, κάνοντας συχνά χρήση της τεχνικής hand-drawn rotoscope animation (χειροκίνητη τροποποίηση μιας κινηματογραφικής λήψης ανά καρτέ για να παραχθεί ρεαλιστικό κινούμενο σχέδιο). Τα έργα τέχνης της έχουν εκτεθεί σε όλη την Ευρώπη• οι μικρού μήκους κινούμενων σχεδίων της ταινίες έχουν προβληθεί παγκοσμίως και έχουν βραβευθεί σε πλήθος φεστιβάλ όπως τα Annecy, Encounters και Stuttgart Trickfilmfestival.

TENNIS, ORANGES

2023
USA/ΗΠΑ)

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A robotic vacuum suffering from burnout quits its job at a hospital and sets out to find community and a greater purpose on a quiet street where two lonely rabbits are stuck in perpetual loops.

Μια ρομποτική σκούπα που υποφέρει από υπερκόπωση παραιτείται από την δουλειά της και ξεκινά προς αναζήτηση κοινωνικοποίησης και ενός μεγαλύτερου σκοπού, σε έναν ήσυχο δρόμο όπου δυο μοναχικά κουνέλια έχουν παγιδευτεί σε επαναλαμβανόμενες λούπες.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Sean Pecknold

Writer/Σενάριο: Sean Pecknold

Cinematography/Φωτογραφία: Sean Pecknold

Music/Μουσική: Claude De Bussy

Producer/Παραγωγή: Sean Pecknold

Lead Animation/Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Alfonso Estrada

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Sci-fi, Adventure / Επιστημονικής φαντασίας, Περιπέτεια

Runtime/Διάρκεια: 10':53"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Sean Pecknold is an independent animator, music video and film director from Seattle, Washington based in Los Angeles, CA.

His body of work includes award-winning films and animations for Fleet Foxes, John Legend, Netflix, Dreamworks, Dirty Projectors, Google, Sony, The New York Times, and the BBC. His first animated film *White Winter Hymnal* won the Special Jury Prize at SXSW. His work has been presented at film and design festivals all over the world and his animated film *The Shrine / An Argument* won the Best Animation at the UKMVAs in London.

He runs Sing-Sing studio in Los Angeles with his partner Adi Goodrich and has taught stop-motion classes in NYC, Seattle, Los Angeles, Norway and CalArts. His most recent animated film *Featherweight* has been nominated for a 2022 Annie Award and was selected as Cartoon Brew's Short Pick Of The Day, a Vimeo Staff Pick, 1.4 Awards Shortlist, and featured on It's Nice That, Booooooom, Shots, Little Black Book, Motionographer, Animation World Network, & Animation Magazine.

He recently directed and animated

stop-motion for Song Exploder on Netflix as well as stop-motion for Worn Stories also on Netflix.

He is preparing to direct his first feature length stop-motion film called *THE LAST FOREST*.

Ο Sean Pecknold είναι ανεξάρτητος animator, σκηνοθέτης μουσικών βίντεο και ταινιών από το Σιάτλ της Ουάσινγκτον, με έδρα το Λος Άντζελες, Καλιφόρνια.

Το έργο του περιλαμβάνει βραβευμένες ταινίες και animations για εταιρείες όπως Fleet Foxes, John Legend, Netflix, Dreamworks, Dirty Projectors, Google, Sony, The New York Times και το BBC. Η πρώτη του κινουμένων σχεδίων ταινία "White Winter Hymnal" κέρδισε το Ειδικό Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής στο SXSW.

Το έργο του έχει παρουσιαστεί σε φεστιβάλ ταινιών κινουμένων σχεδίων σε όλο τον κόσμο, ενώ η ταινία του "The Shrine/An Argument" κέρδισε το βραβείο Καλύτερης Ταινίας Κινουμένων Σχεδίων στα UKMVA στο Λονδίνο.

Διευθύνει το στούντιο Sing-Sing στο Λος Άντζελες με την σύντροφό του Adi Goodrich, ενώ έχει διδάξει μαθήματα stop-motion (τεχνική καρέ-καρέ) στη Νέα Υόρκη, το Σιάτλ, το Λος Άντζελες, τη Νορβηγία και το CalArts.

Η πιο πρόσφατη ταινία του "Featherweight" έχει προταθεί για το Annie Award 2022 και έχει επιλεγεί ως Short Pick Of The Day από το Cartoon Brew, έχει επιλεγεί από το Vimeo Staff Pick, είναι υποψήφια στη λίστα των 1.4 Awards, και έχει παρουσιαστεί στα It's Nice That, Booooooom, Shots, Little Black Book, Motionographer, Animation World Network και Animation Magazine.

Πρόσφατα σκηνοθέτησε και σχεδίασε σε stop-motion για τις παραγωγές Song Exploder στο Netflix καθώς και για το Worn Stories επίσης στο Netflix.

Ετοιμάζεται να σκηνοθετήσει την πρώτη του μεγάλου μήκους stop-motion ταινία με τίτλο "THE LAST FOREST".

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Yesterday is history, tomorrow is a mystery, today is a gift."

I saw this on a souvenir cup in the back of a dusty gift shop in Chinatown on one of my many walks around the neighborhood,

and that short poem sparked the seed for this film.

I wanted to create an animated short that dealt with the issues that have been on my mind throughout the 2 year pandemic;

loneliness, aging, dying, the afterlife, the need for community, and the importance of being snapped out of whatever loops we may find ourselves stuck in.

To create an animated ballet where an

old rabbit befriends and dances with a philosophical robotic vacuum cleaner? Why, that might just be the perfect way to explore these themes in a new way.

The main characters of "Tennis, Oranges" are inspired by friends we met while living and working for many years on Chung King Road in Chinatown, Los Angeles. The man walked with 2 canes to open the community center every day, and the woman sat for 10 hours in front of her Gift Shop in a very small chair. Since this project began, both of those friends have since passed away, but their memory and spirit have continued to inspire this film.

Our first animation studio in Los Angeles was on a quiet street in Chinatown called Chung King Road. It's a pedestrian only street lined with gift shops, art galleries, and small markets. During our 4 years there I witnessed the movement of the street, the people, the fading colors, and the stories. I was always inspired by the rhythm of the street; the opening of the shops was so consistent you could set your watch to it. So I always wanted to make an animation inspired by the mystery and magic of that street.

The production of the short began in the summer of 2020 with design and construction of the main community center set. During November 2020 we finished the community center interior and finished creation of the 2 main rabbit puppets along with their wardrobe. In December 2020, we created the Redwood forest

and finalized the community center set. Animation began in February of 2021, and has continued off and on since then.

"Το χθες είναι ιστορία, το αύριο είναι μυστήριο, το σήμερα είναι δώρο".

Είδα αυτήν την πρόταση σε μία αναμνηστική κούπα στο πίσω μέρος ενός σκονισμένου μαγαζιού με αναμνηστικά και δώρα στην Chinatown κατά τη διάρκεια ενός από τους πολλούς περιπάτους μου στη γειτονιά και αυτό το σύντομο απόφθεγμα φύτεψε τον σπόρο γι αυτή την ταινία. Ήθελα να δημιουργήσω μια μικρού μήκους ταινία κινουμένων σχεδίων που να ασχολείται με τα ζητήματα που με απασχολούσαν κατά τη διάρκεια της 2χρονης πανδημίας: μοναξιά, γήρανση, θάνατο, η επόμενη ζωή, την ανάγκη για συνύπαρξη και τη σημασία του να απαλλασσόμαστε από την ρουτίνα στην οποία μπορεί να βρισκόμαστε εγκλωβισμένοι. Γιατί να δημιουργήσουμε ένα μπαλέτο κινουμένων σχεδίων όπου ένας γέρος λαγός γίνεται φίλος και χορεύει με μια βαθιά φιλοσοφημένη ρομποτική σκούπα; Γιατί, αυτό μπορεί να είναι ο τέλειος τρόπος να εξερευνήσουμε αυτά τα θέματα με μια νέα προσέγγιση.

Οι κύριοι χαρακτήρες του "Tennis, Oranges" είναι εμπνευσμένοι από φίλους που γνωρίσαμε ενώ ζούσαμε και δουλεύαμε για πολλά χρόνια στον δρόμο Chung King στην Chinatown του Λος Άντζελες. Ο άντρας περπατούσε με 2 μπαστούνια για να μπορεί να ανοίγει την πόρτα των ΚΑΠΗ, ενώ η γυναίκα καθόταν για 10 ώρες μπροστά από το κατάστημα δώρων σε μια πολύ μικρή

καρέκλα. Από τη στιγμή που ξεκίνησε αυτή η ταινία και οι δύο αυτοί φίλοι είχαν φύγει από τη ζωή, αλλά η μνήμη και το πνεύμα τους συνεχίζουν να την εμπνέουν.

Το πρώτο μας animation studio στο Λος Άντζελες ήταν σε έναν ήσυχο δρόμο στην Chinatown που ονομάζεται Chung King Road. Είναι ένας δρόμος για πεζούς γεμάτος καταστήματα δώρων, γκαλερί τέχνης και μικρές αγορές. Κατά τη διάρκεια των 4 χρόνων που ήμασταν εκεί, είχα τη δυνατότητα να παρακολουθήσω την κίνηση του δρόμου, τους ανθρώπους, τα ξεθωριασμένα χρώματα και τις ιστορίες τους. Πάντα εμπνεόμουν από τον ρυθμό του δρόμου. Το άνοιγμα των καταστημάτων ήταν τόσο σταθερό που μπορούσες να ρυθμίσεις το ρολόι σου. Έτσι, πάντα ήθελα να δημιουργήσω μια ταινία εμπνευσμένη από το μυστήριο και τη μαγεία αυτού του δρόμου.

Η παραγωγή της ξεκίνησε το καλοκαίρι του 2020 με το σχέδιο και την κατασκευή του κύριου σαι του κέντρου μικρής κοινότητας. Περί τον Νοέμβριο του 2020 ολοκληρώσαμε το εσωτερικό της μακέτας και τελειώσαμε την κατασκευή των 2 κύριων μαριονετών λαγών μαζί με τη γκαρνταρόμπα τους. Τον Δεκέμβριο του 2020, δημιουργήσαμε το δάσος του Redwood και ολοκληρώσαμε το σαι του κέντρου της κοινότητας. Η παραγωγή ξεκίνησε το Φεβρουάριο του 2021 και συνεχίστηκε κατά διαστήματα από τότε, ως το τελικό αποτέλεσμα.

THE MIRACLE

2023

Belgium/Βέλγιο

K-14

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

40-year old Irma goes on a vacation to an all-inclusive resort. Soon after her arrival she realizes the place is meant for young families. Irma has to find her own place in this holiday paradise

Η 40χρονη Irma πάει για διακοπές σε ένα all-inclusive θέρετρο. Αμέσως μετά την άφιξή της συνειδητοποιεί πως το μέρος απευθύνεται σε νεαρές οικογένειες. Η Irma πρέπει να βρει το δικό χώρο σ' αυτόν τον τουριστικό παράδεισο.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nienke Deutz

Writer/Σενάριο: Nienke Deutz

Music/Μουσική: Mark Schilders

Producer/Παραγωγή: Annemie Degryse

Lead Animation/Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: 2D - Digna van der Put, Ben Gijsemans, Maxime Lambert, Karolien Raeymaekers, Annechien Strouven, Nienke Deutz

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Social / Κοινωνική

Runtime/Διάρκεια: 14':58"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Nienke Deutz is a director and animator based in Rotterdam, the Netherlands. Exploring the narrative and visual possibilities animated film has to offer, she looks to combine various animation techniques and ways of storytelling. She was awarded a Wildcard from the Flanders film fund for her graduation film "1,2,3 piano!". Her debut film Bloeistraat 11 won over 30 awards including the Cristal for best short film at the Annecy International Animation Film Festival. Η Nienke Deutz είναι σκηνοθέτης και

animator με έδρα το Ρότερνταμ, στην Ολλανδία. Πειραματιζόμενη διαρκώς με τις αφηγηματικές και οπτικές δυνατότητες που

προσφέρουν οι ταινίες κινουμένων σχεδίων, αναζητά να συνδυάσει τις διαφορετικές τεχνικές κινουμένων σχεδίων, καθώς και τους αφηγηματικούς τρόπους.

Βραβεύτηκε με Wildcard από το Flanders Film Fund για την σπουδαστική της ταινία "1,2,3 piano!". Η πρώτη της ταινία "Bloeistraat 11" κέρδισε πάνω από 30 βραβεία συμπεριλαμβανομένου του Cristal για καλύτερη ταινία μικρού μήκους στο Annecy International Animation Film Festival.

SUMMER 96

2023
France/Γαλλία

K-12

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

The eternal «August 15 picnic» on Callot Island. But this year, Paul, his family and their friends find themselves trapped by the tide. Paul, upset, stuck between the world of adults and that of children, becomes aware of his individuality.

Το ετήσιο "πικνίκ του δεκαπενταύγουστου" στο νησί Callot. Αλλά αυτήν την χρονιά, ο Πωλ, η οικογένειά του και οι φίλοι τους παγιδεύονται εξαιτίας της παλίρροιας. Ο Πωλ παγιδευμένος ανάμεσα στον κόσμο των μεγάλων και αυτόν των παιδιών, έρχεται σε επαφή με την ατομικότητά του.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Mathilde Bédouet

Writer/Σενάριο: Mathilde Bédouet

Music/Μουσική: Jonathan Leurquin, Thomas Rossi

Producer/Παραγωγή: Ninon Chapuis, Thibault de Gantès, Simon Ingelaere, Lucas Le Postec

Lead Animation/Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Flora Molinié, Mathilde Bédouet, Marta Gennari, Jérémie Cousin

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Kauri Mouse, Clémence Cueff, Arthur Cueff, Victoire Cueff

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Psychological drama / Ψυχολογικό δράμα

Runtime/Διάρκεια: 12':13"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Mathilde Bédouet is a young director and illustrator. She graduated from the Arts Décoratifs de Paris, and then she found her technique : traditional rotoscoping with coloured pencils. She directed various music videos, SUMMER 96 (ÉTÉ 96) is her first short film.

Η Mathilde Bédouet είναι νεαρή σκηνοθέτης και εικονογράφος. Αποφοίτησε από την

σχολή Arts Décoratifs de Paris και κατόπιν βρήκε την τεχνική της: παραδοσιακό rotoscoping (διαδικασία ανίχνευσης σχεδίων κινουμένων σχεδίων από πλάνα ζωντανής δράσης) με έγχρωμα μολύβια. Σκηνοθέτησε αρκετά μουσικά βίντεο. Η ταινία SUMMER 96 (ÉTÉ 96) είναι η πρώτη της μικρού μήκους ταινία κινουμένων σχεδίων.

THE CAR THAT CAME BACK FROM THE SEA

2024

Poland/Πολωνία

K-14

THE CAR THAT CAME BACK FROM THE SEA

2024, 11min. Animation
by Jadwiga Kowalska
cinematography by
cinematography by
cinematography by

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Full of exuberance and frivolousness, six friends drive to the Polish Baltic coast and back in a small, dented car. During their trip, their car and their country fall apart. Nevertheless, life goes on. Their journey is interfused with memories and snapshots from the past.

Γεμάτοι ενθουσιασμό και ανεμελιά, έξι φίλοι σε ένα road trip προς την πολωνική βαλτική ακτή και πίσω, με ένα σαραβαλάκι. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους, το αυτοκίνητό τους και η χώρα τους καταρρέουν. Παρ' όλα αυτά, η ζωή συνεχίζεται. Το ταξίδι τους αναμινύεται με αναμνήσεις και στιγμές από το παρελθόν.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Jadwiga Kowalska

Writer/Σενάριο: Jadwiga Kowalska

Music/Μουσική: Christian Aregger, Roland Bucher

Producer/Παραγωγή: Jadwiga Kowalska

Lead Animation/Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Jadwiga Kowalska, Marco Ellensohn, Jérémie Dupraz, Laure Clemensaud

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Social, Historical / Κοινωνική, Ιστορική

Runtime/Διάρκεια: 10':48"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

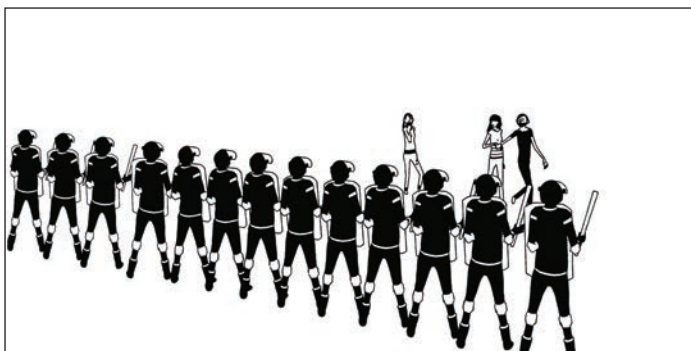
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Born in 1982 in Bern, Switzerland. Joint Swiss and Polish citizenship. Jadwiga Kowalska studied animation and illustration at the HSLU (Hochschule Luzern, Kunst & Design) and the APS (Akademia Sztuk Pięknych) in Kraków. She has received numerous awards for her films and picture book, notably at the Oberhausen Short Film Festival and the Swiss Film Prize «Quartz 2009» for the best Animation Film for TÔT OU TARD (2008) and at the Locarno Film Festival for THE BRIDGE OVER THE RIVER (2016).

Γεννήθηκε το 1982 στη Βέρνη της Ελβετίας και έχει ελβετική και πολωνική υπηκοότητα.

Η Jadwiga Kowalska σπούδασε κινούμενα σχέδια και εικονογράφηση στο HSLU (Hochschule Luzern, Kunst & Design) και στην APS (Akademia Sztuk Pięknych) στην Κρακοβία. Έχει λάβει πλήθος βραβείων για τις ταινίες της και τα κόμικ της, με πιο σημαντικές βραβεύσεις αυτές στο Oberhausen Short Film Festival και στο Swiss Film Prize «Quartz 2009» για την ταινία «TÔT OU TARD» (2008, βραβείο καλύτερης ταινίας) και στο Locarno Film Festival για την ταινία «THE BRIDGE OVER THE RIVER» (2016).

HEART OF THE OCEAN

2024

Russian Federation/Ρωσική Ομοσπονδία

K-12

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

After the apocalypse, "life" on the planet resumed again, but in a different form: the broken fragments of mechanisms achieved consciousness and form, creating a new world. One of the steel fishes of the dead ocean somehow brings to life a real live egg. The steel fish embarks on a journey of wonder and true parental love. The mechanical steel fish nurtures the tiny living being and sacrifices its own life for its survival.

Μετά την αποκάλυψη, η "ζωή" στον πλανήτη επανεκκινήθηκε, αλλά με διαφορετική μορφή: τα απομεινάρια των μηχανισμών απέκτησαν συνείδηση και μορφή, δημιουργώντας έναν καινούργιο κόσμο. Ένα απ' τα ατσάλενια ψάρια του νεκρού ωκεανού πετυχαίνει με κάποιο τρόπο να φέρει στη ζωή ένα αληθινό, ζωντανό αυγό. Το ατσάλενιο ψάρι ξεκινά ένα ταξίδι διερώτησης και γονεϊκής αγάπης. Το μηχανικό, ατσάλενιο ψάρι ανατρέφει το μικρούλι, ζωντανό ον και θυσιάζεται για την επιβίωση του δεύτερου.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Natalya Kharina & Alena Rubinshtein

Writer/Σενάριο: Alena Rubinshtein

Music/Μουσική: Alexander Silkin

Producer/Παραγωγή: PRORIGHT

Lead Animation/Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: Dmitry Belokhvostik & Ruslan Sivachev

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Post apocalyptic, Sci-Fi / Μεταποκαλυπτικό, Επιστημονικής φαντασίας

Runtime/Διάρκεια: 8':57"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

NATALYA KHARINA (Moscow, Russia, 27/02/1966) In 1984 she graduated from the Moscow Art School. In 1991, she graduated from courses for animators at the Institute for Advanced Training of Television and Radio Broadcasting Workers. As a production designer, she worked on animated films and TV series: "Tales of the New Russia", "Funny Bears", "Interesting Facts", "Arkady Parovozov to the Rescue", "Magic Lantern", "Woods", "Galchonok", "Katya and Ef. Anywhere there is a door." "Heart of the Ocean" is her first work.

ALENA RUBINShteIN (Tashkent, Uzbekistan, 23/11/1984) She graduated from the P.P. Bentkov Art School. In 2008 she entered VGIK (Moscow) at the faculty of feature film directing under V.Yu. Abdrashitov. She has filmed several short

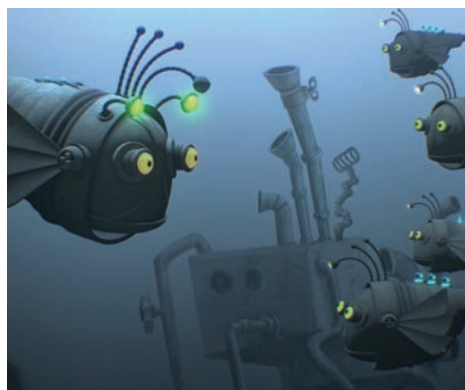

and feature movies: "Contagion" (2015), "This is not forever" (2019), "Flashmob" (2021) & "Aya" (2021). "Heart of the Ocean" is her first animated film.

NATALYA KHARINA (Μόσχα, Ρωσία, 27/02/1966). Το 1984 αποφοίτησε από την Σχολή Καλών Τεχνών της Μόσχας. Το 1991, αποφοίτησε από το "Institute for Advanced Training of Television and Radio Broadcasting Workers" όπου

παρακολούθησε μαθήματα εικονογραφίας. Ως σχεδιάστρια παραγωγής έχει δουλέψει σε ταινίες κινουμένων σχεδίων και τηλεοπτικές σειρές: "Tales of the New Russia", "Funny Bears", "Interesting Facts", "Arkady Parovozov to the Rescue", "Magic Lantern", "Woods", "Galchonok", "Katya and Ef. Anywhere there is a door." Η ταινία "Heart of the Ocean" είναι η πρώτη της δουλειά.

ALENA RUBINShteIN (Τασκένδη, Ουζμπεκιστάν, 23/11/1984). Αποφοίτησε από το P.P. Bentkov Art School. Το 2008 εισήλθε στο VGIK (Μόσχα), στο τμήμα σκηνοθεσίας υπό την καθοδήγηση του V.Yu. Abdrashitov. Έχει γυρίσει αρκετές ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους: "Contagion" (2015), "This is not forever" (2019), "Flashmob" (2021) & "Aya" (2021). Η ταινία "Heart of the Ocean" είναι η πρώτη της δουλειά.

BUBBLEMAN SUPERSTAR MISSION EL COBRA

2024

Poland/Πολωνία

K-15

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Mexico, U.S. border. The wall is complete. Bubbleman, a flippant secret agent from Zeroland, goes there. His very special mission: tear down the wall and repair the future. But things don't quite go as planned...

Σύνορα Μεξικού, ΗΠΑ. Το τείχος έχει ολοκληρωθεί. Ο Φούσκας, ένας ατίθασος, άξεστος μουσικός πράκτορας της Zeroland, επισκέπτεται το σημείο. Η σημαντική αποστολή του: να γκρεμίσει το τείχος και να αποκαταστήσει το μέλλον. Αλλά τα πράγματα δεν πάνε βάσει σχεδίου...

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Alban Gily & Thierry Bonneau

Writer/Σενάριο: Alban Gily & Thierry Bonneau

Cinematography/Φωτογραφία: Alban Gily & Thierry Bonneau

Music/Μουσική: Benoît Giffard

Producer/Παραγωγή: MELTING PRODUCTIONS

Lead Animation/Υπεύθυνος Κινουμένων Σχεδίων: TCHAK

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Post apocalyptic, Comedy / Μεταποκαλυπτικό, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 14'00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

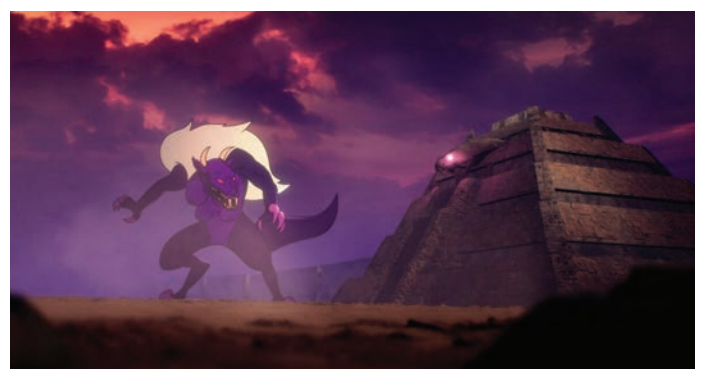
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

ALBAN GILY (Moulins, France, 07/08/1967) & **THIERRY BONNEAU** (Angers, France, 19/06/1986) Both with scientific backgrounds, Thierry is a graduate of an audiovisual school and Alban is trained in editing and graphics. Sharing a strong taste for genre cinema, visual effects and animation, they met in the spanKidz collective some ten years ago. After several collaborations, they decided to write, direct and post-produce short films together.

ALBAN GILY (Μουλέν, Γαλλία, 07/08/1967) & **THIERRY BONNEAU** (Ανζέ, Γαλλία, 19/06/1986).

Και οι δυο με επιστημονικό υπόβαθρο, ο Thierry είναι απόφοιτος οπτικοακουστικής σχολής και ο Alban έχει εκπαιδευτεί στο μοντάζ και τα γραφικά. Μοιράζονται το ίδιο πάθος για τα genre films, τα οπτικά εφέ και τα κινούμενα σχέδια και συναντήθηκαν στην κολεκτίβα spanKidz περίπου 10 χρόνια πριν. Μετά από διάφορες συνεργασίες, αποφάσισαν να γράφουν, να σκηνοθετούν και να δημιουργούν ταινίες μικρού μήκους, μαζί.

THE DINING TABLE

2024

Greece/Ελλάδα

K-14

OUT OF COMPETITION
ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

OVERVIEW / ΥΠΟΘΕΣΗ

As a couple prepares its upcoming theatrical play, their relationship falls apart.
Η σχέση ενός ζευγαριού που προετοιμάζεται για την επερχόμενη θεατρική τους παράσταση, καταρρέει.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Eleni Zografini

Writer/Σενάριο: Eleni Zografini

Cinematography/Φωτογραφία: Elli Iatrou

Music/Μουσική: Fotini Antoniadis, LoopNest

Producer/Παραγωγή: Eleni Zografini

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Sissy Doutsiou, Melachrinos Velentzas

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 20':45"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

I am a young architect and aspiring filmmaker. I grew up on an island - currently I live in a city.

I have traveled, worked, and lived in Europe yet still craving to explore other parts of the world.

I like to photograph things that make us vulnerable. I have recently discovered the work of Angela Schanelec, and I am moved. Films, paintings, and books are some of my ways to explore human experience.

The Dining Table is my first student movie, produced during Film School seminars (2023-2024).

Previously, I have co-written and

co-directed the short film *The Taste of Taste* (2020), my first attempt in cinema, during a script writing workshop.

Είμαι μια νεαρή αρχιτέκτονα και ενθουσιώδης σκηνοθέτης. Μεγάλωσα σε νησί και ζω στην πόλη. Έχω ταξιδέψει, εργαστεί και ζήσει στην Ευρώπη αλλά λαχταρώ να εξερευνησω

κι άλλα μέρη του κόσμου. Μ' αρέσει να φωτογραφίζω αντικείμενα που μας κάνουν ευάλωτους. Πρόσφατα ανακάλυψα με συγκίνηση, τη δουλειά της Angela Schanelec. Οι ταινίες, οι πίνακες και τα βιβλία είναι κάποιοι από τους τρόπους με τους οποίους εξερευνώ την ανθρώπινη εμπειρία.

"Το Δείπνο", είναι η πρώτη μου σπουδαστική ταινία, η οποία υλοποιήθηκε κατά την διάρκεια των σεμιναρίων μου στη σχολή κινηματογράφου (2023-2024). Προηγήθηκε στα πλαίσια ενός εργαστηρίου σεναριακής γραφής, η μικρού μήκους ταινία "The Taste of Taste" (2020), η πρώτη μου κινηματογραφική απόπειρα ως συν-σεναριογράφος και συν-σκηνοθέτης.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

This is not a story about love. It is a story about the loss of oneself, about the cost of compromising and suppressing one's needs, - about the cost of moving on and forgiving.

Personally, I believe that life is a field of continuous claims. This story is not based on particular personal experiences, yet it is one of my nightmares: It is a story that

could be mine.

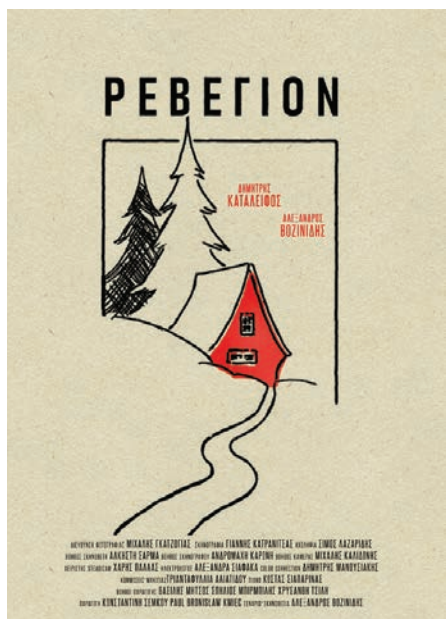
Making a work out of your fears is very personal: it is a way to push them away.

Αυτή δεν είναι μια ιστορία αγάπης. Είναι μια ιστορία απώλειας του εαυτού μας, του τιμήματος που έχει ο συμβιβασμός, των καταπιεσμένων αναγκών μας - του τιμήματος του να συγκρατείς και να συνεχίζεις. Προσωπικά πιστεύω πως η ζωή

είναι ένα πεδίο διαρκών διεκδικήσεων.

Αυτή η ιστορία δεν βασίζεται σε προσωπικές εμπειρίες, ωστόσο αποτελεί έναν από τους επιφύλακτες μου: είναι μια ιστορία που θα μπορούσε να είναι δική μου. Το να δημιουργείς με κίνητρο τους φόβους σου είναι κάτι πολύ προσωπικό: είναι ένας τρόπος να τους σπρώξεις μακριά.

OUT OF COMPETITION
ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

On New Year's Eve, in a small village in Northern Greece, a father and his son await the arrival of a Canadian businessman. The Canadian is willing to invest in the father and son's copper mine in Albania; this plan is the last chance for them to escape generational poverty and transform their lives.

Την παραμονή πρωτοχρονιάς σε ένα μικρό χωριό στη Βόρεια Ελλάδα, ένας πατέρας και ο γιος του, περιμένουν την άφιξη ενός Καναδού επιχειρηματία. Ο Καναδός διατίθεται να επενδύσει στο ορυχείο χαλκού του πατέρα και γιου, που βρίσκεται στην Αλβανία. Αυτό το σχέδιο είναι και η τελευταία τους ευκαιρία να δραπετεύσουν από την διαγενεαλογική τους φτώχεια και να αλλάξουν τις ζωές τους.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Alexandros Vozinidis

Writer/Σενάριο: Alexandros Vozinidis

Cinematography/Φωτογραφία: Michalis Gkatzogias

Producer/Παραγωγή: Konstantini Semkou, Alexandros Vozinidis, Paul Bronistaw Kmiec

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Dimitris Katalifos

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 13':40"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

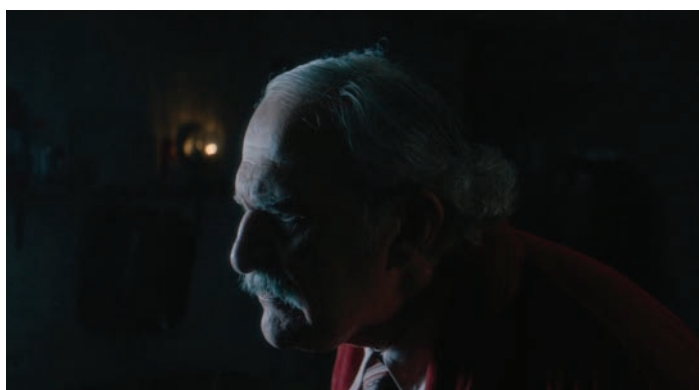
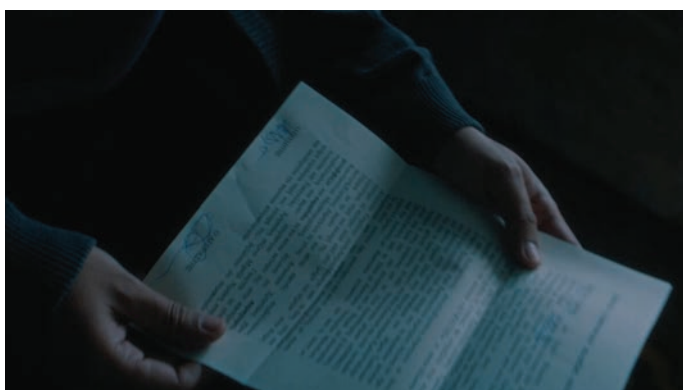
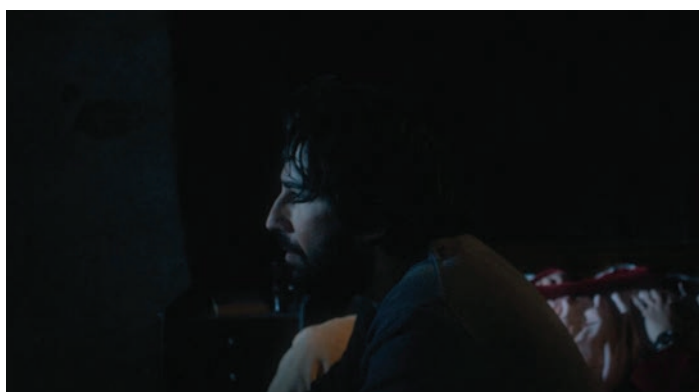
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Alexandros Vozinidis is an actor and director. He was born in Florina, Greece in 1988. He received his Bachelor degree from the Iasmos Drama school in Thessaloniki and earned his Master's in Film & Television Theory and History from Aristotle University of Thessaloniki. Reveillon, is his third short film.

Ο Αλέξανδρος Βοζινίδης είναι ηθοποιός και σκηνοθέτης. Γεννήθηκε στην Φλώρινα (Ελλάδα), το 1988. Έλαβε το πτυχίο του από την δραματική σχολή Ιάσμος της Θεσσαλονίκης και το μεταπτυχιακό του στην "Θεωρία και Ιστορία του Κινηματογράφου και Τηλεόρασης" από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Το "Reveillon" είναι το τρίτο του μικρού μήκους φιλμ.

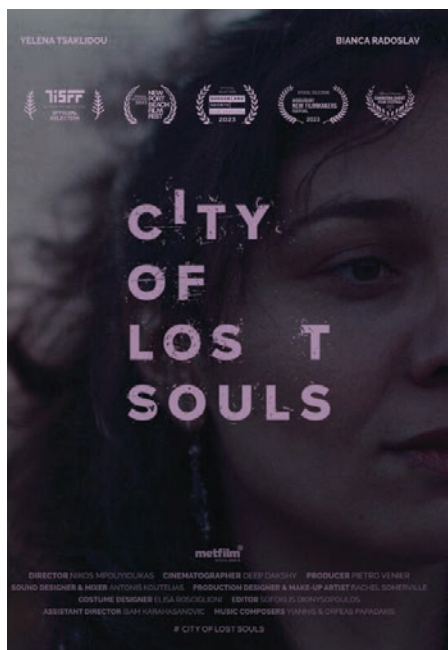

CITY OF LOST SOULS

2023

Greece/Ελλάδα

K

OUT OF COMPETITION
ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Elpida. A new soul in the city of Berlin. It enticed her and made her leave Greece. But her new life is just a loop of an endless struggle. Berlin never lets her in. Makes her invisible. She likes it every now and then, but at times, the loneliness and anonymity of the big city life scares her.

Lumi. A wild bird, a fugitive. Free. She owns the streets of Berlin. Lives her life in the heart of it and enjoys every distraction she can find. And Berlin has accepted her with open arms. But not the people. And the isolation is painful.

What will happen when these distinct people with similar worlds meet? Worlds with different problems, outlooks and ambitions, but carrying the same pain and longing?

City of Lost Souls is a story of acceptance, hope, and the journey to find oneself. It explores the lives of a young woman and a teenage girl, poles apart, yet being alike. The big impact in one's life a true interaction can have. A journey bound by the city of Berlin and the various lost souls searching their way in and out.

Ελπίδα. Μια καινούρια ψυχή στην πόλη του Βερολίνου. Η πόλη την μάγεψε και την έκανε να αφήσει την Ελλάδα. Αλλά η νέα της ζωή είναι μια επανάληψη ενός ατέλειωτου αγώνα. Το Βερολίνο την αφήνει πάντα απ' έξω. Την κάνει αόρατη. Της αρέσει που και που, αλλά είναι φορές, που η μοναξιά και η ανωνυμία της μεγάλης πόλης την τρομάζουν.

Λούμι. Ένα άγριο πουλί, μία πρόσφυγας. Ελεύθερη. Οι δρόμοι του Βερολίνου της ανήκουν. Ζει τη ζωή της στην καρδιά του και απολαμβάνει κάθε πτυχή του. Και το Βερολίνο την δέχθηκε με ανοιχτή αγκαλιά. Αλλά όχι οι άνθρωποι. Και η απομόνωση είναι οδυνηρή.

Τι θα γίνει όταν αυτοί οι ξεχωριστοί άνθρωποι με παρόμοιους κόσμους, θα συναντηθούν; Κόσμους με διαφορετικά προβλήματα, εμφάνιση και φιλοδοξίες, αλλά που κουβαλούν τον ίδιο πόνο και την ίδια λαχτάρα;

Η ταινία "City of Lost Souls" είναι μια ιστορία αποδοχής, ελπίδας και ένα ταξίδι ενδοσκόπησης. Εξερευνά τις ζωές μιας νεαρής γυναίκας και μίας έφηβης, διαμετρικά αντίθετες κι όμως όμοιες. Αποτελούν η μια για την άλλη, το μεγάλο αντίκτυπο που θα προκύψει από μια τυχαία συνάντηση. Μια ιστορία για ένα ταξίδι στην πόλη του Βερολίνου και τις χαμένες ψυχές που έρχονται και φεύγουν ψάχνοντας τον δρόμο τους.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nikos Mrouyioukas

Writer/Σενάριο: Nikos Mrouyioukas, Yelena Tsaklidou, Bianca Radoslav, Deep Dakshy

Cinematography/Φωτογραφία: Deep Dakshy

Music/Μουσική: Orfeas & Giannis Papadakis

Producer/Παραγωγή: Konstantini Semkou, Alexandros Vozinidis, Paul Bronisław Kmiec

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Yelena Tsaklidou, Bianca Radoslav

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 14':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Born in Athens, Greece, he enrolled in Hellenic Cinema & Television School Stavrakos in parallel with his studies in business administration. In 2021, Nikos moved to Berlin in order to attend the postgraduate program of MetFilm School. He is now an independent filmmaker, based in both Athens and Berlin.

Γεννήθηκε στην Αθήνα και γράφτηκε στην Σχολή Ελληνικού Κινηματογράφου και Τηλεόρασης Σταυράκου, παράλληλα με τις σπουδές του στην διοίκηση επιχειρήσεων. Το 2021, ο Νίκος μετακόμισε στο Βερολίνο για να παρακολουθήσει το μεταπτυχιακό πρόγραμμα κινηματογραφικών σπουδών του MetFilm School. Είναι ανεξάρτητος σκηνοθέτης και μοιράζεται τον χρόνο του μεταξύ Αθήνας και Βερολίνου.

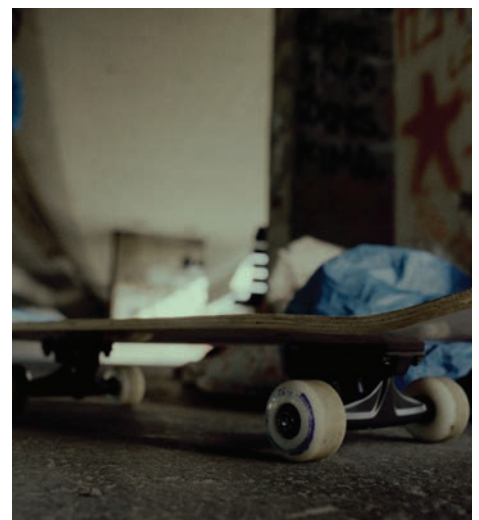
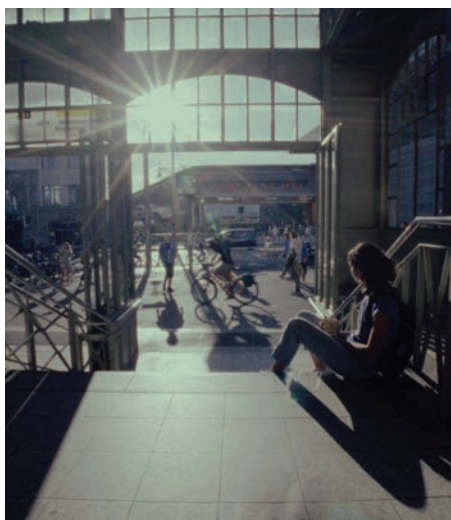
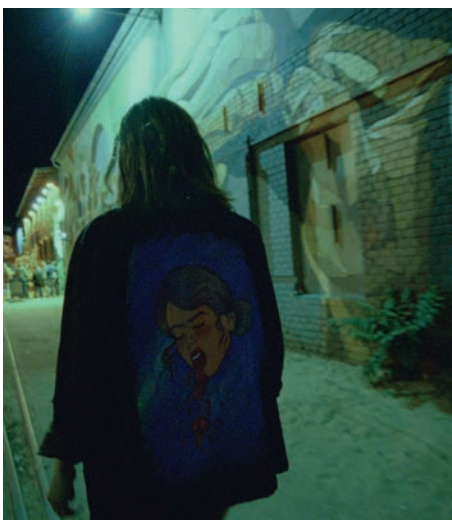
DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

The idea for this film, *City of Lost Souls*, derived from my personal struggle to adapt to a new country and the story of my friend Nike, who was dealing with losses in her personal and family environment. She shared with me how painful and difficult it was for her to find a new purpose in her life and gain the strength to see light again at the end of the tunnel. At the same time, even though I had moved to Berlin with a lot of enthusiasm, after a few months the main feeling I had was desperation. While our situation was quite different on so many levels, we both had a mutual understanding of what each of us was going through. That inspired me to create the story of Elpida. A young middle-class woman from Greece, moved to Berlin, a place that a lot of Eastern Europeans have in their mind as the promised land.

Things have not gone as she expected and she seems out of hope. However, her interaction with Lumi, a teenage skater girl, while at first creates problems for her, as the story goes on, she discovers that there are people, who go through similar tough times and empathy may be the answer to urban desperation.

Η ιδέα για την ταινία, "City of Lost Souls", προέκυψε από τον προσωπικό μου αγώνα να προσαρμοστώ σε μια νέα χώρα και την ιστορία της φίλης μου Νίκης, που αντιμετώπιζε απώλειες στο προσωπικό και οικογενειακό της περιβάλλον. Μου μοιράστηκε πόσο οδυνηρό και δύσκολο ήταν για εκείνη να βρει έναν νέο σκοπό στη ζωή της και να αποκτήσει τη δύναμη να δει φως ξανά στο τέλος του τούνελ. Ταυτόχρονα, αν και είχα μετακομίσει στο Βερολίνο με πολύ ενθουσιασμό, μετά από μερικούς μήνες το κυρίαρχο

συναίσθημα που είχα ήταν απελπισία. Ενώ η κατάσταση μας ήταν αρκετά διαφορετική σε τόσους πολλούς τομείς, είχαμε και οι δύο μια αμοιβαία κατανόηση για το τι περνούσε ο καθένας από εμάς. Αυτό με ενέπνευσε να δημιουργήσω την ιστορία της Ελπίδας. Μια νέα γυναίκα της μεσαίας τάξης από την Ελλάδα, που μετακόμισε στο Βερολίνο, ένα μέρος που πολλοί ανατολικοευρωπαίοι έχουν στο μυαλό τους ως γη της επαγγελίας. Τα πράγματα δεν έχουν εξελιχθεί όπως περίμενε και φαίνεται ότι έχει χάσει τις ελπίδες της. Ωστόσο, η αλληλεπίδρασή της με τη Λούμι, μια έφηβη σκέιτερ, στην αρχή της δημιουργεί προβλήματα, αλλά καθώς η ιστορία προχωρά, ανακαλύπτει ότι υπάρχουν άνθρωποι που περνούν παρόμοιες δύσκολες καταστάσεις και μπορεί η ενσυναίσθηση να είναι η απάντηση στην αστική απελπισία.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A day in the life of a brewery worker that ends in divorce.
Μια μέρα από τη ζωή ενός εργάτη ζυθοποιείου που καταλήγει σε διαζύγιο.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Andrey Soustin
Writer/Σενάριο: Andrey Soustin
Cinematography/Φωτογραφία: Alexey Boyko-Velikiy
Producer/Παραγωγή: Tamara Bogdanova

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Nikolay Eremkin, Leili Shihalieva

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

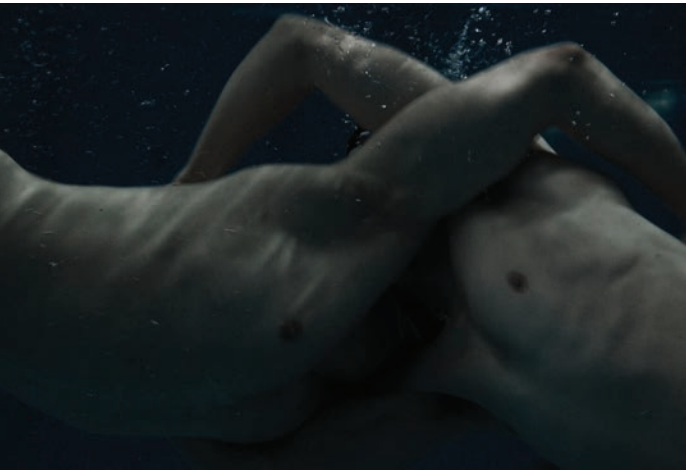
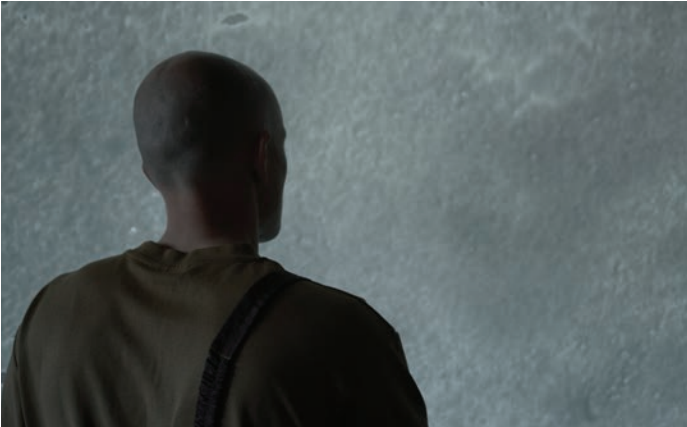
Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας
Genre/Είδος: Drama / Δράμα
Runtime/Διάρκεια: 11':00"
First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι
Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Born in Moscow. He worked as a geography teacher with deaf children. Graduate of the Moscow School of New Cinema, Laboratory of Editing Directing. The film is the director's debut film.

Γεννήθηκε στη Μόσχα. Δούλεψε ως καθηγητής γεωγραφίας με κωφά παιδιά. Αποφοίτησε από το Τμήμα Μοντάζ/Σκηνοθεσίας της Σχολής Νέου Σινεμά της Μόσχας. Η ταινία είναι η πρώτη του σκηνοθετική δουλειά.

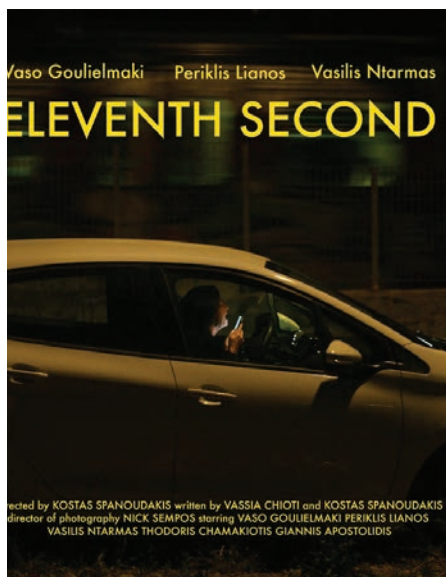

ELEVENTH SECOND

2024

Greece/Ελλάδα

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A mother discovers her personal path to justice for her murdered son.

Μια μητέρα ανακαλύπτει το δικό της μονοπάτι προς την δικαιοσύνη για τη δολοφονία του γιου της.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Konstantinos Spanoudakis

Writer/Σενάριο: Konstantinos Spanoudakis, Vassia Chiotti

Cinematography/Φωτογραφία: Nick Semplos

Producer/Παραγωγή: Fourthwall Productions

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Nikolay Eremkin, Leili Shihalieva

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 19':09"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

I'm Kostas Spanoudakis, a filmmaker and film director. Born and raised in Chania, Greece. While my journey began in the field of Production and Management Engineering at the Technical University of Crete, my passion for storytelling and visual artistry led me down a different path.

From a young age, I found solace behind the lens, crafting my own cinematic narratives with nothing but sheer determination and a camera in hand. At 21, I made the bold decision to pivot from engineering to pursue my dream of filmmaking. During my studies I created 2 short films, which both found success in many film festivals. The

most notable moment was the "Best Cinematography" Award at the 46th Drama International Short Film Festival. Είμαι ο Κώστας Σπανουδάκης, παραγωγός και σκηνοθέτης. Γεννήθηκα και μεγάλωσα στα Χανιά. Ενώ το ακαδημαϊκό μου ταξίδι ξεκίνησε ως Μηχανικός Παραγωγής και

Διοίκησης στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο της Κρήτης, το πάθος μου για την τέχνη της φιλμικής αφήγησης με οδήγησε σε διαφορετικό μονοπάτι.

Από νεαρή ηλικία βρήκα παρηγοριά πίσω από τον φακό, δημιουργώντας τις δικές μου φιλμικές αφηγήσεις με μοναδικά εφόδια την άκαμπτη αποφασιστικότητα και μια κάμερα στο χέρι. Στα 21 μου, πήρα την τολμηρή απόφαση να αφήσω πίσω μου τις σπουδές ως μηχανικός και να ακολουθήσω το όνειρό μου στον κινηματογράφο. Κατά την διάρκεια των νέων μου σπουδών έκανα δυο μικρού μήκους ταινίες, οι οποίες γνώρισαν επιτυχία σε πολλά φεστιβάλ. Το πιο σημαντικό βραβείο ήταν το βραβείο φωτογραφίας στο 46ο Διεθνές Κιν/κό Φεστιβάλ Δράμας.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

In today's world, where stories of police brutality and injustice dominate headlines, I felt compelled to explore the emotional aftermath through the eyes of those left behind. As a mother seeks justice for her son's wrongful death, the line between right and wrong becomes blurred, and the cost of revenge weighs heavy on her soul. This film is not just about the tragedy of loss but about the painful search for closure in a system that often fails to provide it.

I chose to tell this story in a straightforward, narrative style because I wanted the focus to remain on the emotional weight of the characters. The simplicity of the approach mirrors the raw, unfiltered emotions of a grieving mother,

allowing the audience to connect with her pain, anger, and yearning for justice.

I hope this film resonates not just as a story of personal loss, but as a reflection on larger issues of justice, accountability, and the human need for resolution in the face of injustice.

Στον σημερινό κόσμο, όπου οι ιστορίες αστυνομικής βίας και αδικίας κυριαρχούν στους τίτλους ειδήσεων, ένιωσα την ανάγκη να εξερευνήσω τις συναισθηματικές συνέπειες μέσα από τα μάτια εκείνων που έμειναν πίσω. Καθώς μια μητέρα αναζητά δικαιοσύνη για τον άδικο θάνατο του γιου της, η γραμμή μεταξύ σωστού και λάθους θολώνει και το κόστος της εκδίκησης βαρύνει την ψυχή της. Αυτή η ταινία δεν αφορά μόνο την τραγωδία της απώλειας, αλλά

και την επώδυνη αναζήτηση λύτρωσης σε ένα σύστημα που συχνά αποτυγχάνει να το παρέχει.

Επέλεξα να διηγηθώ αυτή την ιστορία με έναν απλό, αφηγηματικό τρόπο γιατί ήθελα η προσοχή να παραμείνει στο συναισθηματικό βάρος των χαρακτήρων. Η απλότητα της προσέγγισης αντανakλά τις ακατέργαστες, αφιλτράριστες συναισθηματικές καταστάσεις μιας θλιμμένης μητέρας, επιτρέποντας στο κοινό να συνδεθεί με τον πόνο της, την οργή της και την επιθυμία της για δικαιοσύνη.

Ελπίζω αυτή η ταινία να ηχήσει όχι μόνο ως μια ιστορία προσωπικής απώλειας, αλλά και ως μια αντανάκλαση σε μεγαλύτερα θέματα δικαιοσύνης, λογοδοσίας και της ανθρωπίνης ανάγκης για κάθαρση απέναντι στην αδικία.

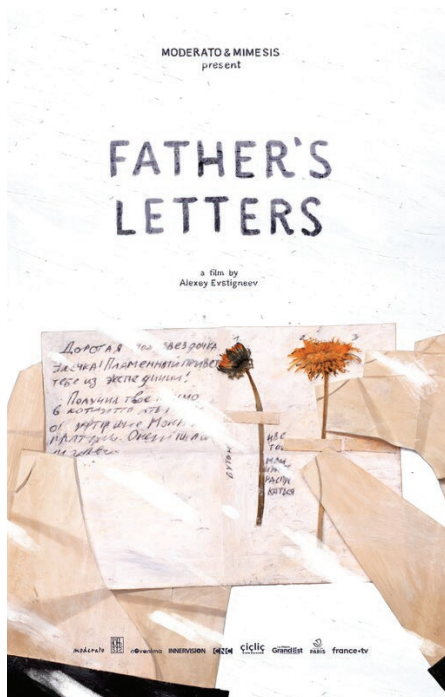

FATHER'S LETTERS

2024

France / Γαλλία

K-14

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

In 1934, Professor Vangengheim was condemned to the Gulag on the Solovki. As he pretends to be on a grand voyage of exploration, he crafts imaginative tales in letters to his daughter Eleonora, shielding her from the truth of his sentencing as a "traitor to the motherland".

To 1934, o καθηγητής Vangengheim καταδικάζεται στα Γκούλαγκ στο Solovki.

Προσποιούμενος πως βρίσκεται σε ένα μεγάλο ταξίδι αναζήτησης, σκαρώνει φανταστικές ιστορίες για την κόρη του Ελεονώρα, έτσι ώστε να την προστατεύσει από την πραγματική αιτία της απουσίας του, που τον θέλει "προδότη της μητέρας πατρίδας".

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Alexey Evstigneev

Writer/Σενάριο: Alexey Evstigneev

Producer/Παραγωγή: MODERATO / MIMESIS, Yanna Buryak, Clémence Crépin Neel & Igor Courtécuisse

Animation/Κινούμενα Σχέδια: Daria Dorofeeva, Iuliia Voitova, Salomé Chatelain, Dmitriy Cherednichenko

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 12':10"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Born and brought up in Shatura, Russia. Graduated from Documentary Filmmaking at The Russian State University of Cinematography (VGIK) and Jiri Barta's animation studio of University of West Bohemia in Pilsen, Czech Republic. His graduation documentary film "Golden Buttons" premiered at Vision du Réel and won the IDFA Talent Award, before being selected and awarded at numerous festivals around the world. Alexey also took part in the CEE Animation Forum, Euro Connection, IDFA Talent Campus, Visions du Réel Lab, Talent Campus of the Fajr

International Film Festival.

Ο Alexey Evstigneev γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Σατούρα, στη Ρωσία. Είναι απόφοιτος της σχολής Ντοκιμαντέρ του VGIK

της Μόσχας και του Στούντιο Κινουμένων Σχεδίων Jiri Barta του Πανεπιστημίου της Δυτικής Βοημίας, στο Πίλσεν της Τσεχικής Δημοκρατίας. Το σπουδαστικό του ντοκιμαντέρ "Golden Buttons", έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο Vision du Réel και κέρδισε το Βραβείο Ταλέντου του IDFA, πριν επιλεγεί και βραβευτεί σε πολλά άλλα φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο. Ο Alexey συμμετείχε επίσης στο CEE Animation Forum, στη Euro Connection, στο IDFA Talent Campus, στο Visions du Réel Lab και στο Talent Campus του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Fajr.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

In this 18-minute coming-of-age drama, ten-year-old Wei battles loneliness in primary school, embarking on a journey of self-discovery through an unexpected friendship with an unlikely companion. When Wei discovers a lost and vulnerable lizard in his school toilet sink, he hides it in his locker to protect it from his boisterous classmates and the mysterious janitor, Uncle Willy. In his new lizard friend, who he names Giri, Wei discovers a newfound sense of comfort and companionship that had eluded him before, and it propels him to question the substance of his current friendships. One day, when Wei witnesses his friends traumatising a family of snails, his facade shatters. He pleads with them to stop, but this cry only prompts them to reveal their knowledge of his clandestine bond with Giri, resulting in further teasing and ridicule. As Wei escapes the situation and turns to Giri for comfort and validation, he finds his locker empty, and void of life. Desperate and determined, Wei sifts through bin after bin, overturning each one in his frantic search for his lost friend. In his search, he suddenly spots the mysterious janitor gathering what seems to be leaves and twigs. As Wei quietly follows Uncle Willy back to the janitor's closet, he is greeted with a strange yet marvellous sight—an insect haven where he finds his beloved lizard safe and sound. Uncle Willy's eccentricity and quirkiness serve as an inspiration for Wei, and in a sincere exchange, Uncle Willy encourages Wei to embrace his authentic self and all his quirks, even if it means standing alone, and reunites him with Giri. Wei shares his journey of self-discovery during his class's show and tell, finally being honest about his deep affection for Giri, who symbolises the quirky yet authentic aspects of himself. As he shares, he beckons his classmates to embrace their uniqueness without fear of rejection, believing that it's our individuality that defines us and fosters genuine connections.

Σε αυτή την 18λεπτη δραματική ταινία ενηλικίωσης, ο δεκάχρονος Wei μάχεται με τη μοναξιά του στο δημοτικό σχολείο, ξεκινώντας ένα ταξίδι ενδοσκόπησης μέσα από μια αναπάντεχη φιλία με έναν απίθανο σύντροφο. Όταν ο Wei ανακαλύπτει μια χαμένη και ευάλωτη σαύρα στον νιπτήρα της τουαλέτας του σχολείου του, την κρύβει στην ντουλάπα του για να την προστατεύσει από τους θορυβώδεις συμμαθητές του και τον μυστηριώδη καθαριστή, Θείο Γουίλι. Στο "πρόσωπο" της καινούριας του φίλης, την οποία ονομάζει Giri, ο Wei ανακαλύπτει μια νέα αίσθηση οικειότητας και συντροφικότητας, που τον ωθεί να αμφισβητήσει τις τωρινές φιλίες του. Μια μέρα, όταν ο Wei γίνεται μάρτυρας της οδύνης που προκαλούν οι φίλοι του σε μια οικογένεια σαλιγκαριών, καταρρέει. Τους εκλιπαρεί να σταματήσουν, αλλά αυτή η κραυγή αγωνίας το μόνο που καταφέρνει είναι να κάνει τους άλλους να ανακαλύψουν τη μυστική του σχέση με την Giri, με αποτέλεσμα περαιτέρω κοροϊδία και χλευασμό. Καθώς ο Wei αποφεύγει την κατάσταση και στρέφεται προς την Giri για παρηγοριά και επιβεβαίωση, βρίσκει την ντουλάπα του κενή και χωρίς ζωή. Απελπισμένος και αποφασισμένος, ο Wei ψάχνει καλάθι το καλάθι, αδειάζοντάς τα στην φρενήρη του αναζήτηση για την χαμένη φίλη του. Στην αναζήτησή του, ξαφνικά παρατηρεί τον μυστηριώδη καθαριστή να μαζεύει αυτό που φαίνεται να είναι φύλλα και κλαδιά. Καθώς ο Wei ακολουθεί τον Θείο Γουίλι στην ντουλάπα του, συναντά μια παράξενη αλλά θαυμάσια θέα—ένα καταφύγιο εντόμων όπου βρίσκει την αγαπημένη του σαύρα ασφαλή και υγιή. Η εκκεντρικότητα και ιδιορρυθμία του Θείου Γουίλι λειτουργούν ως έμπνευση για τον Wei, και σε μια στιγμή ειλικρίνειας, ο Θείος Γουίλι ενθαρρύνει τον Wei να αποδεχτεί τον αυθεντικό του εαυτό και όλες τις ιδιαιτερότητές του, ακόμη και αν αυτό σημαίνει ότι θα μείνει μόνος και τον επανασυνδέει με την Giri. Ο Wei μοιράζεται το ταξίδι του κατά τη διάρκεια του μαθήματος "δείξε και πες" της τάξης του, αποκαλύπτοντας ειλικρινά τη βαθιά του αγάπη για την Giri, που συμβολίζει τις ιδιορρυθμίες αλλά αυθεντικές πλευρές του εαυτού του. Καθώς μοιράζεται την εμπειρία του, καλεί τους συμμαθητές του να αγκαλιάσουν την μοναδικότητά τους χωρίς να φοβάται την απόρριψη, πιστεύοντας ότι είναι η ατομικότητά μας που μας καθορίζει και προάγει γνήσιες διαπροσωπικές σχέσεις.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Alexey Evstigneev

Writer/Σενάριο: Alexey Evstigneev

Producer/Παραγωγή: MODERATO / MIMESIS, Yanna Buryak, Clémence Crépin Neel & Igor Courtecuisse

Animation/Κινούμενα Σχέδια: Daria Dorofeeva, Iuliia Voitova, Salomé Chatelain, Dmitriy Cherednichenko

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Zhan Rui Lau, Ahamed Ali Khan

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας**Genre/Είδος:** Coming of age, Social/ Ενηλικίωσης, Κοινωνική**Runtime/Διάρκεια:** 17':30"**First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά:** Yes / Ναι**Student Project/Σπουδαστική Ταινία:** Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Isabelle Monteiro is an Eurasian filmmaker born in 2000 in Singapore. Growing up immersed in nightly film sessions with her parents, she developed a deep passion for storytelling. Pursuing her love for cinema, Isabelle specialised in broadcasting at Nanyang Technological University's Wee Kim Wee School of Communication and Information. With experience gained from production houses like One Dash 22 and freelancing, Isabelle crafts films that reflect her very personal and unique perspective on life, Singaporean culture, and human connection.

Η Isabelle Monteiro είναι μια Ευρασιάτισσα σκηνοθέτης, γεννημένη το 2000 στη Σιγκαπούρη. Μεγαλώνοντας μέσα σε βραδινές προβολές ταινιών με τους γονείς

της, ανέπτυξε ένα ειλικρινές πάθος για τον κινηματογράφο. Ακολουθώντας την αγάπη της για το σινεμά, η Isabelle ειδικεύτηκε στην αναμετάδοση στο Σχολείο Επικοινωνίας και Πληροφορικής Wee Kim Wee του Πανεπιστημίου Τεχνολογίας Νανγκιάνγκ. Με εμπειρία που απέκτησε από εταιρείες παραγωγής όπως η One Dash 22 και από τη δουλειά της ως freelancer, η Ιζαμπέλ δημιουργεί ταινίες που αντικατοπτρίζουν τη δική της προσωπική και μοναδική οπτική για τη ζωή, τον πολιτισμό της Σιγκαπούρης και την ανθρώπινη επαφή.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

At any stage in life, finding friendships and keeping them takes work and heart. Being friendly and loving to others is great, but we should be intentional with the people we do that for and not give ourselves away so easily. In Tails, I wanted to show that even from a young age, it's not just about being included, but it's about being

accepted for all that you are. Don't settle for less, and know that you deserve to be loved just as you are.

Σε οποιοδήποτε στάδιο της ζωής, το να βρεις φίλους και να τους διατηρήσεις απαιτεί κόπο και ψυχή. Το να είσαι φιλικός και αγαπητός προς τους άλλους είναι υπέροχο, αλλά πρέπει να είμαστε αληθινοί και να μην

προσφέρουμε τον εαυτό μας τόσο εύκολα. Στο "Tails", ήθελα να δείξω ότι ακόμα και από μικρή ηλικία, το ζήτημα δεν είναι να ανήκεις απλά για να ανήκεις κάπου, αλλά το να γίνεσαι αποδεκτός για όλα όσα είσαι. Μην συμβιβάζεσαι με λιγότερα και να ξέρεις ότι αξίζεις να αγαπιέσαι ακριβώς όπως είσαι.

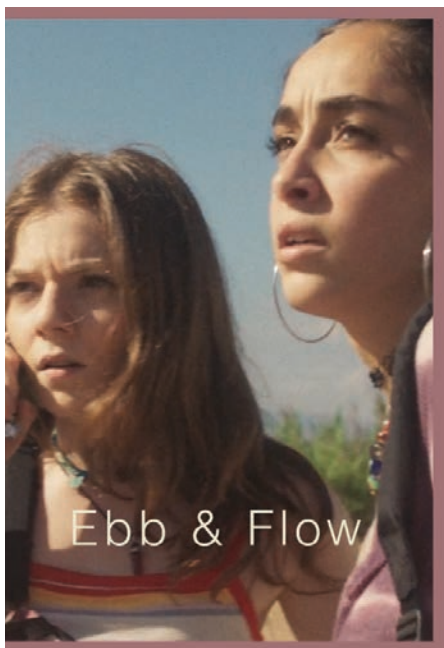

EBB & FLOW

2024

Lebanon/Λίβανος

K-14

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Determined to have her first kiss, Loulwa defies her tumultuous world in search of normalcy. As she braves the streets of Beirut in pursuit of her sexual awakening, she finds herself taking an instant leap into adulthood when her world erupts into a redefined "normal".

Ebb & flow is the recipient of the inaugural Sundance Uprise Grant 2021, the Doha Film Institute 2021 production grant, the ReelChange music composition grant from New Music USA, in addition to the Black Family and Riese production grants at the NYU Tisch School of the Arts. The film was also supported by The Future of Film is Female, and Cedrona.

Αποφασισμένη για το πρώτο της φιλή, η Loulwa απορρίπτει τον ταραχώδη κόσμο της σε αναζήτηση κανονικότητας. Καθώς περιπλανιέται στους δρόμους της Βηρυτού στην αναζήτηση σεξουαλικής αφύπνισης, βρίσκει τον εαυτό της να κάνει ένα άμεσο άλμα στην ενηλικίωση, όταν ο κόσμος της εκρήγνυται σε μια επαναπροσδιορισμένη "κανονικότητα".

Το φιλμ "Ebb & flow" είναι ο νικητής του πρώτου Sundance Uprise Grant 2021, της επιχορήγησης παραγωγής του Doha Film Institute 2021, της επιχορήγησης Μουσικής Σύνοψης ReelChange από το New Music USA, καθώς και των επιχορηγήσεων για υλοποίηση παραγωγής των Black Family και Riese από της Σχολής Καλών Τεχνών NYU Tisch. Η ταινία υποστηρίχθηκε επίσης από το "The Future of Film is Female" (Το Μέλλον του Κιν/φου είναι Γυναίκα) και την Cedrona.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nay Tabbara

Writer/Σενάριο: Nay Tabbara

Cinematography/Φωτογραφία: Mark Khalife

Music/Μουσική: Alex Wakim

Producer/Παραγωγή: Isabelle Mecatta

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Dona Atallah, Aya Zeaiter, Elyssa Skaff, Sami Saade, Karim Chemaly, Sarah Atallah

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Coming of Age, Action, Drama / Ενηλικίωσης, Δράσης, Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 18':00'

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Nay Tabbara is a Lebanese filmmaker based in New York, and a recent MFA in Filmmaking graduate from NYU Tisch School of the Arts — where she also teaches Editing within the Graduate Film department. Before moving to New York, Nay built her on-set experience working as an assistant director on numerous award winning pictures, most notably The Insult by Ziad Doueiri (2017 Academy Award nominee).

Born and raised in Beirut, Nay's stories center around her upbringing, and are inspired by her experience as a Lebanese woman existing within a largely hybrid society. She is a 2021 Sundance Uprise and Doha Film Institute grantee for her upcoming project Ebb & Flow. Her most recent short film Frayed Roots premiered at the 2020 Raindance Film Festival and

has toured the circuit in several other Academy-Awards qualifying film festivals.

Η Nay Tabbara είναι Λιβανέζα σκηνοθέτης με έδρα τη Νέα Υόρκη και προσφάτως, απόφοιτη MFA Σκηνοθεσίας της Σχολής Καλών Τεχνών NYU Tisch, όπου διδάσκει επίσης Μοντάζ στο Μεταπτυχιακό Τμήμα Σκηνοθεσίας. Πριν μετακομίσει στη Νέα Υόρκη, η Nay απέκτησε εμπειρία

δουλεύοντας ως βοηθός σκηνοθέτη σε πολλές βραβευμένες ταινίες, με πιο αξιοσημείωτη την ταινία "The Insult" του Ziad Doueiri (υποψήφια για Όσκαρ το 2017).

Γεννημένη και μεγαλωμένη στη Βηρυτό, οι ιστορίες της Nay εστιάζουν στην ανατροφή της και είναι εμπνευσμένες από την εμπειρία της ως Λιβανέζα γυναίκα που ζει, σε μεγάλο βαθμό, μέσα σε μια υβριδική κοινωνία. Έχει επιχορηγηθεί από το Sundance Uprise και το Doha Film Institute για το έργο της "Ebb & Flow". Η πιο προηγούμενη μικρού μήκους ταινία της "Frayed Roots" έκανε πρεμιέρα στο Raindance Film Festival το 2020 και έχει ταξιδέψει σε αρκετά κινηματογραφικά φεστιβάλ, προκριματικά των Όσκαρ.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Growing up in Lebanon meant awakening to the world at an early age; learning to be a fighter and navigate catastrophes early on. I was raised in a time in Beirut when bombings and political assassinations became a trend that it felt ironically unsettling when things were quiet. Despite that history, my friends and I lived a normal adolescence and managed to just be kids when the world around us forced us to be adults.

This experience is not only particular to Lebanon, or to the Lebanese youth. This is what many adolescents from many different communities share around the world everyday: when their cultures are threatened; the stability and the familiar are shaken by something beyond their control. When their happily ever after is redefined - shattered - they still fight to find their way, and be kids.

Ebb & Flow stems from the urgency to reclaim humanity in our stories, while healing the traumas we grew up living. It is a letter to my niece, and to all Arab

youth grasping onto their childhood to prevail, despite the ongoing calamities and the lack of empathy worldwide. It is an Arab coming of age story that highlights a relatability and humanity in an unrelatable environment, portraying a typical teenage struggle - one that is almost universal. Despite all complexities, childhood will always prevail.

Η ενηλικίωση στο Λίβανο σήμαινε να ξυπνάς βίαια σε μια ωμή πραγματικότητα σε νεαρή ηλικία· να μαθαίνεις να μάχεσαι και να βαδίζεις μέσα από καταστροφές από νωρίς. Μεγάλωσα σε μια εποχή στη Βηρυτό όταν οι βομβαρδισμοί και οι πολιτικές δολοφονίες γίνονταν μια τάση που φαινόταν, ειρωνικά ανησυχητική, όταν τα πράγματα ήταν τόσο ήσυχια. Παρ' όλα αυτά οι φίλοι μου και εγώ ζήσαμε μια φυσιολογική εφηβεία και καταφέραμε να είμαστε παιδιά όταν ο κόσμος γύρω μας, μας ανάγκαζε να είμαστε ενήλικες.

Αυτή η εμπειρία δεν είναι μόνο ιδιαίτερη για το Λίβανο ή για τη λιβανέζικη νεολαία. Είναι κάτι που μοιράζονται πολλοί έφηβοι

από πολλές διαφορετικές κοινωνίες σε όλο τον κόσμο καθημερινά: όταν οι πολιτισμοί τους απειλούνται· η σταθερότητα και το οικείο ταρακουνιούνται από κάτι πέρα από τον έλεγχό τους. Όταν το "ευτυχισμένο τους τέλος" επανακαθορίζεται, θρυμματίζεται, εξακολουθούν να αγωνίζονται να βρουν το δρόμο τους και να είναι παιδιά. Το "Ebb & Flow" πηγάζει από την ανάγκη να ανακτήσουμε την ανθρωπιά στις προσωπικές μας ιστορίες, ενώ θεραπεύουμε τα τραύματα με τα οποία μεγαλώσαμε. Είναι ένα γράμμα στην ανιψιά μου και σε όλους τους νεαρούς Άραβες που προσπαθούν να κρατηθούν στην παιδική τους ηλικία για να επιβιώσουν, παρά τις συνεχιζόμενες καταστροφές και την έλλειψη ενσυναίσθησης σε παγκόσμιο επίπεδο. Είναι μια αραβική ιστορία ενηλικίωσης που αναδεικνύει την αστάθεια και την ανθρωπιά σε ένα ανακόλουθο περιβάλλον, αποτυπώνοντας τον τυπικό αγώνα της εφηβείας - έναν αγώνα που είναι σχεδόν οικουμενικός. Παρ' όλες τις πολυπλοκότητες, η παιδική ηλικία θα κυριαρχεί πάντα.

BEAUPRÉ THE GIANT

2024

Canada / Καναδάς

K-12

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Beaupré the Giant marked his era with his 8'3". Died too young and far from home in 1904, his journey as a phenomenon was only just beginning. In a stunning series of twists and turns, his mummified body will take more than 80 years to find its way home. Ο "Beaupré the Giant" (Μποπρέ ο Γίγαντας) σημάδεψε την εποχή του με το ύψος του των 2 μέτρων και πενήντα εκατοστών. Πέθανε πολύ νέος και μακριά από το σπίτι του το 1904, αλλά το ταξίδι του ως "φαινόμενο" μόλις είχε ξεκινήσει. Σε μια εκπληκτική ακολουθία ανατροπών και εκπλήξεων, το μουμιοποιημένο σώμα του θα χρειαστεί περισσότερα από 80 χρόνια για να βρει τον δρόμο του πίσω στην πατρίδα.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Fournier

Writer/Σενάριο: Alain Fournier

Cinematography/Φωτογραφία: Etienne Boilard

Music/Μουσική: Patrick Lavoie

Producer/Παραγωγή: Alain Fournier

Animation/Κινούμενα Σχέδια: Philippe Tardif

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Marcel Sabourin, Fanny Mallette

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 8':30"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

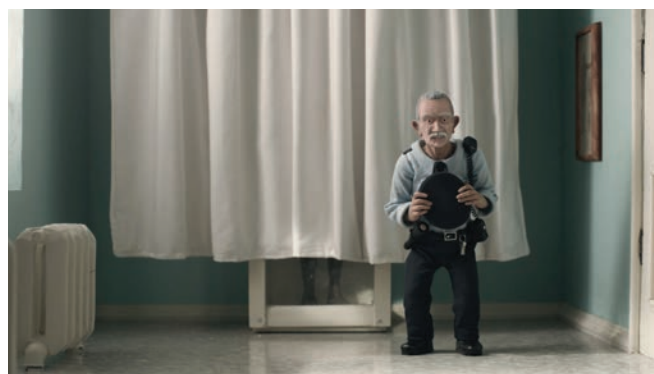
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

ALAIN FOURNIER has directed several award-winning short films (fiction and animation) which have been broadcast around the world. His favorite genre is supernatural drama and his films always feature rich atmospheres. GÉANT BEAUPRÉ is his latest animated short, here mixing 3D and stop motion.

Ο Alain Fournier έχει σκηνοθετήσει αρκετές

βραβευμένες μικρού μήκους ταινίες (φαντασίας και κινουμένων σχεδίων) που έχουν προβληθεί σε όλο τον κόσμο. Το αγαπημένο του είδος είναι το μεταφυσικό δράμα και οι ταινίες του χαρακτηρίζονται πάντα από πλούσιες ατμόσφαιρες. Το "GÉANT BEAUPRÉ" είναι η πιο πρόσφατη ταινία κινουμένων σχεδίων του, συνδυάζοντας 3D και stop motion.

WANDER TO WONDER

2023

Belgium / Βέλγιο

K-14

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Mary, Billybud and Fumbleton are three miniature, human actors who perform in an eighties kids TV series called "Wander to Wonder". After the creator of the series has died, they are left alone in the studio. With their slowly decaying costumes and growing hunger, they continue to make increasingly strange episodes for their fans.

Η Mary, ο Billybud και ο Fumbleton είναι τρεις ανθρώπινες μινιατούρες ηθοποιοί, που πρωταγωνιστούν σε μια παιδική τηλεοπτική σειρά της δεκαετίας του 80, με την ονομασία "Wander to Wonder". Μετά τον θάνατο του δημιουργού μένουν μόνοι τους στο στούντιο. Με τα κοστούμια τους να αποσυντίθενται και την πείνα τους να μεγαλώνει, συνεχίζουν να κάνουν όλο και πιο παράξενα επεισόδια για τους θαυμαστές τους.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nina Gantz

Writer/Σενάριο: Nina Gantz, Simon Cartwright, Daan Bakker, Stienette Bosklopper

Cinematography/Φωτογραφία: Steven Frederickx

Music/Μουσική: Terence Dunn

Producer/Παραγωγή: Stienette Bosklopper, Maarten Sawrt, Beast Animation, Les Productions de Milou, Blink Industries, Pictanovo images en Hauts-de-France

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Neil Salvage

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation, Experimental / Κινουμένων Σχεδίων, Πειραματική

Genre/Είδος: Drama, Comedy / Δράμα, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 13':20"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Nina Gantz is a Dutch London-based animation director. After graduating at the St. Joost Art School in Breda, Gantz began a Masters in directing animation at the National Film and Television School where she completed her first stop-motion film EDMOND in 2015. EDMOND has received 38 awards including the BIFA for best short film, the Best Short Animation award at Sundance and a BAFTA for best animated short. Gantz has been working freelance on a variety of projects and she is signed to London production company BlinkInk. WANDER TO WONDER is an independent stop motion animation.

Η Nina Gantz είναι Ολλανδή σκηνοθέτης

κινουμένων σχεδίων με έδρα το Λονδίνο. Αφού αποφοίτησε από τη Σχολή Καλών Τεχνών St. Joost της Breda, η Gantz ξεκίνησε μεταπτυχιακές σπουδές στη σκηνοθεσία ταινιών κινουμένων σχεδίων στην Εθνική Σχολή κινηματογράφου και

Τηλεόρασης, όπου ολοκλήρωσε την πρώτη της stop-motion ταινία με τίτλο "EDMOND", το 2015. Το "EDMOND" έχει κερδίσει 38 βραβεία, συμπεριλαμβανομένου του BIFA για καλύτερη μικρού μήκους ταινία, βραβείο Καλύτερης Μικρού Μήκους Ταινίας Κινουμένων Σχεδίων στο Sundance και βραβείο BAFTA για την καλύτερη μικρού μήκους ταινία κινουμένων σχεδίων. Η Gantz εργάζεται σε διάφορα πρότζεκτ και συνεργάζεται με την εταιρεία παραγωγής BlinkInk στο Λονδίνο. Το WANDER TO WONDER είναι μια ανεξάρτητη stop motion μικρού μήκους ταινία.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Yuck! Couples kissing on the mouth are gross. And the worst is, you can't miss them: when people are about to kiss, their lips become all pink and shiny. Little Léo laughs at them, just like all the kids at the summer camp. But he has a secret he won't tell his friends: his own mouth has actually begun glistening.

And, in reality, Léo desperately wants to give kissing a try.

Yuck! Αηδία! Τα ζευγάρια που φιλιούνται στο στόμα είναι αηδιαστικά. Και το χειρότερο είναι πως δε σου ξεφεύγουν: όταν οι άνθρωποι ετοιμάζονται να φιληθούν, τα χείλη τους γίνονται ροζ και γυαλίζουν. Ο μικρός Λέο γελάει στα μούτρα τους, όπως και όλα τα παιδιά στο καλοκαιρινό κάμπινγκ. Αλλά έχει ένα μυστικό που δεν θέλει να το πει στους φίλους του: και το δικό του στόμα έχει αρχίσει να γυαλίζει.

Και, στην πραγματικότητα, ο Λέο θέλει απεγνωσμένα να δοκιμάσει πώς είναι το φιλί.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Loïc Espuche

Writer/Σενάριο: Loïc Espuche

Music/Μουσική: Aliénor Doublet

Producer/Παραγωγή: Juliette Marquet, Manon Messiant

Animation/Κινούμενα Σχέδια: Léo Schweitzer, Simon Duong, Anne-Louise Erambert, Emma Carré, Laure Escadafals, Elie Martens

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation / Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Coming of age, Comedy / Ενηλικίωσης, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 13':10"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

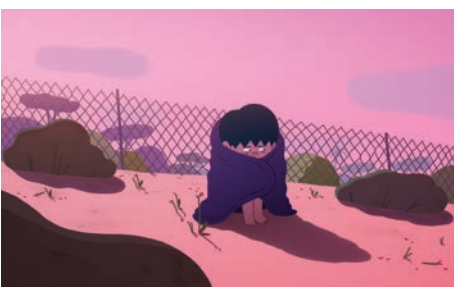
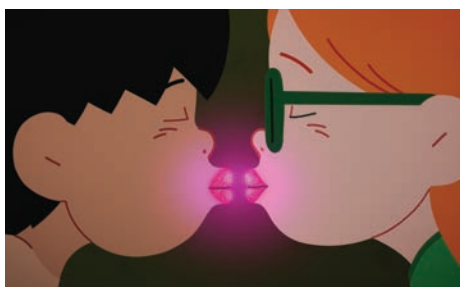
Loïc Espuche is a French animation film director born in Villeurbanne in 1989. After graduating in visual communication at La Martinière in Lyon, he trained in animation and filmmaking at EMCA and Ecole de La Poudrière. During his studies, he made funny yet sensitive films that were well received at festivals: *I'll come back in a few days* (2013) was selected at Clermont-Ferrand, Annecy and the *Sommets du cinéma d'animation* in Montreal, among others. In 2015, he won Canal J's *Prix des Espoirs de l'animation* with *Les Chocottes*. His graduation film, *Tombés du nid* (Fallen from the Nest), was pre-purchased by ARTE and, in addition to its numerous selections, received the Audience Award at *Premiers plans d'Angers*, the Best Student Film Award at *Meknès* and the SACD Award at the *Festival national du film d'animation de Bruz*. In 2016, Loïc took part in season 3 of *En sortant de l'école* devoted to Guillaume Apollinaire and adapted the poem "Mutation".

He has also held various positions (director, animation supervisor, storyboarder) on series, feature films and shorts.

Ο Loïc Espuche είναι Γάλλος σκηνοθέτης ταινιών κινουμένων σχεδίων, γεννημένος στη Villeurbanne το 1989. Αφού αποφοίτησε από το Τμήμα Οπτικών Μέσων και Επικοινωνίας στη La Martinière της Λυών, εκπαιδεύτηκε στα κινούμενα σχέδια και την σκηνοθεσία στην EMCA και την Ecole de La Poudrière. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του, δημιούργησε κωμικές αλλά ευαίσθητες ταινίες που έτυχαν μεγάλης αποδοχής σε

φεστιβάλ: η ταινία του "I'll come back in a few days" (2013) επιλέχθηκε μεταξύ άλλων, στο Clermont-Ferrand, στο Annecy και στους Sommets du cinéma d'animation στο Μόντρεαλ. Το 2015, κέρδισε το βραβείο Prix des Espoirs de l'animation του Canal J με το "Les Chocottes". Η πτυχιακή του ταινία, "Tombés du nid" (Πεσμένοι από τη φωλιά), έχει προ-πωληθεί στο ARTE και, εκτός από το πλήθος επίσημων συμμετοχών σε φεστιβάλ, κέρδισε το Βραβείο Κοινού στα Premiers plans d'Angers, το Βραβείο Καλύτερης Σπουδαστικής Ταινίας στο Meknès και το Βραβείο SACD στο Festival national du film d'animation de Bruz. Το 2016, ο Loïc συμμετείχε στην τρίτη σεζόν του En sortant de l'école που ήταν αφιερωμένη στον Guillaume Apollinaire βασισμένη στο ποίημα "Mutation". Έχει επίσης αναλάβει διάφορες θέσεις (σκηνοθέτης, επόπτης κινούμενης εικόνας, σκηνοθέτης storyboard) σε σειρές, ταινίες μεγάλου μήκους και μικρού μήκους.

YELLOW BELT

2023

Ireland/Ιρλανδία

K-12

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

As his parents separate, a young boy on the cusp of adolescence develops an unrealistic crush on an older teenage girl in his Taekwondo class but soon finds out that no matter what age you are, love can sometimes hurt.

Ενώ οι γονείς του χωρίζουν, ένα νεαρό αγόρι στο μεταίχμιο της ενηλικίωσης, αναπτύσσει μια μη ρεαλιστική έλξη για μια μεγαλύτερη έφηβη στην τάξη του ταεκβοντό, αλλά σύντομα ανακαλύπτει πως ασχέτως ηλικίας, ο έρωτας μερικές φορές είναι οδυνηρός.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Allyn Quigley
Writer/Σενάριο: Alan O Gorman, Allyn Quigley
Cinematography/Φωτογραφία: Evan Barry
Music/Μουσική: Daithi O'Dronai
Producer/Παραγωγή: Aisling Malone

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Cobhan O'Brien, Darren Stewart, Dónall O'Healí, Liz Fitzgibbon, Niamh Spillane, Kieran Roche

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Coming of age, Social/ Ενηλικίωσης, Κοινωνική

Runtime/Διάρκεια: 18'00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Allyn Quigley is an Irish filmmaker based between Cork and Dublin. Since graduating from The National Film School in 2009 Allyn has directed a number of commercials, music videos and award winning short films that have screened at festivals around the world. In addition to this Allyn has worked as editor on a number of high profile Irish independent films. The most recent being 'Lakelands', winner of Best Irish Film at the Galway Film Fleadh.

In 2018 returned to The National Film School for an MA in Screenwriting Allyn supported by a scholarship from the Warner Bros Creative Talent Programme. In 2019 Allyn directed 'Moth' which went on to win Best Irish Short Film at the Kinsale Shark Awards and earned him a nomination for the Virgin Media Discovery Award at the 2020 Dublin International Film Festival. Allyn's most recent short film 'Yellow Belt' was funded as part of Screen Ireland's Focus Shorts programme

and premiered at the Cork International Film Festival where it received the award for Best Director.

Ο Allyn Quigley είναι Ιρλανδός σκηνοθέτης και ζει μεταξύ Κορκ και Δουβλίνου. Μετά την αποφοίτησή του από την Εθνική Σχολή Κινηματογράφου το 2009, ο Άλιν έχει σκηνοθετήσει αρκετές διαφημίσεις, μουσικά βίντεο και βραβευμένα μικρού μήκους φιλμ που έχουν προβληθεί σε φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο. Επιπλέον, ο Άλιν έχει εργαστεί ως μοντέρ σε πολλές σημαντικές ιρλανδικές

ανεξάρτητες ταινίες. Η πιο πρόσφατη από αυτές είναι το 'Lakelands', το οποίο κέρδισε το βραβείο Καλύτερης Ιρλανδικής Ταινίας στο Galway Film Fleadh.

Το 2018 επέστρεψε στην Εθνική Σχολή Κινηματογράφου για μεταπτυχιακές σπουδές στην σεναριογραφία, ως υποτρόφος από το Πρόγραμμα Δημιουργικών Ταλέντων της Warner Bros. Το 2019, ο Allyn σκηνοθέτησε την ταινία "Moth", η οποία κέρδισε το βραβείο Καλύτερης Ιρλανδικής Μικρού Μήκους Ταινίας στα Κινηματογραφικά Βραβεία Kinsale Shark και του χάρισε μία υποψηφιότητα για το Βραβείο Virgin Media Discovery στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Δουβλίνου το 2020. Η πιο πρόσφατη μικρού μήκους ταινία του, το "Yellow Belt", χρηματοδοτήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος Focus Shorts της Screen Ireland και έκανε πρεμιέρα στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Κορκ, όπου κέρδισε το βραβείο Καλύτερου Σκηνοθέτη.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Yellow Belt is a very personal film and one I've wanted to make for a very long time. Drawing inspiration from my own childhood, the film mirrors aspects of my past. Similar to the protagonist, I practiced taekwondo, experienced my parents' separation during my early years, and, like many at that age, navigated through intense crushes and impractical infatuations. Now,

as a new father, I was able to revisit these memories with a newfound and deeper perspective.

In order to bring this script to life I reached out to a writer called Alan O Gorman. Using these elements of my own childhood as a jumping off point we started developing and building out the world of the story bringing in more and more elements of

both of our upbringings to create a unique but universal coming of age story. Our goal was to create a story that was dramatic and heartfelt but also wasn't afraid of leaning into comedy and moments of slapstick. While writing the film we were inspired by films such as The Squid and The Whale and Ladybird for both their treatment of recent period details but also their

delicate balance of comedy and complex family dynamics. In addition to this we were heavily inspired by *The 400 Blows* drawing inspiration from the turbulent swirling emotions of its pre-adolescent protagonist.

The film conveys a central message of embracing acceptance and personal growth. The main character, navigating the complexities of love while grappling with his position in the world, discovers that love can be both intricate and beautiful, often landing like a kick to the face. The essence of the film lies in the realization that seeking love involves acknowledging and embracing the inevitable pain that accompanies the journey. Rather than fearing this aspect, the film encourages embracing it wholeheartedly, as part of the profound experience of love.

To "Yellow Belt" είναι μια πολύ προσωπική ταινία που ήθελα να δημιουργήσω για αρκετό καιρό. Αντλώντας έμπνευση από την δική μου παιδική ηλικία, η ταινία αντανakλά πτυχές του παρελθόντος μου. Όμοια με

τον πρωταγωνιστή κι εγώ προπονούμουν στο τσεκβοντό, βίωσα τον χωρισμό των γονιών μου σε νεαρή ηλικία και, όπως πολλοί σε αυτή την ηλικία, πέρασα από έντονους έρωτες και άπιαστες εμμονές. Τώρα, ως νέος πατέρας, ήμουν σε θέση να επανεξετάσω αυτές τις αναμνήσεις με μια νέα και βαθύτερη προοπτική.

Για να φέρω αυτό το σενάριο στη ζωή, επικοινωνήσα με τον σεναριογράφο Alan O' Gorman. Χρησιμοποιώντας τα στοιχεία της δικής μου παιδικής ηλικίας ως αφετηρία, ξεκινήσαμε να αναπτύσσουμε και να χτίζουμε τον κόσμο της ιστορίας, ενσωματώνοντας όλο και περισσότερα στοιχεία από τον τρόπο που μεγαλώσαμε, για να δημιουργήσουμε μια μοναδική αλλά και οικουμενική ιστορία ενηλικίωσης. Ο στόχος μας ήταν να δημιουργήσουμε μια δραματική ιστορία, γεμάτη συναισθηματική φόρτιση, αλλά να μην φοβάται να γίνεται ελαφρώς κωμική και με στοιχεία slapstick (που διαθέτει στοιχεία σωματικής κωμωδίας).

Κατά τη διάρκεια της συγγραφής, αντλήσαμε έμπνευση από ταινίες όπως το "The Squid

and The Whale" και το "Ladybird", τόσο για την προσέγγισή τους σε πρόσφατες χρονικές λεπτομέρειες, όσο και για την εύθραυστη ισορροπία τους ανάμεσα στην κωμωδία και τις σύνθετες οικογενειακές δυναμικές. Επιπλέον, εμπνευστήκαμε έντονα από το "The 400 Blows", αντλώντας έμπνευση από τα παραγμένα συναισθηματικά κύματα του νεαρού πρωταγωνιστή του.

Η ταινία μεταφέρει το κεντρικό μήνυμα της αποδοχής και της προσωπικής ανάπτυξης. Ο κύριος χαρακτήρας, ταξιδεύοντας στις περίπλοκες πτυχές της αγάπης ενώ προσπαθεί να κατανοήσει τη θέση του στον κόσμο, ανακαλύπτει ότι ο έρωτας μπορεί να είναι τόσο περίπλοκος όσο και όμορφος, συχνά καταλήγοντας να μοιάζει με μια κλωτσιά στο πρόσωπο. Η ουσία της ταινίας έγκειται στην κατανόηση του ότι η αναζήτηση της αγάπης περιλαμβάνει την αποδοχή και την αγκαλιά του αναπόφευκτου πόνου που συνοδεύει αυτό το ταξίδι. Αντί να φοβόμαστε αυτή την πιθανότητα, η ταινία ενθαρρύνει να την αποδεχθούμε ολόψυχα, ως μέρος της βαθιάς εμπειρίας της αγάπης.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Pierre is diligently overseeing the completion of the tumultuous construction site under his responsibility. An eco-district is due to arise from this bustling construction site. But for now, Pierre is ensuring that progress doesn't come at the cost of safety.

Ο Pierre με ενσυναίσθηση επιβλέπει την ολοκλήρωση της εκκωφαντικής κατασκευής στο υπό την ευθύνη του εργοτάξιο. Μια οικολογική περιοχή θα προκύψει μετά την ολοκλήρωση του σύνθετου έργου. Αλλά προς το παρόν, ο Pierre εξασφαλίζει ότι η πρόοδος δεν θα έρθει με τίμημα την ασφάλεια.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nicolas Panay

Writer/Σενάριο: Nicolas Panay

Cinematography/Φωτογραφία: Giovanni C. Lorusso, ACS

Producer/Παραγωγή: Philippe Wendling, Noëlle Levenez

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Thomas Coumans, Laurence Côte, Eminé Meyrem

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama, Social thriller / Δράμα, Κοινωνικό θρίλερ

Runtime/Διάρκεια: 16':43'

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Nicolas Panay co-founded in 2016 the "Court en scène" Troyes international short film festival, of which he was director and programmer for six editions. In 2022, he directed "Breakpoint", his first short film. It is a powerful social drama about nowadays textile factory workers confronted with the pernicious mechanisms of our globalised economy, and the intractable moral dilemmas it entails. After its world premiere in Clermont-Ferrand, the film has now been selected in nearly fifty festivals. It has won several awards, including the Unifrance Best Actress prize at Cannes for the lead actress. "Breakpoint" is also in the race for the Oscars 2024. His second short film "Apnées" is a social thriller. Nicolas reaffirms the radical humanity of his perspective by positioning his camera up to its character's destiny, capturing every

nuance of an intricate subject.

Ο Nicolas Panay ίδρυσε το 2016 το διεθνές φεστιβάλ μικρού μήκους ταινιών "Court en scène" στην Troyes, του οποίου ήταν καλλιτεχνικός διευθυντής και υπεύθυνος προγράμματος για έξι εκδόσεις. Το 2022, σκηνοθέτησε την πρώτη του μικρού μήκους ταινία "Breakpoint". Πρόκειται για ένα δυνατό κοινωνικό δράμα σχετικά με τους εργαζόμενους σε εργοστάσια

κλωστοϋφαντουργίας, που αντιμετωπίζουν τους επιβλαβείς μηχανισμούς της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και τα αδιέξοδα ηθικά διλήμματα, που αυτή συνεπάγεται. Μετά την παγκόσμια πρεμιέρα της στο Clermont-Ferrand, η ταινία επιλέχθηκε σε σχεδόν πενήντα φεστιβάλ. Έχει κερδίσει αρκετά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου του βραβείου Καλύτερης Ηθοποιού της Unifrance στις Κάννες. Η ταινία "Breakpoint" ήταν επίσης υποψήφια για τα Όσκαρ του 2024.

Η δεύτερη μικρού μήκους ταινία του "Apnées" είναι ένα κοινωνικό θρίλερ. Ο Nicolas επαναβεβαιώνει την άποψή του για την ριζοσπαστική ανθρωπότητα, τοποθετώντας την κάμερά του κοντά στη μοίρα των χαρακτήρων του, καταγράφοντας την κάθε λεπτομέρεια ενός περίπλοκου θέματος.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Set on an idyllic farmland, a child's fascination for the light leads the way into this otherworldly tale structured around the passage of a single and ever-flowing sunbeam. Σε μια ειδυλλιακή αγροτική γη, η αγάπη ενός παιδιού για το φως δείχνει τον δρόμο αυτής της εξωπραγματικής ιστορίας, δομημένης πάνω στην πορεία μιας μοναδικής και αέναης ηλιακής ακτίνας.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Clara Milo, Juliette Lossky

Writer/Σενάριο: Clara Milo, Juliette Lossky

Cinematography/Φωτογραφία: Juliette Lossky

Music/Μουσική: Wilhelm Brandl

Producer/Παραγωγή: Catherine Boily, Rosalie Chicoine Perreault

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Noam Desbiens, Amélie Clément, Adam Schneider, Pamela Sellers

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 21':21'

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Clara

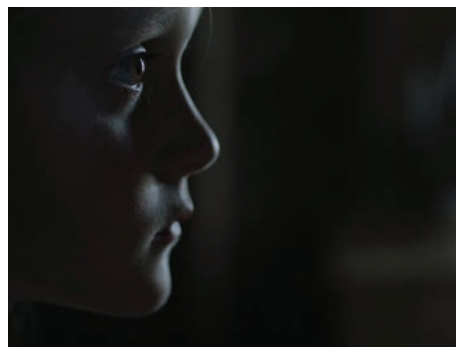
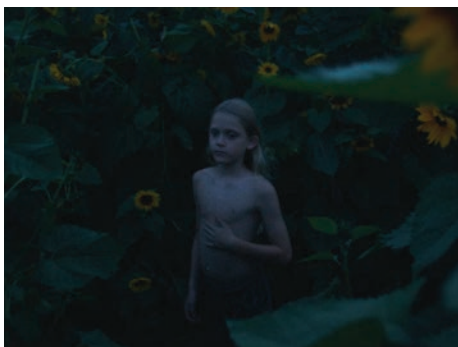
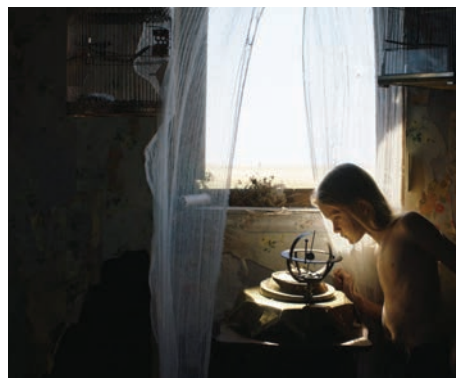
Whether it's on paper or behind the lens, Clara Milo's bohemian entourage and early exposure to art have influenced her to tirelessly push the boundaries of narrative aesthetics. Her otherworldly tales most often gravitate around environmental fiction, wherein the sublime may arise through the characterization of Nature.

Είτε είναι πάνω σε χαρτί είτε πίσω από τον φακό, η μποέμικη παρέα της Clara Milo και η πρώιμη έκθεσή της στην τέχνη την έχουν επηρεάσει στο να ωθεί αδιάκοπα τα όρια της αφηγηματικής αισθητικής. Οι εξωπραγματικές ιστορίες της, συνήθως περιστρέφονται γύρω από το περιβάλλον, όπου το υπερβατικό μπορεί να αναδυθεί μέσω της ηρωοποίησης της Φύσης.

Juliette

Born and raised in the south of France, Juliette is a cinematographer who dedicates her life to storytelling through light and framing. She is drawn to projects that reflect on the human condition and its intricate connection to Nature.

Γεννημένη και μεγαλωμένη στο νότο της Γαλλίας, η Juliette είναι σκηνοθέτης και αφιερώνει τη ζωή της στην αφήγηση μέσω του φωτός και της σύνθεσης της εικόνας. Ελκύεται από έργα που αναφέρονται στην ανθρώπινη συνθήκη και τη σύνθετη σχέση της με τη Φύση.

MASTERPIECE MOMMY

2024
UK/HB

K-15

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A modern musical between Tess, a mother, and her daughter Justine. After suffering a fall, the doctor expresses to Tess, from the CT scan, a potential presence of a lump in her breast and recommends a mammogram. Justine accompanies her and ultimately uncovering the real reason for the fall.

Ένα μοντέρνο μιούζικαλ ανάμεσα στην Tess και την κόρη της, Justine. Μετά από μια πτώση, ο γιατρός ενημερώνει την Tess, από την αξονική τομογραφία, για την πιθανή παρουσία ενός όγκου στο στήθος της και της συστήνει να κάνει μαστογραφία. Η Justine τη συνοδεύει και τελικά ανακαλύπτουν την πραγματική αιτία της πτώσης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Dorothy Sing Zhang

Writer/Σενάριο: Dorothy Sing Zhang

Cinematography/Φωτογραφία: Maximilian Pittner

Music/Μουσική: Sebastian Gainsborough, Alex Minyailo

Producer/Παραγωγή: Lily Ashton

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Leah Dou, Christina Tam

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama, Musical / Δράμα, Μιούζικαλ

Runtime/Διάρκεια: 15':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Dorothy Sing Zhang studied Fine Arts at the University College of London, Slade, and pursued film studies at Ecole de Leth (Denmark) with Lars Von Trier and Jørgen Leth. In 2021, she directed the documentary BàBà (Festival du Nouveau Cinéma). In addition to her film work, she also released the monograph Like Someone Alive (2023, Art Paper Editions). Η Dorothy Sing Zhang σπούδασε Καλές

Τέχνες στο University College of London, Slade, και συνέχισε τις σπουδές της στον κινηματογράφο στην Ecole de Leth (Δανία) με τους Lars Von Trier και Jørgen Leth. Το 2021, σκηνοθέτησε το ντοκιμαντέρ "BàBà" (Festival du Nouveau Cinéma). Εκτός από τη δουλειά της στον κινηματογράφο, κυκλοφόρησε επίσης τη μονογραφία "Like Someone Alive" (2023, Art Paper Editions).

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

My desire to make Masterpiece Mommy originated from my own experience of accompanying my mother to a mammogram appointment. I was moved and unsettled by the sight of her breast being compressed during the procedure; it felt strangely fantastical and fictional, yet we were facing something very real. It was an image that seemed to encompass something so complicated; our relationship, our future. The machine also made a certain noise that felt very rhythmic and melodic like it could already be a song. I wanted to create new images, one that aren't associated with musicals, and allow it to motivate the music. The turbulent depths within the songs all lead me to cast Leah Dou as Justine. For the past decade, I have admired Leah and her music and acting from afar. I sensed a secret beauty within Leah. I knew we shared the same affection

for our mothers just as much as the fear. Leah has followed in her mother, Faye Wong's, footsteps, with everyone in China observing her closely she still managed to break the conformity and insert herself in something unfamiliar. She gave me a gift to be able to bring her for the first time to Europe. I've always been interested in the form and the shape of films. I wanted to contribute something different towards an exhausted genre. Musicals allow us to suspend our disbelief, to go further and to express unexplainable feelings. I have never come across a musical that I was fond of, which is why I wanted to make one.

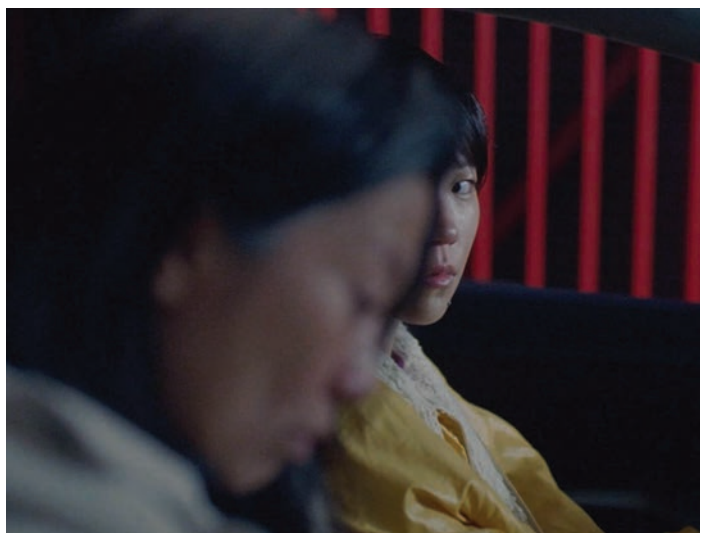
Η επιθυμία μου να δημιουργήσω το "Masterpiece Mommy" προήλθε από την προσωπική μου εμπειρία όπου συνόδευσα τη μητέρα μου σε ραντεβού για μαστογραφία. Με συγκίνησε και

με αναστάτωσε η εικόνα του στήθους καθώς πιεζόταν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Ήταν παράξενα φανταστική και μυθιστορηματική, αλλά ταυτόχρονα αντιμετωπίζαμε κάτι πολύ πραγματικό. Ήταν μια εικόνα που φαινόταν να ενσωματώνει κάτι τόσο περίπλοκο: τη σχέση μας, το μέλλον μας. Το μηχάνημα έβγαζε επίσης έναν ήχο που φαινόταν πολύ ρυθμικός και μελωδικός, σαν να ήταν τραγούδι. Ήθελα να δημιουργήσω νέες εικόνες, που να μην συνδέονται με μιούζικαλ, και να είναι αυτές που δίνουν κίνηση στη μουσική. Τα παραγμένα βάθη των τραγουδιών με οδήγησαν να επιλέξω τη Leah Dou για τον ρόλο της Τζαστίν. Τα τελευταία δέκα χρόνια, θαύμαζα την Leah, τη μουσική της και την υποκριτική. Αντιλήφθηκα μια μουσική ομορφιά μέσα της. Ήξερα ότι μοιραζόμαστε την ίδια αγάπη για τις μητέρες μας, όσο και τον φόβο. Η Leah ακολούθησε τα βήματα

της μητέρας της, Faye Wong, με όλους στην Κίνα να την παρακολουθούν στενά, όμως κατάφερε να σπάσει τις νόρμες και να μπει σε κάτι άγνωστο. Μου έκανε το δώρο να τη φέρω για πρώτη φορά

στην Ευρώπη. Πάντα με ενδιέφερε η φόρμα και το ύφος των ταινιών. Ήθελα να προσφέρω κάτι διαφορετικό σε ένα είδος που έχει εξαντλήσει τα αποθέματά του. Τα μιούζικαλ μας επιτρέπουν να αναστείλουμε

την δυσπιστία μας, να προχωρήσουμε παραπέρα και να εκφράσουμε ανεξήγητα συναισθήματα. Δεν έχω δει ποτέ ένα μιούζικαλ που να μου άρεσε, γι' αυτό ήθελα να δημιουργήσω ένα.

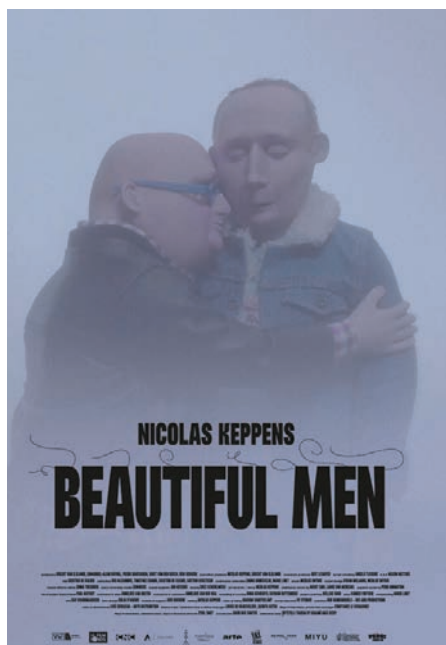

BEAUTIFUL MEN

2023

Belgium / Βέλγιο

K-16

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Three balding brothers travel to Istanbul to get a hair transplant. Stuck with each other in a hotel far from home, their insecurities grow faster than their hair.

Τρία φαλακρά αδέρφια ταξιδεύουν στην Κωνσταντινούπολη για να κάνουν μεταμόσχευση μαλλιών. Οι τρεις τους, απομονωμένοι σε κάποιο ξενοδοχείο, έρχονται αντιμέτωποι με τις ανασφάλειές τους που μεγαλώνουν πιο γρήγορα από ότι τα μαλλιά τους.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nicolas Keppens

Writer/Σενάριο: Nicolas Keppens

Cinematography/Φωτογραφία: Maxim Hectors

Music/Μουσική: Nicolas Snyder

Producer/Παραγωγή: Emmanuel-Alain Raynal, Pierre Baussaron, Brecht Van Elslande, Joost Van Den Bosch, Erik Verkerk

Animation/Κινούμενα Σχέδια: Iris Alexandre, Timothée Crabbé, Geertrui de Vylder, Soetkin Verstegen

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Peter Van De Begin, Peter De Graef, Tom Dewispelaere

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Animation, Experimental / Κινουμένων Σχεδίων, Πειραματική

Genre/Είδος: Drama, Comedy / Δράμα, Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 18':350"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Nicolas studied film and animation at KASK Ghent and perfected his skills at the film academy of Luca School of Arts Brussels. His credits include the short films 'Superstars' (2012), 'Wilbebeest' (2017) and 'Easter Eggs' (2020), an animated short film about finding extraordinary things in ordinary places.

Ο Nicolas σπούδασε σκηνοθεσία και κινούμενα σχέδια στο KASK Ghent και τελειοποίησε τις ικανότητές του στην ακαδημία κινηματογράφου Luca School of Arts Brussels. Έχει δημιουργήσει τα "Superstars" (2012), "Wilbebeest" (2017) και "Easter Eggs" (2020), ένα φιλμ κινουμένων σχεδίων με θέμα την εύρεση εξωπραγματικών πραγμάτων σε συνηθισμένα μέρη.

THE MAN WHO COULD NOT REMAIN SILENT

2024

Croatia/Κροατία

K-13

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

February 27, 1993, Strpci, Bosnia and Herzegovina. A passenger train from Belgrade to Bar is stopped by paramilitary forces in an ethnic cleansing operation. As they haul off innocent civilians, only one man out of 500 passengers dares to stand up to them. This is the true story of a man who could not remain silent.

27 Φεβρουαρίου 1993, Στρίπτσι, Βοσνία και Ερζεγοβίνη. Ένα επιβατικό τρένο από το Βελιγράδι προς το Μπαρ σταματά από παραστρατιωτικές δυνάμεις σε μια επιχείρηση εθνοκάθαρσης. Καθώς απομακρύνουν αθώους πολίτες, μόνο ένας άντρας από τους 500 επιβάτες τολμά να σταθεί απέναντί τους. Αυτή είναι η αληθινή ιστορία ενός άντρα που δεν μπορούσε να παραμείνει σιωπηλός.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Nebojša Slijepčević
 Writer/Σενάριο: Nebojša Slijepčević
 Cinematography/Φωτογραφία: Gregor Božič
 Producer/Παραγωγή: Katarina Prpić, Danijel Pek, Katya Trichkova, Noëlle Lévênez, Boštjan Virč

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Goran Bogdan Dragan, Alexis Manenti, Dragan Mićanović, Silvio Mumelaš

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama, Historical / Δράμα, Ιστορικό

Runtime/Διάρκεια: 13':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Nebojša Slijepčević was born in 1973 in Zagreb, Croatia. He graduated in Film Directing from the Academy of Dramatic Art in Zagreb. His documentary feature *Srbenka* (2018) was shortlisted for European Film Awards and won numerous awards at international film festivals, among them the Heart of Sarajevo Award as well as the Audience Award at the Sarajevo Film Festival, and a special mention of the Buyens-Chagoll jury at Visions du Réel 2018. His feature documentary *Gangster of Love* (2013) won the Audience Award at ZagrebDox and premiered internationally at Hot Docs and Karlovy Vary. It was one of the biggest box office hits in Croatia. Nebojša directed numerous TV documentaries,

series, and short films. He teaches at the Academy of Dramatic Art in Zagreb. Ο Nebojša Slijepčević γεννήθηκε το 1973 στο Ζάγκρεμπ, της Κροατίας. Αποφοίτησε από τη Σχολή Δραματικών Τεχνών του Ζάγκρεμπ με ειδικότητα στη Σκηνοθεσία Κινηματογράφου. Το ντοκιμαντέρ του, "Srbenka" (2018), ήταν υποψήφιο στα

Ευρωπαϊκά Βραβεία Κινηματογράφου και κέρδισε πολλά βραβεία σε διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου, μεταξύ των οποίων το Βραβείο Καρδιά των Βραβείων Σαράγεβο, το Βραβείο Κοινού στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Σαράγεβο, καθώς και εύφημο μνεία από την κριτική επιτροπή Buyens-Chagoll στο Visions du Réel 2018. Το ντοκιμαντέρ του "Gangster of Love" (2013), κέρδισε το Βραβείο Κοινού στο Zagreb Dox και έκανε την παγκόσμια πρεμιέρα του στο Hot Docs και το Karlovy Vary. Ήταν μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες στο box office στην Κροατία. Ο Nebojša έχει σκηνοθετήσει πολλά τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ, σειρές και μικρού μήκους ταινίες. Διδάσκει στη Σχολή Δραματικών Τεχνών του Ζάγκρεμπ.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

The film is based on a horrific crime committed in Bosnia 30 years ago. There are three sides to every crime: the perpetrators, the victims, and the witnesses. I was particularly interested in the third group, the witnesses. We approached the film as if it were happening today, and as if it was happening to us, here. It's easy to imagine that the people on the train are someone else, but they could easily be us, and in a way - they are. Acts of violence take place around us daily. Locally, it's not as extreme as during the war in former Yugoslavia, but globally - it

is even more extreme. And each of us is faced with the question posed by the film's protagonist: should we stand up to violence even if we are not its immediate targets?

Η ταινία βασίζεται σε ένα φρικτό έγκλημα που διαπράχθηκε στη Βοσνία πριν από 30 χρόνια. Υπάρχουν τρεις πλευρές σε κάθε έγκλημα: οι δράστες, τα θύματα και οι μάρτυρες. Εγώ ενδιαφερόμουν ιδιαίτερα για την τρίτη ομάδα, τους μάρτυρες. Προσεγγίσαμε την ταινία σαν να συμβαίνει σήμερα, και σαν να συμβαίνει σε εμάς, εδώ. Είναι εύκολο να φανταστεί κανείς ότι οι άνθρωποι στο

τρένο είναι κάποιοι άλλοι, αλλά θα μπορούσαν εύκολα να είμαστε εμείς, και με κάποιο τρόπο - είμαστε. Πράξεις βίας λαμβάνουν χώρα γύρω μας καθημερινά. Τοπικά, δεν είναι τόσο ακραίο όσο κατά τη διάρκεια του πολέμου στη πρώην Γιουγκοσλαβία, αλλά παγκοσμίως - είναι ακόμη πιο ακραίο. Και ο καθένας από εμάς έρχεται αντιμέτωπος με το ερώτημα που θέτει ο πρωταγωνιστής της ταινίας: πρέπει να αντισταθούμε στη βία, ακόμα και αν δεν είμαστε οι άμεσοι στόχοι της;

THE MASTERPIECE

2024
Spain/Ισπανία

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Leo and Diana, a rich couple, bring a broken TV to a recycle point. They meet Salif and his son, two scrap dealers. Diana asks them to come to their house to get more objects. Once there, Leo looks at them collecting objects with mistrust, until they see the scrap dealers have something they want.

Ο Λίο και η Ντιάνα, ένα πλούσιο ζευγάρι, φέρνουν μια σπασμένη τηλεόραση σε χώρο ανακύκλωσης. Συναντούν τον Σαλίφ και τον γιο του, δύο εμπόρους παλαιών αντικειμένων. Η Ντιάνα τους ζητάει να έρθουν στο σπίτι τους για να πάρουν περισσότερα αντικείμενα. Μόλις φτάσουν εκεί, ο Λίο με καχυποψία τους παρακολουθεί να μαζεύουν αντικείμενα, μέχρι που βλέπουν ότι οι έμποροι έχουν κάτι που θέλουν.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Àlex Lora

Writer/Σενάριο: Lluís Quilez, Alfonso Amador

Cinematography/Φωτογραφία: Manel Aguado

Music/Μουσική: NAMINA

Producer/Παραγωγή: Àlex Lora, Lluís Quilez, Néstor López, Jose Mari Martínez

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Daniel Grao, Babou Cham, Melina Matthews, Adam Norou

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama, Social / Δράμα, Κοινωνικό

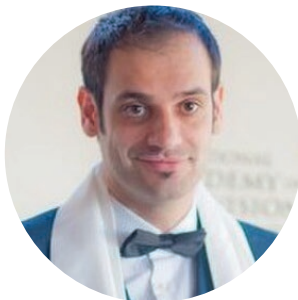
Runtime/Διάρκεια: 20':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Àlex Lora is a director, screenwriter and editor, winner of 7 Emmys, 2 Gaudí Awards, Nominated for the Goya and the Oscars Student Academy Awards. He has screened his work at Sundance at official competition 3 times, and has won more than 100 awards at international festivals. His works include: Enterrados (2009); Us (2011), Odysseus' Gambit (2012); Only Solomon Lee (2013); Godka Cirka (2014), Thy Father's Chair (2015); Ways (2016); The Fourth Kingdom (2019), Savage Land (2020) -screenwriter and editor-; We Are Living Things (2021) -screenwriter and editor-; Unicorns (2023), and The

Masterpiece (2024).

Ο Àlex Lora είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος και μοντέρ, νικητής 7 Εμμι, 2 Βραβείων Gaudí, υποψήφιος για

το Βραβείο Γκόγια και τα Βραβεία Όσκαρ Σπουδαστών, της Ακαδημίας. Έχει προβάλει τη δουλειά του στο επίσημο διαγωνιστικό του Sundance 3 φορές και έχει κερδίσει πάνω από 100 βραβεία σε διεθνή φεστιβάλ. Τα έργα του ως σεναριογράφος και μοντέρ περιλαμβάνουν: Enterrados (2009), Us (2011), Odysseus' Gambit (2012), Only Solomon Lee (2013), Godka Cirka (2014), Thy Father's Chair (2015), Ways (2016), The Fourth Kingdom (2019), Savage Land (2020), We Are Living Things (2021), ενώ ως σκηνοθέτης τα: Unicorns (2023), και The Masterpiece (2024).

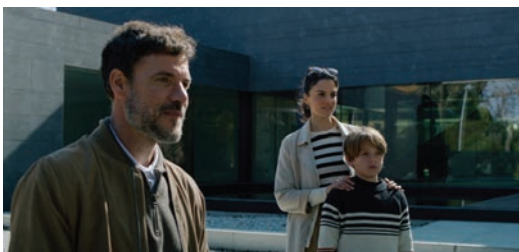
DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

One could think that THE MASTERPIECE is the painting, or even this great short film! But it is actually the system, the fight behind the free market, the money, the capitalism, the North vs. the South, the West vs. East, the wealthy classes against everything else, playing with lives in that white and black squared board. Maybe the

only real racism is economic? The rest is history...

Κάποιος θα μπορούσε να σκεφτεί ότι το φιλμ "THE MASTERPIECE" είναι ο πίνακας, ή ακόμα και αυτή η υπέροχη μικρού μήκους ταινία! Αλλά στην πραγματικότητα, είναι το ίδιο το σύστημα, ο αγώνας πίσω από την ελεύθερη αγορά, τα χρήματα, ο

καπιταλισμός, ο Βορράς εναντίον του Νότου, η Δύση εναντίον της Ανατολής, οι πλούσιες τάξεις εναντίον όλων των άλλων, παίζοντας με ανθρώπινες ζωές πάνω σε αυτό το λευκό και μαύρο τετράγωνο ταμπλό. Ίσως ο μόνος πραγματικός ρατσισμός να είναι ο οικονομικός; Τα υπόλοιπα είναι ιστορία...

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A lonely priest's housekeeper encounters a young Irish girl of exceptional talent.
Η μοναχική οικονόμος ενός ιερέα, συναντά μια Ιρλανδή, νεαρή κοπέλα με μοναδικό ταλέντο.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Portia A. Buckley

Writer/Σενάριο: Michael Lindley, Portia A. Buckley

Cinematography/Φωτογραφία: Jomo Fray

Producer/Παραγωγή: Michael Lindley

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Brid Ni Neachtain, Katelyn Rose Downey, Aidan O'Hare

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama, Social / Δράμα, Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 16':35"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Portia is a British/Irish writer and director. Shooting primarily on film, Portia's work focuses on character-driven narratives centred around marginalised, strong-willed, female protagonists. Her background as an artist influences her work, imbuing it with a strong visual aesthetic and bold, classical composition. Portia grew up in London, studying at Camberwell College of Art and the prestigious Courtauld Institute, where she received a distinction for her Masters Degree, specialising in Photography and Film in Global Contemporary Art. In 2019 she graduated from Tisch School of the Arts, NYU, with an MFA in Writing & Directing.

Portia has been sponsored by the BFI and Kodak. In 2020, her short film 'Birthday Girl' won "Best Film Shot on Film" at HollyShorts, "Best UK Film" at Liverpool Film Festival and "Best Student Short" at the Jim Sheridan International Short

Film Competition. It also made the official selection at Palm Springs, LA Shorts, Dublin, Manchester and many others.

Η Portia είναι Βρετανίδα/Ιρλανδή συγγραφέας και σκηνοθέτης. Δουλεύοντας κυρίως με φιλμ, το έργο της Portia επικεντρώνεται σε ιστορίες που επικεντρώνονται στους χαρακτήρες και περιστρέφονται γύρω από περιθωριοποιημένες, δυναμικές, γυναίκες. Το καλλιτεχνικό της υπόβαθρο επηρεάζει τη δουλειά της, εμπλουτίζοντάς την με έντονη οπτική αισθητική και τολμηρή, κλασική

σύνθεση.

Μεγάλωσε στο Λονδίνο και σπούδασε στο Camberwell College of Art και στο φημισμένο Courtauld Institute, όπου έλαβε διάκριση για το μεταπτυχιακό της, με εξειδίκευση στη Φωτογραφία και τον κινηματογράφο στη Σύγχρονη Παγκόσμια Τέχνη. Το 2019 αποφοίτησε από τη Σχολή Καλών Τεχνών Tisch του NYU με MFA στη Συγγραφή και Σκηνοθεσία.

Η Portia έχει υποστηριχθεί από το BFI και την Kodak. Το 2020, η μικρού μήκους ταινία της "Birthday Girl" κέρδισε το βραβείο "Καλύτερη Ταινία Γυρισμένη σε Φιλμ" στο HollyShorts, "Καλύτερη Βρετανική Ταινία" στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λίβερπουλ και "Καλύτερη Φοιτητική Ταινία Μικρού Μήκους" στον Διεθνή Διαγωνισμό Μικρού Μήκους Ταινίας Jim Sheridan. Η ταινία επιλέχθηκε επίσης από τα φεστιβάλ Palm Springs, LA Shorts, Δουβλίνο, Μάντσεστερ και πολλά άλλα.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

For a long time I have been thinking about a story which centres around a priest's housekeeper. A dying breed of women who are integral to the life of their church, their priest, and the communities they serve around Ireland. Priest's housekeepers rarely have partners or families of their own, instead living most of their adult lives in service to their parish priest as housekeeper and carer. They are women of a bygone era, out of time with the modern world. For some, this is the life they have chosen. For others, this life

was chosen for them, decades earlier, as young women offered up to the service of the church by their families. Regardless, they perform their menial duties with diligence, devotion, integrity and great pride.

Early this year I visited the Vermeer exhibition in Amsterdam and marvelled at his depiction of women. Like the housekeeper in my film, they were not depicted as mothers or as part of a family. There were no hearths, no cradles and no beds. The composition of Vermeer's

paintings were an inspiration, depicting domestic work as a virtue. It is the domestic chores which take centre frame, while the servant remains off-centre.

When writing we were keen to offer Mrs Kelly a chance to break out of this rigid life and embrace the unknown. Something which would call her into a different world, a world of passion, beauty, culture and artistry, which would come at great cost to her core values and morality. Unlike the other girls, Clodagh dances in the ancient "sean-nós" style - a pagan, joyous style of

Irish dancing which would have existed before the church took hold of Ireland and enforced the hands down, po-faced dancing considered traditional now. Clodagh's dancing awakens a spiritual conflict in Mrs Kelly and her "lie" creates a moral conundrum. The film ultimately becomes a haunting for Mrs Kelly as temptation slowly takes over and she struggles with that choice to embrace the unknown and take something for herself. When I spoke with DP Jomo Fray about the project we spoke a lot about the framing, composition and lighting of Vermeer's work. Jomo immediately suggested shooting Mrs Kelly in classic 4:3, emphasising the stifling confines of Mrs Kelly's duties to her priest and her God and ramping up the feeling of claustrophobia. We composed our frames carefully and shot the whole film on sticks, save for Clodagh's dance and the last two scenes where Mrs Kelly makes that final phone call. Shooting on 35mm with a push one process, allowed us to up the grain and embrace the darkness of those scenes where Mrs Kelly is alone, juxtaposing these scenes with scenes in which Clodagh brings colour and light into her life.

Mrs Kelly begins the film depicted as functional and utilitarian, her hands and body belong to her God but, in the film's closing shot, we see Mrs Kelly boldly centre frame as she allows herself a wry smile. She has broken out of her old world, embraced the light, taken something for herself and maybe even enjoyed it.

Για πολύ καιρό σκεφτόμουν μια ιστορία που επικεντρώνεται στην οικονόμο ενός ιερέα. Μια κατηγορία γυναικών που αργοπεθαίνει, που είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής της εκκλησίας τους, του ιερέα τους

και των κοινοτήτων που υπηρετούν, σε όλη την Ιρλανδία. Οι οικονόμοι ιερών σπάνια έχουν συντρόφους ή δικές τους οικογένειες· αντίθετα, περνούν το μεγαλύτερο μέρος της ενήλικης ζωής τους υπηρετώντας τον εφημέριο της ενορίας τους ως οικονόμοι και φροντίστριες. Είναι γυναίκες μιας άλλης εποχής, ασύμβατες με τον σύγχρονο κόσμο. Για κάποιες, αυτή ήταν μια συνειδητή επιλογή. Για άλλες, αυτή η ζωή τους επιβλήθηκε δεκαετίες πριν, σε νεαρή ηλικία, που τις "προσέφεραν" οι οικογένειές τους στην υπηρεσία της εκκλησίας. Παρ' όλα αυτά, εκτελούν τις ταπεινές τους υποχρεώσεις με επιμέλεια, αφοσίωση, ακεραιότητα και μεγάλη υπερηφάνεια.

Στις αρχές της χρονιάς επισκέφτηκα την έκθεση του Βερμέερ στο Άμστερνταμ και θαύμασα τον τρόπο με τον οποίο απεικονίζει τις γυναίκες. Όπως και η οικονόμος στην ταινία μου, δεν παρουσιάζονται ως μητέρες ή μέλη μιας οικογένειας. Δεν υπάρχουν εστίες, λίκνα ή κρεβάτια. Η σύνθεση στους πίνακες του Βερμέερ υπήρξε μεγάλη έμπνευση — η οικιακή εργασία παρουσιάζεται ως αρετή. Είναι οι δουλειές του σπιτιού που βρίσκονται στο κέντρο του κάδρου, ενώ η υπηρέτρια παραμένει εκτός του κέντρου της σύνθεσης. Κατά τη συγγραφή, θέλαμε πολύ να δώσουμε στην κυρία Kelly την ευκαιρία να ξεφύγει από αυτή τη στερεοτυπική ζωή και να αγκαλιάσει το άγνωστο. Κάτι που θα την καλούσε σε έναν διαφορετικό κόσμο, έναν κόσμο πάθους, ομορφιάς, κουτούρας και καλλιτεχνικής έκφρασης• ο οποίος όμως θα ερχόταν με μεγάλο κόστος για τις βαθιές της αξίες και τη θρησκευτική της ηθική. Σε αντίθεση με τα άλλα κορίτσια, η Clodagh χορεύει σε αρχαίο στιλ "sean-nós" — ένα παγανιστικό, χαρούμενο είδος ιρλανδικού χορού, που υπήρχε πριν από την κυριαρχία της εκκλησίας στην Ιρλανδία και πριν επιβληθεί

ο αυστηρός, ανέκφραστος χορός που θεωρείται πλέον παραδοσιακός. Ο χορός της Clodagh ξυπνά μια πνευματική σύγκρουση μέσα στην κυρία Kelly, και το "ψέμα" της, δημιουργεί ένα ηθικό δίλημμα.

Η ταινία τελικά μετατρέπεται σε ένα είδος εμμονής για την κυρία Κέλι, καθώς ο πειρασμός την κυριεύει αργά και εκείνη παλεύει με την απόφαση να αγκαλιάσει το άγνωστο και να διεκδικήσει κάτι για τον εαυτό της. Όταν μίλησα με τον διευθυντή φωτογραφίας, Jomo Fray, συζητήσαμε πολύ για το κάδρο, τη σύνθεση και το φως στους πίνακες του Βερμέερ. Ο Jomo πρότεινε αμέσως να γυρίσουμε την κυρία Kelly σε κλασική αναλογία 4:3, ώστε να τονιστεί η ασφυκτική στενότητα των καθηκόντων της προς τον ιερέα και τον Θεό της, εντείνοντας το αίσθημα του περιορισμού. Στήσαμε τα κάδρα μας προσεκτικά και γυρίσαμε ολόκληρη την ταινία με στατική κάμερα, εκτός από τον χορό της Κλόντα, και τις δύο τελευταίες σκηνές, όπου η κυρία Κέλι πραγματοποιεί εκείνο το καθοριστικό τηλεφώνημα. Η επιλογή μας να γυρίσουμε σε 35mm φιλμ με push one διαδικασία (τεχνική εμφάνισης του φιλμ με υπερέκθεση, όταν η πρωτογενής λήψη έχει υποφωτιστεί), μας επέτρεψε να ενισχύσουμε το φιλικό κόκκο και να αγκαλιάσουμε το σκοτάδι στις σκηνές όπου η κυρία Kelly είναι μόνη, δημιουργώντας αντίθεση με τις σκηνές όπου η Clodagh φέρνει φως και χρώμα στη ζωή της.

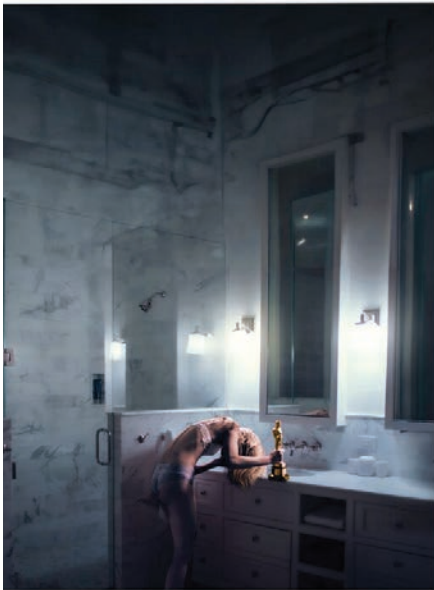
Η κυρία Kelly ξεκινά την ταινία παρουσιάζοντας ως λειτουργική και χρηστική· τα χέρια και το σώμα της ανήκουν στον Θεό της. Όμως στο τελικό πλάνο της ταινίας, τη βλέπουμε στο κέντρο του κάδρου, να χαμογελά διακριτικά. Έχει σπάσει τα δεσμά του παλιού της κόσμου, έχει αγκαλιάσει το φως, έχει πάρει κάτι για τον εαυτό της — και ίσως... ίσως, να το έχει απολαύσει.

NEPOTISM BABY

2024
USA/ΗΠΑ

K-16

★
Greek Premiere

NEPOTISM, BABY!

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

After her nepotism fails her, a fame obsessed young woman fabricates a conspiracy to jump start her career.

Αφου ο νεποτισμός της την απογοητεύει, μια νεαρή γυναίκα εμμονική με την φήμη, στήνει μια συνωμοσία για να δώσει ώθηση στην καριέρα της.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Tij D'oyen

Writer/Σενάριο: Tij D'oyen

Cinematography/Φωτογραφία: Matthew Roveto

Producer/Παραγωγή: Cameron Morton, Rachel Walden

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Betsey Brown

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασίας

Genre/Είδος: Drama, Dark comedy / Δράμα, Μαύρη κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 11':45"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

TIJ D'OYEN is a writer and director born on Long Island, raised in rural North Carolina and now based in New York City.

On the heels of his short film *Lollygag*, Tij was selected for Filmmaker Magazine's 25 New Faces of Independent Film and is last year's Slamdance AGBO Fellow, awarded by the Russo Brothers. The short was an official selection at Slamdance (Winner), Champs-Élysées Film Festival (Grand Jury Winner), Fantasia (Audience Award), Outfest (Grand Jury Honorable Mention), Rooftop Film Festival, Nitehawk Shorts Festival (Midnite Jury Award), Fantastic Fest, and several more. Most recently he was selected as a Film at Lincoln Center Artists Academy Fellow.

With support from the Sundance Producing Lab, Tij is developing his debut feature film based on his short

film *LOLLYGAG* alongside 2AM.

Ο Tij D'Oyen είναι συγγραφέας και σκηνοθέτης, γεννημένος στο Λονγκ Άιλαντ, μεγάλωνμένος στη ρουστίκ Βόρεια Καρολίνα και πλέον εγκατεστημένος στη Νέα Υόρκη.

Μετά τη μικρού μήκους ταινία του "Lollygag", ο Tij επιλέχθηκε από το περιοδικό *Filmmaker Magazine* ως ένα από τα 25 Νέα Πρόσωπα του Ανεξάρτητου

Κινηματογράφου και ήταν ο περσινός υπότροφος του Slamdance AGBO Fellow, βραβευμένος από τους αδελφούς Russo. Η ταινία του ήταν επίσημη επιλογή των φεστιβάλ Slamdance (Βραβείο), Champs-Élysées Film Festival (Μεγάλο Βραβείο Κριτικής Επιτροπής), Fantasia (Βραβείο Κοινού), Outfest (Τιμητική Μνεία Κριτικής Επιτροπής), Rooftop Film Festival, Nitehawk Shorts Festival (Βραβείο Midnite Jury), Fantastic Fest, και πολλών άλλων.

Πιο πρόσφατα, επιλέχθηκε ως Συνεργάτης του Artists Academy του Film at Lincoln Center.

Με την υποστήριξη του Sundance Producing Lab, ο Tij δουλεύει στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία βασισμένη στη μικρού μήκους "LOLLYGAG", σε συνεργασία με την εταιρεία 2AM.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

My initial goal with this film was to make an absurd study on the inaccessibility of the film industry. As the script developed, I found that the short was additionally becoming a satirical exploration of the fragility of privilege. Additionally it explores topics of ennui, isolation, and the emotional tax one pays on both monetary and psychological inheritance.

Two films strongly influenced this project; *Phantom* ('00) and *Angst* ('83). Both films follow individuals as they "come undone" and subsequently experience a metamorphosis. In *Nepotism, Baby!*, Council, our protagonist, goes through

a similar transformation. Council is an uncanny individual blinded by her extreme wealth and privilege, stuck in the throes of an identity crisis spurred by her lack of fame. Everything about Council is haunting: her cultivated distance, her gloomy anecdotes, her post-human appearance and aura. An apparition of modern, morbid chicness, I use Council to explore our obsession with fame as a culture, which has only been exacerbated by social media.

I am uniquely positioned to discuss class and wealth in my work. I come from a small working-class family in North

Carolina, but my primary source of income while I have come up as a filmmaker has been cater-waiting for the mega wealthy New York elite. I am keenly attuned to class and the way money (in excess or lack thereof) shapes our psyche. That job afforded me a unique up-close peek into the lives of the uber wealthy. Subsequently the leisure class has become a recurring topic in my writing. Ennui and isolation specifically with regards to the leisure class, are themes that I can't seem to escape. They feel simultaneously elegant yet sinister to me; an antithesis I explore in this film.

I feel empowered to make this film as a subversive approach to call out the gatekeepers of the industry, albeit in a playful and absurd way. If this is what a nepotistic baby has to do to catch a break, imagine what the rest of us have to endure. The film has a flat, sardonic tone to it which demonstrates a sort of self-aware "wink" to the audience, highlighting the absurdity of our reality and inviting people to laugh at the misery of life instead of holding it.

Αρχικός μου στόχος με αυτή την ταινία ήταν να δημιουργήσω μια παράλογη μελέτη πάνω στην αδυναμία πρόσβασης στη βιομηχανία του κινηματογράφου. Καθώς το σενάριο αναπτυσσόταν, διαπίστωσα πως η μικρού μήκους ταινία εξελισσόταν παράλληλα σε μια σατιρική εξερεύνηση της ευθραυστότητας των προνομιών. Επιπλέον, θίγει ζητήματα όπως η ανία, η απομόνωση και το συναισθηματικό τίμημα που πληρώνει κανείς τόσο για τη χρηματική όσο και για την ψυχολογική κληρονομιά.

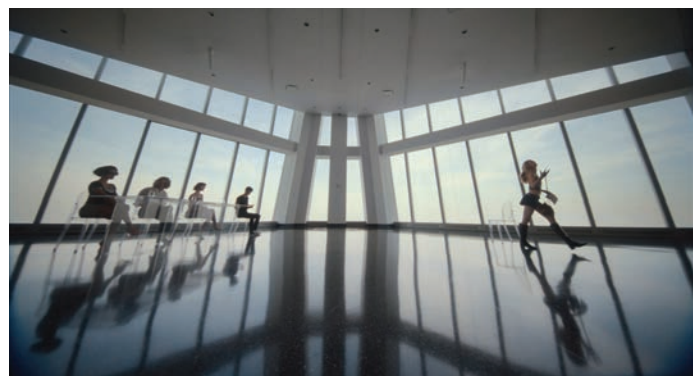
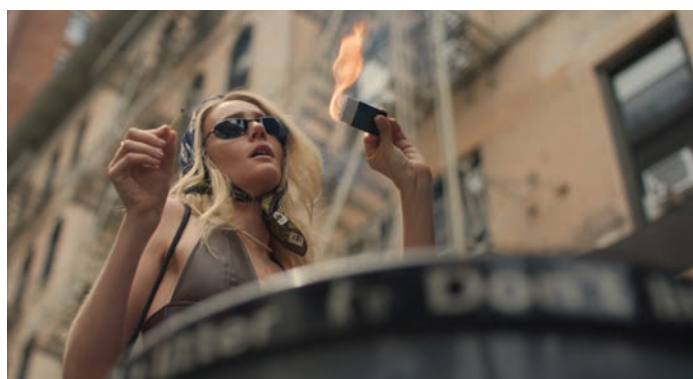
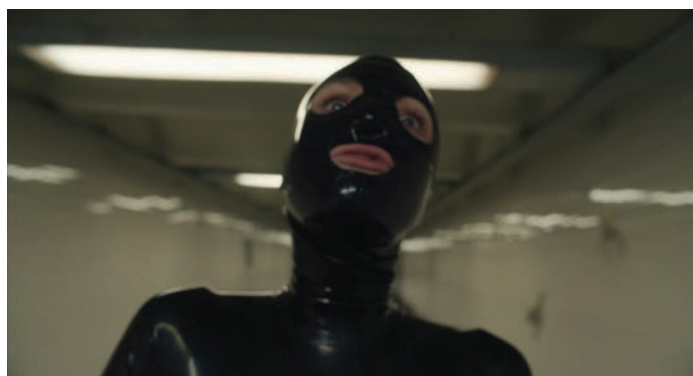
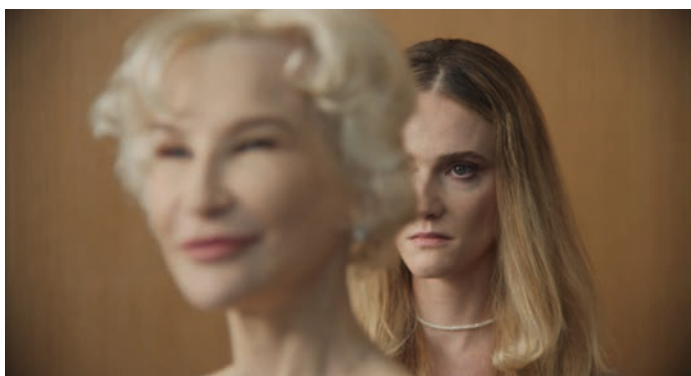
Δύο ταινίες επηρέασαν έντονα αυτό το πρότζεκτ: το "Phantom" (2000) και το "Angst" (1983). Και οι δύο παρακολουθούν άτομα

καθώς "αποδομούνται" και στη συνέχεια βιώνουν μια μεταμόρφωση. Στο "Nepotism, Baby!", η ηρωίδα μας, Council, περνά από μια παρόμοια μετάβαση. Η Council είναι μια αλλόκοτη φιγούρα, τυφλωμένη από τον ακραίο πλούτο και τα προνόμια της, παγιδευμένη σε μια κρίση ταυτότητας που γεννιέται από την έλλειψη διασημότητας. Όλα πάνω της είναι εμμονικά: η καλλιεργημένη αποστασιοποίησή της, τα μελαγχολικά της ανέκδοτα, η εξωπραγματική εμφάνιση και αύρα της. Ένα φάντασμα της σύγχρονης, μακάβριας κομψότητας. Μέσα από την Council εξερευνώ τη συλλογική εμμονή μας με τη διασημότητα — εμμονή που έχει ενταθεί λόγω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Νιώθω ότι βρίσκομαι σε μοναδική θέση να μιλήσω για την τάξη και τον πλούτο μέσα από το έργο μου. Προέρχομαι από μια μικρή εργατική οικογένεια στη Βόρεια Καρολίνα, αλλά η κύρια πηγή εισοδήματός μου, όσο εξελισσόμουν ως σκηνοθέτης, ήταν από την δουλειά μου ως σερβιτόρος σε κέτερινγκ, για την υπερβολικά πλούσια ελίτ της Νέας Υόρκης. Είμαι ιδιαίτερα ευαίσθητος απέναντι στην ταξική δομή και στον τρόπο με τον οποίο το χρήμα —είτε η υπεραφθονία

του είτε η έλλειψή του— διαμορφώνει την ψυχοσύνθεσή μας. Αυτή η δουλειά μου έδωσε την ευκαιρία για μια μοναδικά κοντινή ματιά στις ζωές των πάμπλουτων. Κατά συνέπεια, η ταξική νωχελικότητα αποτελεί επαναλαμβανόμενο θέμα στα γραπτά μου. Η ανία και η απομόνωση —ειδικά μέσα σε αυτή την τάξη— είναι θεματικές που δε μπορώ να αποφύγω. Μου φαίνονται ταυτόχρονα κομψές και απειλητικές· μια αντίθεση που εξερευνώ στην ταινία μου.

Ένωσα την ανάγκη να δημιουργήσω αυτήν την ταινία ως μια υπόγεια, ανατρεπτική προσέγγιση για να θίξω τους φύλακες της βιομηχανίας του κιν/φου, έστω με έναν παιγνιώδη και παράλογο τρόπο. Αν αυτό είναι που πρέπει να κάνει ένα "παιδί του νεποτισμού" για να έχει μια ευκαιρία, φανταστείτε τι περνάμε όλοι οι υπόλοιποι.

Η ταινία έχει έναν επίπεδο, σαρκαστικό τόνο, που μεταφέρει μια διάθεση αυτογνωσίας, κλείνοντας το μάτι προς το κοινό, αναδεικνύοντας το παράλογο της πραγματικότητάς μας και καλώντας τον θεατή να γελάσει με τη μιζέρια της ζωής αντί να την κουβαλάει στους ώμους του.

CAMPING IN PARADISE

2023

Norway/Νορβηγία

K-18

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A philosopher and his girlfriend involuntarily must spend a night at a nudist campsite, which is far beyond their comfort zone. At the campsite they meet a friendly couple, and this reveals underlying conflicts and creates tension in their relationship.

Ένας φιλόσοφος και η κοπέλα του, αναγκάζονται να περάσουν μια νύχτα σε ένα κάμπινγκ γυμνιστών, κάτι πολύ έξω από τα νερά τους. Στο κάμπινγκ γνωρίζουν ένα φιλικό ζευγάρι, γεγονός που φέρνει στην επιφάνεια κρυμμένες εσωτερικές συγκρούσεις, δημιουργώντας ένταση στη σχέση τους.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Eirik Tveiten

Writer/Σενάριο: Eirik Tveiten

Cinematography/Φωτογραφία: Torstein Nodland

Music/Μουσική: Raymond Enoksen

Producer/Παραγωγή: Gaute Lid Larssen, Heidi Arnesen, CYLINDER

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Espen Alknes, Oddrun Valestrand, Stig Henrik Hoff, Mona Grenne

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασία

Genre/Είδος: Comedy / Κωμωδία

Runtime/Διάρκεια: 23':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Eirik Tveiten worked as an actor before he made his debut as a playwright with «The cactus» in 1997. In 2010 he wrote and directed the acclaimed short film «Friendly people». Since then, he has written and directed 14 short films. His work includes different genres and stretches from high realism to stylized comedy. His last short film, «Night Ride» won best Short Film at the Tribeca Film Festival in 2022 and was nominated for an Academy Award in 2023. His current short film «Camping in Paradise» won both the Jury Prize and Audience Award at the Annapolis Film Festival before going on to screen at Tribeca and a series of Oscar-qualifying festivals. Eirik is currently in

development with a feature film project. Ο Eirik Tveiten εργάστηκε ως ηθοποιός πριν κάνει το ντεμπούτο του ως θεατρικός συγγραφέας με το «The Cactus» το 1997. Το 2010 έγραψε και σκηνοθέτησε τη βραβευμένη μικρού μήκους ταινία «Friendly People». Από τότε, έχει γράψει και

σκηνοθετήσει 14 μικρού μήκους ταινίες. Το έργο του περιλαμβάνει διάφορα είδη και εκτείνεται από τον υψηλό ρεαλισμό έως την στυλιζαρισμένη κωμωδία.

Η τελευταία του μικρού μήκους ταινία, «Night Ride», κέρδισε το βραβείο Καλύτερης Μικρού Μήκους στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Tribeca το 2022 και ήταν υποψήφια για Όσκαρ το 2023. Η μικρού μήκους ταινία του «Camping in Paradise» κέρδισε τόσο το Βραβείο Κριτικής Επιτροπής όσο και το Βραβείο Κοινού στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Annapolis πριν συνεχίσει στο Tribeca και σε μια σειρά φεστιβάλ προκριματικών των Όσκαρ. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται στον σχεδιασμό μιας μεγάλης ταινίας.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

This film has been in my heart for many years, and I was delighted when we finally were able to raise funds to shoot it. «Camping in paradise» explores a sincere theme concerning the dynamics of shame and fear in intimate relationships. I adore stories that combine humor with serious psychological and philosophical questions. Nudity appears as a meaningful metaphor for how - and in what ways - we express ourselves, communicate, and wish to be seen and treated in a relationship. This film does not shy away from showing nudity, as I am concerned that the naked body is increasingly becoming

taboo - or an object of sexualization in media and society. Hopefully this is a story that will stir up some controversy and be meaningful as well as enjoyed and interpreted in various ways. Αυτή η ταινία βρίσκεται στην καρδιά μου εδώ και πολλά χρόνια και ήμουν ενθουσιασμένος όταν τελικά καταφέραμε να συγκεντρώσουμε χρήματα για να την γυρίσουμε. Το «Camping in Paradise» εξερευνά ένα ειλικρινές θέμα που αφορά την δυναμική της ντροπής και του φόβου σε σχέσεις οικειότητας. Λατρεύω τις ιστορίες που συνδυάζουν το χιούμορ με σοβαρά ψυχολογικά και φιλοσοφικά ερωτήματα. Η γυμνότητα

εμφανίζεται ως μια σημαντική μεταφορά για το πώς και με ποιους τρόπους εκφραζόμαστε, επικοινωνούμε και επιθυμούμε να γινόμαστε ορατοί και να αντιμετωπιζόμαστε σε μια σχέση. Αυτή η ταινία δεν διστάζει να δείξει γυμνό, καθώς ανησυχώ ότι το γυμνό σώμα γίνεται ολοένα και πιο ταμπού - ή αντικείμενο σεξουαλικοποίησης στα μέσα ενημέρωσης και την κοινωνία. Ελπίζω ότι αυτή είναι μια ιστορία που θα προκαλέσει μια κάποια αντιπαράθεση και θα είναι τόσο σημαντική, όσο και ευχάριστη και πως θα ερμηνευτεί με ποικίλους τρόπους.

IT TURNS BLUE

2023
Iran/Iράν

K-16

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Morteza beats up his 3 years old daughter in one of her weekly visits. Then he asks his older sister, Pari, to help him handle the situation. Pari cares for the child's wounds and then tries to manipulate the child's mind so she remembers the whole incident as a simple game with her father.

Ο Morteza χτυπά την τριχρονη κόρη σε μια από τις εβδομαδιαίες επισκέψεις της. Κατόπιν ζητά από την Pari, τη μεγαλύτερη αδερφή του, να τον βοηθήσει να αντιμετωπίσει την κατάσταση. Η Pari επιμελείται των πληγών του παιδιού και προσπαθεί να το χειραγωγήσει έτσι ώστε το όλο περιστατικό να μείνει σαν μια ανάμνηση ενός παιχνιδιού που έπαιξε με τον πατέρα του.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: **Shadi Karamroudi**

Writer/Σενάριο: Shadi Karamroudi

Cinematography/Φωτογραφία: Masud Amini Tirani

Music/Μουσική: Sohrab Karamroudi

Producer/Παραγωγή: Shadi Karamroudi, Mehran Noori, Mina Dreki, Theodora Valentis

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Leili Rashidi, Mansour Nasiri, Hana Dezhagah

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Live Action Short Film / Μυθοπλασias

Genre/Είδος: Drama / Δράμα

Runtime/Διάρκεια: 23'00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Shadi Karamroudi (born 1990) is an Iranian actress, director and screenwriter. She learned the basics of filmmaking and acting at Karnameh Film School in Tehran-Iran and graduated with a master's degree in Dramatic Literature from Soore University Tehran- Iran in 2020.

She has played in 9 feature films, 6 short films and 3 theaters. She is mostly known by her act as the supportive role in the feature film "Without Her" which was released in 2022 at Venice International film festival and her performance has been admired by many recognizable media, acquiring her a nomination for the best actress in supporting role at Fajr Film Festival 2022. She also starred in the 2015 film "A Very Ordinary Citizen" and has participated at the Cannes Film Festival 2018 as the leading actress of the short film "LIKE A GOOD KID".

Besides her career as an actress, she has participated in making 4 other short films as director, producer or screenwriter. Her second short film, "ALL THE TIME" (2020) was premiered in the Busan International Film Festival in 2020 and she has won the

best script prize from Tehran International Short Film Festival in 2021. Also her last film "IT TURNS BLUE" (2023) had its premiere in SXSW Film Festival 2023.

Η Shadi Karamroudi (γεννημένη το 1990) είναι Ιρανή ηθοποιός, σκηνοθέτης και σεναριογράφος. Έμαθε τις αρχές του κινηματογράφου και της υποκριτικής στην Κινηματογραφική Σχολή Karnameh στην Τεχεράνη (Ιράν), και αποφοίτησε με μεταπτυχιακό στη Δραματική Λογοτεχνία από το Πανεπιστήμιο Soore της Τεχεράνης (Ιράν), το 2020.

Έχει συμμετάσχει σε 9 μεγάλου μήκους ταινίες, 6 ταινίες μικρού μήκους και 3 θεατρικές παραστάσεις. Είναι γνωστή κυρίως

για τον υποστηρικτικό της ρόλο στην ταινία μεγάλου μήκους "Without Her", η οποία προβλήθηκε το 2022 στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας και με την ερμηνεία της να εκθειάζεται από πολλά έγκριτα μέσα ενημέρωσης, κερδίζοντας μια υποψηφιότητα για το βραβείο δεύτερου γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Fajr το 2022. Συμμετείχε επίσης στην ταινία "A Very Ordinary Citizen" (2015) και έχει συμμετάσχει στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών το 2018 ως πρωταγωνίστρια της ταινίας μικρού μήκους "LIKE A GOOD KID".

Εκτός από την καριέρα της ως ηθοποιός, έχει συμμετάσχει στη δημιουργία 4 ταινιών μικρού μήκους ως σκηνοθέτης, παραγωγός ή σεναριογράφος. Η δεύτερη ταινία μικρού μήκους της, "ALL THE TIME" (2020), έκανε πρεμιέρα στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Busan το 2020 και κέρδισε το βραβείο καλύτερου σεναρίου στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Μικρού Μήκους της Τεχεράνης το 2021. Επίσης, η τελευταία της ταινία "IT TURNS BLUE" (2023) έκανε την πρεμιέρα της στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου SXSW (2023).

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Domestic Violence is rather a serious issue around the world. In every violence case, there is a perpetrator of violence who causes the physical or emotional injuries

and also there is another role who leads the reproduction of the violence: The one who conceals the violence.

As the concealers are as dangerous as

the perpetrators themselves, I decided to focus on this issue in my film and tried to narrate my story through the one who covers up the violence.

Η ενδοοικογενειακή βία αποτελεί ένα ιδιαίτερα σοβαρό ζήτημα σε ολόκληρο τον κόσμο. Σε κάθε περίπτωση βίας, υπάρχει ένας θύτης που προκαλεί σωματικά ή ψυχικά τραύματα, αλλά υπάρχει και ένας

άλλος ρόλος που συμβάλλει στην αναπαγωγή της βίας: εκείνος που την αποκρύπτει. Καθώς αυτοί που συγκαλύπτουν τη βία είναι εξίσου επικίνδυνοι με τους ίδιους τους θύτες, αποφάσισα να εστιάσω σε αυτό το

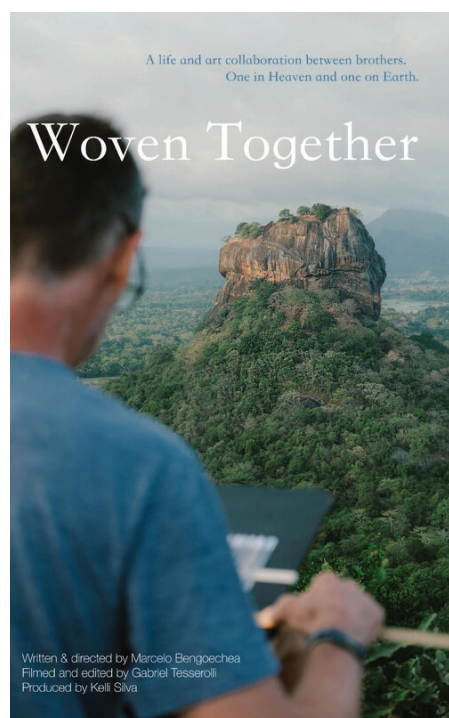
ζήτημα στην ταινία μου και προσπάθησα να αφηγηθώ την ιστορία μέσα από τα μάτια του ατόμου που καλύπτει τη βία.

WOVEN TOGETHER

2024
USA/ΗΠΑ

K

★
Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

"I ACCEPT MY BROTHER'S DEATH BUT I DO NOT ACCEPT HIS ART DYING WITH HIM."
- Marcelo Bengoechea

"Woven Together" illustrates the beauty that can arise from tragedy and seeks to inspire a life filled with purpose.

In December 2004, a massive tsunami claimed the life of internationally acclaimed photographer Fernando Bengoechea while he was vacationing in Sri Lanka with his partner, Nate Berkus. Despite this profound loss, Fernando's brother, Marcelo, is determined to keep his artistic legacy alive through Woven Photography.

Each Woven Photograph represents a poignant collaboration between the two brothers—one in Heaven and one on Earth.

The film was shot on the same beach in Sri Lanka where Fernando was swept away, never to return. Marcelo visits this place for the first time in 19 years, seeking closure and understanding that we are all woven together through love and art.

"ΔΕΧΟΜΑΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΜΟΥ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΔΕΧΟΜΑΙ Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ." - Marcelo Bengoechea

Το "Woven Together" απεικονίζει την ομορφιά που μπορεί να προκύψει από την τραγωδία και επιδιώκει να εμπνεύσει μια ζωή γεμάτη σκοπό.

Το Δεκέμβριο του 2004, ένα τεράστιο τσουνάμι πήρε τη ζωή του διεθνώς αναγνωρισμένου φωτογράφου Fernando Bengoechea, ενώ ήταν σε διακοπές στη Σρι Λάνκα με τον σύντροφό του, Nate Berkus. Παρά αυτήν την βαθιά απώλεια, ο αδελφός του Fernando, Marcelo, είναι αποφασισμένος να κρατήσει ζωντανή την καλλιτεχνική κληρονομιά του μέσω της τεχνικής Woven Photography (πλεκτή φωτογραφία). Κάθε τέτοια φωτογραφία αντιπροσωπεύει μια συγκινητική συνεργασία μεταξύ των δύο αδελφών—του ενός στον Παράδεισο και του άλλου στη Γη.

Η ταινία γυρίστηκε στην ίδια παραλία στη Σρι Λάνκα, όπου ο Fernando παρাসύρθηκε και δεν επέστρεψε ποτέ. Ο Marcelo επισκέπτεται αυτόν τον τόπο για πρώτη φορά μετά από 19 χρόνια, αναζητώντας κάθαρση και την κατανόηση ότι όλοι είμαστε υφασμένοι μαζί μέσω της αγάπης και της τέχνης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Marcelo Bengoechea

Writer/Σενάριο: Marcelo Bengoechea

Cinematography/Φωτογραφία: Gabriel Tesserolli

Producer/Παραγωγή: Kelli Silva

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Leili Rashidi, Mansour Nasiri, Hana Dezhagah

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film / Ντοκιμαντέρ

Genre/Είδος: Drama, Inspirational / Δράμα, Εμπνευστικό

Runtime/Διάρκεια: 5':28"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

A combination of the creative nature of surfing, the perseverance and discipline of competitive running has been Marcelo's backbone. As a Track & Field Olympic hopeful, Marcelo landed in San Diego in 1989 after spending his youth in Argentina, Brazil and Spain.

His Olympic dreams fell short and the same commitment and passion he showed for running was soon replaced for the outdoors and its business. After honing his creative skills in the corporate world, Marcelo landed as Reef's Creative Director in 1999. For a decade, Marcelo led the company's brand communications positioning Reef as one of the most

recognizable brands in the global action sports industry.

In April 2010, following his entrepreneurial spirit, Marcelo co-founded Seshday.com, an innovative e-commerce platform aimed at the youth culture/ action sports market.

Two years after its launch, Seshday.com was sold and Marcelo moved on to become the CEO of Superbrand, a Southern California surf lifestyle company. Within 5 years, Superbrand expanded its business from 3 to 23 international distributors and partners.

After orchestrating a merger for Superbrand, Marcelo joined Kindhumans, a visionary startup, as their COO. Kindhumans mission is to celebrate the good in humanity by cultivating a community of kindness, conscious consumption and always giving back.

In 2019, a series of life events gave Marcelo the opportunity to launch The Studio at

Fernando Bengoechea in his late brother's memory, acclaimed photographer Fernando Bengoechea who was tragically killed by a tsunami in 2004. The Studio has the mission of keeping Fernando's art alive by preserving, reviving and evolving his unique Woven Photograph legacy. Marcelo, refuses to let his brother's art die with him and continues his work by hand-weaving Limited Editions of his memorable photographs.

Ένας συνδυασμός της δημιουργικής φύσης του σερφ και της επιμονής και πειθαρχίας του ανταγωνιστικού τρεξίματος ήταν η ραχοκοκαλιά του Marcelo. Ως υποψήφιος Ολυμπιονίκης στον Στίβο, ο Marcelo έφτασε στο Σαν Ντιέγκο το 1989, αφού πέρασε τα νεανικά του χρόνια στην Αργεντινή, τη Βραζιλία και την Ισπανία.

Τα όνειρα του για Ολυμπιακό μετάλλιο δεν πραγματοποιήθηκαν και η ίδια αφοσίωση και πάθος που έδειξε για το τρέξιμο αντικαταστάθηκαν σύντομα από την αγάπη για τη φύση και το επιχειρηματικό πνεύμα του.

Μετά από την ανάπτυξη των δημιουργικών του δεξιοτήτων στον εταιρικό κόσμο, ο Marcelo ανέλαβε τη θέση του Δημιουργικού Διευθυντή της Reef το 1999. Για μια δεκαετία, ο ηγήθηκε του επικοινωνιακού τμήματος της εταιρείας, τοποθετώντας την ως μια από τις πιο αναγνωρίσιμες φірμες στον παγκόσμιο χώρο των action sports.

Το Απρίλιο του 2010, ακολουθώντας το επιχειρηματικό του πνεύμα, ο Marcelo συν-ίδρυσε το Seshday.com, μια καινοτόμο πλατφόρμα ηλεκτρονικού εμπορίου που στόχευε στην αγορά της κουλτούρας των νέων και των action sports.

Δύο χρόνια μετά την κυκλοφορία του, το Seshday.com πουλήθηκε και ο Marcelo έγινε Διευθύνων Σύμβουλος της Superbrand, μιας εταιρείας για το lifestyle του surf, στη Νότια Καλιφόρνια. Μέσα σε 5 χρόνια, η Superbrand επεκτάθηκε από 3 σε 23 διεθνείς διανομείς και συνεργάτες.

Μετά την επίβλεψη συγχώνευσης της Superbrand, ο Marcelo εντάχθηκε στην Kindhumans, μια καινοτόμο startup, ως

Διευθύνων Σύμβουλος. Η αποστολή της Kindhumans ήταν να γιορτάσει ό,τι καλό έχει να επιδείξει ο άνθρωπος, δημιουργώντας μια κοινότητα καλοσύνης, ευσυνείδητης κατανάλωσης και ανταποδοτικότητας.

Το 2019, μια σειρά από γεγονότα στη ζωή του, έδωσαν στον Marcelo την ευκαιρία να λανσάρει το The Studio at Fernando Bengoechea, στη μνήμη του αείμνηστου αδελφού του, του διεθνώς καταξιωμένου φωτογράφου Fernando Bengoechea, που βρήκε τραγικό θάνατο από τσουνάμι το 2004. Η αποστολή του The Studio είναι να κρατήσει ζωντανή την τέχνη του Fernando, διατηρώντας, αναβιώνοντας και εξελίσσοντας την μοναδική κληρονομιά των Πλεκτών Φωτογραφιών του. Ο Marcelo αρνείται να αφήσει την τέχνη του αδελφού του να πεθάνει μαζί του και συνεχίζει το έργο του, δημιουργώντας χειροποίητα αντίτυπα, περιορισμένου αριθμού, των αξέχαστων φωτογραφιών του.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Coming from the creative side it is a pleasure to submit my first ever film to the

festival. Thank you for the opportunity. Από δημιουργικής πλευράς, είναι χαρά μου

να υποβάλλω την πρώτη μου ταινία στο φεστιβάλ σας. Ευχαριστώ για την ευκαιρία.

TURN UP THE BASS

2024
USA/ΗΠΑ

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

"Turn Up The Bass" tells the remarkable and little-known story of Troi Lee, aka DJ Chinaman, the unstoppable force behind the UK's deaf music and rave scene. Produced by a mix of deaf and hearing creatives, including award-winning deaf Director, Ted Evans (Retreat, The End, Rose Ayling-Ellis: Signs for Change, Paralympics Opening Ceremony), deaf Assistant Director Sam Arnold (Name Me Lawand) and multi-award-winning Editor Sam Rogers (Last Breath, Jago, Fashion Reimagined). The film was one of just 5 shorts selected and backed by the prestigious 2023 Netflix Documentary Talent Fund.

20 years of archive footage is interwoven with interviews and actuality, charting Troi's evolution from underground raver to festival headliner. Hackney-born Troi has dedicated his career to breaking down barriers and creating opportunities for deaf artists and performers, challenging misconceptions and fighting prejudice to show that deaf people can also enjoy, experience and make music. The film joins Troi as he puts on his 20 year anniversary show in London - showcasing deaf and disabled dancers, MCs, rappers and sign singers. Through heavy bass and deep vibrations, he connects audiences through the universal language of music.

Το "Turn Up The Bass" αφηγείται την αξιοσημείωτη και όχι τόσο γνωστή ιστορία του Troi Lee, γνωστού και ως DJ Chinaman, της ακαταμάχητης δύναμης πίσω από τη rave μουσική σκηνή της Αγγλίας και της μουσικής για κωφούς.

Γυρισμένο από ομάδα δημιουργών, κωφών και ακουόντων, μεταξύ των οποίων ο βραβευμένος ο κωφός σκηνοθέτης, Ted Evans (Retreat, The End, Rose Ayling-Ellis: Signs for Change, Τελετή Έναρξης Παραολυμπιακών Αγώνων), τον κωφό βοηθό σκηνοθέτη Sam Arnold (Name Me Lawand) και ο πολυβραβευμένος μοντέρ Sam Rogers (Last Breath, Jago, Fashion Reimagined). Η ταινία ήταν μία από τις 5 μικρού μήκους που επιλέχθηκαν και υποστηρίχθηκαν από το έγκριτο Netflix Documentary Talent Fund του 2023.

20 χρόνια αρχειακού υλικού δένονται με συνεντεύξεις και ζωντανά πλάνα, καταγράφοντας την εξέλιξη του Troi από underground rave καλλιτέχνη μέχρι επικεφαλής φεστιβάλ. Ο Troi, γεννημένος στο Hackney, έχει αφιερώσει την καριέρα του στο να γκρεμίζει τα εμπόδια και να δημιουργεί ευκαιρίες για κωφούς καλλιτέχνες και performers, αμφισβητώντας τις προκαταλήψεις και πολεμώντας τα στερεότυπα, για να δείξει ότι οι κωφοί άνθρωποι μπορούν επίσης να απολαμβάνουν, να βιώνουν και να δημιουργούν μουσική. Η ταινία ακολουθεί τον Troi καθώς διοργανώνει την εκδήλωση για την 20ή επέτειό του στο Λονδίνο, παρουσιάζοντας κωφούς και αναπήρους χορευτές, MCs, ράπερς και τραγουδιστές στη νοηματική. Μέσα από το δυνατό μπάσο και τις βαριές δονήσεις, συνδέει το κοινό μέσω της καθολικής γλώσσας της μουσικής.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Ted Evans

Cinematography/Φωτογραφία: Hitesh Makan

Producer/Παραγωγή: Caroline Williamson

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Troi Lee

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΗΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film / Ντοκιμαντέρ

Genre/Είδος: Disability, Deaf, British sign language, Music, Hip-hop, Advocacy / Ειδικές ανάγκες, Μουσική, Βρετανική νοηματική γλώσσα, Χιπ Χοπ

Runtime/Διάρκεια: 12:00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Ted Evans is the UK's leading deaf Director. In 2012 he co-wrote and co-directed two films for the Paralympic Opening Ceremony. Ted received international and critical acclaim for his award-winning shorts, 'The End' and 'RETREAT', which is currently being developed into a feature. In 2018 Ted was selected as part of Creative England's

CE50 and his most recent short drama 'To Know Him' was nominated for Best Short Film at BIFA (2018). Represented by Ellen Gallagher at Casarotto Ramsay & Associates.

Ο Ted Evans είναι κορυφαίος κωφός σκηνοθέτης στη Βρετανία. Το 2012 συνέγραψε και σκηνοθέτησε δύο ταινίες για την Τελετή Έναρξης των Παραολυμπιακών Αγώνων.

Απέσπασε διεθνή αναγνώριση για τις βραβευμένες μικρού μήκους ταινίες του, “The End” και “RETREAT”, η οποία αυτή τη στιγμή θα γίνει μεγάλου μήκους. Το 2018,

ο Ted επιλέχθηκε ως μέλος του Creative England’s CE50 και η πιο πρόσφατη μικρού μήκους δραματική του ταινία, “To Know Him”, ήταν υποψήφια για Καλύτερη

Μικρού Μήκους Ταινία στα BIFA (2018). Εκπροσωπείται από την Ellen Gallagher στη Casarotto Ramsay & Associates.

DIRECTOR’S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

As one of the UK’s only deaf Directors, this was an important and personal project for me. Troi and I know each other from deaf school. This is the kind of film I wish I’d been able to watch growing up as a young deaf kid from Hackney myself. Troi is a trail-blazer, he opened doors and paved the way for many deaf fans of urban music. Turn up the Bass is a pilgrimage into a vibrant space a deaf DJ created with his friends and why it’s special and a treasured

event for many, whilst simultaneously dispelling outdated myths surrounding deaf people and music they love. Ως ένας από τους ελάχιστους κωφούς σκηνοθέτες στη Βρετανία, αυτό ήταν ένα σημαντικό και πολύ προσωπικό πρότζεκτ για μένα. Ο Troi και εγώ γνωριζόμαστε από το σχολείο κωφών. Πρόκειται για μια ταινία που εύχομαι να είχα τη δυνατότητα να δω μεγαλώνοντας ως νεαρός κωφός από το Hackney. Ο Troi είναι πρωτοπόρος, άνοιξε

πόρτες και έστρωσε το δρόμο για πολλούς κωφούς θαυμαστές της αστικής μουσικής. Το “Turn Up The Bass” είναι μια προσκυνηματική πορεία σε έναν ζωντανό χώρο που δημιούργησε ένας κωφός DJ με τους φίλους του και εξηγεί γιατί είναι τόσο ξεχωριστό και πολύτιμο γεγονός για πολλούς, ενώ ταυτόχρονα καταρρίπτει παρωχημένους μύθους γύρω από τους κωφούς και τη μουσική που αγαπούν.

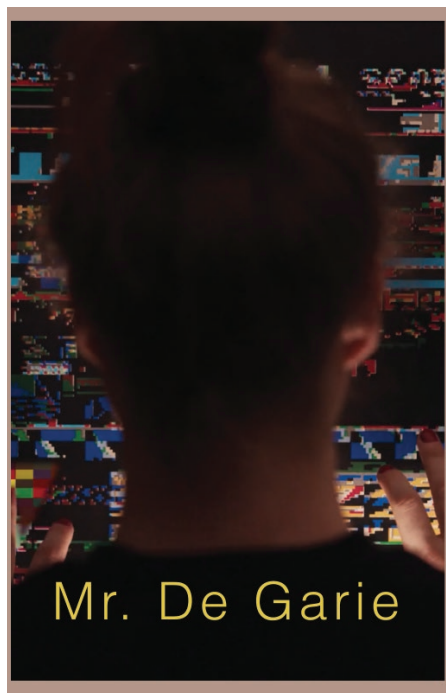

MR. DE GARIE

2024

Canada/Καναδάς

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Is creativity the only thing that defines an artist? Visual arts teacher Julien De Garie is an insatiably curious, self-confessed screen printing geek and texture junkie. This documentary is a glitch-art-inspired plunge into the world of a singularly passionate human and his equally singular vision of creativity, the art of teaching, and what it means to be an artist. What if teaching were our true masterwork?

Είναι η δημιουργικότητα το μοναδικό πράγμα που καθορίζει έναν καλλιτέχνη; Ο δάσκαλος εικαστικών τεχνών, Julien De Garie, είναι αδιάκοπα περιέργος, παραδέχεται το "κόλλημά" του με την μεταξοτυπία και είναι εθισμένος στις υφές. Αυτό το ντοκιμαντέρ είναι μια βύθιση, εμπνευσμένη από την glitch-art, στον κόσμο ενός μοναδικά παθιασμένου ανθρώπου και την εξίσου μοναδική του οπτική για τη δημιουργικότητα, την τέχνη της διδασκαλίας και το τι σημαίνει να είσαι καλλιτέχνης. Τι θα γινόταν αν η διδασκαλία ήταν το αληθινό μας έργο τέχνης;

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Laura Marroquin-Éthier

Writer/Σενάριο: Laura Marroquin-Éthier

Cinematography/Φωτογραφία: Alex Margineanu

Music/Μουσική: Claudie Bertounesque

Producer/Παραγωγή: Francesca Rubartelli Barcenas

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Julien Séguin De Garie, Fredbel

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film / Ντοκιμαντέρ

Genre/Είδος: Educational / Διδακτικό

Runtime/Διάρκεια: 13':04"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Laura Marroquin-Éthier knew she wanted to be a storyteller when she grew up. And after a degree in cinema from UQAM, she was keen to turn her focus to her passion for communicating, multigenerational narratives, the visual arts, and the poetic repetitions of everyday life. Her film, *Cap aux chiens*, was screened at the Rendez-vous Québec Cinéma festival, and in 2023, she was accepted into the L'inis documentary program.

Η Laura Marroquin-Éthier ήξερε από μικρή ότι ήθελε να γίνει σκηνοθέτης όταν μεγαλώσει. Μετά από το πτυχίο κινηματογράφου από το UQAM, η επιθυμία της ήταν να στρέψει την προσοχή της στην αγάπη της για την επικοινωνία, τις multigenerational (πολυγενεακές) αφηγήσεις, τις εικαστικές τέχνες και τις ποιητικές επαναλήψεις της καθημερινής ζωής. Η ταινία της, "*Cap aux chiens*", προβλήθηκε στο φεστιβάλ Rendez-vous Québec Cinéma, και το 2023, έγινε δεκτή στο πρόγραμμα ντοκιμαντέρ L'inis.

LOSING YOUR HOME

2024

Canada/Καναδάς

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Too many stories can tell the horrible consequences of the housing crisis. Those of Jeannette and Frances make us feel the difficult experience of eviction. During long months of anguish, brief hopes and uprooting, Jeannette and Frances struggle, alone and surrounded, against a phenomenon that is becoming more and more pronounced: losing your home.

Πάρα πολλές ιστορίες μπορούν να αφηγηθούν τις φρικτές συνέπειες της στεγαστικής κρίσης. Οι ιστορίες της Jeannette και της Frances μας κάνουν να νιώσουμε την δύσκολη εμπειρία της έξωσης. Κατά τη διάρκεια μακρών μηνών αγωνίας, σύντομων ελπίδων και ξεριζωμού, η Jeannette και η Frances παλεύουν, μόνες και περικυκλωμένες, ενάντια σε ένα φαινόμενο που γίνεται όλο και πιο έντονο: το να χάνεις το σπίτι σου.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Emmanuel Rioux

Writer/Σενάριο: Alexandre Petitclerc

Cinematography/Φωτογραφία: Thomas Fontaine

Music/Μουσική: Benjamin Duplantie Grenier

Producer/Παραγωγή: Romane Gagnon

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Frances Foster, Jeannette Chiasson

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film / Ντοκιμαντέρ

Genre/Είδος: Social / Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 19':21"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

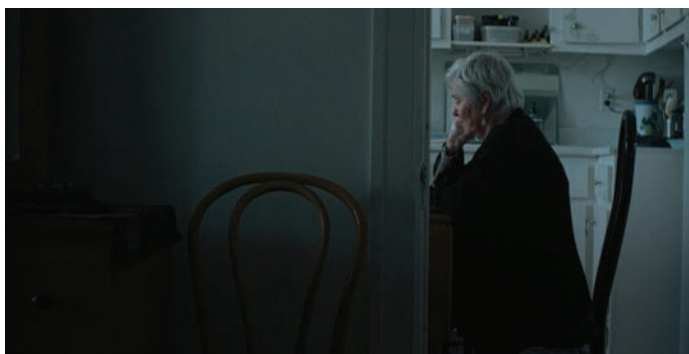
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

In 2022, Emmanuel directed "Cendres", his first fiction short film, which was shown in several festivals. In the last year, he also directed the second season of the web series "Moi, j'habite nulle part", which was nominated for three prizes at the 2023 Géméaux awards. "Juste un toit" is his first documentary short film.

To 2022, ο Emmanuel σκηνοθέτησε το

"Cendres", την πρώτη του μικρού μήκους ταινία μυθοπλασίας, η οποία προβλήθηκε σε διάφορα φεστιβάλ. Τον τελευταίο χρόνο, σκηνοθέτησε επίσης τη δεύτερη σεζόν της διαδικτυακής σειράς "Moi, j'habite nulle part", η οποία είναι υποψήφια για τρία βραβεία Géméaux (2023). Το «Juste un toit» είναι η πρώτη του μικρού μήκους ταινία ντοκιμαντέρ.

CREATE; SURVIVE

2024

Canada/Καναδάς

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

How can you continue to create when you can barely feed yourself? Alex Anna presents their film "Scars" at a sunlit festival, but behind their apparent success hides a ceaseless fight with their own mind. Expressing the brutality of loneliness through a poetic act of cinematography, "Create; survive" confronts our virtual and public identities against the intimate reality of depression.

Πώς μπορείς να συνεχίσεις να δημιουργείς όταν δυσκολεύεσαι να ταΐσεις τον εαυτό σου; Η Alex Anna παρουσιάζει την ταινία τους "Scars" σε ένα ηλιοφώτιστο φεστιβάλ, αλλά πίσω από την φαινομενική τους επιτυχία κρύβεται μια αδιάκοπη μάχη με το δικό τους μυαλό. Εκφράζοντας τη σκληρότητα της μοναξιάς μέσω μιας ποιητικής κινηματογραφικής πράξης, το "Create; survive" έρχεται αντιμέτωπο με τις εικονικές και δημόσιες ταυτότητές μας ενάντια στην ευαίσθητη πραγματικότητα της κατάθλιψης.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Alex Anna

Writer/Σενάριο: Alex Anna

Cinematography/Φωτογραφία: Jonathan Strutz, Alex Anna

Music/Μουσική: Lasana Sane, Bruno Hovart, Jon Onj, Claire Pommet

Producer/Παραγωγή: Kélyna N. Lauzier, Lucille Laskowski

KEY CAST/ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Alex Anna

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film / Ντοκιμαντέρ

Genre/Είδος: Social / Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 20':00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No /Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No /Όχι

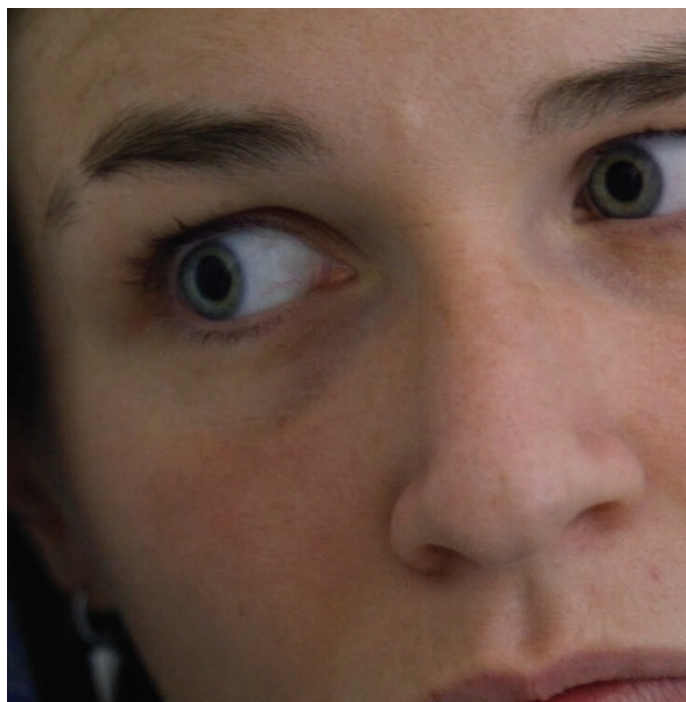
DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Alex Anna is a director in love with cinematographic language and words in all their beauty. A queer and feminist filmmaker, they use art to give a voice to silenced subjects. Their short film "Scars" premiered in TIFF 2020 and won over 30 prizes in more than 90 festivals.

Η Alex Anna είναι σκηνοθέτης, ερωτευμένη

με τη γλώσσα του κινηματογράφου και τις λέξεις σε όλη τους την ομορφιά. Μια queer και φεμινίστρια σκηνοθέτης, χρησιμοποιεί την τέχνη για να δώσει φωνή σε ζητήματα που αποσιωπούνται. Η μικρού μήκους ταινία τους "Scars" έκανε πρεμιέρα στο TIFF το 2020 και κέρδισε πάνω από 30 βραβεία σε περισσότερα από 90 φεστιβάλ.

WHO LOVES THE SUN

2024

Canada/Καναδάς

K

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

In war-torn northern Syria, Who Loves the Sun delves into the world of makeshift oil refineries and the stark realities of life within this post-apocalyptic landscape. Mohammad is a prominent figure in these operations, navigating harsh working conditions and complex local dynamics.

Στη βόρεια Συρία, που έχει καταστραφεί από τον πόλεμο, το "Who Loves the Sun" εξερευνά τον κόσμο των αυτοσχέδιων διυλιστηρίων πετρελαίου και τις σκληρές πραγματικότητες της ζωής σε αυτό το μετα-αποκαλυπτικό τοπίο. Ο Mohammad είναι μια σημαντική προσωπικότητα σε αυτές τις επιχειρήσεις, αντιμετωπίζοντας σκληρές συνθήκες εργασίας και περίπλοκες τοπικές δυναμικές.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Arshia Shakiba

Writer/Σενάριο: Arshia Shakiba

Cinematography/Φωτογραφία: Arshia Shakiba

Music/Μουσική: Ilyaa Ghafouri

Producer/Παραγωγή: Zaynê Akyol, Arshia Shakiba

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film / Ντοκιμαντέρ

Genre/Είδος: Social / Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 19':30"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Arshia Shakiba studied digital film production and graduated from the Toronto Film School. He began his professional career as a director and cinematographer on a number of award-winning short films and music videos. He recently directed and filmed the short documentaries The Guests and Who Loves the Sun (in post-production). Arshia is currently filming his first feature-length documentary Sleepless in collaboration with the National Film Board of Canada. For ROJEK, Roger Deakins awarded him and Nicolas Canniccioni the Best Cinematography Award at Mirage Festival

(Norway).

Ο Arshia Shakiba σπούδασε ψηφιακό κινηματογράφο και αποφοίτησε από το Toronto Film School. Ξεκίνησε την επαγγελματική του καριέρα ως σκηνοθέτης

και διευθυντής φωτογραφίας σε μια σειρά από βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους και μουσικά βίντεο. Πρόσφατα σκηνοθέτησε και κινηματογράφησε τα ντοκιμαντέρ μικρού μήκους "The Guests" και "Who Loves the Sun" (σε φάση μεταπαραγωγής). Αυτή την περίοδο, ο Arshia γυρίζει το πρώτο του ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους με τίτλο "Sleepless", σε συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Κινηματογράφου του Καναδά (National Film Board of Canada). Για την ταινία "ROJEK", ο Roger Deakins απένειμε σε αυτόν και στον Nicolas Canniccioni το Βραβείο Καλύτερης Φωτογραφίας στο φεστιβάλ Mirage (Νορβηγία).

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

In northern Syria, soon after the uprisings against the Assad regime turned into a bloody conflict and then a civil war, over half of the population had to flee their homes, and the region. Those who stayed had to adapt to the hard conditions and survive regardless of which armed groups were in charge. Transportation, heating and cooking are all essential uses of fuel in these harsh wartime conditions. As the official oil industry crumbled, makeshift local refineries sprouted out of necessity. Since crude oil could still be pumped up and exported, makeshift refining soon became a viable source of income for local civilians. They turned to these unsustainable coping strategies as solutions for their unemployment and need for fuel.

Who Loves the Sun focuses on the lasting

impact of war on both Syria's people and their environment. When I returned from filming in Syria and shared my stories with friends and family, I was often asked if going to those places had any negative emotional effects on me. In fact, the opposite is true; these places are full of eye-opening stories of hope. These locals have gone through hardships and survived, building a strong sense of community along the way by helping each other overcome their collective problems. They show us how life goes on in spite of great loss, and they reinforce the existence of those human instincts that are not often seen outside of very difficult situations, but that help us survive crises. These observations gave me a new perspective, and making this film is my way of sharing some of those experiences I was able to

capture.

Στη βόρεια Συρία, λίγο μετά την μετατροπή των εξεγέρσεων ενάντια στο καθεστώς Άσαντ σε μια αιματηρή σύγκρουση και, στη συνέχεια, σε εμφύλιο πόλεμο, πάνω από το μισό του πληθυσμού αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τα σπίτια του και την περιοχή. Όσοι έμειναν πίσω, έπρεπε να προσαρμοστούν στις σκληρές συνθήκες και να επιβιώσουν, ανεξάρτητα από το ποια ένοπλη ομάδα είχε τον έλεγχο. Η μετακίνηση, η θέρμανση και το μαγείρεμα είναι ζωτικής σημασίας σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες. Καθώς η επίσημη πετρελαϊκή βιομηχανία κατέρρεε, ξεφύτρωσαν αυτοσχέδια τοπικά διυλιστήρια από ανάγκη. Εφόσον το αργό πετρέλαιο μπορούσε ακόμη να αντληθεί και να εξαχθεί, η αυτοσχέδια διύλιση έγινε σύντομα βιώσιμη πηγή εισοδήματος για τους τοπικούς πολίτες. Κατέφυγαν σε αυτές τις μη βιώσιμες

στρατηγικές αντιμετώπισης ως λύσεις στην ανεργία και στην ανάγκη τους για καύσιμο. Το "Who Loves the Sun" εστιάζει στη διαρκή επίδραση του πολέμου τόσο στους ανθρώπους της Συρίας όσο και στο περιβάλλον τους. Όταν επέστρεψα από τα γυρίσματα στη Συρία και μοιράστηκα τις ιστορίες μου με φίλους και συγγενείς, με ρωτούσαν συχνά αν η επίσκεψή μου σε αυτά τα μέρη

είχε αρνητικές συναισθηματικές επιπτώσεις πάνω μου. Στην πραγματικότητα, ισχύει το αντίθετο· αυτά τα μέρη είναι γεμάτα ιστορίες ελπίδας που σου ανοίγουν τα μάτια. Οι ντόπιοι πέρασαν δυσκολίες και επιβίωσαν, χτίζοντας μια ισχυρή αίσθηση κοινότητας, βοηθώντας ο ένας τον άλλον να ξεπεράσουν τα συλλογικά τους προβλήματα. Μας δείχνουν πώς συνεχίζεται η ζωή παρά την

απώλεια και μας υπενθυμίζουν την ύπαρξη εκείνων των ανθρώπων ενστίκτων που δεν εμφανίζονται συχνά παρά μόνο σε πολύ δύσκολες καταστάσεις, αλλά που μας βοηθούν να επιβιώνουμε. Αυτές οι διαπιστώσεις μου έδωσαν μια νέα προοπτική και η δημιουργία αυτής της ταινίας είναι ο τρόπος μου να μοιραστώ κάποιες από τις εμπειρίες που κατάφερα να αποτυπώσω.

PRIKOSYMPHONO

2024
Greece/Ελλάδα

K

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Placed in Lefkada, an island in the Ionian Sea, a little girl finds a paper from 1955, that contains a list of objects that belonged to her great aunt and proceeds to ask her grandfather about it. He explains to her that this is the list of her dowry, an old Greek tradition, in which the bride's possessions were concede to the groom as a formal marriage agreement. Moved by this finding, he starts recalling memories of his childhood, witnessing his older sister Armenia, having an arranged marriage and leaving behind her family and the island for a better future.

Ζώντας στη Λευκάδα, ένα νησί στο Ιόνιο Πέλαγος, ένα μικρό κορίτσι βρίσκει ένα χαρτί από το 1955 που περιέχει μια λίστα αντικειμένων που ανήκαν στη μεγάλη της θεία και ρωτάει τον παππού της γι' αυτό. Εκείνος της εξηγεί ότι πρόκειται για τη λίστα της προίκας της — μια παλιά ελληνική παράδοση, στην οποία τα υπάρχοντα της νύφης παραχωρούνταν στον γαμπρό ως επίσημη συμφωνία γάμου. Συγκινημένος από αυτό το εύρημα, αρχίζει να ανακαλεί αναμνήσεις από την παιδική του ηλικία, όταν ήταν μάρτυρας του συμφωνημένου γάμου της μεγαλύτερης αδελφής του, της Αρμενίας, η οποία άφησε πίσω την οικογένεια και το νησί, αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Elena Gazi, Dolan Bailey, Alejandra Diaz, Leonardo Dal Fabbro

Writer/Σενάριο: Elena Gazi, Dolan Bailey, Alejandra Diaz, Leonardo Dal Fabbro

Cinematography/Φωτογραφία: Elena Gazi

Music/Μουσική: Jose Ramon Madrid Alonso

Producer/Παραγωγή: Elena Gazi, Dolan Bailey, Alejandra Diaz, Leonardo Dal Fabbro

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film, Animation / Ντοκιμαντέρ, Κινουμένων Σχεδίων

Genre/Είδος: Social / Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 4':54"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: Yes / Ναι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Elena Gazi is visual artist, and a filmmaker born in Athens, Greece on the 1st of October 1999. She completed her BFA on Visual Arts at the American College of Greece with two solo exhibitions in Athens, and then she did her master's degree on Stop-Motion Animation in Bau, College of Arts& Design of Barcelona. Her work is concerned with folklore heritage, cultural trauma, mythology of the nature, intimacy and fear. The documentary animation 'PRIKOSYMPHONO', is her first completed short film, in which her main roles were director of photography and scriptwriting, while the story was narrated by her own grandfather.

Dolan Bailey is a multidisciplinary artist born in Chicago, USA, working in Brooklyn, NY as an animator, sound designer and editor. After earning a BFA in Studio Art in New Orleans, she moved to Brooklyn, New York, where she continued to develop her artist practice and eventually going to receive her Master's in Stop Motion in Barcelona. She has shown her work in multiple exhibitions throughout the US and Mexico City. On Prikosymphono her main focuses were on animation, sound design, and post-production.

Leonardo Dal Fabbro (28/06/99) was born in Rome, Italy. He acquired an International Baccalaureate from MMI in 2017. At UAL, University of art London he acquired a Foundation in art and design and a Diploma in Illustration and communication in 2017-2019. Then at IED, Istituto Europeo di Design of Rome he earned an Academic Diploma in Illustration and Animation 2019-2022. Finally, at BAU, College of art and design of Barcellona he earned a Master in Stop-motion animation the year 2023-2024. Leonardo's filmography consists of "Lumen" claymation short film, 2022 and "PRIKOSYMPHONO" a stop-motion short film, 2024, in which he worked in the fields of animation, set designing and construction. Also, he directed and

animated various independent artist music videos for different media platforms throughout the years 2019-2024.

Alejandra Diaz was born on May 8th, 1996 in Mexico city. She studied Industrial and Graphic Design at Universidad Iberoamericana in Mexico City. Her filmography consists of "PRIKOSYMPHONO" in which she worked in the production design and prop design. *Η Έλενα Γκάζη είναι εικαστική καλλιτέχνης και σκηνοθέτης, γεννημένη στην Αθήνα, την 1η Οκτωβρίου 1999. Ολοκλήρωσε τις προπτυχιακές της σπουδές (BFA) στις Εικαστικές Τέχνες στο American College of Greece, παρουσιάζοντας δύο ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα, και συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο Stop-Motion Animation στο Bau, College of Arts & Design της*

Βαρκελώνης. Η δουλειά της επικεντρώνεται στη λαογραφική κληρονομιά, το πολιτισμικό τραύμα, τη μυθολογία της φύσης, την οικειότητα και τον φόβο. Το ντοκιμαντέρ κινουμένων σχεδίων "PRIKOSYMPHONO" είναι η πρώτη της ταινία μικρού μήκους, στην οποία είχε τον ρόλο της διευθύντριας φωτογραφίας και της σεναριογράφου, ενώ την αφήγηση της ιστορίας ανέλαβε ο παππούς της. Η Dolan Bailey είναι διεπιστημονική καλλιτέχνις, γεννημένη στο Σικάγο των ΗΠΑ και δραστηριοποιείται στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης ως animator, sound designer και editor. Μετά την απόκτηση BFA στις Εικαστικές Τέχνες στη Νέα Ορλεάνη, μετακόμισε στο Μπρούκλιν, όπου ανέπτυξε περαιτέρω την καλλιτεχνική της πρακτική και στη συνέχεια απέκτησε το Μεταπτυχιακό της στο Stop-Motion στη Βαρκελώνη.

Έχει παρουσιάσει έργα της σε πολλές εκθέσεις στις ΗΠΑ και στο Μεξικό. Στο "PRIKOSYMPHONO", ασχολήθηκε κυρίως με το animation, τον σχεδιασμό ήχου και το post production.

Ο Leonardo Dal Fabbro (28/06/1999) γεννήθηκε στη Ρώμη της Ιταλίας. Απέκτησε το International Baccalaureate από το MMI το 2017. Στο UAL, University of the Arts London, ολοκλήρωσε σπουδές στις τέχνες και το σχέδιο και απέκτησε Δίπλωμα στην Εικονογράφιση και την Επικοινωνία (2017–2019). Στη συνέχεια, στο IED (Istituto Europeo di Design) της Ρώμης απέκτησε Ακαδημαϊκό Δίπλωμα στην Εικονογράφιση και το Animation (2019–2022). Τέλος, στο BAU, College of Arts and Design της Βαρκελώνης, απέκτησε Μεταπτυχιακό στο Stop-Motion Animation, 2023–2024.

Η φιλμογραφία του περιλαμβάνει το "Lumen" (ταινία claymation, 2022) και το "PRIKOSYMPHONO" (ταινία stop-motion, 2024), όπου εργάστηκε στον τομέα του animation και του σκηνογραφικού σχεδιασμού. Επιπλέον, έχει σκηνοθετήσει και επιμεληθεί την εικονογράφιση σε διάφορα ανεξάρτητα μουσικά βίντεο καλλιτεχνών για διαφορετικές κοινωνικές πλατφόρμες κατά την περίοδο 2019–2024.

Η Alejandra Díaz γεννήθηκε στις 8 Μαΐου 1996 στην Πόλη του Μεξικού. Σπούδασε Βιομηχανικό και Γραφιστικό Σχέδιο στο Universidad Iberoamericana στην Πόλη του Μεξικού. Η φιλμογραφία της περιλαμβάνει το "PRIKOSYMPHONO", στο οποίο εργάστηκε στον σχεδιασμό παραγωγής και στη δημιουργία σκηνικών αντικειμένων (props).

THE MEDALLION

2024
UK/HB

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Ruth was barely a teenager when her mother passed down her Medallion, etched with a golden portrait of Nefertiti. A symbol of beauty and strength. Not only was this medallion an artefact, it was an emblem of her mother's inconceivable plight; captured in middle school by the Derg communist military regime and raised in a prison camp for years, separated from her family. This story follows her early memories of the Derg Genocide and how she first became in possession of the medallion upon her escape. The medallions symbolised her freedom and was passed down to Ruth for her to pass on to her children, to keep her family and country's story alive.

Η Ruth ήταν ακόμα έφηβη όταν η μητέρα της της παρέδωσε το μενταγιόν της, χαραγμένο με ένα χρυσό πορτρέτο της Νεφερτίτης. Ένα σύμβολο ομορφιάς και δύναμης. Το μενταγιόν αυτό δεν ήταν μόνο κειμήλιο, αλλά και ένα έμβλημα της αδιανόητης δοκιμασίας της μητέρας της, η οποία συνελήφθη στο γυμνάσιο από το κομμουνιστικό στρατιωτικό καθεστώς του Ντεργκ και μεγάλωσε για χρόνια σε στρατόπεδο φυλακισμένων, χωρισμένη από την οικογένειά της. Αυτή η ιστορία ακολουθεί τις πρώιμες αναμνήσεις της από τη γενοκτονία του Ντεργκ και πώς απέκτησε για πρώτη φορά το μενταγιόν κατά τη διάρκεια της απόδρασής της. Το μενταγιόν συμβόλιζε την ελευθερία της και παραδόθηκε στη Ρουθ για να το μεταδώσει στα δικά της παιδιά, ώστε να διατηρήσει ζωντανή την ιστορία της οικογένειας και της πατρίδας της.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Ruth Hunduma

Writer/Σενάριο: Ruth Hunduma

Cinematography/Φωτογραφία: Henry Gill

Music/Μουσική: Nyokabi Kariuki

Producer/Παραγωγή: Story Compound

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film / Ντοκιμαντέρ

Genre/Είδος: Social / Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 19'00"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Ruth Hunduma is an Ethiopian- Australian writer, director, photographer, actor and poet. She is the recipient of the John Hay Lobban prize in English Literature from Birkbeck, University of London and has been featured in publications such as Dazed and Perfect Magazine. Ruth won the 2022 Film Fund as well as the 2022 BFI short documentary fund, to which she has now released two films. Her debut narrative film A BAND APART, premiered at the London Independent Film Festival and won

Best Short Film (Directors UK Award).

Writer Ruth was shortlisted and accepted into the 2021 Guy Ritchie Creative Access mentorship program, and was selected to join the Independent Film Trust's Catalyst program in 2022, for the top emerging talent in London. Ruth's script WASTEMAN, was shortlisted for Centre Frame's Get It Made Scheme, and is currently in development. Ruth also

wrote a novel which won The Literary Consultancy's Free Reads Scheme, she is currently editing the novel.

Ruth is based in London.

Η Ruth Hunduma είναι Αιθιοπικής καταγωγής Αυστραλή συγγραφέας, σκηνοθέτις, φωτογράφος, ηθοποιός και ποιήτρια. Είναι αποδέκτης του βραβείου John Hay Lobban στην Αγγλική Λογοτεχνία από το Birkbeck, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, και έχει αναφερθεί σε εκδόσεις των περιοδικών Dazed και Perfect. Κέρδισε το Film Fund του 2022

καθώς και το BFI Short Documentary Fund της ίδιας χρονιάς, με τα οποία κυκλοφόρησε δύο ταινίες. Η πρώτη της αφηγηματική ταινία, "A BAND APART", έκανε πρεμιέρα στο London Independent Film Festival και κέρδισε το βραβείο Καλύτερης Ταινίας Μικρού Μήκους (Directors UK Award).

Ως σεναριογράφος, η Ruth ήταν φιναλίστ και έγινε δεκτή στο πρόγραμμα Guy Ritchie Creative Access το 2021 και επιλέχθηκε να συμμετάσχει στο πρόγραμμα Catalyst του Independent Film Trust το 2022, για τα κορυφαία ανερχόμενα talenta, στο Λονδίνο. Το σενάριό της "WASTEMAN" προκρίθηκε στο πρόγραμμα Get It Made του Centre Frame και βρίσκεται επί του παρόντος σε στάδιο παραγωγής.

Η Ruth έχει επίσης γράψει ένα μυθιστόρημα, το οποίο κέρδισε το The Literary Consultancy's Free Reads Scheme, και αυτή την περίοδο βρίσκεται στο στάδιο της φιλολογικής επιμέλειας.

Η Ruth ζει και εργάζεται στο Λονδίνο.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

In a world with technological overabundance and mass media, many voices remain in the dark, the deepest fear being

they remain unheard, or worse, ignored. It is not a coincidence that the vast majority of these voices resemble each other,

particularly in the Western World... this is something that I like to call selective solidarity.

The Ethiopian Red Terror genocide in 70s came and went, taking hundreds of thousands souls and yet still remained unknown to the wider world. My film *The Medallion* is an exploration of this tragic period of Ethiopia's history through the brave lens of my mother: Tsehay Ayele.

Through travailing the cataclysmic event that was the genocide, and my mother's memories, it was impossible to not draw comparisons to the present day. *The Medallion* was made in the midst of the Tigray War, which came and went (2020-2022) and, like the tragedy of the past, remained relatively unknown in the Western World. The suffering of my people was neglected and unheard.

I often find a lot of documentaries and films, especially pertaining to war and/or Africa, to be shrouded with bleakness and hopelessness. That is not how I see Africa, and that is not how I see Ethiopia. Ethiopia is a deeply mystical, beautiful, and complex land, hence I wanted to mirror that with the structure of the film. You'll find we jump from my spoken word, to film, to digital, to street photography, and so on. I didn't want to shy away from the tragedy at all or soften the blow, but have it live harmoniously with the visual beauty of the film as a brutal truth. After all, the beauty of the country does not exist separate from the tragedy, and in fact, deepens the tragedy. The mountains and blood red sunsets will still be there before and after the war. It's sinister, and awful to

think about, but true.

This film is my attempt to humanise the face of war, to give back the voices of all those that were swept under the carpet or simply taxonomized as "collateral damage" at the hands of forces greater than themselves. This film is for the forgotten.

Σε έναν κόσμο τεχνολογικού πλεονασμού και μαζικών μέσων ενημέρωσης, πολλές φωνές παραμένουν στο σκοτάδι, με τον βαθύτερο φόβο τους, ότι δεν θα ακουστούν ποτέ — ή, ακόμα χειρότερα, ότι θα αγνοηθούν. Δεν είναι τυχαίο πως η συντριπτική πλειονότητα αυτών των φωνών μοιάζουν μεταξύ τους, ιδιαίτερα στον Δυτικό Κόσμο... αυτό είναι κάτι που συντηγίζω να αποκαλώ "επιλεκτική αλληλεγγύη".

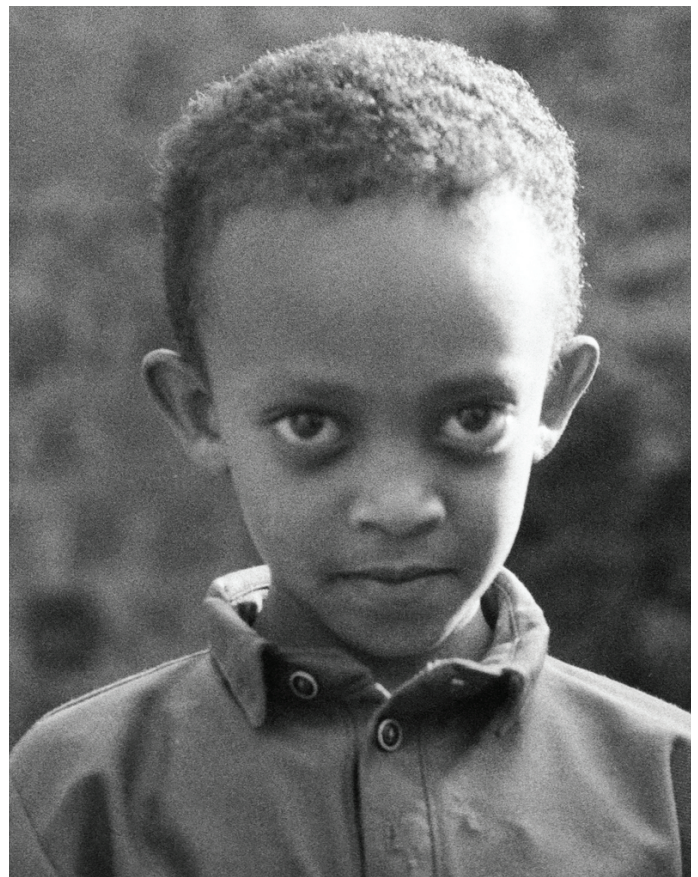
Η γενοκτονία του Κόκκινου Τρόμου στην Αιθιοπία τη δεκαετία του '70 ήρθε και πέρασε, παίρνοντας μαζί της εκατοντάδες χιλιάδες ψυχές, και όμως παρέμεινε σχεδόν άγνωστη στον υπόλοιπο κόσμο. Η ταινία μου, "The Medallion", είναι μια εξερεύνηση αυτής της τραγικής περιόδου της ιστορίας της Αιθιοπίας μέσα από τον γενναίο φακό της μητέρας μου, Tsehay Ayele.

Διαβαίνοντας αυτό το καταστροφικό γεγονός —τη γενοκτονία— και τις αναμνήσεις της μητέρας μου, ήταν αδύνατον να μην κάνω παραλληλισμούς με το παρόν. Το "The Medallion" δημιουργήθηκε εν μέσω του Πολέμου του Τιγκράι, που κι αυτός (2020-2022) ήρθε και πέρασε και, όπως η τραγωδία του παρελθόντος, παρέμεινε σε μεγάλο βαθμό άγνωστος στον Δυτικό Κόσμο.

Ο πόνος του λαού μου παραμελήθηκε και δεν ακούστηκε ποτέ.

Συχνά διαπιστώνω ότι πολλά ντοκιμαντέρ και ταινίες —ιδιαίτερα όταν αφορούν τον πόλεμο ή/και την Αφρική— περιβάλλονται από μια αίσθηση μαυρίλας και απελπισίας. Αυτή δεν είναι η εικόνα που έχω εγώ για την Αφρική, ούτε για την Αιθιοπία. Η Αιθιοπία είναι μια βαθιά μυστηριακή, όμορφη και πολύπλοκη γη, και γι' αυτό ήθελα να αντι-κατοπτρίσω αυτή την αίσθηση στη δομή της ταινίας. Θα δείτε ότι πηδάμε από την μητρική μου γλώσσα, σε φιλμ, σε ψηφιακό, σε φωτογραφία δρόμου, και ούτω καθεξής. Δεν ήθελα καθόλου να αποφύγω την τραγωδία ή να μετριάσω την έντασή της — ήθελα να συνυπάρχει αρμονικά με την οπτική ομορφιά της ταινίας ως μια σκληρή αλήθεια. Άλλωστε, η ομορφιά της χώρας δεν υπάρχει ξεχωριστά από την τραγωδία — στην πραγματικότητα, την βαθαίνει. Τα βουνά και τα κατακόκκινα ηλιοβασιλέματα θα βρίσκονται εκεί πριν και μετά τον πόλεμο. Είναι κάτι τρομακτικό και φρικτό να το σκέφτεσαι, αλλά είναι η αλήθεια.

Αυτή η ταινία είναι η προσπάθειά μου να δώσω ανθρώπινο πρόσωπο στον πόλεμο, να επιστρέψω τις φωνές σε όλους όσοι σβήστηκαν, παραμερίστηκαν ή απλώς κατηγοριοποιήθηκαν ως "πράγματοι απώλειες" στα χέρια δυνάμεων ισχυρότερων από τους ίδιους. Αυτή η ταινία είναι για τους ξεχασμένους.

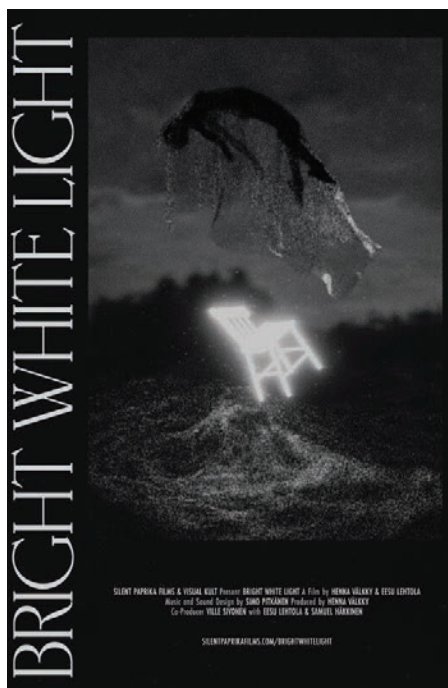
BRIGHT WHITE LIGHT

2024

Finland/Φινλανδία

K

★ Greek Premiere

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Bright White Light is a short animated documentary exploring near-death experiences through five culturally diverse narratives, using real audio recordings. Through experimental visuals, it guides viewers on a transcendent voyage beyond mortality, unveiling how these experiences profoundly impact the essence of life, blurring the boundaries between existence and the mysteries of the afterlife.

Το "Bright White Light" είναι ένα μικρού μήκους ντοκιμαντέρ κινουμένων σχεδίων που εξερευνά επιθανάτιες εμπειρίες (ΕΚΘ) μέσα από πέντε διαφορετικές, πολιτισμικά, αφηγήσεις, χρησιμοποιώντας πραγματικές ηχογραφήσεις. Μέσα από πειραματικά οπτικά εφέ, καθοδηγεί τους θεατές σε ένα μεταφυσικό ταξίδι πέρα από τη θνητότητα, αποκαλύπτοντας πώς αυτές οι εμπειρίες επηρεάζουν βαθιά την ουσία της ζωής, θολώνοντας τα όρια μεταξύ ύπαρξης και των μυστηρίων της μετά θάνατον ζωής.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Henna Vällky, Eesu Lehtola

Writer/Σενάριο: Henna Vällky

Music/Μουσική: Simo Pitkänen

Producer/Παραγωγή: Henna Vällky, Ville Sivonen

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film, Experimental / Ντοκιμαντέρ, Πειραματικό

Genre/Είδος: Social / Κοινωνικό

Runtime/Διάρκεια: 13':32"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: No / Όχι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Henna Vällky is a Helsinki based director with a forte in dark cinematic and stylized narratives. She holds degrees in Cinematography, Sound Design, and is currently completing her master's in Screenwriting. Over the past ten years she has directed short films, music videos and commercials, screened in international Film Festivals around the globe including acclaimed Cinequest, Leuven, Tampere and Atlanta. At the moment she is writing her debut feature fiction film.

Eesu Lehtola is an animator, graphic designer, and illustrator with a strong expertise in working with moving images and sound. His debut direction and animation We Are in a Dream premiered in 2018 at Tampere Film Festival's national competition, touring and competing in 16 different festivals both in Finland and abroad. Lehtola collaborates with major advertising agencies and production companies in Finland, crafting visual identities, concepts, illustrations, and executing moving image projects for domestic and international endeavors. Lehtola is a co-founder and partner at Visual Kult Oy design agency, founder and artistic director of Fire1984 skate

and apparel brand, and a partner at Silent Paprika Films. Additionally, he serves as a member of the Grafiä board. Η Henna Vällky είναι σκηνοθέτης με έδρα το Ελσίνκι και κλίση στην σκοτεινή και στυλιζαρισμένη φιλική αφήγηση. Έχει πτυχία στην Σκηνοθεσία και στο Σχεδιασμό Ήχου, ενώ αυτή τη στιγμή ολοκληρώνει το μεταπτυχιακό της στη Σεναριογραφία. Τα τελευταία δέκα χρόνια έχει σκηνοθετήσει ταινίες μικρού μήκους, μουσικά βίντεο και διαφημίσεις, οι οποίες έχουν προβληθεί σε διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των αναγνωρισμένων Cinequest, Leuven, Tampere και Atlanta. Αυτή τη στιγμή γράφει την πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία, μυθοπλασίας. Ο Eesu Lehtola είναι animator, γραφίστας και εικονογράφος με μεγάλη

εξειδίκευση στις κινούμενες εικόνες και τον ήχο. Η πρώτη του animation σκηνοθετική δουλειά, "We Are in a Dream", έκανε πρεμιέρα το 2018 στον εθνικό διαγωνισμό του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Tampere, περιοδεύοντας και συμμετέχοντας σε 16 διαφορετικά φεστιβάλ τόσο στη Φινλανδία όσο και στο εξωτερικό. Ο Lehtola συνεργάζεται με μεγάλες διαφημιστικές εταιρείες παραγωγής στη Φινλανδία, δημιουργώντας εταιρικές ταυτότητες, έννοιες, εικονογραφίες, τόσο για εγχώριες όσο και διεθνείς πρωτοβουλίες. Είναι συνιδρυτής και εταίρος στην εταιρεία σχεδίασης Visual Kult Oy, ιδρυτής και καλλιτεχνικός διευθυντής της φίρμας skateboard και ρουχισμού Fire1984, και εταίρος στην Silent Paprika Films. Επιπλέον, είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Grafiä.

DIRECTOR'S STATEMENT / ΔΗΛΩΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Throughout time, the fear of death has raised questions about the finite nature of life: What happens after we die, and

what is death? In many cultures, religion steps back to make way for more relatable personal stories grounded in modern

life, such as the near-death experience. For most people, it's a positive and empowering encounter that alleviates

the fear of death, resulting in a new perspective toward life and mortality. The near-death experience is widely recognized as a phenomenon but is often met with reservation or even condemnation. Research indicates that memories of near-death experiences are even more vivid than actual events, dreams, or thoughts. This is what makes the subject intriguing and cinematic: an irrational, visual, and personal experience that has a life-changing effect but is difficult for people to openly disclose. It's a narrative that allows the viewer to confront their fear of death through someone else's story.

We're not examining this phenomenon through the lens of science, religion, or any other explanation, but rather as a personal experience - from a human point of view. The experiences recounted in the film share familiar details like the light at the end of a tunnel or an overwhelming sense of universal love. These story details, rich with emotion, make these clichéd elements tangible in a new, raw manner: how the light manifests itself for different individuals, what an out-of-body experience feels like, or how people still remember their loved ones even after their heart has stopped beating.

Typically, the experience leaves individuals with an inexplicable feeling—a mix of gratitude and confusion. Our intention is to engage viewers in this mysterious and confounding journey, inviting them to explore alongside the subjects as they unravel the illogical and incomprehensible experiences depicted in the film.

Διαχρονικά, ο φόβος του θανάτου έχει εγείρει ερωτήματα σχετικά με τη πεπερασμένη φύση της ζωής: Τι συμβαίνει μετά το θάνατο και τι είναι ο θάνατος; Σε πολλές κουλτούρες, η θρησκεία δίνει χώρο σε πιο σχετικές, προσωπικές ιστορίες, της σύγχρονης ζωής, όπως η επιθανάτια εμπειρία. Για τους περισσότερους ανθρώπους, είναι μια θετική και ενδυναμωτική συνάντηση που ανακουφίζει τον φόβο του θανάτου, οδηγώντας σε μια νέα προοπτική προς τη ζωή και την θνητότητα.

Η ΕΚΘ αναγνωρίζεται ευρέως ως φαινόμενο, αλλά συχνά αντιμετωπίζεται με επιφύλαξη ή ακόμη και καταδικάζεται. Η έρευνα δείχνει ότι οι αναμνήσεις από επιθανάτιες εμπειρίες είναι ακόμη πιο ζωντανές από τα πραγματικά γεγονότα, τα όνειρα ή τις σκέψεις. Αυτό είναι που καθιστά το θέμα συναρπαστικό και αμιγώς κινηματογραφικό: μια παράλογη, οπτική και προσωπική εμπειρία, που έχει διαπλαστική επίδραση, αλλά είναι δύσκολη για τους ανθρώπους να την

αποκαλύψουν ανοιχτά. Είναι μια αφήγηση που επιτρέπει στον θεατή να αντιμετωπίσει τον φόβο του θανάτου μέσα από την ιστορία κάποιου άλλου.

Δεν εξετάζουμε αυτό το φαινόμενο μέσα από το πρίσμα της επιστήμης, της θρησκείας ή οποιασδήποτε άλλης προσέγγισης, αλλά ως μια προσωπική εμπειρία - από ανθρώπινη σκοπιά. Οι εμπειρίες που αναφέρονται στην ταινία μοιράζονται προσωπικές λεπτομέρειες όπως το φως στο τέλος ενός τούνελ ή μια κατακλυσμική αίσθηση καθολικής αγάπης. Αυτές οι λεπτομέρειες της ιστορίας, πλούσιες σε συναισθήματα, καθιστούν αυτά τα κλισέ στοιχεία απτά με έναν νέο, ακατέργαστο τρόπο: πώς το φως εκδηλώνεται για διαφορετικούς ανθρώπους, πώς είναι μια εμπειρία εκτός σώματος ή πώς οι άνθρωποι θυμούνται ακόμη τους αγαπημένους τους ακόμη και μετά από ανακοπή καρδιάς. Συνήθως, η εμπειρία αφήνει τους ανθρώπους με μια ανεξήγητη αίσθηση—ένα μίγμα ευγνωμοσύνης και σύγχυσης. Η πρόθεσή μας είναι να φέρουμε τους θεατές σε αυτό το μυστήριο και συγκεχυμένο ταξίδι, προσκαλώντας τους να εξερευνήσουν τα γεγονότα καθώς ξετυλίγονται, τις άλογες και ακατανόητες εμπειρίες που απεικονίζονται στην ταινία.

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

From the tormented little mermaid to the fulfilled woman she is today, Gigi tells us about her gender transition with humor and sensitivity.

Από την βασανισμένη μικρή γοργόνα, ως την ολοκληρωμένη γυναίκα που είναι σήμερα, η Gigi μας μιλάει για την μετάβαση φύλου της, με χιούμορ και ευαισθησία.

CREDITS/ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Director/Σκηνοθεσία: Cynthia Calvi

Writer/Σενάριο: Cynthia Calvi & Gigi

Music/Μουσική: Yan Volsy

Producer/Παραγωγή: Luc Camili, Xbo Films

Animation/Κινούμενα Σχέδια: Gilles Cuvelier, Juliette Godin, Julia Martinez, Juliette Paquet, Romane Tisseau

SPECIFICATIONS/ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Project Type/Τύπος: Documentary Short Film, Animation / Ντοκιμαντέρ, Κινουμένων σχεδίων

Genre/Είδος: Social, Biography / Κοινωνικό, Βιογραφικό

Runtime/Διάρκεια: 13':55"

First-time Filmmaker/Πρώτη Σκηνοθετική Δουλειά: Yes / Ναι

Student Project/Σπουδαστική Ταινία: No / Όχι

DIRECTOR BIOGRAPHY / ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

After studying at EMCA in Angoulême, where she directed her first animated documentary, «Tournée» (2015), she joined the «En sortant de l'école» collection in Lille, culminating in the short film «Le portrait modèle» (2018). She then joined the management team at Train-train studio, which helped make «Gigi» (2023), produced by Xbo Films, in collaboration with Studio des Affranchis in Toulouse. Μετά τις σπουδές της στο EMCA στην

Angoulême, όπου σκηνοθέτησε το πρώτο της ντοκιμαντέρ κινουμένων σχεδίων «Tournée» (2015), συμμετείχε στη συλλογή «En sortant de l'école» στην Lille, που οδήγησε στη δημιουργία της ταινίας μικρού μήκους «Le portrait modèle» (2018). Στη συνέχεια, εντάχθηκε στην διοικητική ομάδα του στούντιο Train-train, το οποίο συνέβαλε στην υλοποίηση της ταινίας «Gigi» (2023), παραγωγής Xbo Films, σε συνεργασία με το Studio des Affranchis στην Toulouse.

1st MASTERCLASS
Introduction to Filmmaking
Preveza - Greece
22,23,24 May 2025

1ο masterclass
Εισαγωγή στη Σκηνοθεσία
Πρέβεζα - Ελλάδα
22,23,24 Μάιος 2025

1ο masterclass
Εισαγωγή στη Σκηνοθεσία
Πρέβεζα - Ελλάδα
22, 23,24
Μάιος 2025

ΔΩΡΗΤΗΣ / DONOR

ΙΣΝ / SNF

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

επίκεντρο ο άνθρωπος
empowering humanity

KEY SPEAKRS - ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΜΙΛΗΤΕΣ

**DOUG
ROLAND**

KEY SPEAKER

short
encounters
international film festival

OSCARS.
Nominee
2021 Academy Award
Best Live Action Short Film

1st masterclass
May 22,23,24

2025

JAMIE O'ROURKE

FILM DIRECTOR
SCREENWRITER
PRODUCER

THE
OSCARS.
2025-qualification

KEY SPEAKER

Director
Screenwriter
Best Short Film
Best Screenplay
Audience Award

Short Encounters
International Film Festival

1st masterclass

Short Encounters IFF
3rd edition

May 22,23,24
2025 - GREECE

**ALENA
DA FONSECA**

KEY SPEAKER

short
encounters
international film festival

Grammy Nominee
Music Composer
&
Songwriter

1st masterclass
May 22,23,24

2025

**KIM
NYBERG**

KEY SPEAKER

short
encounters
international film festival

8 Danish Music Awards
2 Faroese Music Awards
1 Carl Award

1st masterclass
May 22,23,24

2025

BIOGRAPHIES

Doug Roland is an Oscar-nominated director for his film *Feeling Through*, which is the first film to star a DeafBlind actor. Featured on *The Nightly News* with Lester Holt, *The Daily Show*, in *The New York Times*, and *LA Times* and winner of over 160 film festival awards, *Feeling Through* is executive produced by Oscar winner Marlee Matlin and was made in partnership with Helen Keller National Center. Doug has used the film to create accessible screening events and speak at conferences, institutions, and schools around the world about collaborative, inclusive storytelling. Doug produced the short documentary, *Barefoot Empress*, which is executive produced by Dr. Deepak Chopra and directed by Michelin star chef and humanitarian, Vikas Khanna. They have used the film to raise funds in service of providing high quality education for girls in underserved communities across India. To date, *Barefoot Empress* has helped rehabilitate 18 classrooms in India. Doug's short film *Jada* became a viral sensation with over 25 million views on YouTube. He produced the feature film *Life Hack* which won 16 festival awards, including Best Independent Feature at the Cleveland International Film Festival. He studied film at the University of Wisconsin-Madison and FAMU in Prague.

Jamie O' Rourke is based in Dublin, Ireland he studied Psychology before training and working as a film editor. His first film as writer and director, *Scrap*, was nominated for an IFTA in 2022 and screened around the world with highlights including, opening the international competition at the 2023 Clermont-Ferrand International Film Festival and premiering at the Galway Film Fleadh. His second film, *Calf*, was commissioned and funded by Screen Ireland & Virgin Media. It is Oscar long-listed for 2025 after winning at Huesca IFF, won an IFTA in Apr 24, and has screened at Oscar qualifying festivals across the world including Palm Springs, Melbourne, Busan SK, Brussels, Tampere, OFF Odense, InterFilm Berlin, St. Louis, Calgary International.

Alana Da Fonseca is a GRAMMY® nominated LA based music producer with a focus on film/ tv. The daughter of Brazilian jazz drummer, Duduka Da Fonseca, Alana grew up in Manhattan surrounded by a community of musicians. After graduating cum laude from Purchase College with a degree in Music Production, she began mixing and producing at an award winning music house in New York City, transitioning into the film/tv space in 2005. Alana has written over 1,000 songs for TV & film. Her recent projects include; music producer & arranger for the hit Netflix series, *Wednesday*, for which she was nominated for a Grammy®, series songwriter for the hit Disney Series, *Primos*, songwriter and producer for Walt Disney World's 50th Anniversary anthem, *The Magic is Calling*, and vocal producer for Julian Casablancas' newly released album with his group, *The Voidz*. As a vocal producer she was responsible for the Julie and the Phantoms band songs, and as a music producer, she's contributed to *The Addams Family*, and *Eurovision*, among many others. As a vocal coach and producer, she's worked with actors such as Bette Midler, Will Ferrell, Rebel Wilson, Liam Hemsworth, Anna Farris, and Chris Evans, and top 40 recording artists like Daft Punk, Sean Paul, Kesha, and Miley Cyrus.

Kim R. Nyberg is an internationally established award-winning music composer. He was born in 1976 in Finland and grew up there as a part of the Swedish speaking minority (ca 6% of the population). While growing up, his interest and focus turned heavily into music. He moved to Denmark and started studying Musicology in Copenhagen in 1998. He hasn't cut his hair in a quarter of a century and has released around 10 albums as a composer and 3 as a co-writer. His band *Afenginn*, founded in 2002, is growing up and has travelled a lot with its music, performing in many parts of the world, receiving numerous awards. The last few years he has started two new bands: "*Klingra and Vielsted*", both with new music being released. He has also composed for symphony orchestras, ballets, films, theatre, choirs and he can somehow make a living doing all this. His work has been recognised with 8 Danish Music Awards (in other countries called Grammys), 2 Faroese Music Awards, 1 Carl Award and a few other recognitions. He lives in rural Denmark and grows as much of his own food as possible, with focus on building healthy soil and working without machines.

Masterclass Associates (introductory speakers)

C. Sotiriou is from Athens, Greece. She is an actress, dancer, an acting tutor, and a film producer. In 2012 she graduated from the Department of Economics, of the National & Kapodistrian University of Athens, and in 2017 from the Drama School Arhi.

She has studied under Nancy Bishop, Luci Lenox and Frank Stein. She has undertaken several projects in Greece but her highlights are her participation in the Mexican TV series "El Señor de los Cielos", filmed in Mexico and Greece.

She travelled for 3 years in Iran & Armenia to film one of the biggest Iranian productions, 'Salman the Persian' in which she had the female leading role. The project is due to be released in 2026.

She has participated in numerous award-winning projects, both in cinema and television.

C. Gerogiannis was born and raised in Paris (France). She graduated from Athens Drama School of G. Theodossiadis in 2006, although she had already appeared on stage since 2005. Before that, she finished ANT1 Filmmaking School in 2002. She also works as a translator and a voice over actress for poetry, documentaries. In Theatre, she has collaborated with Kinitiras dance theatre company in plays such as Clytemnestra invisible, the Net (Megaron of Athens, Bangkok Festival).

We have seen her on TV from her first steps till now in numerous major TV series. In Cinema, we distinguish among others, two movies in which she played: Rainy Days by Alessandro Spiliotopoulos and Forgotten Alive by Kiriakos Kotsinis. She has also undertaken projects for children's theatre, "Ulysse à Paris" and had the leading role in the Belgian film "À nous une vie plus tard" by Julien Quoirin.

DAY 1

Thursday 22/05/2025

Morning session (09:00 - 13:45)

Preveza Cultural Center (OASI), Perdikari 2

ΗΜΕΡΑ 1

Πέμπτη 22/05/2025

Πρωινή περίοδος (09:00 - 13:45)

Πολιτιστικό Κέντρο Πρέβεζας (ΟΑΣΗ), Περδικάρη 2

Introduction to Filmmaking: A Beginner's Guide

(Εισαγωγή στη Σκηνοθεσία: Οδηγός για Αρχάριους)

1. The Magic Behind Movie-Making
(Η Μαγεία Πίσω από την Δημιουργία Ταινιών)
2. Pre-Production: Planning Your Film
(Προ-παραγωγή: Σχεδιάζοντας την Ταινία σου)
3. Production: The Art of Filming
(Παραγωγή: Η Τέχνη της Κινηματογράφησης)
4. Post-Production: Bringing It All Together
(Μετά-Παραγωγή: Δημιουργώντας το Τελικό Αποτέλεσμα)
5. Key Principles Every Young Filmmaker Should Remember (Βασικές Αρχές που Κάθε Νέος Δημιουργός Οφείλει να Θυμάται)
6. A Glimpse at Different Filmmaking Genres
(Μια Ματιά σε Διαφορετικά Κινηματογραφικά Είδη)
7. Overcoming Challenges in Filmmaking
(Ξεπερνώντας Προκλήσεις στην Κινηματογράφηση)
8. Inspiring Examples and Next Steps
(Παραδείγματα για Έμπνευση και τα Επόμενα Βήματα)
9. Final Thoughts: Your Creative Journey Begins Here
(Τελικές Σκέψεις: Το Δημιουργικό σου Ταξίδι Ξεκινά Εδώ)
10. A 3-minutes Short Film Explaining Film Principles
(Προβολή 3λεπτης ταινίας - Βασικές Αρχές στην Πράξη)
11. Music for Films and TV Series by Key Speaker Alena Da Fonseca
(Μουσική Ταινιών και Τηλεοπτικών Σειρών από την Βασική Ομιλήτρια Alena Da Fonseca)
12. Film & Documentary Screening - Lecture by Key Speaker Doug Roland- Discussion
(Προβολή Ταινίας - Διάλεξη από τον Βασικό Ομιλητή Doug Roland - Συζήτηση)

DAY 2

Friday 23/05/2025

Morning session (09:00 - 13:45)

Preveza Cultural Center (OASI), Perdikari 2

ΗΜΕΡΑ 2

Παρασκευή 23/05/2025

Πρωινή περίοδος (09:00 - 13:45)

Πολιτιστικό Κέντρο Πρέβεζας (ΟΑΣΗ), Περδικάρη 2

Introduction to Film Analysis and Critique

(Εισαγωγή στην Φιλμική και Κριτική Ανάλυση)

Introduction to Filmmaking: A Beginner's Guide

(repeating day's 1 sections 1-11)

Introduction to Film Analysis and Critique

1. Introduction

(Εισαγωγή)

2. The Purpose of Film Analysis

(Ο Σκοπός της Φιλμικής Ανάλυσης)

3. Breaking Down a Film: The Key Elements

(Αναλύοντας μια Ταινία: Τα Βασικά Στοιχεία)

4. Developing a Critical Lens

(Αναπτύσσοντας Κριτικό Βλέμμα)

5. Writing Film Critiques

(Γράφοντας Κριτικές Αναλύσεις)

6. Activity: Practicing Film Analysis

(Δράση: Πρακτική στην Φιλμική Ανάλυση)

7. Film Screening 1 - Analysis - Lecture/Discussion by Key Speaker Jamie O' Rourke

(Προβολή Ταινίας 1 - Ανάλυση - Διάλεξη/Συζήτηση από Βασικό Ομιλητή Jamie O' Rourke)

8. Film Screening 1 - Analysis - Lecture/Discussion by Key Speaker Jamie O' Rourke

(Προβολή Ταινίας 1 - Ανάλυση - Διάλεξη/Συζήτηση από Βασικό Ομιλητή Jamie O' Rourke)

9. Closing - Επίλογος

DAY 3

Saturday 24/05/2025

Morning session (09:00 - 13:45)

Preveza Cultural Center (OASI), Perdikari 2

HMEPA 3

Σάββατο 24/05/2025

Πρωινή ζώνη (09:00 - 13:45)

Πολιτιστικό Κέντρο Πρέβεζας (ΟΑΣΗ), Περδικάρη 2

Music Composing for Films by Kim Nyberg

(Μουσική Σύνθεση για Κινηματογράφο από τον Kim Nyberg)

1. Welcome and Brief Introduction

(Καλωσόρισμα και Σύντομη Συζήτηση)

2. Film Music Fundamentals

(Βασικές Αρχές Κιν/κής Μουσικής)

3. Experimenting with Emotion

(Πειραματιζόμενοι με το Συναίσθημα)

4. Scoring a Scene – Demonstration and Group Activity

(Μελοποιώντας μια Σκηνή - Επίδειξη και Συλλογική Δράση)

5. Breakout Exercise – Creating Leitmotifs

(Άσκηση Αποδόμησης - Δημιουργώντας Μοτίβα)

6. Lets Watch Some Films

(Ας παρακολουθήσουμε Μερικές Ταινίες)

7. Closing Performance and Discussion

(Αναδρομή και Συζήτηση)

8. Final Words and Goodbyes

(Λίγα Λόγια και Αποχαιρετισμός)

AFTERNOON SESSIONS / ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΖΩΝΗ

THURSDAY / ΠΕΜΠΤΗ 22/05/2025

• 18:00-19:15

Lecture by Award Winning Director, Jamie O' Rourke

Δάλεξη από τον Βραβευμένο Σκηνοθέτη, Jamie O' Rourke

• Title/Τίτλος:

- Screening of Jamie's Award Winning short film: "Scrap"
Προβολή της Βραβευμένης Ταινίας του Jamie: "Scrap"
- Q&A with the director / Conversation
Ανοιχτή Συζήτηση με τον Σκηνοθέτη (Ερ./Απ.)

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Ciaran and Michael meet one summer and become quick friends. When school returns and Michael, a member of the Traveller community, attends the same school as Ciaran for the first time, will they stay friends?

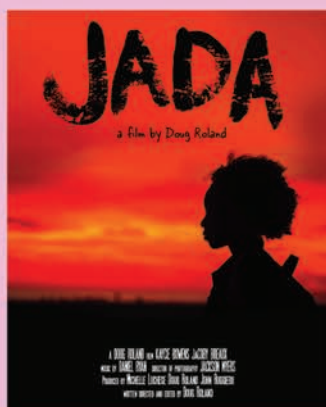
Ο Ciaran και ο Michael συναντιούνται ένα Καλοκαίρι και γρήγορα γίνονται φίλοι. Όταν το σχολείο ξεκινά και ο Michael, μέλος της κοινότητας Ταξιδευτών, πηγαίνει στο ίδιο σχολείο με τον Ciaran, θα παραμείνουν φίλοι;

• 19:30-21:00

Lecture by Award Winning Director, Doug Roland

Δάλεξη από τον Βραβευμένο Σκηνοθέτη, Doug Roland

• Title/Τίτλος:

- Screening of Jamie's Award Winning short film: "Jada"
Προβολή της Βραβευμένης Ταινίας του Doug: "Jada"
- Q&A with the director / Conversation
Ανοιχτή Συζήτηση με τον Σκηνοθέτη (Ερ./Απ.)

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Jada is 7 years old. Jada lives alone on Venice Beach. By following her through a day in her life, the story of who she is, why she is there, and who the man is that has come looking for her unfolds.

Η Jada είναι 7 χρονών. Η Jada ζει μόνη της στην Παραλία Βενετία. Παρακολουθώντας μια μέρα από τη ζωή της, ξεδιπλώνεται η ιστορία για το ποια είναι, αλλά και για το ποιος είναι ο άντρας που την αναζητά.

FRIDAY / ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/05/2025

• 18:00-19:15

Lecture by Award Winning Director, Jamie O' Rourke

Δάλεξη από τον Βραβευμένο Σκηνοθέτη, Jamie O' Rourke

• Title/Τίτλος:

- Screening of Jamie's Award Winning short film: "Calf"
Προβολή της Βραβευμένης Ταινίας του Jamie: "Calf"
- Q&A with the director / Conversation
Ανοιχτή Συζήτηση με τον Σκηνοθέτη (Ερ./Απ.)

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

A sinister farm accident leaves Cáit with a terrible decision to make.

Ένα τραγικό ατύχημα στην φάρμα τους, αφήνει την Cáit στο έλεος μιας πολύ δύσκολης απόφασης.

• 19:30-21:00

Lecture by Award Winning Director, Doug Roland

Δάλεξη από τον Βραβευμένο Σκηνοθέτη, Doug Roland

• Title/Τίτλος:

- Screening of Jamie's Award Winning short film: "Feeling Through"
Προβολή της Βραβευμένης Ταινίας του Doug: "Feeling Through"
- Q&A with the director / Conversation
Ανοιχτή Συζήτηση με τον Σκηνοθέτη (Ερ./Απ.)

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Feeling Through, the first film to star a DeafBlind actor, is a coming of age story that follows Tereek, a teen wandering the streets of New York, desperate for a place to crash when he encounters Artie, a DeafBlind man in need of help getting home. From an awkward meeting between strangers emerges an intimate bond, and a journey that forever changes Tereek.

Το "Feeling Through", η πρώτη ταινία όπου πρωταγωνιστεί ένας τυφλός και κωφός ηθοποιός, είναι μια ιστορία ενηλικίωσης που ακολουθεί τον Tereek, έναν έφηβο που περιπλανιέται στους δρόμους της Νέας Υόρκης, ψάχνοντας απεγνωσμένα πού θα περάσει τη νύχτα του. Τότε συναντά τον Artie, έναν τυφλό/κωφό άντρα, που χρειάζεται βοήθεια για να επιστρέψει σπίτι του. Από μια αμήχανη συνάντηση μεταξύ ξένων γεννιέται ένας στενός δεσμός και ένα ταξίδι που θα αλλάξει τον Tereek για πάντα.

SATURDAY / ΣΑΒΒΑΤΟ 24/05/2025

• **18:00-19:15**

Lecture by Award Winning Director, Paz Ramirez

Διάλεξη από την Βραβευμένη Σκηνοθέτη, Paz Ramirez

• **Title/Τίτλος:**

- Screening of Paz's Award Winning short film: "Ferns"
Προβολή της Βραβευμένης Ταινίας της Paz: "Ferns"
- Q&A with the director / Conversation
Ανοιχτή Συζήτηση με την Σκηνοθέτη (Ερ./Απ.)

OVERVIEW/ΥΠΟΘΕΣΗ

Ana and her family live in confinement during the seventh year of pandemic. Their routine is interrupted by the banning of plants for being the new carriers of the virus. This will not stop Ana's desire of turning her home into an uncanny forest.

Η Ana και η οικογένειά της ζουν σε απομόνωση κατά την διάρκεια της έβδομης χρονιάς της πανδημίας. Η ρουτίνα τους διαταράσσεται από την απαγόρευση των φυτών, με την αιτιολογία ότι αποτελούν τους νέους φορείς του ιού. Αυτό όμως δεν θα σταματήσει την Ana από το να μετατρέψει το σπίτι της σε ένα ιδιότυπο δάσος.

• **19:30-20:15**

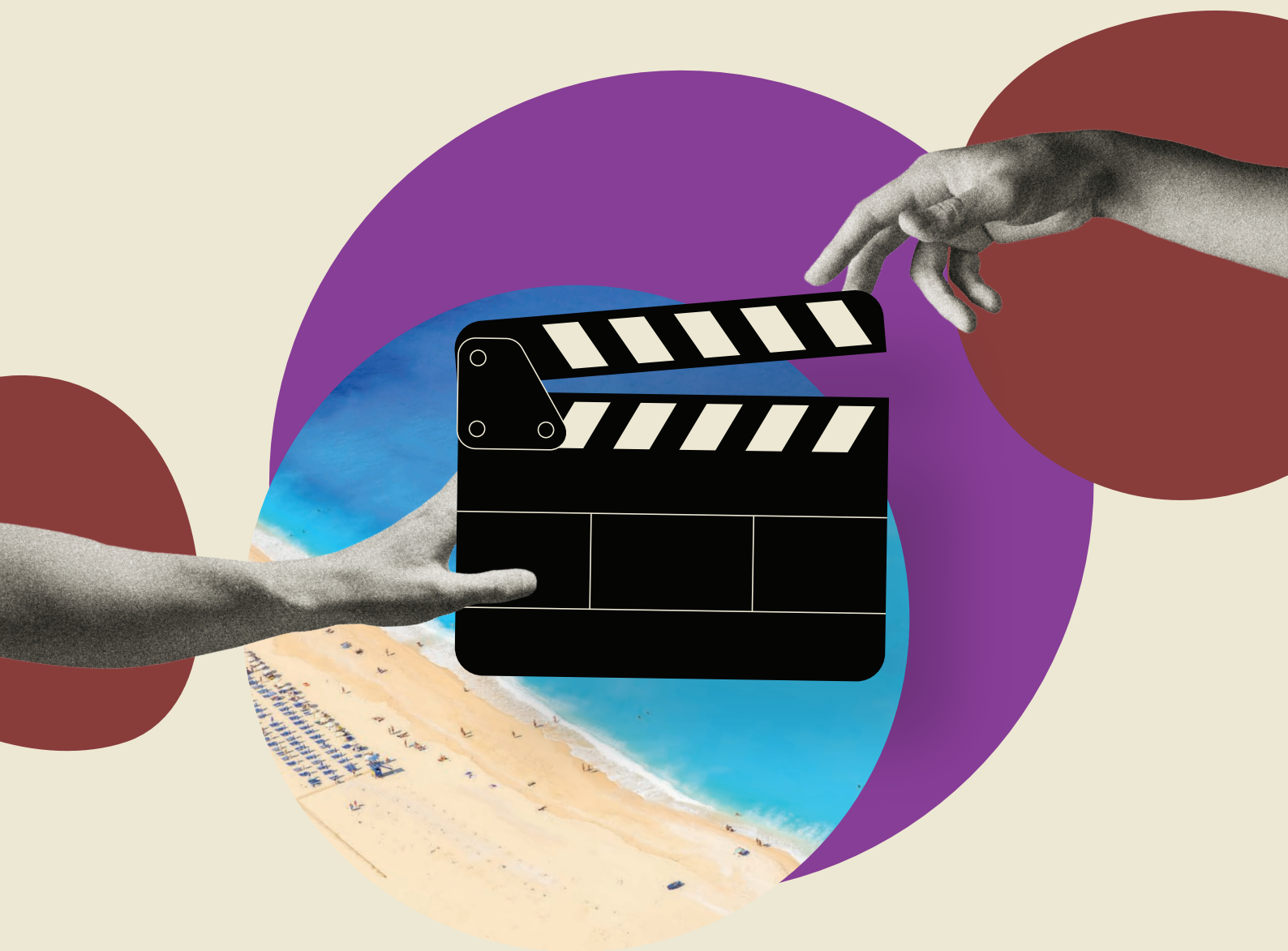
Lecture by Award Winning Music Composer, Kim Nyberg

Δάλεξη από τον Βραβευμένο Μουσικοσυνθέτη, Kim Nyberg

Afternoon sessions will take place at Theofanios Art Venue

**Τα απογευματινά μαθήματα θα πραγματοποιηθούν στην Θεοφάνειο Αίθουσα Τέχνης
Theofanous 3, Preveza - Θεοφάνους 3, Πρέβεζα**

GFC & EKOME
unite their forces in the
Hellenic Film & Audiovisual Center
Creative Greece

**Hellenic Film &
Audiovisual Center**
Creative Greece

[f](#) [in](#) [X](#) [v](#) [o](#)

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου,
Οπτικοακουστικών Μέσων & Δημιουργίας
Creative Greece

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΔΗΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ | MAIN SPONSOR

EUROBANK

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ | COMMUNICATION SPONSORS

Το Ποτηρητής

